

INTRU SLAVA SFINTEI CHEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIL LUNEI FEVRUARIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

I. P.

IRON

SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1929.

PRECUVÂNTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL
AL MĂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846.

Iată că cu ajutorul lui Dumnezeu a ieșit de supt tipar și al șaselea tom de Minee, ce cuprinde în sine rânduețele și viețile sfinților a lunii ce se numește Fevruarie. Pre carea lună o a așezat iarăș Numă al doilea împăratul Romanilor, căci când chemă întru ajutor pre dumnezeul Fivos la războiul ce avea împotriva Latinilor, și biruindu-i, a adăogat și luna lui FEVRUARIE, și a încheiat anul desăvârșit de douăsprezece luni. Deci această lună a lui Fevruarie, întâiu când se începea anul, de se numără dela Martie, cădea cea mai de pe urmă lună a anului; iară după ce Romanii au făcut începere anului luna lui Ianuarie, (precum și noi păzim acest obicei) acum se numără a doua lună după începerea anului. Unii o numiau Fevruarie, fiindcă norodul Romanilor făcea jertfe în cele de pre urmă douăsprezece zile ale anului, ce se cuprindeau în luna aceasta, ca să se curătească, și ca să ceară dela dumnezei odihna celor morți, care aceste jertfe și aceste curățenii le numeau ei FEVRUA, pentru aceea numeau și această lună FEVRUARIE. Ovid^u asemenea arată, cum că cei vechi toate acelea, ce se făcea pentru curățenie, le numea Fevrua, și arată cum că în luna aceasta cei vechi făceau jertfe asupra mormânturilor.

În această lună soarele se află asupra zodiei peștilor, când și Soarele dreptății, Cuvântul și Înțelepciunea Tatălui, ca un pește nescotând graiu și nealcătuind cuvânt, s'a primit în brațe de Simeon dreptul ca un prunc de patruzeci de zile. Deci pentru această sărbătoare a Întâmpinării ce se serbează întru această lună, se mărește și cinstea lunii acestia, se măsoară și trebuința slujbelor lunii acestia. Luna dar se mărește duple mărimea sărbătorii, iară sărbătoarea se mărește duple mărimea minunii ce a lucrat minunatul Dumnezeu. Că precum Nașterea cu steaua, Botezul cu deschiderea Cerului, și alte praznice le-a mărit cu alte minuni, așa și acest praznic din luna aceasta l-a mărit cu îndelungarea, întru care a viețuit bătrânul Simeon la vremea cea preste hotarele firii.

Se face dară întrebare, de a fost Simeon dreptul, preot, sau nu? Sfântul Epifanie, se vede că zice, cum că a fost preot, deci ca un preot a avut putere, să blagoslovească pre Iosif, și pre Născătoarea de Dumnezeu. Iară dumnezeescul Chiril zice, cum că n'a fost preot, duple cum și Teofilact la tălmăcirea Evangheliei dela Lucă arată, iară de a blagoslovit, a blagoslovi însemnează: A se ruga, a ura pentru cinevași bine, precum vedem la Facere cap. 44, unde zice: «Și a blagoslovit Iacov pre Faraò, adevă: «I-a urat bine.» Și din Evanghelie se vede, că n'a fost preot, ci numai om drept: «Și eră în Ierusalim un om drept, numele lui Simeon». Inșă din altele se arată, că a fost preot, căci s'a arătat îmbrăcat preotește fiind în mână și toeag verde. Nichifor Calist la a șaptea Carte a Istoriei sale scrie, cum că Simeon mult gândind cu mirare la cuvântul cel proorocesc al Isaiei, ce zice: Iată Fecioara va lua în pânțe; și din mirare căzând la îndoială, i s'a arătat îngerul Domnului, și i-a zis: Cum că nu va vedeă moartea, până ce va vedeă cu ochii săi pe Hristos Domnul. Iară Ighisip istoricul arată și ceva mai mult, adevă, că fiind Simeon unul din tălmăcitorii Bibliei cei din vremea lui Ptolomeiu, și ajungând cu tălmăcirea până la proorocia Isaiei, ce am zis mai sus, adică «Iată Fecioara», a socotit că acea zicere Fecioară, trebue a se tălmăci o tânără ascunsă de bărbatul său, iară să nu se pue, Fecioară. Dar o minune dumnezească! Acelea cuvinte, care le-a pus el, le-a aflat ca și când s'ar fi șters de cinevași, și s'a găsit iarăș zicerea de Fecioară, deci iarăș ștergând acea zicere, iarăș s'a găsit precum întâiu, adevă: «Iată Fecioara», și îndată pentru necredința lui i s'a descoperit, cum că are să se învrednicească a vedeă pre acea Fecioară cu ochii săi, și pre Fiul său zămislit fără împreunare bărbătească. Și pentru aceasta zice Evanghelistul: Cum că îi eră lui grăit dela Duhul Sfânt, să nu vadă moartea, până ce va vedeă pre Hristosul Domnului, și adevărat dumnezeesc a fost graiul, dumnezească porunca, ca să nu vadă moartea, că numai însuși Dumnezeu este Stăpânul vieții și al morții. El viața preste rânduiala firii o preface în somn de moarte, și puterea morții o preface în Duh de viață. Precum pre Avimeleh, cel din zilele proorocului Ieremia, și pre cei șapte Coconi, pre Iamvliș și ceealalți, care s'au descoperit în zilele împăratului Teodosie celui mic, la anii dela Hristos patru sute patruzeci și șase. Când floarea tinerețelor le suflă Duh de viață, Duhul Domnului i-a uimit întru somn de moarte. Și iarăș pre Enoh, și pre Ilie, pre cari firea i-ar fi dat ca o dajde de obște stăpânirii morții, Duhul Domnului i-a ridicat din locul stricăciunii, și-i păzește întru mirezmele nemuririi.

Acelaș Duh ce suflă în câte patru părțile lumii, aceeaș prea puternică voie la carea se supune toată voirea firii, a păzit și pre dreptul Simeon întărindu-i puterile firii mai pre sus de fire. Căci l-a păzit din zilele împăratului Ptolomeiu Filadelf, când erau anii dela Adam, cinci mii două sute douăzeci și trei, până la anul al treizeci și șapte al împărăției lui Irod, și al patruzeci al împărăției lui August Chesarul, când ajunsese anii dela Adam cinci mii cinci sute șase, când s'a născut și s'a tăiat împrejur, și s'a adus la bise-rică Hristos, cari ani dela Ptolomeiu Filadelf, până la Intimpinare fac două

sute optzeci și trei. Și mai adăogându-se ani șaptezeci și șapte, întru cari ani ai vârstei sale a fost, când a tălmăcit sfânta Scriptură pre vremea lui Ptolomeiu, preste tot se adună numărul anilor trei sute șasezeci.

Și nu poate să zică cinevași, că Simeon a viețuit întru atâta vreme de ani. Fiindcă viețile celor vechi se prelungea în ani mai mulți. Adecă, pre cum se arată de prelungirea anilor, întru care pomeneste Biblia că a petrecut oamenii cei vechi; căci aceiaș Biblie, pre acei oameni cu viață îndelungată îi arată numai la veacul cel dintăiu. Iară mai pre urmă din veac în veac, îi arată cu viață mai scurtă, căci la veacul întâiu ce se începe de la Adam, și ține până la Noe, se vede că au trăit oamenii precum Adam, ani nouă sute treizeci. Și Matusal ani nouă sute șasezeci și nouă, și însuși Noe, ani nouă sute cincizeci. Iară dela al doilea veac, ce se începe dela Sim, și merge până la Avraam, se vede că s'a înjumătățit anii vieții omenești, căci Sim a ajuns numai până la anii șase sute. Iară Arfaxad cel după dânsul s'a și mai scăzut cu anii. Apoi Avraam dela carele se începe și la al treilea veac, a viețuit numai o sută șaptezeci și cinci de ani. Deci la această scădere de ani, întru care a ajuns Avraam, eră atuncea anul dela zidirea lumii, trei mii patru sute șaptezeci și șapte, din care poate face cineva simberazma cu temeiul de cuvânt, că de s'a scăzut mulțimea anilor, întru care viețuia cei mai dintăi, în trei mii patru sute șaptezeci și șapte, ce a fost trecut dela Adam până la sfârșitul lui Avraam. Și s'a împuținat precum curat vedem; căci dela Adam carele a trăit nouă sute treizeci de ani, la veacul cel dintăi, și Noe nouă sute cincizeci de ani, care puindu-se la numărul socotelii, se vede că în trei mii patru sute șaptezeci și șapte de ani. Dela Adam până la Avraam, s'a scăzut viața omenească cu șapte sute cincizeci și cinci de ani. Asemenea socotind fieștecarele, că cu curgerea vremii firea omenească a curs spre slăbiciune, numărând o mie șapte sute șase ani dela Avraam până la Ptolomeiu Filadelf, când a fost dreptul Simeon, se silește a crede că întru atâta mulțime de ani, trebuia firea omenească să slăbească din veac în veac, să scadă lungimea vieții, și să se micșoreze numărul anilor ei, ca să ajungă la hotarul cel ce s'a proorocit de proorocul David, la anii patru mii patru sute nouăzeci și trei, carele zice: Anii lor ca un păianjen s'a socotit, zilele anilor lor șaptezeci de ani, iară de vor fi în putere optzeci, și prisosul lor osteneală și durere.

De acest hotar al vieții, adecă de șaptezeci sau optzeci de ani a fost înconjurat și bătrânul Simeon, viețuind în zilele lui Ptolomeiu Filadelf, ce a împărățit în urma lui David cu șapte sute treizeci de ani. La care vreme și Simeon, precum s'a arătat se vede că a fost în urma hotarului vieții cei de șaptezeci și de optzeci de ani, tot cu acei șapte sute treizeci de ani. După acest hotar neștrămutat poate că firea l-ar fi mai ajutat cu douăzeci sau patruzeci de ani, ca să ajungă la vârsta de o sută douăzeci de ani. Precum și acum vedem rari întâmplări din osebită alcătuirea firii. Iară a ajunge cu viețuirea până la trei sute șasezeci de ani, într'un veac ca acela, când vieța omenească încă cu șapte sute treizeci de ani, mai'nainte, eră hotărâtă prin gura lui David, de șaptezeci sau de optzeci de ani. O prelungire ca aceasta

a anilor zic este Har Dumnezeuesc, și din tăria celui prea înalt. A căruia putere se săvârșește întru neputință, carele a ales pre cele slabe ca să înfrunteze pre cele tari, carele a ascuns de cei înțelepți tainele sale, și le-au descoperit pruncilor și la neînvățați. Carele prin cei socotiți de lume nebuni, a muștrat pre cei înțelepți, și a luminat lumea; carele luminează pre cei orbi, și ridică pre cei căzuți. Acelaș însuși zic a lucrat amândouă acele minunate minuni în bătrânul Simeon adevărat întărindu-i viața de a trăi preste puterea firii. Și luminându-i gândul, ca să cunoască pre Stăpânul Hristos ca pre un prea veșnic, iară nu precum îl socotea alții, văzându-l Prunc de patruzeci de zile.

Și această luminare a lui Simeon, însăși Evanghelia o arată, zicând: A venit cu Duhul în Biserică, adevărat din descoperirea Duhului Sfânt. De dumnezeiască luminare încungiurat, de strălucire minunată la fața sa înpodobit, și de dumnezeiască uimire cuprins, de aceste mișcări fiind pornit, precum arată Timoteiu Ierosolimitul. Viind în biserică, a văzut pre Hristos Prunc, și cu fața ca a fulgerului, iară pre Maria Fecioara de cerească lumină încungiurată, și între celelalte femei ce erau întru adunarea sa, pre dânsa o a cunoscut că este Maica lui Dumnezeu celui prea înalt. Și așa umplându-se de Duh proorocesc, a grăit înainte cele viitoare, atâta pentru patima lui Hristos, cât și pentru patima Maicii sale ce eră să simtă în suflet pentru patima Fiului său. Și după ce a proorocit acestea, a grăit către Domnul: O cea ce te vezi cu ochii tăi trupești ca un Prunc, iară cu ochii minții vechiu de zile, și prea veșnic! Cea ce te vezi din Mumă născut Prunc de patruzeci de zile, iară din Tatăl te mărturisești mai întâiu născut decât toată zidirea, eu știu că am fost oprit a nu muri, până când te-am văzut și te-am primit. Și de vreme ce precum mi s'au grăit, în mâini te-am pipăit, te rog: Acum slobozește pre robul tău. Trupul meu îl simt ca o închisoare, scoate din temnița trupului sufletul meu. Că iată te mărturisesc pre tine, nu precum te văz Prunc, ci precum te crez, Mântuitor a tot norodului prin patima ta, lumină descoperitoare, prin propoveduirea Evangheliei, și slava lui Israil. Pentru că slavă este Hristos lui Israil, căci Hristos cu neamul nu se trăgea din limbi, ci din Israiliteni, nici s'au născut în părțile Elladei, ci în Ierusalim. Slavă este lui Israil, căci Hristos după Iosif se trăgea din neam împărătesc, precum și după Maica sa Fecioara. Slava lui Israil, căci slăviți în Israil, se socoteau acei ce erau unși pentru puterea Preoției, sau Coroana Impărăției, sau Darul Proorociei, precum Aron pentru Preoție, David pentru împărăție, și toți Proorocii pentru Proorocie. Iară Hristos este și mai înaltă slavă a lui Israil, având acestea câte trele daruri, adevărate ale Legii, a Dregătoriei, și a Proorociei, precum a zis și Moisi: Prooroc va ridica lor din mijlocul fraților lui. Al Impărăției, precum a zis Isaia: Prunc s'a născut nouă Fiul și s'a dat nouă, a căruia stăpânirea este pre umărul său. Precum bine a vestit și Gavriil, și va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David Tatălui său. Iară Preot după cuvântul psalmistului, tu ești Preot în veac după rânduiala lui Melchisedec. Drept aceea și ca un Prooroc bine vestiă la limbi, ca un Preot vindecă pre cei zdrobiți la inimă, și s'a adus pre sine jertfă pre Cruce. Iară ca un Impărat propoveduia celor robiți izbăvire.

Și îndată săvârșind aceste cuvinte bătrânul Simeon, scrie Nichifor Calist, și-a dat duhul, și a murit; dar n'a murit, ci viețuește, că dreptii viețuiesc în Domnul, precum zice Solomon, așa și Simeon în Domnul viețuind, la noi este privind, și mâinile care le-au întins pentru primirea lui Hristos, acum le întinde către dânsul pentru al obștii folos. Deci El se socotește ca un mucenic pentru nevoița bătrânețelor. Ca un prooroc pentru proorocia mântuitoarei patimi, și ca un apostol, pentru că a propovedit pre Stăpânul cel intrupat. Pentru aceasta întru puterea acestor daruri mai mult decât toți pentru toți se ascultă.

Aceste pricini eu cred că vor îndemna pre fieștecarele a primi cu dragoste cartea lunii lui Fevruarie, acestea vor pricinui silință, ca să cinstească slujbele ce se cuprind întru aceasta, fiind spre slava Stăpânului, și Domnului nostru, pentru care s'a întâmplat întru această lună cele mai sus zise toate. Deci primiți-l vă rog cu dragoste și râvnă creștinească, și rugile sfinților ce se cinstesc într'însul, să fie mijlocitoare mântuirii noastre și părții lor întru împărăția Tatălui celui veșnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit și Stareț al sfințelor Monastiri: Neamțul și Secul împreună cu tot soborul.

LUNA FEVRUARIE

ARE ZILE DOUĂZECI ȘI OPT, IARĂ DE VA FI BISECT ARE ZILE DOUĂZECI ȘI NOUĂ*
ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13 CEASURI.

În ziua dintâi, înainte prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și sfântul mucenic Trifon.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirii 3, și ale sfântului 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici...

Cinstita Biserică se găstește să primească întru sine pre Domnul cel ce vine ca un prunc, și va să lumineze duhovnicește cu darurile pre a sa prea credincioasă și de Dumnezeu iubitoare adunare, către carele și strigă: Tu ești slava și lauda și podoaba plinirei mele, Cuvinte, cel ce te-ai făcut prunc cu trupul pentru mine.

Cămara cea mult luminoasă, și cortul cel prea cinstit, și Biserica cea sfântă și desfătăta, care a băgat pre Domnul în lăuntrul cămarilor Bisericii, mai n'ainte s'a adus pre sine întru cinstită biserica lui, și se roagă pururea, ca să se mântuiască de stricăciune și de ne-

voi, cei ce neîncetat pre dânsa o slăvesc, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Simeoane prea sfințite, nădejdea care ți-ai agonisit, pre Hristos vino de-l vezi, intră în biserică, și primește în brațe, și strigă: Acum slobozești, Mântuitorule, de pe pământ pre robul tău, și chiamă și pre proorocița Ana să prea slăvească împreună cu tine cu frică pre Făcătorul de bine, cel ce s'a născut prunc cu trupul.

Alte Stihiri ale Sfântului Trifon, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Trifone prea mărite, părtaș te-ai făcut desfătării celei nepieritoare, în ceruri; luminat biruit-ai mărite cu lupte vitejești, și martor al adevărului făcân-

du-te. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Trifone prea mărite, cu strălucirile luminii celei veșnice, cu totul te-ai făcut luminat la chip, stricând înșelăciunea cea întunecoasă, și pre stăpânitorii lumii întunerecului surpându-i cu Darul cel dumnezeesc. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Trifone prea fericite, învrednicitu-te-ai bucuriei și veseliei îngerești, lepădându-te de cele veselitoare ale vieții, și cu înfărire sufletului toate întru nimica socotindu-le, și săvârșind vitejește mucenicia, te rogi acum pentru sufletele noastre.

Slavă, a Sfântului, glasul al 2-lea, a lui Chiprian.

Defăimând cele pământești prea fericite Trifone cinstite, ai alergat vitejește la nevoie și la lupta de sânge, surpând cu meșteșugire pre cel mândru, Mucenice, tu ai luat cununa biruinței. Deci nu încetă rugând pentru noi pre Hristos Dumnezeu nostru, purtătorule de chinuri, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii glas acelaș, a lui Ghermanò.

Astăzi Simeon primește în

brațe pre Domnul slavei, pre carele mai 'nainte sub nor l-a văzut Moisi, când în muntele Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este acela ce a grăit prin prooroci și făcătorul legii. Acesta este pre carele David mai 'nainte l-a vestit acela ce este tuturor înfricoșat, carele are mare și bogată milă.

Iară de este Vineri seara, Slavă a înainte prăznuirii, Și acum, Dogmatica glasului.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie : Casa Eufратului...

Primeste, o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție, dela Duhul Sfânt, că iată a venit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Purtând Curata și cea fără prihană Fecioară, pre Făcătorul și Stăpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă poporului tău Israil.

Mare și înfricoșată și streină taină: Cella ce cuprinde toate, și pruncii zidește, ca un prunc în brațe se poartă.

Slavă, Și acum a înainte prăznuirii, glasul al 2-lea a lui Ghermanò.

Pre cel sfințit sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stă-

pâne, după cuvântul tău în pace Doamne.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Trifon...

Caută la sfârșitul cărții. Slavă, Și acum, al înainte prăznuirii, glasul 1-ii.

Cereasca ceață a îngerilor cerești privind spre pământ, vede viind ca un prunc, pre cel mai întâi născut decât toată făptura, ducându-se la biserică de Maica sa, ceeace nu știe de bărbat. Deci cântare mai 'nainte de praznic împreună cu noi cântă bucurându-se.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznuirii de 2 ori, Slavă al Sfântului.

Și acum, iar al înainte prăznuirii.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre tine cel întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se Simeon prea sfințitul, te-a primit, strigând: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, și Anna prorocița cea fără prihană și mărita, acum mărlurisire și cântare îți aduce fie; iară noi strigăm către tine, dăătorule de viață: Slavă celui ce așa bine ai voit. De două ori.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluierile cele păstorești...

Născutu-te-ai pre pământ

cela ce ești împreună fără început cu Tatăl. Adusu-te-ai în biserică cela ce ești necuprins, și bucurându-se bătrânul, pre mâini te-a luat, strigând: Acum mă desleagă pre mine, pre carele m'ai cercetat, după Cuvântul tău, cel ce bine ai voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Al înainte prăznuirii, cu Irmosul pe 8, și al Sfântului pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cântă-voi eu fie Doamne Dumnezeu, că ai scos pre „popor din robia Eghiptului, „și ai acoperit pre Faraon cu „cărutele lui, și puterea lui“.

Cântă fie Doamne Dumnezeu, celui ce te-ai făcut prunc cu trupul, și legii te-ai supus, și ai mântuit pre om, pentru carele te-ai făcut om.

In brațe primind bătrânul pre Dăătorul de viață și Dumnezeu, din viață deslegare cerând, a strigat: Acum mă slobozești, că te-am văzut pre tine astăzi.

Legilor firii te-ai plecat, și așezământurilor Scripturii după lege te-ai supus, Hristoase, cela ce mai 'nainte mi-ai dat mie lege în muntele Sinai.

A Născătoarei :

Cânt ție Doamne Dumnezeu meu, că te-ai născut din Maică Fecioară Curată, și pre aceasta o ai arătat nădejde sufletelor noastre.

Alt CANON al Mucenicului.

Al căruia acrostih la creci este acesta :

Invrednicește-mă pre mine Trifone a mă împărtași de desfătare.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos :

Apa trecându-o...

Impărtașindu-te de dumneze-ească dulceața cea adevărată în ceruri, ca un pătimitor nebiruit, cu rugăciunile tale mântuește sufletul meu de turburarea patimilor.

Ascultând cuvintele cele dumnezești, le-ai săvârșit pre dânsle în faptă, pururea pomenite, iubind sfințenia, și îmbrățișind curăția.

Slavă :

Fosta-i cu adevărat păstor, păstorind cugetele sufletului tău cu înțelepciune, și întorcând sufletele cele rătăcite, le-ai adus la Dumnezeu, prea mărite.

Și acum, a Născătoarei :

Mă luminezi cu lumina cea înțelegătoare, Fecioară cu totul fără prihană, care ai născut strălucirea slavei celei părintești, și-mi risipește întunerecul păcatului.

Peasna a 3-a, Irmos :

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul Dumnezeu meu,

„pentru aceasta cei slabi s'au „încins cu putere“.

Deschide-se biserica, că Biserica lui Dumnezeu acum a venit, să ne facă pre noi biserici Sfântului Duh.

Trecut-a acum umbra, și în locul ei a venit adevărul, viind Darul, primește pre Hristos, Simeoane.

Văduvă Anno, înțeleaptă cuvioasă, și cunoscută lui Dumnezeu acum te mărturisești celui ce s'a făcut prunc cu trupul pentru noi.

A Născătoarei :

Pre Maica lui Dumnezeu Fecioara, drept prea slăvindu-o să o laudăm, că se roagă neîncetat pentru noi către Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Tu ești întărirea celor...

Fiind îmbrăcat cu puterea celui prea înalt, ai tâmpit puterea cea trufașă, mărite Mucenice al lui Hristos.

Imbrăcat fiind cu trup, ai stins trufia vrăjmașului cea fără trup, și ai propoveduit pre Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Slavă :

Numai cu arătarea ta fug durerile cele viclene, gonindu-se de Darul Sfântului Duh.

Și acum, a Născătoare:

Avându-te ajutătoare, nu mă voi rușina, Preacurată Maica lui Dumnezeu. Avându-te apă-rătoare vieții mele, mă voi mântui.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă Duhul meu.

CONDACUL

Inainte prăznurii, glasul al 6-lea.

Impreună cu Tatăl, Cuvân-tul cel nevăzut, acum văzut este cu trupul, născându-se, negrăit din Fecioară, și se dă în mâi-nile bătrânului preot. Aceluia să ne închinăm, ca unui ade-vărat Dumnezeu nostru.

Sedealna Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu durerile trupești desfă-tându-te, Fericite, dumnezeea-scă desfătare, și fără durere du-pre vrednicie în Raiu ai primit, cununa nemuririi luând dela Dumnezeu. Pentru aceasta și râuri de tămăduiri izvorăști, celor ce aleargă cu dragoste la acoperământul tău Mucenice.

Slavă, Și acum, a Inainte prăznurii glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Cela ce ești vistieria vecilor și viața tuturor, cela ce pentru mine te-ai făcut prunc supț lege, carele ai însemnat în tă-blițe legea în muntele Sinai,

ca pre toți să-i mântuești din robia legii cea de demult. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule; slavă împărăției tale; slavă rân-duelei tale, unule iubitorule de oameni.

Peasna a 4-a, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunăta-tea ta, Hristoase, și pămân-tul s'a umplut de slava ta. Pen-tru aceasta neîncetat strigăm: „Slavă puterii tale, Doamne“.

Cetele îngerești s'au spăi-mântat, văzând în brațele bă-trânului pre Fiul cel laudat îm-preună cu Tatăl, și cu Duhul, și Dumnezeu nostru.

Nesăvârșirea noastră pri-mind asupra sa Dumnezeu cel cu totul desăvârșit, prin aduce-rea cea duple lege, Dar desă-vârșit nouă ne-a dăruit.

Ca pre un prunc în brațe priimind, și cu Duhul Dumne-zeu a fi văzându-l Simeon, Mân-tuitor lumii pre Hristos l-a pro-poveduit.

Decât Moisi, cel ce a luat legea în muntele Sinai, mai cin-stit te-ai făcut, că pre Hristos Domnul în brațe l-ai purtat, bă-trânule.

A Născătoare:

Aнна proorocind cele vii-

toare, pre Dumnezeu, cel ce eră să fie din pânțelele tău, mai 'nainte l-a vestit; pentru aceasta neîncetat roagă-te Maica lui Dumnezeu, să se mântuiască robii tăi.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne...

Spăimântat-ai pre cei ce te vedeau, cu întărirea răbdăriei tale Fericite, că ai răbdat chinuri, ca cum ai fi păimit în trup strein.

Impungându-te cu ostenele durerilor, te îndulceai Fericite, iară acum mai curat te îndulcești, umplându-te de mărire veșnică.

Slavă...

Zgâriindu-ți-se trupul cu ascuțiturile unghiilor celor de fier și se întărea puterea sufletului cu dumnezeescul Dar, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea la tine o pun Maică Fecioară, păzește sufletul meu; ceeace ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul meu.

Peasna 5-a Irmos:

Ela ce ai răsărit lumina, și ai luminat zorile, și ai arătat ziua; slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

In umbra legii cu Cuvântul Darului luminat s'a îmbogățit

dreptul Simeon, trupește priimind pre Hristos.

Acesta spre cădere a zis și spre sculare este pus, spre căderea necredincioșilor, și spre scularea credincioșilor, Simeon oarecând mai 'nainte a proorocit.

A Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Curată, roagă pre Fiul tău, să mântuiască de nevoi, și de toată asuprea la pre cei ce te slăvesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Alt Canon, Irmos:
Mănecând strigăm ție...

Chipurile înșelăciunei le-ai stricat, purtătorule de chinuri, că ai iubit a cinsti chipul lui Dumnezeu cel adevărat.

Biruit-ai socotința cea fără Dumnezeu a tiranului, prea înțelepte, întărindu-te cu credința lui Hristos.

Slavă...

Strălucindu-te cu dumnezeesc Dar, cu osârdie ai pățimit pentru Hristos, pătimitorule.

Și acum a Născătoarei:

Zămislirea ta, s'a făcut negrăită Fecioară, nașterea a rămas nespusă, prea curată pururea Fecioară.

Peasna 6, Irmos :

Precum ai izbăvit pre Ionă „proorocul din chit, Hri- „stoase Dumnezeule, așa și „pre mine dintru adâncul gre- „șalelor scoate-mă, și mă „mântuește, unele iubitorule „de oameni“.

Răspuns luase bătrânul, că nu va muri mai 'nainte, până- năce va vedeă pre Stăpânul Hristos, iară astăzi în brațe îl poartă, și-l arată pre el la tot norodul lui Israil.

Pre făcătorul veacurilor, bătrânul ca pre un prunc primindu-l, Dumnezeu mai'na- inte de veci pre Hristos l-a cu- noscut, ca pre o slavă a nea- murilor, și a lui Israil.

Acum Simeon a proorocit, acum Anna s'a mărturisit lui Dumnezeu. Acela adică Mai- cei și Fecioarei, iară aceasta celui ce s'a arătat din Fecioară cu trup.

A Născătoarei :

Ofericit pân-tece! Cum o slavă ca aceasta ai odrăslit? Dumnezeu este cel ce s'a nă- scut, o Fecioară! Și lumina neamurilor; slava și izbăvirea.

Alt Canon, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Stropiturile cele scârnavе,

și spurcăciunile mirosului de jertfe ale nebuniilor idolești uscându-le, ai adăpat cu sân- giuirile tale mărite Trifone, toate odraslele Bisericii cele de bun neam.

Slavă...

Sângiuirile cele închegate ale mucenicilor ca mirul miro- sesc, sângele pătimitorilor iz- vorăște tămăduiri, țărâna tru- pului sfințește sufletele, celor ce-i cinstesc pre ei cu credință.

Și acum, a Născătoarei :

Ea un sicriu însuflețit ai priimit pre Cuvântul cel fără început. Ca un lăcaș sfințit ai încăput pre Ziditorul. Ca un scaun în chip de foc, porți pre Stăpânul a toată făptura, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul :

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a- „dâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele“.

CONDACUL Mucenicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Eu întărirea Treimii, mul- țiimea dumnezeilor o ai stricat dela margini prea mărite, cin- stit întru Hristos făcându-te, și biruind pre tirani întru Dum- nezeu Mântuitorul, cununa mu- ceniei tale ai luat, și darurile

dumnezeeștilor, tămăduiri, ca un nebiruit.

ICOS.

Sfințit ospaț se pune înaintea adunării iubitorilor de praznic astăzi, care poartă semne de prăznuire înainte, cele patruzeci de zile dela înfricoșată Nașterea Domnului cea din Fecioară, și luarea în brațe de cinstitul bătrân, și pomenirea cinstitului purtătorului de chinuri; că prin însuși Hristos s'a făcut biruitor, ca un nebiruit.

Luna Februarie, are zile 28.

Iară când este bisect, are zile 29.

Ziua are ceasuri 11, și noaptea 13.

In ziua dintâi: Înainte prăznuirea întâmpinării Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Și sfântul mucenic Trifon.

Stih: Iară tu Trifone, ce de sabie pătruns ești murind,

Deci care este vremea sfârșitului tău? Începutul lunei fiind.

Intru întâia zi a lui Februarie,
Trifon a murit prin sabie.

Acesta eră din satul ce se chemă Lampsac, din eparhia Frighiei, pe vremea împărăției lui Gordian, la două sute nouăzeci și cinci de ani, dela împărăția lui August. Și fiind încă foarte tânăr, și purtându-se cu meșteșug de potrive vârstei sale, precum povestesc că păstea găște, s'a umplut de Duhul Sfânt, și tămăduia toată slăbiciunea, și dracii gonă. Tămăduit-a și pre fiica împăratului îndrăcită fiind, la care lucru zic, că a arătat și pre drac, la cei ce se aflau de față, ca un câine negru, și spuneau faptele cele viclene. Deci cu această minune a tras pre mulți la credința lui Hristos; iară pre vremea împăratului Dechie, carele a primit pre Filip, cel ce a împărătit după Gordian, fu pârît la A-

chilin Eparhul Anatolului, că nu da slujbă și cinste dracilor. Deci aducându-se înaintea lui la Nicheea, și mărturisind numele lui Hristos, întâi fu bătut cu spata, un fel de muncă, după aceea fu legat de cai, și gonit în vreme de iarnă, prin locuri cu anevoie de trecut, și prin sate cu anevoe de umblat. Apoi după aceea gol preste piroane de fier fu tras. Deci mai bătându-l încă, și arzându-l cu făclii pre coaste, ș'a luat răspunsul, să moară de sabie, care apucând mai înainte, ș'a dat sufletul la Dumnezeu. Și se face soborul lui la mărturisirea lui, ce este în sfânta biserică a Apostolilor, a sfântului Ioan teologul aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru celui din Galatia.

Stih: Petru al Galatiei până la sfârșit s'a nevoit.

De cuvintele lui Pavel cele către Galateni fiind sfătuit.

Acesta fiind crescut între Galateni, ce sunt aproape de Anghira, a petrecut șapte ani cu părinții lui. După aceea se duse la Ierusalim pentru învățătură și pentru vederea sfințitorilor locuri, și de acolo la Antiohia, și aflând un mormânt, intră într'insul carele avea cerdac înaintea, în care primea, pre cei ce veneau. Și mănca în două zile odată, puțină pâine, și apă cu măsură, însă cu ruga sa a tămăduit întâiu pre oarecarele îndrăcit, ce l-a făcut împreună locuitor cu dânsul, și a vindecat de durerea ochilor pre maica prea fericitului Teodorit episcopul Chirului, carea eră smerită și plăcută lui Dumnezeu, și pre un bucătar, ce se băntuia de duhuri necurate, și pre alt țaran l-a mântuit de aceiași paitimă, și pre voevodul cetății l-a oprit din pornirea lui, ce vrea să facă silă unelecioare, orbindu-l; iară pre cea mai sus zisă maica lui Teodorit o a mântuit de moarte și de primejdia nașterii cea cu anevoe. Și alte nenumărate minuni ca acestea făcând, și trăind nouăzeci și doi de ani cu plăcere dumnezească, și-a dat sufletul la Dumnezeu, vrând să-și ia darul și plata nevoițelor.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vendimian.

Stih: Vendimian sădit fiind pre pământ copacul mare al bunătăților.
Prin mutare a câștigat locuința cerurilor.

Acesta fu ucenic al sfântului Avxentie, și după ce a adormit Avxentie, aflând acesta o crăpătură de piatră, și zidindu-și înlauntru ei o chilioară, a petrecut acolo patruzeci și doi de ani, făcând mari lupte și biruinți împotriva dracilor. Iară când s'a apropiat să se mute către Domnul, a ingenunchiat pre pământ, și și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie, arhiepiscopul Tesalonicului, ce se trăgea din cetatea Athena.

Stih: Tu Vasilie poporul drept ai păstorit,
Și cu adevărat prin fapte ai împărățit.

Intru această zi, prea cuviosul Timoteiu, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Timoteiu s'a împărțășit de cinstea cea de sus.

Nealegând ceva mai mult decât cinstea lui Dumnezeu jos.

Intru această zi, sfântul mucenic Tion, cu doi prunci de sabie s'au săvârșit.

Stih: Tion cu toată osârdia urmă,
Pruncilor cari cu osârdie, de sabie a muri voiau.

Intru această zi, sfântul mucenic Carion, tăind-i-se limba s'a săvârșit.

Stih: Carion, cu lipsirea glasului prin a limbii tăiere.

A conținut bârfelnica glăsuire a limbilor înșelătoare.

Intru această zi, sfânta muceniță Perpetua, și cei împreună cu dânsa: Satir, Revcatu, Satornil, Secund și Filichitate, *Felicitas*.

Stih: Cinci cei junghiați cu Perpetua fiind,
Împreună junghiindu-se în șesime este prefăcând:

Sfânta muceniță Perpetua, eră din cetatea Vufritanilor din Africa. Deci a fost prinsă de către necredincioși, și adusă la voevod, împreună cu pomești tineri ce se catihiseau. Deci asupra sfintei Perpetua și Filichitate, a fost slobozită o vacă sălbatecă, care năvălind

asupra-le, le-au sfâșiat; iară ceilalți patru sfinți, de mulțimea necredincioșilor au fost omorâți prin sabie.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Anastasie Naupliotul, carele a mărturisit în Nauplia, la anul o mie șapte sute cincizeci și cinci, în bucăți fiind tăiat s'a săvârșit.

Stih: Lui Anastasie membrele trupului tăindu-i-se.

La învierea cea de apoi va fi întregindu-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna a 7-a, Irmos:

Dumnezeul părinților noștri, nu ne rușină pre noi;
„ci ne dăruiește nouă cu în-
„drăzneală a strigă ție: Bine
„ești cuvântat Dumnezeule“.

Dumnezeul cel ce s'a sălăsluit în pânțele Fecioarei, în brațele lui Simeon, ca pre scaunul cel de foc aslăzi șade.

Tu firea noastră cea pământescă luând, Cuvinte, prunc te-ai făcut cu trupul, și curățirilor celor duple lege te-ai împărțășit, ca un prunc.

Ințeleapta Anna ne-a proorocit nouă cele viitoare, și mai 'nainte a vestit cu taină așteptarea neamurilor, și mântuirea lui Israil.

A Născătoarei:

Bucură-te pământ nesemnănat, care ai născut din pânțele tău mai presus de fire pre Cuvântul întrupaț, ceeace

ești acoperământul sufletelor noastre.

Alt Canon Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Purtând cunună, dăntuești veselindu-te împreună cu cele mucenicilor, că biruind înșelăciunea cu cuvântul adevărului, bucurându-te cânti: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Stăpânul tuturor încunează pre mărturisitorul patimilor lui, și pre acesta îl așază în lăcașurile cele cerești, strigând, și zicând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată, ceea ce ai purtat prunc tânăr, pre Dumnezeuul cel mai 'nainte de toți vecii, carele s'a întrupat din tine; rugându-te nu încetă, să se mântuiască cei ce cântă: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Hristos, pre „carele l-a mărturisit tine-
„rii cei robiți în cuptor, gră-
„ind cu mare glas, toate lucru-
„rile lăudați pre Domnul“.

Pre cea ce pentru noi s'a făcut prunc asemenea ca noi, carele sub lege s'a supus, ca

să mântuiască pre toți de legea cea scrisă; toate fapăturile lăudați-l ca pre Domnul.

Văzându-te pre tine lumina cea înțeleghătoare, Simeon bătrânul în brațe te-a luat, strigând: Acum mă deslegi Stăpâne din această trecătoare viață, la viața cea întru Duhul.

Pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, carele bine a voit pentru noi a se face prunc, și pre mâinile bătrânului Simeon a se primi; toate lucrurile lăudați-l ca pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre Impăratul Hristos, pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, și după naștere a rămas Fecioară curată, fapăturile lăudați-l ca pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul.

Până la tăiere și la ardere, până la vărsarea sângelui, și până la moarte desăvârșit te-ai chinuit, stând împotriva păcatului, Mucenice al lui Hristos, iară acum câștigând viața cea ascunsă întru Hristos, strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l pre Hristos întru toți vecii.

Nevoitu-te-ai pre pământ, luptându-te cu cei rău credin-

cioși, cei ce te sileau cu amar spre răfăcirea cea înșelătoare, și împrovitoare de Dumnezeu; iară în ceruri Trifone te desfătezi purtând cunună, și împreună cu îngerii strigând: Tineri binecuvâțați, preoți lăudați, noroadă prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre stântul Duh Domnul.

Rușinat-ai prea înțelepte nedumnezeirea cea tiranică, și ai stins vrăjmășia cea drăcească, către Dumnezeu cu curgerile sângiurilor tale, vestind cu cuvioasă și curată vrednicie pre un Dumnezeu în Treime, cinstindu-l și strigând: Preoți binecuvâțați, noroadă prea înălțați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoare:

Vrmând cuvintelor tale, te fericim Preacurată, ceea ce ești fericită, care ai născut cu trup pre cel adevărat fericit, pre Stăpânul, cel ce locuește în lumină neapusă, și este aducător și dător de lumină; pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadăle îl prea înălță întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând.

De șapte ori tiranul Haldeilor, nebunește a ars cuptorul „pentru cinstitorii de Dumne-

„zeu; iară văzându-i pre aceștia „cu putere mai bună mântuiți, „Făcătorului și Mântuitorului, „a strigat: Tineri bine îl cuvâtați, preoți lăudați-l, noroadă „prea înălțați-l întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Slăvim toți iubirea ta de oameni, Hristoase Mântuitorul nostru, cea ce ești slava robilor tăi, și cununa credincioșilor, carele ai mărit pomenirea celeia ce te-a născut pre „fine“.

Cel ce a scris în table legea Scripturilor, cu mâinile bătrânului s'a îmbrășișat ca un prunc, și ne-a așezat nouă Scriptură sfântă legea Evangheliei.

Astăzi în biserică Simeon bătrânul în brațe a luat pre Hristos Dumnezeul nostru, și a strigat, zicând: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne.

Cetele îngerilor văzând în trup pre Ziditorul lor făcut ca un prunc în brațele bătrânului, cu frică laudându-l l-au slăvit.

Simeoane de Dumnezeu primitorele, însuși văzătorule al Domnului, cea ce ești sfârșitul legii, și începutul darurilor, fă pomenire și de noi, cei ce cinstim cinstită mutarea ta.

A Născătoarei:

Bucură-te prea cinstită Curată, lauda fecioriei, și bucuria lumii, Marie Maica și slujitoarea lui Hristos Mântuitorul. Pre acesta roagă-l pentru sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Mai pre sus decât cele ce se văd, au fost așteptările mucenicilor, nădejdea lor se vede plină de tămăduiri nemuritoare, plină de veselie, plină de bucurie și de lumină nespusă. Pentru aceea sunt vrednici a se fericii.

Adoua lumină te-ai făcut, apropiindu-te de lumina cea dintâi, aprinzându-te, și închipuindu-te cu raza lui, Trifone înțelepte, te-ai luminat cu strălucirile, ce ți s'au dat dela dânsul; pentru aceea toți te fericim.

Slavă...

Arătat-te-ai nespăimântat la chinuri, purtătorule de chinuri, arătat-te-ai adevărat de un nume cu dumnezeescă desfătare, de care acum îndestulându-te și îndulcindu-te cu adevărat, cere-ne nouă mântuire, celor ce te cinstim.

Și acum, a Născătoare:

Omoară cugetul trupului meu, Născătoare de Dumnezeu, înviază omorârea sufletului, cu

lucrarea vieții celei adevărate, care s'a născut dintru tine cu trup pentru nespusa milostivire, și dă mântuire celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispătită „de nuntă, pre tine ceea ce ai „născut mai pre sus de minte, „prin cuvânt, pre Dumnezeu cel „adevărat, pre cea mai înaltă „decât prea curatele puteri, cu „slavoslovii fără tăcere te slă- „vim“.

SVETILNA

Podobie: Cu duhul stând bătrânul...

De mâncare prea slăvită și dumnezească săturându-te, împreună locuitor cu îngerii ai fost, Fericite, găștile păscând în lunci, dela Dumnezeu ai luat Dar de tămăduiri, Trifone mare mucenice, a vindeacă neputințele și boalele omenești.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii, asemenea.

Ela ce ține împreună toată făptura cu voia sa, de Maică s'a ținut ca un prunc, și la biserică s'a adus dupre lege, și preotul l-a primit, strigând: Acum slobozești pre robul tău în pace. LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Fără înclinăciune Hristos, s'a născut din Fecioară, că din Ta-

tal fără stricăciune este fiu, mai 'nainte de luceafăr, carele a mântuit pre Adam.

Stih : Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Vșile cerești, deschideți-vă, că Hristos în biserică ca un prunc, de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih : Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă poporului tău Israel.

Primeste o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție de Duhul sfânt; că iată a venit.

Slavă, și acum, glasul al 2-lea, al lui Ioan monahul.

Ziditorul Cerului și al pământului în brațe s'a purtat astăzi de sfântul Simeon bătrânul; că acela cu Duhul Sfânt a zis: Acum mă slobozești, că te-am văzut pre tine Mântuitorul meu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Înainte praznuirii Peasna 3, pe 4. Și din Canonul Mucenicului, Peasna 6, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... **Stih :** Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol, către Romani: *Fraților, știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori.... Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi : Iată dau vouă stăpânire...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică...

VEZI : Cade-se a ști, că de se va întâmpla Înainte praznuirea Întâmpinării Domnului, în Duminica Vameșului sau a Curvarului, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză, caută învățătura pre larg în Triod la litera A. Iară de se va întâmpla în săptămâna brânzei, caută la literile B. și G.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 2 ZILE.

Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos când l-a luat Simeon în brațele sale.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie : Ceeace ești bucuria...

Pre Cuvântul cel nescris, și mai pre sus înființat, cel purtat cu slavă pe scaunele cerești, l-a luat în brațe Simeon, strigând: Acum mă slobozește, după cuvântul tău Mântuitorule, cea ce ești mântuirea credincioșilor și mângâierea. De două ori.

Prunc văzându-te minunatul Simeon, pre tine cuvântul cel mai 'nainte de veci din Tatăl născut, a strigat: Mă înfricoșez, și mă tem, cu mâinile mele a te lua în brațe Stăpâne. Ci cea ce m'ai căutat pre mine robul tău, acum cu pace mă slobozește, ca un milostiv.

Acum să se deschiză ușa cerească, că Dumnezeu Cuvântul, cel ce s'a născut din Ta-

tăl fără de ani, s'a născut din Fecioară, trup omenesc luând de bună voie, ca să înnoiască firea omenească ca un bun, și să o puie deadreapta Părintelui.

Slavă, Și acum, glasul 1-iu, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică și cea mai înaltă decât Biserica, în biserică a venit, arătând lumii pre dătătorul de lege, și făcătorul lumii; pre carele și în brațe luându-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozește pre robul tău, că te-am văzut pre tine Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufратului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnului, și cu bătrânele mâini, l-a primit pre el bătrânul.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Cărbunele cel ce s'a arătat mai 'nainte dumnezeescului Isaia, Hristos ca cu niște clește, cu mâinile Născătoarei de Dumnezeu, acum se dă bătrânului.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă poporului tău Israil.

Cu frică și cu bucurie, în brațe pre Stăpânul fiindu-l Si-

meon, a cerut slobozire din viață, laudând pre Maica lui Dumnezeu.

Slavă, Și acum, asemenea.

Primeste o Simeoane, cea prea Curată a strigat, în brațe ca pre un prunc, pre Domnul slavei și Mântuitorul lumii.

Protopar, glasul 1-iu. 12 p. 104

Bucură-te ceea ce ești cu Dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pre cei dintru întunec; veselește-te și tu bătrânule drept, cel ce ai primit în brațe pre slobozitorul sufletelor noastre, cel ce ne-a dăruit nouă și înviere.

Deci Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul 1-iu, însuși glasul.

Ale lui Gherman Patriarhul.

Spune Simeoane: Pre cine purtând în brațe, în biserică te bucuri? Cui strigi și grăești: Acum m'am slobozit, că am văzut pre Mântuitorul meu. Acesta este, cel ce s'a născut din Fecioară; acesta este, Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu; carele s'a întrupat pentru noi, și a mântuit

pre om; acestuia să ne închinăm. *De trei ori.*

Primește Simeoane, pre cel ce mai 'nainte sub nor l-a văzut Moisi, puind legea în Sinai; carele prunc s'a făcut, și legii s'a supus. Acesta este, carele prin lege a grăit: Acesta este cel vestit de prooroci; carele s'a întrupat pentru noi, și a mântuit pre om; acestuia să ne închinăm. *De trei ori.*

Veniți și noi, cu cântări dumnezeiești să întâmpinăm pre Hristos, și să-l primim pre dânsul, a căruia mântuire Simeon a văzut. Acesta este, pre carele David l-a vestit. Acesta este, cel ce a grăit prin prooroci; carele s'a întrupat pentru noi, și a mântuit pre om; acestuia să ne închinăm.

De două ori.

*Slavă, Și acum, glasul al 6-lea,
a lui Ioan monahul.*

Să se deschiză ușa Cerului astăzi. Că Cuvântul Tatălui cel fără început, luând început sub ani, nedespărfindu-se de a sa Dumnezeuire, de Fecioara Maică ca un prunc de patruzeci de zile, de bună voie s'a dus în biserica legii. Și pre acesta în brațe l-a primit bătrânul, strigând: Slobozește-mă; că ochii mei au văzut mântuirea ta. Cela ce ai venit în

lume, să mântuești neamul oamenesc, Doamne, slavă ție.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și Parimiile

Dela leșire citire.

Cap. 13, Vers. 10.

Grăit-a Domnul către Moisi în ziua aceea, într-o care a scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului, zicând: Sfințește mie pre tot născutul întâiu, carele deschide pântecul într-o fii lui Israil. Și a mers Moisi, și a adunat tot norodul și a zis: Să țineți minte ziua aceasta, într-o care ați ieșit din pământul Eghiptului, și din casa robiei; căci cu mână tare ne-a scos pre noi Domnul de acolo, și să păziți legea lui. Și va fi dacă te va aduce pre tine în pământul Hananeilor, precum s'a jurat Părinților tăi, vei osebi tot născutul întâiu, carele deschide pântecul, partea bărbătească, Domnului. Și va fi dacă te va întreba pre tine după aceasta feciorul tău, zicând: Ce este aceasta? Vei zice lui: Căci cu mână tare ne-a scos pre noi din pământul Eghiptului, și din casa robiei. Deci când a învățat pre Faraon și nu vrea să ne slobozească pre noi, a ucis Domnul tot născutul dintăiu în pământul Eghiptului, dela născuții dintăiu ai oamenilor, până la născuții dintăiu ai dobitoacelor. Pentru aceasta eu aduc jertfă Domnului, pre tot cel ce deschide pântecul parte bărbătească, și pre tot născutul dintăiu al fiilor mei izbăvesc. Și va fi într-o semn nclătit înaintea ochilor tăi; că așa a zis Domnul Dumnezeu atotțitorul: Că pre cei întâi născuți ai feciorilor tăi vei da mie. Și va fi tot celace naște prunc parte bărbătească, în ziua a opta îi va tăia împrejur marginea trupului lui. Și treizeci și trei de zile nu va intra în biserica lui Dumnezeu la preot, până când se vor plini zilele curățeniei. Și după aceea vei aduce Domnului un miel de un an fără prihană jertfă, și pui de porumb sau de turturea, înaintea cortului la preot; sau în locul acestora vei aduce înaintea Domnului doi pui de porumb sau doi de turturea. Și se va rugă preotul pentru

(dânsul), aceștia ce mi aduc mie această aducere sunt dintru toți fiii lui Israil, și i-am primit, și i-am sfințit pre dânsii mie în locul celor născuți dintâi ai Eghiptenilor, întru care zi am ucis pre tot născutul întâi în pământul Eghiptului, dela om până la dobitoc. Zis-a Domnul Dumnezeu cel prea înalt sfântul lui Israil.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 6. Vers. 1 :

Fost-a în anul în carele a murit Ozia împăratul, văzut-am pre Domnul șezând pre scaun prea înalt și prea înălțat, și eră plină biserica de slava lui. Și Serafimii stau împrejurul lui: Șase aripi la unul, și șase aripi la altul, și cu două își acopereă fețele sale, și cu două își acopereă picioarele sale, iară cu două zbură. Și strigă unul către altul, și ziceă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul și pământul de slava lui. Și s'a mutat din loc pragul cel deasupra de glasul cu carele strigă, și casa s'a umplut de fum și am zis: O ticălosul de mine, că m'am umilit! Că om sunt, și buze necurate am, și trăesc în mijloc de norod, care are buze necurate, și pre împăratul Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei. Și a trimis la mine pre unul din Serafimi, și în mâna lui aveă carbune arzător, carele îl luase cu cleștele din altar. Și l-a atins de gura mea, și a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, și va șterge farădelegile tale, și păcatele tale le va curăți. Și am auzit glasul Domnului, zicând: Pre cine voiu trimite, și cine va merge la norodul acesta, și am zis: Iată eu, trimite-mă. Și a zis: Mergi și zi norodului acestuia: Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedeă. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile sale greu a auzit, și ochii lor s'au împăjejenât, ca nu cumva să vază cu ochii, și cu urechile să auză, și cu inima să înțeleagă, și se vor întoarce, și-i voiu vindeca pre dânsii. Și am zis: Până când Doamne? și a zis: Până când se vor pustii cetățile, ca să nu locuiască într'insele, și casele, ca să fie fără de oameni, și pământul va rămânea pustiu, și după aceea va a-

daoge Dumnezeu oameni și se vor înmulți cei ce au rămas pre pământ.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 19, Stih: 1.

Iată Domnul va ședeă pre nor ușor, și va veni în Eghiptet, și se vor sdruncina idolii Eghiptului dela fața lui, și inima lor va secă într'inșii. Și se va turbură sufletul lor într'inșii, și sfatul lor va strică, și va da Eghiptul în mâini de domni cumpliti. Pentru că acestea grăește Domnul Stăpânul cel sfânt Savaot: Bea-vor Eghiptenii apă de pre lângă Mare, iară apa cea curgătoare va secă, și se va uscă. Aceasta grăește Domnul: Unde sunt acuma înțelepții tăi? ca să-ți vestească, și să-ți spuie ție, ce a sfătuit Domnul Savaot asupra Eghiptului. În ziua aceia vor fi Eghiptenii întru frică, și întru cutremur dela fața mâniei Domnului Savaot, care el o va pune pre dânsii. Și va fi altarul Domnului în țara Eghiptului, și turnul Domnului în hotarele lui, și va fi Domnul Savaot, semn în veci în pământul Eghiptului. Că vor strigă către Domnul, și le va trimite lor Domnul pre un om, carele îi va mântui pre dânsii. Și se va cunoaște Domnul de Eghipteni, și vor cunoaște Eghiptenii pre Domnul în ziua aceia; și vor face jertfă și dar. Și se vor rugă, și vor da rugăciunile sale Domnului.

LA LITIE.

Stihirile Samoglasnice, glasul I-*iu*.

A lui Anatolie.

El vechiu de zile, carele legea de demult în Sinai a dat lui Moisi, astăzi prunc s'a văzut. Și dupre lege ca un făcător al legii, legea plinind, în biserică s'a adus, și bătrânului s'a dat. Și primindu-l pre el Simeon dreptul, și plinirea făgăduințelor văzându-o săvârșită, cu bucurie a strigat: Văzut-au ochii mei, taina cea din

veac ascunsă, care în zilele aceste de apoi s'a arătat lumină, risipind întunerecul neamurilor celor necredincioase, și slavă dând noului Israil celui ales. Pentru aceasta slobozește pre robul tău, din legăturile acestui trup, la viața cea neîmbătrânitoare și minunată și fără de sfârșit, cea ce dai lumii mare milă.

A lui Ioan monahul.

Astăzi cel ce a dat de demult lui Moisi legea în Sinai, poruncilor legii se supune, pentru noi ca un milostiv făcându-se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un prunc sfânt, deschizând pânțele celei Curate, luiși însuși ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul legii slobozindu-ne, și luminând sufletele noastre.

Glasul al 2-lea al lui Andrei Piru.

Căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, pre acela acum jos Simeon în brațe trupește luându-l, a propovăduit cum că Dumnezeu cu oamenii s'a unit, și om pre Dumnezeu cel ceresc văzându-l, osebindu-se de cele de pre pământ, cu bucurie a strigat: Cea ce ai descoperit celor din întunerec lumina cea neînserată, Doamne, slavă ție.

A lui Ghermanò, glasul acelaș.

Astăzi Simeon primește în

brațe pre Domnul slavei, pre carele mai 'nainte sub nor Moisi l-a văzut, când în muntele Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este, cea ce a grăit prin prooroci, și făcător legii. Acesta este, pre carele David mai 'nainte l-a vestit; cel ce este tuturor înfricoșat, carele are mare și bogată milă.

Al aceluiăș sau a lui Ioan monahul.

Pre cel sfințit sfințita Feocioară l-a adus în biserică preotului, și finzându-și mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, duple cuvântul tău în pace, Doamne.

Ziditorul Cerului și al pământului, astăzi se ține în brațe de sfântul Simeon bătrânul, căci el cu Duhul sfânt zicea: Slobozitu-m'am acum, că am văzut pre Mântuitorul meu.

A lui Anatolie, glasul acelaș.

Astăzi Simeon bătrânul în biserică intră, bucurându-se cu duhul, ca să ia în brațe pre dătătorul legii lui Moisi, și plinitorul legii; că acela prin întunerec, și prin glas nearătat, văzător de Dumnezeu a fi s'a învrednicit, și cu fața acoperită, inimile cele necredincioase ale jidovilor le-a defăimat; iară acesta pre Cuvântul cel mai

'nainte de veci al Tatălui întrupat l-a purtat, și lumina neamurilor a descoperit, Crucea adică și Învierea, și Anna proorociță s'a arătat, pre Mântuitorul și Izbăvitorul lui Israil propoveduind. Acestuia să strigăm, lui Hristos Dumnezeuului nostru: Pentru Născătoarea de Dumnezeu miluește-ne pre noi.

Glasul al 4-lea, al lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică și cea mai înaltă decât Biserica, la biserică a venit, arătând lumii pre făcătorul de lume, și dătorul legii, pre carele și în brațe primindu-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozești pre robul tău, că te-am văzut pre tine mântuirea sufletelor noastre.

12, p. 102. Slavă, glasul al 5-lea, al aceluiaș.

Cercați Scripturile, precum a zis în Evanghelii Hristos Dumnezeuul nostru. Că într'însele îl vom afla pre dânsul, născut și înfășat, în iesle pus, și cu lapte hrănit, și cum tăiere împrejur a primit, și de Simeon s'a purtat, și nu prin părere și prin nălucire, ci prin adevăr lumii s'a arătat. Către carele să strigăm: Cea ce ești mai 'nainte de veci, Dumnezeule, slavă ție.

12, p. 102. Și acum, acelaș glas al lui Ghermanô.

El vechiu de zile, prunc făcându-se cu trupul, de Maica Fecioară, în biserică s'a adus,

plinind făgăduința legii sale; pre carele Simeon primindu-l, a zis: Acum slobozești în pace, după cuvântul tău pre robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ. 12, p. 103-105

Stihirile, glasul al 7-lea. Ale lui Cosma monahul, singur glasul.

Impodobeste-ți cămara ta Sioane, și primește pe Împăratul Hristos; închină-te Mariei, ușei celei cerești; că aceasta scaun de Heruvimi s'a arătat. Aceasta a purtat pre Împăratul slavei, nor al luminii este Fecioara, purtând în mâini pre Fiul cel mai 'nainte decât luceafărul. Pre carele luându-l Simeon în brațele sale, l-a propoveduit popoarelor, Stăpân a fi el vieții și morții, și mântuitor lumii.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Pre cel ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl, iară mai pre urmă din pântece fecioresc, ducându-l în biserică, Maica ceeace nu știe de nuntă, pre cel ce a pus legea în muntele Sinai, și s'a supus poruncei legii, l-a adus la Arhiereul cel bătrân și drept, căruia i se vestise să vază pre Hristos Domnul; pre carele luându-l Simeon în brațele sale, s'a bucurat, strigând: Dumnezeu este acesta, cu Tatăl împreună

veșnic, și izbăvitorul sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului tău Israel.

Pre cel ce se poartă în căruță de Heruvimi, și se laudă cu cântări de Serafimi, purtând în brațe Născătoarea de Dumnezeu Maria, pre cel ce s'a întrupat dintr'însa fără ispită de nuntă, pre dătătorul legii, cel ce a plinit rânduiala legii, l-a dat în mâinile bătrânului preot; carele Viața purtând, a cerut dezlegarea de viață, zicând: Stăpâne acum mă slobozește, să vestesc lui Adam: Că te-am văzut prunc, pre tine Dumnezeu cel neschimbat, și mai 'nainte de veci și Mântuitor lumii.

După 108 Slavă, Și acum, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Cel ce se poartă pre Heruvimi, și se laudă de Serafimi, astăzi în dumnezeiasca biserică, duple lege fiind adus, în brațele bătrânului ca pre un scaun șade. Și dela Iosif primește daruri lui Dumnezeu cuvioase, ca o pereche de turturele nespurcata biserică, și pre norodul cel nou cel ales din păgâni, și doi pui de porumb, ca un începător legii celei vechi și celei nouă. Și sfârșitul făgăduinței celei către sine Simeon luând, binecuvântând pre Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu, sem-

nele, patimii celui dintr'însa mai 'nainte le-a spus, și dela dânsul a cerut slobozire, strigând: Acum mă slobozești, Stăpâne, precum mai 'nainte te-ai făgădui mie; că te-am văzut pre tine, Lumina cea mai 'nainte de veci, și Domnul Mântuitorul poporului celui cu numele tău numit.

La binecuvântarea pâinilor:

Troparul, de 3 ori: 12 p. 107

Caută la Vecernia cea mică, și citire a cuvântului

Iară de nu va fi priveghere: La Utrenie Polonușnița duple obicei; după întâiul Sfinte Dumnezeule, în locul lui: Iată Mirele vine... Zicem Troparul praznicului, după al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul praznicului. Doamne miluește de 12 ori, și Otpustul. Iară rugăciunea: Poменеște Doamne... nu se zice...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 3 ori. După întâia Stihologie, Sedealna glasul 1-iu. Însăși Podobia. 12 p. 107

Ceața îngerească să se spăimânteze de minune, iară noi oamenii cu glasuri să strigăm cântare; văzând negriță pogorârea lui Dumnezeu, că de carele se cutremură puterile cerești; pre acela acum îl cuprind mâinile bătrânului, pre unul iubitorul de oameni.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul 1-iu. Podobie: Mormântul tău... 12 p. 108

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sfânt, viind

pre pământ, s'a născut din Fecioară, și prunc s'a făcut, cel ce este cu anii nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se a zis: Acum slobozești îndurate, veselind pre robul tău.

Slavă, Și acum, iară aceasta:

După Polieleul, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prunc te-ai făcut pentru mine cel ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtășești, prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acestea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumnezeul cel ce te-ai arătat cu trupul; și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozește-mă, că te-am văzut pre tine Viața tuturor.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

Deci Antifonul dintâiu, al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih:

Răspuns-a inima mea cuvânt bun...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucă.

Cap. 2, Vers 25.

În vremea aceea, eră un om în Ierusalim, anume Simeon...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum, iar aceasta. Apoi Stih: Miluște-mă Dumnezeule după mare mila ta...
Și Stihira, glasul al 6.

Să se des-hiză ușa Cerului astăzi...

Caută Slava dela Vecernia cea mare.

CANONUL

Al căruia acrostih cel de pre margine la Greci este acesta.

Pre Hristos, bucurându-se bătrânul îl îmbrățișează.

Facerea lui Cosmă monahul.

Și cântăm canonul pe 14 zicând Irmosul de 2 ori, iar Troparele pe 12.

Peasna 1, glasul al 3-lea Irmos:

Pământul cel roditor de a-
„dâncime uscat-l-a umblat
„oarecând soarele, căci ca un
„zid s'a încheat apa de amân-
„două părțile, înaintea noro-
„dului celui ce a trecut marea
„pedestru, și cu plăcere lui
„Dumnezeu a cântat: Să cân-
„tăm Domnului, că cu slavă
„s'a proslăvit“.

Să pice norii apă, că Soarele pe nor ușor fiind purtat, a venit pre mâinile cele prea curate, Hristos în biserică ca un prunc. Pentru aceasta credincioșii să strigăm: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Intăriți-vă mâinile lui Simeon, cele slăbite de bătrânețe, și pulpele bătrânului cele prea trudite drept vă mișcați spre întâmpinarea lui Hristos, dânduire cu cei fără de trupuri împreunați. Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Ceruri, cele ce sunteți cu înțelepciune înținse, veseliți-vă, și te bucură pământule, că din prea dumnezeieștile sânuri ieșind meșterul, Hristos, de Maica Fecioară lui Dumnezeu Tatălui se aduce prunc, cel mai 'nainte de veci; că cu slavă s'a proslăvit.

Catavasie, Irmos acelaș.
Peasna 3-a, Irmos:

Intărirea celor ce cred în tine, „întărește Doamne Biserica „ta care o ai câștigat cu scump „sângele tău“.

Cel unul născut din Tatăl mai 'nainte de veci, prunc unul născut din Fecioară nestricată, lui Adam, tinzându-i mâna s'a arătat.

Pre cel întâi zidit, ce s'a făcut prin amăgire cu minte pruncească, iarăși îndreptându-l, Dumnezeu Cuvântul prunc făcându-se s'a arătat.

Firea cea făcută din pământ, care iarăși s'a întors într'însul, închipuită Dumnezeirii o a arătat, Ziditorul, ca un prunc făcându-se fără schimbare.

Sedealna glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

In muntele Sinai de demult a văzut Moisi *spatele* lui Dum-

nezeu, și glas dumnezeesc subțire, s'a învrednicit în nor și în vifor a auzi. Iară acum Simeon, pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noi, în brațe l-a luat; și bucurându-se s'a dus din aceste de aicea, la viața cea veșnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozește pre robul tău Stăpâne.

Slavă, Și acum, iar aceasta.
Peasna 4, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunăta-tea ta, Hristoase, că ieșind „din Chivotul sfințirii tale, din „nesticata Maică, în biserica „slavei tale, te-ai arătat, ca un „prunc în brațe purtat, și s'a „umplut toate de a ta laudă“.

Bucurându-te Simeoane tăinuitorule al celor negrăite, Născătoarea de Dumnezeu a strigat: Pre Hristos Cuvântul cel ce s'a făcut prunc, carele s'a vestit ție de demult dela Duhul sfânt, primește-l în brațe, strigându-i lui: Umplutu-s'au toate de lauda ta.

Spre carele ai nădăjdut Simeoane în vârstă pruncească, primește-l bucurându-te pre Hristos mângâerea dumnezeescului Israil, pre Făcătorul legei și Stăpânul, carele a plinit rânduiala legii, strigându-i lui: Umplutu-s'au toate de lauda ta.

Văzând Simeon pre Cuvântul cel fără de început, cu trupul ca pre scaunul cel de Heruvimi de Fecioara purtat, pre pricinuitoarea ființei tuturor ca pre un prunc minunându-se a strigat lui: Umplutus'au toate de lauda ta.

Peasna 5,-a Irmos:

Dacă a văzut Isaia cu închi-
„puire, pre Dumnezeu pe
„scaun prea înalt, de îngerii
„slavei încunjurat, a strigat: O
„ticălosul de mine! Că mai
„nainte am văzut pre Dumne-
„zeu întrupat, pre cela ce stă-
„pânește pacea, și lumina cea
„neînserată“.

Eunoscând dumnezeescul
bătrân slava cea mai 'nainte
arătată de demult proorocului,
și văzând pre Cuvântul pre
măinile Maicei ținut, o! bucu-
ră-te Curată, a strigat. Că ții
ca un scaun pre Dumnezeu,
lumina cea neînserată, și ca-
rele pre pace stăpânește.

Plecându-se bătrânul și
dumnezește atingându-se de
talpele celei ce n'a știut de
nuntă, și Maicii lui Dumnezeu,
a zis: Foc porți Curată, înfri-
coșezu-mă, a lua în brațe pre
Dumnezeu lumina cea neîn-
serată, și carele pre pace slă-
pânește.

Eurășitu-s'a Isaia, luând căr-
bunele dela Serafim, bătrânul
a strigat Maicii lui Dumnezeu:
Tu ca un clește cu mâinile mă
luminezi, dându-mi pre acela
pre carele porți, lumina cea
neînserată, și carele pre pace
stăpânește.

Peasna 6,-a Irmos:

Strigat-a ție bătrânul, văzând
„cu ochii mântuirea, care
„a venit oamenilor dela Dum-
„nezeu: Hristoase tu ești Dum-
„nezeul meu“.

In Sion tu te-ai pus piatră
de împiedicare celor neplecați,
și piatră de sminteală, iară cre-
dincioșilor neclătită mângâere.

El ce duple adevăr ai
purta chipul celui ce te-a nă-
scut mai 'nainte de veci, pen-
tru milostivire, acum cu nepu-
tința omenească te-ai îmbrăcat.

Pre cel ce se închină ție
Fiului celui de sus, Fiul Fe-
cioarei lui Dumnezeu, celui ce
s'a făcut prunc, acum slobo-
zește-l cu pace.

CONDAC, glasul 1-ii. 12. p. 110

Ela ce ai sfințit pântecul
Fecioarei cu Nașterea ta, și
măinile lui Simeon le-ai bine-
cuvântat, precum se cădea, în-
tâmpinând și acum, ne-ai mân-

tuit pre noi, Hristoase Dumnezeu. Pentru aceasta împacă lumea întru războaie, și întărește **Biserica** pre care o ai iubit, unule iubitorule de oameni.

I C O S.

Către Născătoarea de Dumnezeu să alergăm, cei ce voim să vedem pre Fiul ei, cel ce s'a adus la Simeon; pre carele cei fără de trupuri din Cer văzându-l, s'au spăimântat, zicând: Minunate vedem acum și prea slăvite, necuprinse și negrăite. Că cela ce a zidit pre Adam se poartă ca un prunc. Cel neîncăput, încape în brațele bătrânului. Cel ce este în sânurile cele necuprinse ale Părintelui său, de bună voe se cuprinde cu trupul, iară nu cu Dumnezeirea, unul iubitorul de oameni.

Intru această lună, în 2 zile, întâmpinarea Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; când l-a primit pre el dreptul Simeon în brațele sale.

Stih: Sânurile Părintelui tău închipuind arată.

Măinile lui Simeon, carele pre tine te poartă, Simeon pre Hristos în a doua zi.
În biserică îl primi.

Trecând patruzeci de zile după mântuitoarea Intrupare, și Nașterea Domnului nostru, cea fără împreunare bărbătească, din pururea Fecioara Maria, întru această cinstită zi, s'a dus în biserică Domnul nostru Iisus Hristos de prea sfânta lui Maică, și de dreptul Iosif, duple obiceiul umbroasei Scripturi a legii vechi când și bătrânul Simeon, căruia îi era făgăduit dela Duhul sfânt, să nu vază

moarte, pânăce nu va vedea pre Domnul Hristos, și luându-l pre el în brațe, și mulțumind lui Dumnezeu și mântuindu-se, a strigat: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, duple cuvântul tău; și cu multă bucurie mutându-se dela cele pământești, la cele cerești și nesfârșite. Și se face soborul acesta la cinstita biserică a preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei, ce este la Vlaherne.

Intru această zi, sfântul mucenic Agatodor.

Stih: Dar din ale mele cuvinte lui Agatodor dau,

Carele prin sângiuiri, dar s'a dat lui Dumnezeu.

Acesta fiind tânăr de vârstă, s'a adus la Domnul cetății Tianelor, și pentru mărturisirea în Hristos, fu strujit, și pus deasupra unui grătar ars, și i s'a tăiat limba cu cuțitul, și i-au scos dinții cu cleștele, și pielea obrazului cu briciul, și-i sfărâmă pulpele și fluerele picioarelor, și-i impunseră coastele cu sulita, și în moalele capului îi bătură țepuși, și așa și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Iordan Trapezunteanul, carele în Constantinopol a suferit mucenicia la anul o mie șase sute cincizeci, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Iordan nu riul să-l înțelegi cu ade-vărat,

Ci pre nevoitorul lui Hristos cel ce în anii acești din urmă s'a arătat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gavriil, carele a suferit mucenicia în Constantinopol la anii o mie șase sute șaptezeci și șase, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Tăiat fiind Gavriil cel nou pentru dragostea Domnului,

Impreună cu Gavriil dănuțește în locașurile Cerului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.:

Pre tine cel ce ai răcorit în „foc pre tinerii cei ce „Dumnezeu te-au numit, și în

„Fecioară nestricată te-ai să-lăsluit, laudăm pre Dumnezeu Cuvântul, cântând cu „bună credință: Bine este cu „vântat Dumnezeuul părinților „noștri“.

Lui Adam celui ce locuște în iad, merg să-i vestesc, și Evei să-i aduc bună veste, Simeon a strigat, cu proorocii dănuind: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Dumnezeu, cel ce mântu-este neamul pământesc, până la iad va veni, și celor robiți iertare va da, și vedere orbilor, cât și mușii să strige: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și prin inima ta, Preacurată i-a zis mai 'nainte Simeon sabie va trece pre Cruce văzând pre Fiul tău, căruia strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Eu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei „ce au stătuț pentru buna credință, și de văpae nevătă-mându-se, dumnezească cântare au cântat: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Norodule al lui Israil, văzând pre Emmanuil, slava ta, prunc din Fecioară, înaintea dumnezeescului sicriu, acum dăntuește: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Iată a strigat Simeon: Acesta va fi semn, căruia se va zice improtivă, Dumnezeu fiind și prunc, acestuia cu credință să-i cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Viață fiind, aceasta va fi cădere celor neplecați, prunc făcându-se Dumnezeu Cuvântul, ca o sculare a tuturor, celor ce cântă cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

La Peasna 9-a.

Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm;
ci Pripelele acestea.

Pripeală:

✕ Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește pre cei ce nădăjduesc spre tine,

Pripeală:

✕ Născătoare de Dumnezeu Fecioară bună ajutoare lumii, acopere și păzește de toată nevoia și scârba.

In lege, în umbră, și în

Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată partea bărbătească, ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pre Cuvântul cel mai 'nainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, cel întâi născut din Maică, fără ispiță bărbătească, îl slăvim.

Pripeală :

De Dumnezeu primatorule Simeon vino, și ridică pre Hristos, pre carele l-a născut Fecioara Preacurata Maria.

Pripeală :

Imbrățișează cu mâinile bătrânul Simeon, pre Făcătorul legei și Stăpânul a toate.

Pripeală :

Nu mă ține pre mine bătrânul, ci eu țin pre dânsul, fiindcă acesta cere slobozire dela mine.

Pripeală :

Cleștele cel tănuitor cum porți pre carbune; cum hrănești, pre cel ce toate le hrănește.

Elor de demull de curând născuți, o pereche de turturele, sau doi pui de porumb, întru al cărora loc dumnezeescul bătrân, și înțeleapta Anna proorocița, celui născut din Fecioară, și Fiului celui născut din Tatăl, ce s'a adus în biserică, slujindu-i l-au slăvit.

Pripeală :

O fica lui Fanuil, vino, și stai împreună cu noi, și mulțumește lui Hristos Mântuitorul, Fiului lui Dumnezeu.

Pripeală :

Anna cea înțeleaptă mai 'nainte proo-

rocește cele înfricoșate, mărturisind pre Ziditorul Cerului și al pământului.

Pripeală :

Necuprinse sunt ingerilor și oamenilor cele ce s'au făcut de tine, Maică Fecioară Curată.

Pripeală :

Porumbiță prea curată, Mielușa neîntinată, aduce pre Mielul, și Păstorul în biserică.

Datu-mi-ai mie, strigat-a Simeon, bucuria mântuirii tale Hristoase, primește pre slujitorul tău cel trudit în umbră, pre tănuitorul de sfințenie, propoveduitorul Darului celui nou, carele cu laudă te slăvește.

Pripeală :

O Hristoase Impărate al tuturor, credincioșilor robilor tăi, împăraților dreptcredincioși, dăruiește-le biruință asupra vrăjmașilor.

Pripeală :

O Hristoase Impăratul tuturor, fierbinți lacrimi dă-mi mie, ca să plâng sufletul meu carele rău l-am pierdut.

În loc de Slavă.

Dumnezeirea cea în trei străluciri și Ipostasuri, cu bună credință să o laudăm.

În loc de Și acum :

O Fecioară Marie, luminează sufletul meu cel cumplit, întunecat de dulcele vieții.

Eu sfințită cuvîntă proorocind Anna, înțeleapta și cuvioasa, și bătrâna s'a mărturisit Stăpânului, în biserică de față, și pre Născătoarea de Dumnezeu propoveduindu-o

tuturor, celor ce erau acolo, o a slăvit.

Și iară Imnosul cu Pripeala.

SVETILNA.

Însă-și Podobia.

Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în brațe a primit pre Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozește în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei, descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israel.

De trei ori.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinindu-o iubitorul de oameni, acum în biserică s'a adus, și l-a luat pre el în brațe bătrânești Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozești la fericirea cea de acolo, că te-am văzut astăzi cu trup muritor îmbrăcat pre tine, cea ce domnești preste viață, și preste moarte stăpânești.

De două ori.

Lumină spre descoperirea neamurilor te-ai arătat Doamne, pre nor ușor șezând, Soarele dreptății, legea cea din umbră plinind, și arătând începătura Darului celui nou. Pentru aceasta pre tine văzându-te Simeon, a strigat: Din stricăciune mă slobozește, că te-am văzut astăzi.

De sânurile Părintelui ne-

despărțindu-te cu Dumnezeire, te-ai întrupat precum bine ai voit, ținut fiind în brațele pururea Fecioarei. Te-ai dat în mâinile primiturului de Dumnezeu Simeon, cea ce ții toate cu mâna ta. Pentru aceasta acum slobozește în pace pre robul tău, care cu bucurie a strigat: Că te-am văzut, Stăpâne.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea,

a lui Ghermanò: 12. 9. 110

Cel ce bine ai voit pre mâini bătrânești, în ziua de astăzi, ca într-o căruță de Heruvimi a te pune, Hristoase Dumnezeule, și pre noi, cei ce te lăudăm pre tine, chemându-te, mântuește-ne de tirania patimilor, și mântuește sufletele noastre ca un iubitor de oameni.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâiu și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 3, și a 6, pe 8. După Vohod zicem îndată Stihul acesta:

Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa, înaintea noroadelor a descoperit dreptatea sa.

Apoi Troparul praznicului, Slavă Și acum Condacul, Prochimen, glasul al 3-lea, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Mărește suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostol către Evrei, Fraților, fără de nici o prigonire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.

Aliluia, glasul al 8-lea. Acum slobozește pre robul tău Stăpâne... Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor... Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea, suit-au părinții pre Iisus pruncul...*

CHINONICUL.

Paharul mântuirii voi lua...

VEZI: Că de se va întâmplă întâmpinarea Domnului în Dumineca Vameșului, sau a Curvarului, sau a lăsăturii de carne, sau a lăsăturii de brânză, caută învățătură pre larg în Triod, la litera D.

Iară de se va întâmpla în săptămâna brânzei, caută la litera E.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 3 ZILE.

Sfântul și dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu și Anna proorocița.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, și ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Făcătorul tuturor, și Mântuitorul nostru, s'a adus la biserică de Maica Fecioara. Pentru aceea bătrânul cu bucurie luându-l pre dânsul, strigă: Acum slobozești pre robul tău Bunule, cu pace precum bine ai voit.

Simeon primind în brațe din mâinile Fecioarei, pre Mântuitorul cel ce s'a născut mai nainte de toți vecii, strigă: Văzu-t-au marginile lumii, lumina slavei tale. Acum slobozești pre robul tău Bunule cu pace, că te-am văzut.

Pre Mântuitorul, cel ce s'a născut în vremile cele mai de pre urmă spre mântuirea oamenilor, fiindu-l Simeon în brațe, cu bucurie strigă: Văzu-t-am lumina neamurilor și slava lui Israil. Acum mă slobozești, precum ai zis ca un Dumnezeu din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Drept și desăvârșit, și preste tot slăvit fiind, de Dumnezeu însuflăte, pre Dumnezeu unul cel desăvârșit, carele a venit să îndrepteze lumea, pre mâini l-ai luat întrupat, și ca să te slobozești de trup, ai strigat către dânsul: Acum slobozești pre robul tău în pace, iubitorule de oameni, că te-am văzut astăzi.

Tânăr fiind cu Duhul și bătrân cu trupul Simeoane, făgăduință ai luat, a nu vede a moartea, până ce vei vede a prunc tânăr pre Făcătorul, cel ce este mai nainte de veci, Dumnezeul tuturor, carele a săracit cu trupul. Și văzându-l ai săltat și slobozire din trup ai cerut, și la dumnezeieștile locașuri ai trecut bucurându-te.

Ana cea de Dumnezeu însuflată, și Simeon fericitul cari

au strălucit cu proorocia și în lege fără prihană s'au arătat, pre dăătorul legii, cel ce s'a arătat prunc pentru noi, văzându-l s'au închinat lui acum. A căroră pomenire astăzi cu bucurie prăznuim, duple datorie slăvind, pre Iisus iubitorul de oameni.

12. p. 103 Slavă, Și acum, glasul al 5-lea.

Cel vechiu de zile prunc făcându-se cu trupul, de Maica Fecioară în biserică s'a adus, plinind făgăduința legii sale. Pre carele Simeon primindu-l, a zis: Acum slobozești în pace, duple cuvântul tău pre robul tău; că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnului, și cu mâini bătrânești, bătrânul pre acesta l-a primit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne duple cuvântul tău în pace.

Prunc cu trupul, cel vechiu cu anii, prea slăvit se vede în ziua de astăzi, și în biserică se aduce.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodul tău Israil.

Prioste Simeoane, Preacurata a strigat, în brațe ca pre un prunc pre Domnul slavei, și Mântuitorul lumii.

Slavă, Și acum, glasul 1-iu a lui Anatolie.

Cel vechiu de zile, carele legea de demult în Sinai o a dat...

Caută la Litie, în 2 zile.

Stihira dintâi pagina 22.

Troparul praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de trei ori.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul 1-iu:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

La biserică te-ai adus viștierule al vecilor, viața tuturor, pentru mine făcându-te sub lege, cel ce oarecând ai scris pre lespezi legea în muntele Sinai, ca să mântuești pre toți din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule. Slavă împărăției tale; Slavă rânduilei tale; unele iubitorule de oameni. De două ori.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

La biserică te-ai adus, ca să plinești cele obișnuite, Făcătorul și Stăpânul și dăătorul legii, bine ai voit a te ține întrupește în brațele lui Simeon. Cel ce ești tuturor înfricoșat și ții toată zidirea, unele îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă, și acum, iară aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6. CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Primește Simeoane cântarea, priimiturile de Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

In lăcașurile dreptilor cu bucurie sălășluindu-te, pre Domnul cel drept, drepte Simeoane, roagă-l să îndrepteze pre cei ce săvârșesc dumnezească pomenirea ta prea fericite.

Ela ce în lege ai fost sfințitor prea sfințite, pre cel ce a propoveduit legea, prunc l-ai văzut. Și după legea firii, de Dumnezeu primitorele murind, la viața cea nemuritoare bucurându-te te-ai mutat.

Slavă...

Pre cea ce ține cu mâinile marginile lumii, de mâinile Fecioarei ținut l-ai văzut, și în cinstitele tale brațe luându-l, decât Moisi mai cinstit te-ai arătat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

El deplin s'a micșorat, cel mai 'nainte de veci s'a început, cuvântul s'a îngroșat, Ziditorul s'a zidit, cel neîncăput în pântecetele tău întrupându-se de Dumnezeu dăruită.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Inălțându-te cu sfințite fapte, de Dumnezeu grăitorule, ca un stâlp luminos prea înalt te-ai făcut arătat Sfântului Duh; pentru aceasta te laudăm.

Pre Domnul legii, carele a deschis pântecetele Fecioarei, și prunc purtător de trup s'a făcut, Simeoane l-ai văzut, pre cel ce dăruiește tuturor mântuire.

Slavă...

El ce a zidit cu mâinile pre om întrupându-se, cu mâinile tale s'a ținut, sfințindu-te pre tine arătat, și cerându-te tu la viața ce va să fie, fericite, te-a slobozit.

Și acum, a Născătoarei:

Elește înțelegător, purtând carbunele cel dumnezeesc, carele din sângiurile tale, s'a întrupat mai pre sus de minte, Simeon dacă te-a văzut ceea ce ești cu totul fără prihană, bucurându-se te-a fericit.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a noastră, scut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; minunatului Dumnezeuului nostru, să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne“.

CONDACUL Sfântului; glasul al 4-lea

Podobie: Arătat-te-ai astăzi lumii...

Pre Ziditorul tuturor și Domnul, luându-l astăzi Simeon bătrânul pre mâinile sale, s'a rugat a se deslegă de legăturile vieții acesteia stricăcioase, și slobozindu-se s'a mutat la viața cea veșnică.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre tine cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se te-a luat în brațe sfințitul Simeon, strigând: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne. Și Anna cea fără prihană proorocița și slăvita, acum mărturisire și laudă ți-a adus ție. Iară noi dăătorule de viață, strigăm către tine: Slavă ție celui ce bine ai voit așa.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

Peasna 4-a Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Invechitu-te-ai în bătrânețe, iară cu credința te-ai înnoit, vrând să vezi prunc tânăr pre cel cu totul desăvârșit Simeone. Carele a înnoit lumea cea învechită prin asupreală luptătorului celui vechiu.

Să fericim cu un glas pre Simeon fericitul, ca pre cel ce s'a învrednicit a vedea pre Dumnezeu cel fericit, carele s'a îmbrăcat în trup, ca să facă fericiri pre cei ce erau ticăloși mai nainte.

Slavă...

Dăător legii pre tine te cunosc, și afară de firea legilor întrupat carele lege nouă ai adus, Simeon a strigat: Unule Doamne, acum mă slobozește la viața cea nestricăcioasă.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce în mână toate le poartă, în mâinile pururea Fecioarei fiind purtat, pre aceasta mai pre sus decât Heruvimii și Serafimii o a făcut ca pre ceea ce l-a născut: pre carea să o laudăm, și cu bună credință să o fericim.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu curăția minței, lui Dumnezeu Atotfăcătorul ca un înger slujind, Fericite, cu jertfele legii ai curățit de demult pre norodul lui Israil, sângele cel de mântuire mai nainte arătându-l prea luminat.

Pre tine însuși te-ai făcut lui Dumnezeu Biserică prea sfântă, prin dumnezeiești fapte, de Dumnezeu grăitorule. Pentru aceasta ai văzut pre Dumnezeu cu trup ca un prunc în sfânta biserică, mulându-te pre tine la dumnezeieștile locașuri.

Slavă...

Să laudăm toți astăzi, duhovnicește dănțuind, pre Simeon primitorul de Dumnezeu, împreună cu dânsul și pre Anna cea înțeleaptă, ca pre cei ce au fost prooroci lui Dumnezeu, și l-au văzut pre dânsul prunc făcut pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Nearzând pântecele tău, cela

ce este neschimbat din fire ceea ce una ești mai sfântă decât Heruvimii, om s'a arătat, din tine născându-se; și pre cei lepădați prin stricăciune, pre toți i-a mântuit, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:
Strigat-a mai 'nainte...

Strigat-ai când ai văzut pre Domnul, Simeoane: Acum precum te-ai făgăduit slobozește pre robul tău, Mântuitorule, ca să vestesc tuturor celor din lad a ta dumnezeiască întrupare.

Infrumusețatu-te-ai, și de cât Moisi mai luminat te-ai făcut, în brațe primind pre cel înfrumusețat cu podoaba, Simeoane bătrânule, carele pentru noi, precum suntem noi, prunc s'a făcut.

Slavă...

Văzându-te pre tine Simeoane, plin de dumnezeieștile ape ridicându-te, și mergând către cei ce zăceau întru întunerecul iadului, legații cei de acolo de dumnezească răco-rire s'au umplut.

Și acum, a Născătoarei:

Să mă vâneze pre mine caută totdeauna cel cu totul viclean, ci din cursele lui mă izbăvește, Stăpână, și sub dum-

nezeescul acoperământ al aripilor tale întreg mă păzește.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-
„puind îngroparea ta cea de
„trei zile, proorocul Ionă în
„chit rugându-se: Din strică-
„ciune mă mântuește, lisuse
„Impărate al puterilor“.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfântului și dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu, și a Annei proorociței. Acest sobor se face în cinstita Apostolie a sfântului Iacov frațele lui Dumnezeu, ce este în cinstita biserică a prea sfinteii Născătoarei de Dumnezeu, lângă sfânta biserică cea mare.

Stih: Vestit-a morților bătrânul că Dumne-
zeu Cuvântul fiind,
Om arătându-se, până și la dâșii va ajunge
viind,
In a treia zi Simeon s'a dezlegat,
De legăturile trupului cu adevărat.

La Anna.

Stih: Flica lui Fanuil nu s'a mutat de pre
pământ,
Până ce singură, pre Dumnezeu Cuvântul
prunc l-a văzut.

Acesta luând adaos vieții sale întru
acest veac, pentru că i s'a vestit mai
'nainte de-a Duhul sfânt să nu vază moarte,
până nu va vedeă pre Hristos, luându-l
pre dâșul în brațele lui, și adevărindu-se
mai 'nainte prin Duhul sfânt cele ce erau
să fie la dâșul, dupre menirea lui, a luat
sfârșitul vieții sale.

Iară Anna proorocița eră fată a lui
Fanuil, din neamul lui Asir; și locuind
cu bărbatul ei, șapte ani, și săvârșindu-se
acela prin moarte, ea se află în biserică
în toată viața ei, zăbovind cu rugăciu-
nea și cu postul, pentru care pricină și
ea fiindu-le aceste iubitoare de Dumne-
zeu lucruri neosebit, s'a învrednicit a ve-
deă pre Domnul, aducându-l în biserică
de patruzeci de zile dupre trup, de prea
sfânta lui Maică și de dreptul Iosif. Și
mulțumind ea lui Dumnezeu, a proorocit

de dânsul, zicând către toți cei ce se aflau în biserică: Acest prunc este Domnul cel ce a întărit Cerul și pământul. Acesta este Hristos, de carele a proorocit toți proorocii. Deci făcându-se acestora astăzi pomenire, însemnăm și propoveduim înfricoșata și nepovestita pogorâre și iubirea de oameni, care o a făcut cu noi Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici. Adrian și Evvul.

Stih: Pre Adrian carele se bucură de sabie a fi tăiat,

Mâna gealatului cea voioasă spre ucidere îl tae arătat.

De sabie pentru Domnul Evvule murind.

Sfătu cel prea bun în Domnul ai fost plinind.

Aceștia erau din Orașul Vaneea, și fiindcă aveau dragoste către mărturisitorii și mucenicii lui Hristos, s'au dus la Chesaria, unde mărturiseau mulți mucenici. Și văzându-se acolo că sunt creștini, au fost duși la ighemonul Firmilian, și mărturisind în priverile pre Hristos, îndată au fost bătuți pre spate și pre coaste, asemenea au luat și alte mai mari munci; și fiindcă stau întâriți întru mărturisirea lui Hristos, pentru aceasta foarte s'a mâniat ighemonul, și i-a dat spre mâncare fiarelor. Și mai întâi fericitul Adrian, dat fiind la un leu, și luptându-se cu el prin multă bărbăție, și cu Darul lui Dumnezeu rămânând nevătămat, i s'a tăiat capul. Apoi sfântul Evvul, mai întâi fiind măgulit de ighemonul și fiind rugat ca să se lepede de Hristos, iară el întru nimic socotind îndemnările și rugămintile aceluia, a fost aruncat și el la acelaș leu; și fiindcă l-a biruit pre el și a rămas nevătămat i s'a tăiat capul, și așa au luat amândoi cununile muceniei cele neveștejite.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vlasie Vucol adică Boarul.

Stih: Staulul boilor aveă pre Vlasie de demult,

Iară acum în lăcașurile Domnului se află el locuind.

Acest sfânt Vlasie, eră din Chesaria Capadochiei, fiu de părinți prea bogați,

și pre bogăția lor o a sporit mulțimea vitelor ce aveau, din care bogăție dau cu imbelșugare milostenie la săraci. Iară când se făcu goană de ellini asupra creștinilor, atuncea se căută și fericitul acesta Vlasie și nu se află, deși prin pustietăți, și prin văi eră cercat de ellini. Despre care înștiințându-se viteazul Mucenic al lui Hristos singur s'a dat pre sine la gonacii săi cu atâta bucurie, ca și când ar fi fost chemat la masa împărătească și găzduia, și făcea ospăț gonacilor săi, ca unor făcători de bine și prieteni ai săi. Deci mergând față la judecată, și întrebat fiind de ighemonul, și-a arătat și numele, și credința, și meșesugul său, pentru care îndată a fost întins de câte patru părțile trupului, și a fost bătut cu vine crude, dar Dumnezeu i-a ușurat durerile, și i-a vindecat ranele. Această minune văzându-o ighemonul, farmece o numea pre ea. Apoi l-a pus într'un cazan cu apă fiartă, poruncind ca să stea într'insul cinci zile. Iară îngerii lui Dumnezeu pogorându-se îndemnau pre Mucenicul să nu se teamă; ci să aibă îndrăzneală, și totodată a împrăștiat focul, și vătămarea cea dintr'insul. Iară după cinci zile viind ostașii ca să scoată pre sfântul din cazan, și văzându-l pre dânsul că este viu, și cum că cântă împreună cu îngerii, îndată s'a propoveduit pre sine că sunt și ei creștini. Despre cari înștiințându-se ighemonul a trimis alți ostași ca să-l scoată, cari și aceia mergând, asemenea s'au numit pre sine creștini. Mai în urmă s'a dus și însuși ighemonul, și văzând pre sfânt în cazan și socotind că apa este rece, a poruncit ca să-i scoată apă de acolo să-și spele fața; iară aceasta făcându-se, îndată a orbit ticălosul. Și împreună cu orbirea și-a lepădat și spurcatul său suflet. Iară Mucenicul lui Hristos, cu apa aceea pre toți ostașii ce au crezut i-a botezat în numele sfintei Treimi. Apoi ducându-se la staulul vitelor sale, a povățuit pre maică-sa și pre rudeniile sale, cele ce se cuvenea spre mântuirea lor. Și așa și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară cei ce s'au întâmplat la fericitul său sfârșit, au văzut

sfântul lui suflet că a ieșit din trup ca o porumbiță albă și luminată, și a zburat la Cer. Și sfântul său trup, s'a îngropat în acelaș loc; iară toiagul său a odrăslit lângă jertfelnicul de acolo, și făcându-se copaciu mare, umbriă acelaș jertfelnic.

Intru această zi, proorocul Azarie, feciorul lui Addò, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Azarie mai 'nainte de moarte proorocii dând.

Tace Pitiea cimilituri proorocind.

Acesta eră fiul lui Addò, din pământul Simvatà; acesta a întors din Israil robia lui luda, și murind fu îngropat în moșia sa.

Intru această zi, Pavel și Simon mucenicii, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Și Pavel aicea și Simon trebuesc scriși, Nu cumva tăindu-li-se capetele să fie ascunși.

Intru această zi, sfântul Clavdie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Se bucură Clavdie sfârșitul vieții dobândind.

Precum dacă cineva psalmicește multe do-bânzi ar fi aflând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

N'au slujit făpturii...

Dupre legea Domnului Atot-țiitorului, tu ai slujit, drept cu adevărat, și în lege fără prihană fiind fericite. Pentru aceea ai cântat: Domnul părinților și Dumnezeuule bine ești cuvântat.

Bucuria celor necăjiți a venit, mântuirea lui Israil cu adevărat s'a arătat, ca un prunc în biserica sa. Slobozește-mă la viața ceea ce va să fie, Simeon a strigat bucurându-se.

Slavă...

Pentru milostivirea îndurărilor tale, pre mine robul tău cel trudit cu Scriptura legii, și gârbovit de bătrânețe slobozește-mă, Mântuitorule, Simeon a strigat, că te-am văzut pre pământ, trup purtând.

Și acum a Născătoare:

Nedeșerlând prea curat sânul Tatălui celui ce l-a născut, cel prea deplin în sânurile tale Curată ca un prunc a șezut, gălind celor ce au voit a se asemăna lor, Prea curată, sfințită ședere cu adevărat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Pre Dumnezeu cel prea în-nalt, carele a venit să împodobească ca pre o mireasă lumea cea văduvită de dumnezească slavă, văduvă fiind Anna cea prea lăudată, și cu Darul proorociei strălucind l-a proslăvit, și dumnezească mântuire ce eră să fie, tuturor celor ce erau de față o a arătat.

Jertfele legii ai adus, prea sfințit sângele Mielului cel de mântuire, ce s'a vărsat pentru milostivirea cea negrăită, vestindu-l de departe. Pre carele întrupat fiindu-l Simeoane, te-ai proslăvit mai mult decât Moisi, și decât toți proorocii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Văzând pre cel dorit, dezle-

gare din trup ai luat, de Dumnezeu însoflate, și ca niște grâu copt te-ai mutat la părinți mărite, fiind crescut în bătrânețe bune. Pentru aceasta a ta cu totul prăznuită pomenire cu bucurie sufletească săvârșim.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un crin, și trandafir cu bun miros, ca pre o dumnezească mireasmă te-a aflat Cuvântul Dumnezeu cel prea înalt, prea curată dumnezească Mireasă, și în pânțele tale s'a sălășluit, umplând de bună mireasmă firea noastră, ceea ce se umpluse de necurăția cea din păcat, Marie de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul.

Să laudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atuncea fiind închi-puită, iară acum lucrată, pre toată lumea ridică să-ți cânte: Pre Domnul lucrurile laudă-ți-l, și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Eva cu adevărat..

Peasna 9, Irmos:

Einstite sunt mâinile tale cu adevărat, de Dumnezeu primitorule, cea ce s'a atins de dumnezeieștile membre, ale celui ce se atinge de munți, și fumegă, precum cântă David,

fericit cu adevărat tu ai fost. Pentru aceasta dupre vrednicie te laudăm.

Sicriul tău izvorăște credincioșilor tămăduiri și pomenirea ta fericită este, strălucind mai mult decât soarele, și sufletele tuturor luminând; la lumina cunoștinței de Dumnezeu aducându-ne, de sfințenie tăinuitorule prea sfințite.

Slavă...

Luminează cu strălucire înțeleghătoare ca soarele și luna partea cea de sub soare, înțeleapta Anna proorocița, și bătrânul Simeon prea măritul. Pentru cari pre noi, iubitorule de oameni Doamne, de întunerecul păcatelor ne mântuiește.

Și acum, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine adevărată Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, bătrânul a zis ca un prooroc: Iată Fiul tău spre sculara și căderea multora este pus, Stăpână, și spre semn cu anevoie de tâlcuit.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pânțe, lumii binecuvântarea ai în-

„florit. Pentru aceasta toți te „slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Fără schimbare după ipostas într-o tine, Născătoare de Dumnezeu, cu trupul s'a împreunat mai presus de fire și prunc s'a făcut Cuvântul. Pre carele în brațe purtându-l ca un scaun de Heruvimi, acum lui Dumnezeu l-ai adus, și Simeon bătrânul bucurându-se l-a priimit pre dânsul.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Primеște Simeoane, zis-a, cu mâinile pre Ziditorul a toate, o bătrânule, primеște pre Hristos, pre carele tânăra Fecioară l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih. Acum slobozești pre robul tău.

Pre făcătorul legii și Dumnezeu, de carele se cutremură mulțimea îngerilor, adunându-ne să-l lăudăm noroadă pre unul făcătorul de bine, și dăttorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului tău Israel.

Acum mă slobozește, Stăpâne, pre mine robul tău de legăturile trupului, precum ai zis în pace; că te-am văzut, Hristoase pre tine, lumina cea

mai 'nainte de veci, spre descoperirea neamurilor lui Israel.

Slavă, și acum, glasul al 2-lea. 28164

Pre cel sfințit, sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace, Doamne.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 1 pe 4, și din Canonul Sfântului, Peasna a 6-a. Prochimenul praznicului și al Sfântului, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Evrei: *Fraților, Hristos viind Arhiereu bunăților...* Aliluia, glasul al 5-lea. Lumină a răsărit dreptului... Stih: Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit pre dânsii. Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea, eră un om în Ierusalim anume Simeon...*

CHINONICUL.

Întru pomenirea veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE

Prea cuvjosul părinte nostru Isidor Pelusiotul.

De nu este post, se face slujba praznicului, și a sfântului Isidor, iară de este post numai a Sfântului.

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului 3, și ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1-^u.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Acum prăznuim Darul cel mântuitor al arătării de Dumnezeu celei nespuse. Că făcându-se din Fecioară prunc neschimbat Hristos Dumnezeu, se aduce de Maica-sa în biserică lui Dumnezeu și Tatăl, pre carele luându-l Simeon l-a îmbrățișat.

Proorocilor te-ai arătat că eră prin puțină lisuse a te vedea odinioară. Iară acum Cuvinte al lui Dumnezeu, te-ai arătat de bună voie în toată lumea cu trup din Fecioara Maria, Hristoase, arătând mântuirea ta tuturor celor din Adam, ca un iubitor de oameni.

Cel ce ai așezat de demult legea în muntele Sinai, plinești acum cele ale legii în cetatea Sionul, căci ca un prunc, Hristoase, cu mâinile Născătoare de Dumnezeu ai voit a te aduce cu trupul în biserică, pre mîi-

nile lui Simeon, cu arderile de tot.

Alte Stihuri, ale Sfântului, glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu privire prin gând, și cu faptele înălțându-te către Dumnezeu, în toată viața ai petrecut prea înțelepte, înfingându-ți faptele ca niște sușuri, către vederea de Dumnezeu, și iubind cu înțelepciune dragostea cea desăvârșită, unde ajungând, ai încetat a mai dori acum învrednicindu-te sfârșitului celui fericit și luminii celei în trei sori.

Cu revărsarea Darului și cu ploile cuvintelor tale, adăpi pre toți cei cugetători de Dumnezeu. Că puindu-ți gura la paharul înțelepciunii celei de sus, ca dintr'un izvor ai tras băutură din destul, și o ai împărțit, trimițând și învățând pretutindenea razele dogmelor tale, și îndreptând gândurile, vrednicile de minune.

Cu înfrânarea ai omorât cugetarea trupului, îmbrăcându-te cu omorâre aducătoare de viață, și starea sufletului lășindu-o, prea cuvioase, arătat o ai făcut desăvârșit încăpătoare darurilor Duhului, și te-ai făcut vas de învățăturile cele de Dumnezeu însuflăte, și lăcaș

înțelepciunii (cele) mai pre sus de cuget.

Slavă, Și acum, glasul al 7-lea.

Lumină spre descoperirea neamurilor, ai venit pre pământ din Cer Mântuitorul nostru, și ieșind din Fecioară, te-ai odihnit în brațele dreptului Simeon. Că trebuia, dătorule de viață al tuturor, să te cunoști de bătrânul, că ai venit să-l slobozești pre el, du pre cuvântul tău, cea ce ai mare milă.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 12 zile.

LA STIHOAVNA.

Podobie: Casa Eufратului...

Primește o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție, dela Duhul sfânt; că iață a venit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău...

Purtând Curata și prea neîntinată Fecioară, pre Făcătorul și Stăpânul ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă norodului tău Israel.

Mare și înfricoșată și streină taină, cea ce cuprinde toate, și pruncii zidește ca un prunc în brațe se poartă.

Slavă, Și acum glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Astăzi Simeon, primește în brațe pre Domnul slavei pre carele mai 'nainte supt nor l-a văzut Moisi, când în muntele

^{table}
Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este acela ce a grăit prin prooroci, și făcătorul legii; acesta este pre carele David mai 'nainte l-a vestit. Cea ce este tuturor înfricoșat, carele are mare milă.

Troparul Sfântului, glasul al 8-lea:

Intru tine Părinte...

Slavă, Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului și al Sfântului, după rânduială.

După întâia Stihologie Sedeauna, glasul 1-iu.

Podobie: Ceta îngerească...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sfânt, viind pre pământ, s'a născut din Fecioară, și prunc s'a făcut cel ce este cu anii nehoțărît, pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se a zis: Acum slobozești Milostive veselind pre robul tău.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

După a doua Stihologie, Sedeauna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină.

Luând Simeoane în brațe cu mâinile tale cele bătrâne pre Hristos Dumnezeuul nostru, cel ce s'a făcut prunc cu trup din Maică neispitiță de bărbat, ai luat hotărârea săvârșirei cu slavă, și ai primit Darul minunilor, cel pururea curgător. Pentru aceea după datorie toți te slăvim.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 4, CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Pre tine Părinte mărirea monahilor te laud.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos :

Ca prè uscat umblând Israil..

Suspinul inimii mele celei zdrobite ascultându-l, Stăpâne, vindecă zdrobirea sufletului meu cea cumplită, Hristoase, cu rugăciunile Cuviosului tău, ca un atotputernic.

Prin lucrarea bunătăților, ca un înțelepțit de Dumnezeu Isidore, suindu-te la vedere de Dumnezeu curată, arătat te-ai îmbogățit de arătarea cea veselitoare, fiind împreună cu Dumnezeu totdeauna.

Slavă...

Apropiindu-ți gura de paharul înțelepciunii, prea înțelepțește ai scos de acolo curgera darurilor, cântând lui Dumnezeu cântare de biruință.

Și acum, a Născătoarei :

Ea la un nor ușor a venit la tine Ziditorul, Stăpână curată, ca să surpe ca un puternic cele făcute de mână ale Eghipetului, Hristos cel ce este atotputernic.

Peasna 3-a, Irmos :

Nu este sfânt precum tu Doamne..

Eu istețimea cugetului, văzând pururea pomenite arătat firea lucrurilor, prin-

tr'însa ai ajuns nerăfăcit la pricina cea începătoare, ca un curat de Dumnezeu cuvântător.

Puindu-ți viața arătat ca o gândire de moarte, purtătorule de Dumnezeu de trei ori ferice, ai omorât pricinile patimilor celor trupești, fiind cuprins de dragostea nepătimirii.

Slavă...

Bucurându-te ai urmat după Hristos, purtând Crucea Părinte cu nevoină tare, și cu dânsul te-ai asemănat, cât a fost cu puțință prin curățirea vieții.

Și acum, a Născătoarei :

Preste legile firești născând pre Stăpânul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai stricat blestemul neascultării celei de demult, izvorând izvorul binecuvântării.

Irmosul :

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr-turisirii tale“.

CONDACUL Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie : Arătat-te-ai astăzi...

Alt lucefăr pre tine Biserica aflându-te întru sine, cu fulgerile cuvintelor tale luminându-se strigă către tine: Bucură-te prea ferice de Dumnezeu înțelepțite Isidore.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Carte a înțelegerii învățăturii alcătuită cu bogăția credinței, te-ai arătat prin Duhul cel prea curat, descoperind cele dumnezești, celor ce le trebiește, și învîștîrind viață, celor ce poftesc. Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Inviat-ai din morți...

Născutu-te-ai din Maică, Cuvinte cel fără început, adus-te-ai în biserică, Împăratul slavei, și bătrînul bucurându-se te-a primit în brațe, strigând: Acum mă slobozești, pre cea ce l-ai păzit duple cuvîntul tău, cel ce bine ai voit să mîntuești ca un Dumnezeu neamul omenesc.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei. Caută-le în 20 de zile.

Peasna 4-a Irmos:

Hristos este puterea mea...

Supuindu-te lui Hristos, Cuvioase, averea care ți s'a dat, ca un rob bine plecat din destul o a împărțit, și Stăpînul tău te-a învrednicit pre tine bucuriei celei negrăite.

Trecînd deplin noianul înțelepciunii, ai câștigat mîrgăritarul cel frumos, ca un bun neguțător, și te-ai îmbogățit nu-

mai cu această comoară desfășurată.

Slavă...

Luminându-te de dumnezeescul Duh, tuturor ai trimis ca un soare razele cuvintelor tale, poftind mîntuirea credincioșilor, descoperitorule de cele dumnezești.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat sunt negrăite și nepricepute la cei de pre pămînt, și la cei din Cer tainele nașterii tale cei cuvioase lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea ta...

Cu omorîrea patimilor prea înțelepte făcându-te afară din trup, prin dragoste ai vorbit cu Dumnezeu, cel ce este lumina cea prea curată și prea luminată, care numai curățire cere dela om.

Cu dumnezească lumina ta, Bunule, luminându-se acum purtătorul de Dumnezeu, s'a făcut stîlp cu totul luminos, trimișînd tuturor dumnezeștile raze ale dumnezeștei lumini, și gonind întunerecul necunoștinței.

Slavă...

Cela ce voește ca un bun să se mîntuiască toți, te-a arătat pre tine prea înțelepte po-

văiutor celor răătăciți, ca să întorci pre mulți spre calea mântuirii, Isidore de trei ori fericite părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Intru adevăr cu gura și cu sufletul te mărturisim pre tine, cu totul fără prihană, prea bună Stăpână a lumii, că ai născut pre Dumnezeu întrupat, și pre tine Curată te pui înainte cu credință apărătoare vieții.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o ..

Eu engolpiul cercărilor împodobindu-te ca un preot, purtătorule de Dumnezeu, cu trupul, și cu sufletul, cu aceiaș socotință înțelepțește ai hotărât a supune pre cel rău, celui mai bun, vrednicule de laudă.

Slavă...

Eghipetul patimilor, și al desfătării cercându-l, tare l-ai bătut mărite, cu lovirile înfrânării Părinte, lauda sihastrilor, netezind petrecerea credincioșilor.

Și acum a Născătoarei:

Cel ce poartă toate cu putere dumnezească, și le ține împreună ca un milostiv, întrupându-se Preacurată, se ține ca un prunc în brațele tale, cel împreună veșnic, și de o ființă cu Tatăl.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o în „nălându-se de viforul ispite-lor, la limanul tău cel lin aler-gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viața mea „mult milostive“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 4 zile, Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Isidor Pelusiotul.

Stih: Pelusiotule bucură-te, de multe ori mie (este a zice), bucură-te, Streină bucurie dobândind, și de țărână dezbrăcându-te.

În a patra zi pre Isidor l-au pus,
În mormânt întunecos.

Acest sfânt fiind egiptean de neam, se răspândeă fecior de bine credincioși părinți și iubitori de Dumnezeu, și eră rudenie cu Teofil, și cu Chiril Arhiepiscopii Alexandrenilor. Acesta făcând multă procopseală la învățatura cărții și dumnezeștei înțelepciuni, și celei de afară a lăsat multe scrisori minunate, și vrednice de pomenire iubitorilor de învățatură. Că lăsând tot felul de avuție și strălucirea neamului, și bună norocirea vieții, ajunse la muntele Pelusiotului, și se făcu monah, și acolo îndeletnicindu-se, și vorbind cu Dumnezeu, a luminat cu dumnezeștile lui cuvinte toată lumea, întorcând pre păcătoși, și întărind pre cei ce îndreptau faptele cele bune, și pre cei neascultători cu tăetura dumnezeștilor dojeniri spre bunătați îi întorcea. Încă și împărați către folosul lumii dojenia, și le aducea aminte, și în scurt să zicem, tâlcuiă și dezlegă foarte cu înțelepciune tuturor celor ce-l întrebau, cuvintele și mărturiile dumnezeștei Scripturi, și epistolile lui se zice a fi ca zece mii. Așa dar prea bine trăind, și dumnezește purtându-se, își săvârși în adânci bătrânețe viața sa.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicolae mărturisitorul Studitul.

Stih: Cel ce a pus măsuri vieții, a socotit aceasta,
Ca și Nicolae din viață a se mută.

Acest cuvios s'a născut în ostrovul Critului, și vrând ca să vadă pre rudenia sa Teofan, s'a dus la Constantinopol, și aflându-l pre el în monastirea Studiților numărat cu ceilalți frați, s'a îmbrăcat și acesta cu shima monahicească. Și după ce a trecut toată duhovniceasca învățătură, și s'a învățat prea cu amăruntul, care sunt semnele monahiceștei petreceri, și după ce a ajuns la vârful bunătăților, atuncea fu hirotonisit preot. Și ce a urmat după aceasta, a fost izgonit fericitul acesta Nicolae, împreună cu sfântul Teodor, igumenul monastirei Studiților. În urmă au fost chemați amândoi din izgonire, apoi au fost bătuți cu vine de bou, din porunca împăratului Leon Armeanul, luptătorul de icoane, căci se închinau sfințelor icoane, și așa au fost puși în temniță. Și iarăș fiind întrebați, și adevărind închinăciunea sfințelor icoane, iarăș au fost bătuți, și legându-i i-au aruncat iarăș în temniță, întru care rămâind trei ani, și luptându-se cu foamea și cu setea, și cu goliciunea, de acolo au fost trimiși la Smirna; unde iarăși fiind bătuți, și aruncați în temniță, li s'au pus și picioarele în batuc. Iară după trecerea de douzeci de luni, a murit Leon Armeanul, și atuncea fericții slobozindu-se din temniță, s'au dus la Halchidona, și acolo întâlnindu-se cu de trei ori fericitul Nichitor Patriarhul Constantinopolei, petreceau împreună cu el. Iară după puțină vreme, când după Armeanul a împărățit Mihail Travlul și luptătorul de icoane, atuncea au fost izgoniți la Prusa din porunca zisului Mihail, și de acolo la Acrita ce se află lângă Halchidona, unde petrecând sfântul Teodor, s'a mutat către domnul. Iară după ce a murit Mihail Travlul, și a primit împărăția Teofil fiul său iarăși s'a pornit goană asupra drept credincioșilor închinători ai sfințelor icoane. Și după ce s'a dus din viață și Teofil, s'au făcut următori pe tronul împărăției drept credincioasa împărăteasă Teodora împreună cu fiul său Mihail, atuncea s'a făcut pace statornică între drept credincioși. Iară după ce s'a făcut împărat Vasile Machidon, atuncea cu multe îndemnări, a înduplecat pre

Cuviosul acesta și mult pătimitorul Nicolae, și l-a așezat igumen monastirii Studenților. Deci cu acest fel, și cu atâtea lupte petrecându-și viața sfințitul acesta părinte, și de multe rele pătimiri fiind chinuit, s'au odihnit cu pace, viețuind ani șaptezeci și cinci.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Avramie, episcopul Arvilului din Persida.

Stih: Unde este această îngrozitoare nevoitorilor Domnilor,

Ziceă Avramie arătând la sabia călăului.

Pe la al cincilea an al goanei ce s'a făcut în Persia împotriva creștinilor, a fost prins sfântul acesta Avramie, Episcop fiind uneia din cetățile Persiei, numită Arvil, de mai marele vrăjitor al împăratului, și a fost silit de el să se lepede de Hristos, și să se închine soarelui; iară fericitul Avramie, îi zicea lui: Nenorocite și ticălosule, cum nu te temi a mă îndemna, să fac cele ce nu se cuvin? Și este cu puțință să las pre Făcătorul soarelui, și al tuturor făpturilor, și să mă închin soarelui, carele este făcut de Dumnezeu? Aceste cuvinte foarte au turburat pre tiranul împotriva Sfântului. Și îndată a poruncit să fie scos afară, pe pământ aruncat, și cu toiage vârtoase să se bată. Și aceasta făcându-se, după ce mai marele vrăjitorilor a văzut pre sfântul că suferă vitejește; iară mai vartos că se îi rugă pentru cei ce-l băteau, zicând: «Doamne nu le pune lor păcatul acesta, că nu știu ce fac», a poruncit să i se taie capul cu sabia. Și s'a săvârșit sfântul Avramie, în satul ce se zice Telman, prin tăierea cea de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan cel din Irinopoli, unul din sfinții părinți cei dela Nicheea.

Stih: Și Ioan pentru ortodoxie râvnind.

Cu îndrăzneală pre rău credincioși era muștrând.

Intru această zi, pomenirea sfântul mucenic Teoctist.

Stih: Cu dumnezeiești armele dumnezeieștei credințe fiind acoperit,

Teoctist, la sabie grumazul ș'a descoperit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului și făcătorului de minuni Iasim, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Inșă a lui Iasim și singură proastă țărână fiind,
Bolnavilor vindecătorul Dar este dând.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Iosif dela Halep, carele a mărturisit la anul o mie șase sute optzeci și șase; prin sabie s'a săvârșit.

Stih : Sufere Iosife tăerea prin sabie bărbătește,
Și dela Dumnezeu cunună nestrăcioasă primește.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Dătător de rouă cuptorul...

La întărirea credinței te-a pus
Stăpânul pre tine Părinte
ca pre un soare, ca să luminezi
cu lumină înțelegătoare sufletele,
celor ce neîncetat strigă:
Bine ești cuvântat Dumnezeu
părinților noștri.

Slavă...

Spălat-ai spurcăciunile trupului
și ale sufletului Fericite,
cu curgerile lacrimilor, și făcându-te
lumină celor de pre pământ,
purătorule de Dumnezeu,
pre toți ai învățat să strige:
Bine ești cuvântat Dumnezeu
părinților noștri.

Și acum a Născătoare:

Stând pre temeiul cel necălțit
al credinței, pre tine Maica
lui Dumnezeu cea fără prihană
te mărturisim Născătoare de
Dumnezeu, că ai născut pre
Cuvântul lui Dumnezeu mai
presus de fire. Bine este cu-

vântat rodul pântecelui tău
Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos :

Din văpaie cuvioșilor...

Ca o jertfă cuvântătoare ai
adus toată viața ta, Părinte,
spre miros de bună mireasmă
lui Hristos Dumnezeu, carele
s'a spânzurat pre Cruce; pre
carele îl prea înălțăm întru toți
vecii.

Ăvând ca o moștenire de
mult preț cuvintele tale cele
însufleșite, înmulțești avuția
și după moarte la toți credincioșii,
cari înalță pre Hristos
întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infrumusețatu-te-ai prea
fericite cu frumusețea cuvintelor
tale, că te-ai arătat condeiu
Duhului sfânt, scriind cu bună
credință cunoștința lui cea
dumnezească, celor ce prea
înălță pre Hristos întru toți
vecii.

Și acum a Născătoare:

Către acoperământul tău năzuesc,
ceeace ești cu totul fără
prihană, și sprijinitoare vieții
mele te puiu acum înainte pre
tine, care mai presus de minte
ai născut pre Dumnezeu Cuvântul,
pre carele îl prea înălțăm
întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorîț, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea. „Pre tine te prea înălțăm întru „toți vecii.“

Peasna a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Ea o rază a luminii a strălucit cuvântul Darului în sufletul tău prea fericite, și prin tine tot pământul s'a umplut de lumina lui; de care cei ce ne împărtășim lăudăm comoara înțelepciunii tale Părinte.

Vrmând învățăturilor celor părintești, cugetătorule de Dumnezeu, cu gând dumnezeesc ne-ai învățat a ne închină unei firi în trei fețe, și a o cinsti teologhisind, nezidită, fără începere. Care izvorăște lumină tuturor credincioșilor.

Slavă...

Aflând răsplătirile ostenelelor tale, și apucând în ceruri viață nesfârșită, cere mântuire, celor ce laudă pomenirea ta prea înțelepte fericite Isidore, stând înaintea scaunului Mântuitorului, împreună cu îngerii.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul luând fără stricăciune chip stricăcios, pre oameni i-a îmbrăcat cu nestricăciune, sălășluindu-se cu

bunăvoirea Tatălui, întru tine cea plină de Dar. Pentru aceea cu totul fără prihană, împreună cu oștile cele cerești pre tine te slăvim.

Irmosul.

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu puțință oamenilor, spre „carele nu cutează a căută cele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oștile cerești, pre tine te ferimic“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas..

Eu sudorile sihăstriei ai stins văpaia patimilor, și către înălțimea nepătimirii suindu-te de Dumnezeu purtătorule, acum cu bucurie stai înaintea scaunului lui Hristos, rugându-te pentru noi, cari săvârșim prea sfântă pomenirea ta Isidore.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Născându-se din tine Născătoare de Dumnezeu Ziditorul Cerului și al pământului negrait, precum știe, acum s'a adus la biserică ca un prunc pre brațe, pre carele primindu-l Simeon, strigă: Dumnezeu ești Stăpâne, mântuitor și izbăvitor neamului omenesc, Hristoase al meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului..

Născutu-s'a Hristos din Fecioară fără întinăciune, precum din Tatăl fără stricăciune, născut Fiu mai 'nainte de luceafăr, cel ce a mântuit pre Adam.

Stih: Azum slobozești pre robul tău, Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Porțile cerurilor, deschide-ți-vă, că Hristos în biserică ca un prunc, se aduce lui Dumnezeu Tatălui, de Maica Fecioară.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israel.

Mare și înfricoșată și străină taină: Cel ce păzește toate, și pruncii zidește, ca un prunc se ține în brațe.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea

Pre cel sfințit, sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace, Doamne.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Sfânta muceniță Agata.

La Doamne strigat-am Stihirile praznicului 3 și ale Muceniței 3.

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Legerea cea din Scriptură plinind-o iubitorul de oameni, acum în biserică s'a adus, și l-a luat în brațe bătrânești Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozește la fericirea de acolo, că te-am văzut astăzi cu trup muritor îmbrăcat, pre tine cel ce domnești preste viață, și preste moarte stăpânești.

Lumină spre descoperire neamurilor te-ai arătat, Doamne, pre nor ușor șezând, Soarele dreptății, legea cea din umbră plinind, și arătând începutura Harului celui nou. Pentru aceasta, văzându-te Simeon a strigat: Din stricăciune mă slobozește, că te-am văzut astăzi, Stăpâne.

De sânurile Părintelui nedespărțindu-te cu Dumnezeirea, te-ai întrupat precum bine ai voit, ținut fiind în brațele pururea Fecioarei, te-ai dat în mâinile primitorului de Dum-

nezeu Simeon, cea ce ții toate cu mâna ta. Pentru aceasta acum mă slobozește în pace, pre mine robul tău, care cu bucurie strig: Că te-am văzut astăzi iubitorule de oameni.

Alte Stihiri ale Muceniței, glasul acelaș.

Podobie: Data-i semn celor ce...

Nestricat ți-ai păzit trupul pentru Hristos Mirele tău, întru frumusețile fecioriei, Agato, mireasă a lui Dumnezeu, fiind înfrumusețată și luminată cu străluciri mucenicești, și ai mers către dumnezească cămară de Mire. Pentru aceasta săvârșim prăznuirea ta în toată lumea, slăvind pre Mântuitorul, carele pururea te-a mărit,

Tăierea pieptului și arderea focului, și zgârieturile trupului, ai răbdat prea slăvită, căutând cu ochii inimii la răsplătirile veșnice și la fericirea de acolo, și la cununa nevestejită, care acum a dăruit-o ție Hristos, prea slăvită; ca ceea ce ai pălinit pentru El prea frumos.

Năvălirea neoprită a focului, dumnezește o ai oprit prin rugăciunile tale, ceea ce ești cu numele bunății, și ai mântuit cetatea, care cinstea cinstele tale moaște, Muceniță, din care curg rîurile lămădui-

rilor, întru dumnezeescul Duh. Că întru această cetate chinându-te, ai smerit pre vrăjmașul, și ai luat cununa biruinței, ceea ce ești prea lăudată.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 28 de zile; iară de nu va fi post, zicem Samoglasnica Sfintei.

Slavă, glasul al 8-lea a lui Sicheot.

Streină minune s'a făcut la adormirea prea slăvitei Agata, și muceniței lui Hristos Dumnezeu, asemenea ca a lui Moisi. Că acela puind legi poporului, a primit în munte cele scrise pe lespezi de Dumnezeu însemnate Scripturi, iară aicea îngerul a adus din Cer la mormânt lespede scrisă întru acest chip: Cuget cuvios, de sine volnic, la alegere, cinste dela Dumnezeu, și mântuire patriei.

Și acum, a praznicului, asemenea, a lui Andrei Criteanul.

Cel ce poartă pre Heruvimi...

Caut-o în 2, zile, Slava dela Stihovna praznicului. Pagina. 23,

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-ii.

Podobie: Prea lăudaților mucenici..

Ea un chivot, prea luminat al lui Dumnezeu, cu adevărat Preacurata, aducând astăzi jertfelnicul, pre Hristos îl duce în Biserică, și cu cinste îl pune în brațele lui Simeon celui cugetător de Dumnezeu. Pentru aceea s'au stinșit acum sfintele sfintelor, și dimpreună cu însuși sfântul se bucură.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne
dupre cuvântul tău în pace.

Prosălăvitu-s'a astăzi Simeon,
primind cu cuviință dumneze-
ească pe Hristos, ca un cărbune
aprins, și curățindu-și buzele,
îl îmbrățișează, și cu mulțumire
bucurându-se, cere slobozire.
Pre acesta dar acum cu bună
credință toți fericindu-l, cu ne-
tăcute laude să-l cinstim.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor,
și slavă norodului tău Israel.

Vșa cea însuflețită, curata
Fecioară, astăzi duce la biserică
pre Împăratul și Domnul, pre
carele l-a avut în sine, trecând
prin ușa, care o avea închisă,
precum s'a scris de demult.
Pentru aceasta toți dănuind
înaintea feței ei, cu cântări
dumnezești să o lăudăm pre
ea.

Slavă, Și acum, glasul al 4-lea.

Astăzi sfințita Maică, și cea
mai înaltă decât sfintele, la bi-
serica cea sfântă a venit, ară-
tând lumii pre făcătorul de lume,
și dătătorul legii, pre carele și
în brațe primindu-l bătrânul Si-
meon, cinstindu-l strigă: Acum
slobozești pre robul tău, Stă-
pâne, că te-am văzut pre tine
mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 4-lea:

Mielușaua ta Iisuse Agata...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul prazni-
cului de 2 ori. Slavă al Sfintei, Și acum, iar
al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.
Însăși Podobie.

Ceața îngerească să se spai-
mânteze de minune, iară noi
oamenii cu glasuri să strigăm
cântare, văzând negraită po-
gorârea lui Dumnezeu. Că de
carele se cutremură puterile
cerești, pre acela acum îl cu-
prind mâinile bătrânului, pre
unul iubitorul de oameni.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna,
glasul al 8-lea.

Podobie: Fluierile păstorești...

Născutu-te-ai din Maică, pre
pământ, Cuvinte cel fără de în-
ceput, adusu-te-ai la biserică
cel necuprins, și bătrânul bucu-
rându-se te-a primit în brațe,
strigând: Acum mă slobozești,
pre cel ce m'ai păzit, dupre
cuvântul tău carele bine ai voit
ca un Dumnezeu să mântuești
neamul omenesc.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfintei
pe 4, CANONUL Sfintei.

Al căreia acrostih la Greci este acesta:

Cu bune cântări să lăudăm pre Agata.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm...

Pre cea dintâi pricină a bu-
nătăților poftindu-o Mu-

cenită, te-ai învrednicit a avea numirea bunătații, cunoscând mai înainte pronia cea negrăită, bunătatea obiceiurilor tale.

Ridicatu-te-ai curată către viețuire prea luminată, defăimând cugetarea trupului, și uitându-te neîncetat către Mirele tău cel prea iubit.

Slavă...

Mireasă a lui Hristos, dumnezească Agato, te-ai împodobit cu frumusețile fecioriei, și cu dumnezești sângiurile cinstitei mucenii încununându-te, cu cununi îndoite prea mărită.

Și acum a Născătoarei:

Lăcaș lui Dumnezeu cuviincios te-ai făcut tu Curată, mai desfătat decât cerurile, și mai curat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și acum se bucură de tine ceata fecioarelor.

Peasna 3-a, Irmos:
Întărește-ne pre noi...

Agată floarea și lauda cea luminată, și prea veselitoare a dumnezeștilor mucenici, înrăutățirea sufletului meu tămăduind, împodobește-l Muceniță.

Cu bunătați roditoare te-ai luminat pre tine Agato, și te-ai numit muceniță, nebăgând seamă de cele vremelnice, și iubind împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

Pre Hristos ai ales mai bine decât toate cele veselitoare Agat-o, biruindu-te de dragostea cea dumnezească, și îngrozirile tiranilor cu bună îndrăzneală și cu bărbăție le-ai călcat.

Și acum, a Născătoarei:

Mireasă a lui Dumnezeu, Curată, roagă pre Dumnezeu, pre carele l'ai născut, să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine, de supărări și de primejdii, de patimi și de nevoi, prea fericită.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cea ce prin „lemn ai omorât păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te laudăm „pre tine“.

CONDACUL ȘI ICOSUL praznicului.

Sedealna Sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Lauda credinței și a ortodoxiei, a cuviinței și a fecioriei, cu osârdia muceniei fiind împodobită, te-ai cinstit cu numire Agato, gând cuvios din sine volnic la alegere, cu adevărat cinste către Dumnezeu, mântuire patriei, care te rogi lui Hristos ca o mireasă, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei...

Intrupându-te, Hristoase din Fecioară, acum te-a primit sfin-

titul Simeon, zicând: Acum slobozește pre robul tău, Stăpâne. Iară Anna cea nevinovată și proorocița cea prea mărită, ți-a adus mulțămită și laudă, iară noi dătătorule de viață strigăm ție: Slavă celui ce așa bine ai voit.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 18 zile.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud că am auzit...

Rușinatu-s'a semeția vicleanului balaur, și s'a înfrunat, căci acum fecioarele îi calcă trufia lui, că a răsărit pre pământ Hristos din Fecioară, și a luminat pre toți.

Dupre lege nevoindu-te cu curățenie nespurcată, Muceniță, bucurându-te ai biruit durerile viclenirii, într'armându-te cu Darul lui Hristos, și Crucea lui luându-o pre umere.

Infrumusețatu-te-ai Agato cu înfrumusețări bune, ale trupului și ale sufletului, prea mărită, că amândouă părțile a face bine s'au adunat într-o tine luminat, adunându-se cu purtarea de grije a lui Hristos.

Slavă...

Fii-mi părtinitoare, prea înțeleaptă, scăpându-mă de cele rele, și de supărări, și de vifor, de scârbe, și de sila vrăjmașu-

lui, ca mântuindu-mă să te laud, ca pre o apărătoare bună, ceea ce ești cu numele bunătății.

Și acum, a Născătoarei:

Fără măsură ai întrecut luminile îngerilor, Preacurată, că ai născut negrăit pre Soarele cel înțelegător pre Hristos, carele a luminat cugetele credincioșilor cu razele Dumnezeirii.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Cu dumnezeieștile porunci ale Stăpânului Hristos, îndreptându-te prea slăvită, prin închipuire te-ai dezlegat de legăturile poftelor trupești, Agato, arătându-te măslin prea roditor.

Cu toată dragostea vărsând fulgerile cele prea luminoase ale lui Hristos, ai defăimat dulcețile cele ce se târăsc jos pre pământ, dorind numai de dulceața singur aceluia.

Slavă...

Ca să te învrednicești a vedea petrecerea cea nespusă a celor aleși, prea mărită, vitejește ai răbdad chinurile, bucurându-te Agato prea lăudată.

Și acum a Născătoarei:

Tie, care ai născut pre Hristos Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te Curată; bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă Lumina; bucură-te, ceea ce ai în-

căput pre Dumnezeu cel neîn-căput.

Peasna 6-a, Irmos:

Întru adâncul greșelilor...

In deșert cugetător fiind tiranul, a nădăduit să te amăgească pre tine fecioară frumoasă, dar s'a înfruntat cu mare rușine, întâmpinând cugetul tău cel întărit.

Revărsatu-s'a Darul pe buzele tale Muceniță, ceea ce ești cu numele bunății, căci tare ai înfruntat pre cel arătat fără de rușine, îmbogățindu-te de cuvântul cel de Dumnezeu învățat.

Slavă...

Patră de mult preț te-ai arătat prea mărită, având gând de sineși volnic cu alegere și cuvios, și patriei mântuire adevărată, veselindu-te Agato curată.

Și acum, a Născătoarei:

Ea în psalmi, lăudându-te strigăm ție: Bucură-te muntele cel prea gras al lui Hristos Dumnezeu, întru carele bine a voit să locuiască pentru mântuirea noastră, Mireasă dumnezeiască.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor „fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune, Dumnezeule „scoate-mă”.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi lumii...

Să se împodobească astăzi Biserica, cu porfiră slăvită, văpsită din curate sângiurile muceniței Agata; bucură-te strigând, lauda Cataniei.

I C O S.

Feciorească prăznuire, și cămară nestricăcioasă, și mulțime de fecioare strălucite, cinstite și înfrumusețate, aicea văz astăzi. Nuntă cinstită, cămară întru cele de sus ca un Cer s'a împodobit, și patul lor cel neîntinat, și frumusețea vrând cu laude să o scriu nu sunt îndestulat; că vierme sunt, și pre jos mă târăsc; și cum voi ajunge cele înalte; și cine îmi va da aripi ca de porumb, și zburând să ajung a cuvântă, și a strigă: Bucură-te Agato lauda Cataniei.

Întru această lună în 5 zile. Pomenirea sfintei mucenițe Agata.

Stih: Mă bucur că Agata se dă la întunerecul temniței.

Căci urî și lumina despre vederea cea înșelătoare a feței.

Prea frumoasa Agata în a cincea zi,

În temniță (fiind închisă) muri.

Această sfântă eră dintr'o cetate a ostrovului Siceliei ce se chiamă Panormu, care eră înfrumusețată, și strălucită cu frumusețea trupului și a fecioriei, și cu podoaba sufletului, plină fiind de avere și de bunătăți trupesti. Iară pe vremea împăratului Dechie se aduse înaintea ighe-monului Chintian această fecioară, și mai întâi o a dat oarecăreia femeie necredincioasă, ce se chemă Afrodisia, ca să o întoarcă și să o osebească de credința

lui Hristos. Iară ea ținându-se tare de credință, poștea mai bine să moară cu moarte mucenicească, decât să se lepede de Hristos. Pentru aceasta o chinură rău, și-i tăiară țâțele, pre care o a vindecat slăvitul apostol Petru, prin arătarea sa în temniță. De aceea o traseră pre hârburi și o arseră, și băgând-o în temniță și-a dat sufletul lui Dumnezeu. Însă zic, că ingerul a adus o lespede la mormântul ei, pe care erau scrise aceste cuvinte: Minte cuvioasă, de sine-și voitoare cinste dela Dumnezeu, și patriei mântuire. Și i se face soborul ei în muceniceasca sa biserică, la Trichoioho.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Teodula.

Stih: Teodula de focul cel împreună slugă nu se îngrozia.

Căci nădejile întru Dumnezeu ca o slugă își puneă

Pre vremile împăraților Dioclițian, și Maximian, a fost trimis, în cetatea Anazarvei, oarecarele cu numele Pelaghie, pentru ca să facă cercetare asupra creștinilor. Atuncea fiind prinsă Sfânta a stătut față la judecata lui Pelaghie, și înaintea tuturor mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, a fost spânzurată de perii capului de un chiparis, și cu frigări de fier înfocate i s'au străpuns țâțele. Și zicând către ighemonul acela, unde sunt dumnezeii tăi? arată-mi pre aceștia, ca să-i cinstesc pre ei după putință, îndată a fost pogorîtă și trimisă la capiștea lui Adrian, pre carele aveă mai însemnat, și mai vestit. Deci intrând sfânta în capiște, a făcut rugăciune către Dumnezeu, și suflând asupra idolului lui Adrian, a căzut jos, și s'a zdrobit în trei bucăți. Apoi eșind din capiște, a zis către ighemonul: Intră, și dă mână de ajutor dumnezeului tău lui Adrian, căci căzând jos s'a zdrobit. Iară el cu grăbire intrând, și văzând idolul zdrobit în trei bucăți zăcând, s'a văetat cu scârșnirea dinților. Deci după ce și la urechile împăratului a ajuns ceea ce s'a făcut, a fost trimis îndată cel mai întâi din oamenii împărătești, în cetatea Anazarv, poruncindu-i-se ca să vadă, și de este adevărat ceea ce s'a făcut idolului,

să se deă ighemonul spre mâncarea fiarelor. De aceasta înștiințându-se ighemonul, a închinat la fericita Teodula, rugându-o pre ea cu lacrimi, să se roage Dumnezeului ei, să facă sănătos pre zdrobitul idol, și să se așeze în locul în carele stă, și dacă se va face aceasta, el va veni la credința lui Hristos, și se va face creștin. Atunci Sfânta rugându-se lui Dumnezeu, îndată zdrobitul idol, din dumnezeiască poruncă, întreg s'a așezat în locul său; și aflându-l pre ei trimisul împărătesc întreg, întorcându-se a dus veste împăratului. Iară împăratul prin scrisori a puruncit ighemonului prin multe chipuri, și cu multe feluri de munci să muncească Pre Sfânta, și la amară moarte să o deă. Deci iarăși a poruncit ca cu frigări de fier înfocate să-i pătrundă trupul ei, și aceasta făcându-se, se mânia blestematul, și de trei ori ticălosul acela, văzând-o pre ea că nimic li pasă de munci. Deci atuncea Elladie Komentarisie zice ighemonului, dă-mi mie puterea asupra ei, și de nu o voi plecă să jertfească dumnezeului Adrian, să-mi tai capul, și i s'a îngăduit lui să facă împotriva Sfintei cele ce i se va părea. Iară el făcând cinci piroane de fier le-au bătut pre ele două prin urechile ei, și unul în frunte, și două prin țîțe, și toate piroanele fiind așezate, sfânta ridicându-și ochii minții la Cer, se rugă lui Dumnezeu, ca să-i deă ei tărie și răbdare, pentru nesuferirea muncii. Deci nu târziu se făcu aceasta, căci Komentarisie, văzând vitejeasca ei înfățișare, că întru nimic socotește amărăciunea muncii, și socotind că de va cădea din făgăduință, va suferi primejdia vieții, precum se făgăduise; poftind-o pre ea la casa sa, o rugă ca să jertfească împreună cu el idolilor. Atuncea Sfânta făcând pentru el rugăciune, și întărindu-l pre el cu cuvinte dumnezeiești, l-a înduplecat să se facă creștin. Și făcându-se dimineată Komentarisie împreună cu dânsa, înfățișându-se la ighemonul, îi zise: Nu am putut a înduplecă pre cea cu adevărat slugă adevăratului Dumnezeu, și a o mișca din dreapta și buna cale, ci mai vârtos ea m'a mântuit din întunerecul necunoștinții, apropiindu-mă de Dumnezeu, și

luminându-mi pânditori ochii inimii mele, m'a adus Domnului meu Iisus Hristos, adevăratului Dumnezeu. Acestea după ce le-a auzit ighemonul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să i se taie capul de sabie și trupul să i se arunce în mare. Și aceasta făcându-se, și-a săvârșit mucenia sa Elladie Komendarisie, în douăzeci și patru ale lunii lui Ianuarie. Iară pre Sfânta în cuptor cumplit ars cu foc, a poruncit să fie aruncată. Fericita însă, nevătămată a rămas în cuptor, rugându-se și proslăvind pre Dumnezeu. Pentru aceasta de nedumerire cuprinzându-se ighemonul cu mare glas a strigat: Ce voi face, cu silnica muritoare aceasta? nu știu. Și unul din cei ce stau față, Voitos numindu-se, zise: Dămi-o mie, că nu sunt așa nebun ca Komendarisie, ca să mă înduplec amăgindu-mă de ea; și ighemonul slobozind-o, a luat-o pre ea și a dus-o la casa sa. Apoi și acesta primind întru inima sa cuvintele fericitei, a luat dumnezească prefacere ca și Komendarisie. Și a doua zi, mergând față la ighemonul împreună cu Sfânta, îi zise: Starea noastră amândurora o ighemonule cum se află, mă înfațișez ție ca să-ți fac cunoseut. Și eu pre Hristos mărturisesc că este Dumnezeu adevărat, de și aceasta a zădărnicit la tine nădejtile făgăduințelor mele, căci mai bine este să rămân de minciună, să mă fac împreună moștenitor cu Hristos, decât adevărându-mă, să câștig gheena focului. Iară ție ți se cade să dai mulțămintă adevăratului Dumnezeu, celui ce te-a mântuit pre tine și să te apropii de el, precum te-ai făgăduit. Nu numai nimic de acestea n'ai făcut; ci și nerecunoscător arătându-te, pre făcătoarea ta de bine, la munci nesuferite o ai dat. Așa a vorbit, iară ighemonul a poruncit să i se taie capul de sabie. Iară pre fericita a poruncit să o întinză pre scară de fier cumplit înfocată, și păcură, untdelemn și ceară, să se arunce deasupra scării, spre mai multă a ei învăpăiere. Și Voitos adică săvârșindu-și mucenia prin sabie, s'a mutat către Domul. Iară fericita rugându-se lui Dumnezeu, s'a suit pre scară, care sfărâmându-se, și multe scântei aruncând la cei ce erau față, pre cei mai

mulți i-a ars. Deci fiind aruncată în temniță, a doua zi un cuptor mare aprinzându-se, și fiind aruncată într'insul Sfânta, împreună cu Evagrie și cu Macarie, și cu alții nu puțini, au primit fericitul sfârșit.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodosie, cel din Scopelo.

Stih: Teodosie pre calea cea strâmbă aicea călătorind,
Acum pre calea cea largă a Edemului este umblând.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Polievct, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Dorit sfârșit ai aflat al Domnului păstorule,
Purtând numirea din lucruri de Dumnezeu grăitorule.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Antonie Atineanul, carele în Constantinopol a suferit mucenia la anul o mie șase sute șaptezeci și patru, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Junghiindu-se Antonie ca o oaie.
Se înfațișează lui Hristos, urmând ca o oaie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deiră...

Foarte mult luminat, și de față grăind, ai spăimântat pre tirani cu cuvântul înțelepciunii și al Darului, și cu răbdarea chinurilor, că fără durere răbdând jeratecul focului, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

De marea nebulie fiind cuprins vrăjmașul, se miră tare, văzând întinerirea ta, și răsarirea fițelor tale, căci bucurându-te Muceniță, glăsuiai, strigând către Mirele tău: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Sosit-a luminat la tine ucenicul lui Hristos, fiind tu la închisoare, vindecând ranele tale cele cumplite, care ai răbdat, nebiruită Muceniță a Mântuitorului, fecioară, veselindu-te, și zicând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoare:

Adam s'a omorît călcând porunca Atotfiitorului, iară tu născând viața cea veșnică, prea curată Fecioară, pre dânsul l-ai mântuit de moarte, cu mulțămiță strigându-ți: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Invrednicindu-te într-o veselie, și într-o bucurie a locu în veci, roagă-te Agato să se lumineze cu mărirea ta cea nespusă, cei ce te cinstesc, și să se îndestuleze de viața cea nepieritoare.

Cu cugetul, cu inima, și cu sufletul iubind prea dorit chipul lui Hristos cel mai pre sus de cuvânt, ai zburat către dânsul, strigând: Voiu alerga după tine, și voiu locui împreună cu tine în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu podoabe mai pre sus de fire, și cu haină frumoasă

fiind împodobită, ai stătut Agato, ca o fiică a împăratului într-o cinstea lui Hristos, strigând, și prea înălțându-l pre el în veci.

Și acum, a Născătoare:

Născătoare de Dumnezeu născând pre Hristos, cel ce s'a făcut pentru noi Mir, ai umplut lumea de bună mireasmă, cu mirezme de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta fie Fecioară strigăm: Bucură-te vasule al Mirului celui cu mii de mirezme.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu foc la coconii evreești, și văpaia într-o răcoreală o a pre-făcut, ca pre Domnul laudă-ți-l lucrurile, și-l prea înălțați „întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Fiind împodobită cu cununi de biruință, cu dreapta cea începătoare de viață, de Dumnezeu cugetătoare Agato, acum roagă-te, să se mântuiască patria ta de furtună; precum mai înainte ai oprit năvălirea focului, ca toți să te mărim neîncetat pre tine cu laude.

Hristos, cela ce păzește toate cu dumnezeiască purtare de

grijă, acum răsplătind bărbăția ta Muceniță, te-a sălășluit în corturile cele cerești ca pre o mireasă a lui, prea nevinovată, și te-ai învrednicit să te bucuri împreună cu îngerii, și cu mucenicii.

Slavă...

Dă-mi o Muceniță curată pre Hristos judecătorul tuturor, să-mi fie milostiv cu rugăciunile tale prea cinstită, și nu încetă rugând pururea pre cel milostiv, să-mi curățească mulțimea greșelilor, ceea ce ești podoaba mucenicilor.

Și acum, a Născătoare:

Fiul cel mai 'nainte fără început cu Tatăl, întrupându-se negrăit din curatele tale sân-giuri, prea curată Maică nenunțită, s'a arătat nouă ca un soare, și gonind întunerecul, a luminat toate.

Imnosul: *Всеслава*

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe- „cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioșii, cu un „gând întru laude îl slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Agato cea cu nume mare, mireasă a lui Hristos nestricată,

frumusețe de comoară dum-nezească, și muceniță împo-dobită, fă pomenire pentru cei ce te cinstesc cu credință, fe-cioară înfrumusețată, ca să afle dezlegarea greșelilor, cei ce săvârșesc cu bucurie sfântă po-menirea ta.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Ca să plinești rânduiala ta cea nespūsă, Doamne, la bise-rică te-ai adus de Maica cea neispitiță de bărbat. Și văzân-du-te bătrânul, strigă: Acum slobozește pre robul tău, o Stă-pâne, că ai venit Mântuitor lu-mii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufратului...

Cu frică și cu bucurie, în brațe pre Stăpânul, fiindu-l Si-meon a cerut slobozire din viață, laudând pre Maica lui Dumnezeu.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Acum slobozește-mă, către viața cea adevărată, strigă Si-meon, că te-am văzut pre tine Mântuitorul meu, cea ce ești lumina lumii, Stăpâne.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israil.

Ana cea înțeleaptă, și Cu-vioasă, ca o proorociță făcea mulțamilă, celui ce s'a născut

din Fecioară, spre mântuirea oamenilor.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea, a lui
Andrei Piru.

Căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, pre acela acum jos Simeon în braţe trupeşte luându-l, a propovăduit cum că Dumnezeu cu oamenii s'au unit, şi om pre Dumnezeu cel ceresc văzându-l, osebindu-se de cele de pre pământ, cu bucurie a strigat: Cea ce ai descoperit celor din întunec lumina cea neînserată, Doamne, slavă ție.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Vucol
Episcopul Smirnei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale
praznicului şi ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1-îu.

Făcătorul tuturor, şi Mântuitorul nostru, s'a adus la biserică, de Maica Fecioara. Pentru aceia bătrânul cu bucurie luându-l pre El strigă: Acum slobozeşti pre robul tău Bunule, cu pace, precum bine ai voit.

Simeon primind în braţe din mâinile Fecioarei, pre Mân-

tuitorul cel ce s'a născut mai 'nainte de toţi vecii, strigă: Văzut-au marginile lumii lumina slavei tale. Acum slobozeşti pre robul tău Bunule, cu pace, că te-am văzut.

Pre Mântuitorul, cel ce s'a născut în vremile cele mai de pre urmă spre mântuirea oamenilor, fiindu-l Simeon în braţe, cu bucurie strigă: Văzut-am lumina neamurilor, şi slava lui Israil. Acum mă slobozeşti precum ai zis ca un Dumnezeu, din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Strălucindu-te cu lumina dumneze eştilor bunătaşi, prea sfinţite, luminează te-ai pus în sfeşnicul cel de taină al dumneze eştii Biserici, luminându-o (pre dânsa) Părinte, cu sfinţite învăţăturile tale.

Duhul, carele te-a sfinţit pre tine Vucole prea sfinţite, prin tine dăruieşte purtătorule de Dumnezeu, sfinţenie şi luminare, şi mântuire, celor ce aleargă cu credinţă.

Propoveduind înţelepte bunătaatea Dumnezeului nostru cea nemărginită, îmbunezi popoarele cele căzute în rele, aducându-le Mântuitorului

bună dăruire, ca un lucrător de sfințenie prea sfințit.

Slavă, Și acum, a praznicului,
a lui Andrei Criteanul.

Eercați Scripturile, precum a zis în Evanghelii Hristos Dumnezeuul nostru. Că într'însele îl vom afla pre dânsul născut și înfășat, în iesle pus, și cu lapte hrănit, și cum făierea împrejur a primit, și de Simeon s'a purtat. Și nu prin părere, și prin nălucire, ci prin adevăr lumii s'a arătat. Către carele să strigăm: Cea ce ești mai 'nainte de veci, Dumnezeule, slavă ție.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei. Caută-le în 11 zile.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Purtând Curata, și cea fără prihană Fecioară, pre Făcătorul și Stăpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne după Cuvântul tău în pace.

Primește o Simeone, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție, dela Duhul sfânt, că iată a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israel.

Acum au văzut ochii mei, bunele Dumnezeule, făgăduința ta. Slobozește degrab

pre robul tău, iubitorule de oameni.

Slavă, Și acum, glasul 1-iu a lui
Ioan monahul.

Astăzi cel ce a dat de demult lui Moisi legea în Sinai, poruncilor legii se supune, pentru noi ca un milostiv făcându-se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un prunc sfânt, deschizând pântecul celei curate, luiși însuș ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul legii slobozindu-ne, și luminând sufletele noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Caută la stărsitul cărții.

Slavă, Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, al Sfântului, Și acum, iară al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

La biserică te-ai adus viața tuturor; pentru mine făcându-te prunc sub lege, cel ce oarecând ai scris pre lepezi legea în muntele Sinai, ca să mântuești pre toți din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăției tale, slavă rânduului tale, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Și acum, iar aceasta.
După a doua Stihologie, Sedealna,
glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

La biserică te-ai adus ca să plinești cele obișnuite Făcătorul și Stăpânul și dăătorul legii, și ai suferit a te țineă trupește în brațele lui Simeon cu bună voirea ta. Cea ce ești tuturor înfricoșat, și ții toată zidirea unule îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă, Și acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfântului pe 4, CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu cântă pre lauda lui Vucol cel mare.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând..

Eu frumusețile cele dumnezești și sfințite, și cu străluciri luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, carele cinstește luminată prăznuirea ta Părinte.

Stea cu totul luminoasă arătându-te pre tine Soarele cel înțelegător, cu strălucirile bunătăților tale a luminat tot pământul, Ierarhe al lui Hristos, Vucole prea înțelepte.

Slavă...

Viață pururea curată și limpede, și neamestecată cu înfinăciune, arătând mărite, te-ai cunoscut pre pământ odor sfințit al lui Hristos, Vucole prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

El ce este împreună cu Tatăl, unul născut, întrupându-se cu cuviință dumnezească, în pântecel tău mai pre sus de cuget, a îndumnezeit pre oameni Preacurată, pentru mulțimea îndurărilor, prea bunul Dumnezeu.

Peasna 3-a Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Fiu zilei și al luminii prin osteneli dumnezești făcându-te Ierarhe, te-ai sălășluit cu adevărat acum întru luminile sfinților, luminându-te cu Darul.

Propoveduind cu bună credință o ființă a Treimii, ai dezrădăcinat de pre pământ înșelăciunea mulțimei dumnezeilor, ca un Ierarh cinstit, și ca un slujitor adevărat al Cuvântului.

Slavă...

Ealea vieții ai arătat tuturor, celor ce au fost rădăciți din ispită vrăjmașului, și i-ai adus pre ei mântuiți ca un păstor cuvântător, la Cuvântul începătorul păstorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Fii mie liman și păzitoare, celui ce pururea sunt bătut, neslăbit de întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, în marea vieții, singură prea curată pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr-turisirii tale“.

Sedealna Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Strălucind cu lumina preoției, ai povățuit la lumină popoarele Ierarhe, și ai pierdut întunerecul idolilor, iară cu lumina tămăduirilor, risipind negura patimilor, te-ai mutat către lumina cea neapusă, rugându-te neîncetat pentru noi, cari te cinstim, Vucole fericite.

Slavă, Și acum, a praznicului, glas acelaș.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prunc te-ai făcut pentru mine cela ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtașești prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acelea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumnezeule și om cel ce te-ai arătat cu trupul, și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozește-mă, căci tu ești Dumnezeul meu.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei caută-le în 17 zile.

Peasna 4-a, Irmos.

Hristos este puterea mea...

Cel ce a știut mai 'nainte frumusețea sufletului, și cu-

răția gândului tău, de Dumnezeu fericite, te-a făcut după cuviință propoveduitor celor sfinte, Înțelepte.

Fiind luminat de Duhul, luminezi pre cei ce sunt întru întunerecul rălăcării și prin Botez îi săvârșești fii zilei, Ierarhe pururea pomenite.

De multe fiare ți-ai mântuit turma, care călură să o turbure, și să o depărteze de credința cea fără prihană, podoaba Arhierilor și pârga păstorilor, Vucole.

Slavă...

Aflându-te strălucit cu Darul, slăvitul cuvântătorul de Dumnezeu, te-a hirotonit cu învățături dumnezeiești, și te-a săvârșit preot sfințit, Vucole prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Arătat te-a văzut pre tine Moisi în rug, care închipuie cu sfințenie prin taină că vei să te arăți născătoare Focului, pururea Fecioară Născătoare, de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea ta...

Imbrăcându-te cu sfințenie cu îmbrăcăminte cea sfințită a preoției, ai luminat pre cei ne-sfințiți Ierarhe, a cinsti o Unime

nezidită în trei fețe, Vucole prea înțelepte.

Din gura lupului celui înțeleghător, ai răpit pre noroade, cu învățăturile grăitoare de Dumnezeu gurii tale, și gurile cele fără uși ale ereticilor le-ai îngădit cu teologhiile tale, părinte Vucole.

Luminându-te cu razele cele dătătoare de lumină ale Duhului, Cuvioase, te-ai făcut cu totul luminos, luminând sufletele celor întunecați, Vucole Ierarhe de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Biruitu-s'a necuratul Marchion de ale tale sfințite cuvântări, și s'a izgonit turbatul, vărsându-și noroiul a toată necuviința, Vucole prea mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firei le înnoește Iisus cel ce este Dumnezeu mai presus de toată ființa, Preacurată, născându-se din pântecul tău, cel ce singur a înființat toată lumea cu voirea lui.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Prea măritul Vucol având smerenie înălțătoare, curăția gândului, dragoste nefățarnică, credință și nădejde curată, s'a arătat locaș Treimii.

Duhul sfânt în urma ta, celui ce ai împodobit din destul scaunul Smirnelor, prea lăudate, a hirotonisit păstor pre Policarp, săvârșindu-se prin mâna ta, Vucole.

Slavă...

Cunoscând prin Duhul chemarea ta, înțelepte, aduci la Altar pre cel din urma ta învățător cu darul oilor celor cuvântătoare, fiind luminat cu strălucirile bunătăților.

Și acum, a Născătoarei:

Săpână ușa Darului, care ai deschis oamenilor ușa cerească, deschide-mi mie ușile pocăinții luminat, și mă mântuește de ușile morții.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o „înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viața „mea, mult milostive“.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Întru această lună, în 6 zile, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Vucol episcopul Smirnelor.

Stih: Vucol păstorul Smirnei cerescul jertfitor.

Neadormit este și după moarte al turmei păzitor.

În a șasea zi Vucol a părăsit, Strălucirea lumii soarelui acestui văzut.

Aceasta din tânăra sa vârstă păzindu-se pre sine curat, se făcu vas sfântului Duh. Pre carele aflându-l iscusit și vrednic, prea laudatul și iubitul lui Hristos, dum-

nezeescul Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, l-a hirotonisit Episcop și păstor ales bisericii, marei cetăți a Smirnelor. Carele luminându-se de Duhul sfânt, luminează pre cei ce se aflau întru întunericul rătăcirii, de i-a făcut fii zilei prin sfântul Botez, mântuindu-i de neîmblânzitele fiare, adică de sălbăteci și întunecații draci. Deci acesta mai înainte de a se săvârși, a hirotonisit diadoh în locul său într'această cetate păstor și dascăl oilor celor cuvântătoare pre fericitul Policarp; și așa către Domnul s'a mutat. Al căruia cinstit trup îngropându-se în pământ, făcând Dumnezeu de creșcu un copaciu, carele face tămăduiri până astăzi.

Întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iulian, cel din Emesa.

Stih: Hristos a fost pironit la mâini și la picioare.

Iară Iulian și la cap cu adăogire.

Aceasta eră din cetatea Emesei, în floarea vârstei sale, bine cinstitor de Dumnezeu, cu părere adică că se osârduște prin doftorii pentru trupurile oamenilor; iară mai multă îngrijire făcând pentru sufletele lor, căci eră doftor numai puțin acestora decât acelora. Deci fiind prinși Siluan Episcopul, și Lucă Diaconul, și Mochie Anagnostul, pe vremile împăratului Numerian, și fiind osândiți de închinătorii de idoli a se face mâncare fiarelor, sfântul Iulian, când îi duceau pre ei, întâmpinându-i, li s'a închinat. Pentru care fiind prins și el după moartea acelora, i s'a bătut cuie de fier în cap, și la mâini și la picioare, și în oarecare peșteră, precum se află cu cuiele fiind închis, și-a dat duhul la Dumnezeu.

Întru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Fausta, Evilasie și Maxim.

Stih: Trei mucenici pătinesc a peștilor patima,

Întâmplându-li-se obștesc organ tigaea.

Această sfântă Fausta, eră pre vremea împăratului Maximian, din cetatea Chizicului. Și întâmplându-se a avea părinți bogați și pioși, multă bogăție după moartea lor a rămas. Ci nici vârsta ti-

nereții, nici înșelăciunea bogății, nu o a despărțit pre dânsa dela faptele bune. Țiindu-se pre sine întru feciorie în post, și în rugăciune, și înru indeletnicirea dumnezeștilor Scripturi. Deci vestea ei ajungând până la împăratul, a fost trimis către ea oarecarele Evilasie din cei aleși ai siclitului ca să o plece pre ea să jertfească dumnezeilor, și neînduplecându-se, să fie aruncată întru adâncurile mării. Iară acela întrebuințând la ea toată cercarea muncilor, dupăce a văzut că cu prea mărime s'a izbăvit din ele, și că facea minuni, a crezut în Hristos. Și iarăș a fost trimis la Evilasie și la sfânta, Maxim eparhul. Carele pre amândoi, la cumplite munci supuinu-i, prin facerile de minuni și prin rugăciunile Muceniței, a crezut și acesta în Hristos. Și în tigaea ce o gătise asupra sfinților, de voie intrând împreună ș'au săvârșit nevoința, prin foc luând sfârșitul.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varsanufie.

Stih: Din pământ trupul lui Varsanufie este alcătuit,

Și în pământ în a sa maică a intrat.

Întru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ioan, cel numit proorocul învâțăcelul sfântului Varsanufie.

Stih: Drept este Ioane a te împreună,

Și a te pune cu prietenul dascăl aicea.

Întru această zi, cuviosul Ioan cel din cetatea Lico, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Ioan cel din Lico unde este cu dreptul a-l pune?

Decât numai aicea, împreună cu Ioan cel de un nume. **Întru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Fotie patriarhul Constantinopolului.**

Cu ale lor sfințe rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

Ințelepțind pre cei neînțelepțiți, și îndreptând pre cei căzuți întru rătăcire, i-ai mântuit Părinte, și i-ai adus la Dumnezeu curați, cu bună credință

cântând lui: Bine ești cuvântat
Dumnezeul părinților noștri.

Infrumusețatu-ți-s'a fălcile
tale, prea fericite, propove-
duind întruparea celui ce a
strălucit nouă pentru nespusa
milostivire, către carele cu
bună glăsuire strigai: Bine ești
cuvântat Dumnezeuul părinților
noștri.

Slavă...

Patimile trupului prin ne-
voințe stăpânindu-ți prea mă-
rite, neslăpânit te-ai arătat de
năpădirile înșelătorului, și acum
fără rătăcire cânți: Bine ești
cuvântat Dumnezeuul părinților
noștri.

Și acum a Născătoarei:

Mântuindu-ne de osândirea
cea dintâi, prin nașterea ta cu
totul fără prihană, te laudăm
pre tine, cei ce ne-am mântuit
prin tine Fecioară, strigând, și
cu credință, zicând: Bine este
cuvântat rodul pântecelui tău
Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpae cuvioșilor...

Răsărind ca finicul în curțile
lui Dumnezeu, ai adormit
somnia cel cu cuviință drepti-
lor, și ai răsărit pom înaintea
dumnezeescului tău mormânt,
minune la cei ce-l văd, Vu-
cole propoveduitorule de
Dumnezeu.

Dumnezeu Cuvântul lui
Dumnezeu cel înființat, sfințit
Arhieru te-a ales, ca să ungi
poporul cu sfințenie, prea sfin-
țite, mai mare al scaunului
Smirnelor luminătorule al lumii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Cuvântul cel întrupat
Dumnezeu l-ai cuvântat, și
multe noroade ai mântuit din
necuvântare făcându-te dum-
nezeesc ucenic, celui ce a stră-
lucit întru cuvântarea de Dum-
nezeu, Vucule propoveduito-
rule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Cu sfințenie se învăță adu-
narea cea dumnezească a
proorocilor, tainele tale Născă-
toare de Dumnezeu, învățân-
du-se de departe, și puind la
arătare semnele cele dumne-
zeești ale nașterii tale, prea cu-
rată Fecioară.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioșilor rouă
„ai izvorît, și jertfa dreptului
„cu apă o ai ars. Că toate le
„faci Hristoase cu singură voi-
„rea. Pre tine te prea înălțăm
„întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Ea o lumină, ca o strălu-
cire, ca un soare mare, ca
un fulger ai strălucit în Bise-

rica lui Hristos, și cugetele credincioșilor le-ai luminat, și către locurile cele neînserate te-ai sălășluit, cântând în glasuri întreit sfinte pre Treimea cea nezidită.

Făcându-te afară de trup, și de lume lucrătorule de cele sfinte, te-ai mutat către cetele cele mai pre sus de lume bucurându-te, și îndumnezeindu-te cu prea luminat Dar. Pentru acea săvârșim pre pământ pomenirea ta cu credință, Vucole prea înțelepte.

Slavă..

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, carele de față izvorăște tămăduiri și daruri. Iară Cerul ține Duhul tău, împreună cu cei aleși din veac, luminat cu dumnezeieștile lumini adevărat, Vucole prea mărite.

Și acum a Născătoarei:

Cu glasul îngerului ai născut Curată pre Îngerul sfatului celui mare, pre Hristos Emmanuil, carele a împreunat pre cei de jos cu îngerii. Una binecuvântată, prea lăudată, singură pricina îndumnezeirii noastre Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta

„cetele îngerești. Iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oștile cerești, pre tine te fericim“.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Păstorește ai povățuit turma Domnului, către pășunile bune credințe, prea înțelepte lărarhe, izgonind tot eresul, ca pre niște fiare. Drept aceea acum să căutați și spre noi din Cer cu milostivire, ca unul ce stai împreună cu prea curata Născătoarea de Dumnezeu, înaintea scaunului Dumnezeirii, prea fericite părinte Vucole.

Slavă, Și-acum, a praznicului.

Nedespărțindu-se negrait de sânurile părintești, pentru bună-tatea cea desăvârșită, din Fecioară se naște, și prunc se face Cuvântul. Și pre acesta îl primește în brațe Simeon bătrânul, și împreună cu dânsul bătrâna, a mărturisit mulțumirea ca la un Stăpân, întru care și vesteă mai 'nainte mântuirea oamenilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus în biserica Domnului, și cu bătrânele mâini, l-a primit pre el bătrânul.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne
dupre cuvântul tău în pace.

Astăzi cel vechiu de ani,
minunat se vede prunc dupre
trup, și se aduce în biserică.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și
slavă norodului tău Israel.

Primește o Simeoane, cea
Preacurată a strigat, în brațe
ca pre un prunc, pre Domnul
slavei și Mântuitorul lumii.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Ziditorul Cerului și al pă-
mântului, astăzi se ține în brațe
de Sfântul Simeon bătrânul,
căci el cu Duhul Sfânt zicea:
Slobozitu-m'am acum că am
văzut pre Mântuitorul meu.

Și cealaltă slujbă a Uteniei dupre rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 7 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Partenie Epis-
copul Lampsacului, și cuviosul părintele nostru
Lucă cel din Elada.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale Sfân-
tului Partenie, glasul 1-iu.**

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Partenie cel mare, lauda
Elespontului, lumină-
torul Lampsacului, lucea-
fărul cel luminos al lucră-
rilor de minuni, pre noi pre
toți împreună acum ne chiamă
la pomenirea lui, ca să facem

praznic duhovnicesc, laudând
pre Mântuitorul Hristos.

Din vârsta tinerețelor pur-
tându-te de Dumnezeu, ai ars
prea fericite cetele dracilor, cu
focul rugăciunilor tale, îndrep-
tând cu înțelepciune turma
Lampsacului; că surpând ca-
piștile idolilor, biserică te-ai în-
noit pre sineși lui Dumnezeu.

Propoveduește minunea ta
peștele, care de iznoavă s'a
trezvit, și mortul cel ce a în-
viat, rodirea cea neroditoare a
arătorei, ploaia cea de ajuns a
viei și nemerirea vâpselelor.
Prea minunate îți sunt lucru-
rile Sfințite; ci roagă-te dar să
ne mântuim noi.

Alte Stihiri ale cuviosului Lucă, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și..

Cu totul urmând Domnului
din tinerețe, pătimirea cea bună
dela părinți, și dragostea cea
lumească ai părăsit prea mă-
rite, și în pustietăți ai locuit, cu
viață sihăstrească te-ai nevoit
întru smerenie. Care o ai să-
vârșit cu duh călduros, Cui-
oase, bine neguțătorindu-te,
împărțindu-ți averea la săraci,
și cumpărând pre mărgărita-
rul cel de mult preț, pre Hris-
tos; pre carele aflându-l, ai în-
cetățat a mai pofti, vrednicule de
minune.

Bătându-te, înfruntându-te, certându-te cel ce te-a născut, răbdai pentru Domnul, pre carele îl poftiai, prea mărite Părinte. De a căruia dragoste răbindu-te, întru nimic n'ai socotit cele veselitoare, și lipsirea dela maica ta, și străinătatea o ai iubit, și cu chipul călugăresc te-ai îmbrăcat, prea sfințite; dar Dumnezeu cel iubitor de oameni te-a vădit și fără voia ta, plecându-se rugăciunilor mai-cei tale, Lucă cuvioase.

Cu sfințenie săvârșindu-ți viața cea cinslită, ai făcut minuni alese și streine, dându-ți Dumnezeu pentru ostenele tale, și mai 'nainte răsplătirei arvună dumnezească, și-ți va da și cunună nestricată și mărire veșnică când va veni ca un judecător. Pre carele roagă-l sfințite, să se mântuiască de tot felul de răutate, cei ce te laudă pururea, Lucă prea cuvioase.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea, al lui Ioan monahul.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei; Caută-le în 11 zile.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Vșile cerești, deschideți-vă, că Hristos în Biserică, ca un prunc de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih: Acum slobozești pre robul tău...

Iăratecul cel mai 'nainte arătat, dumnezeescului Isaia, Hristos ca într'o linguriță, prin mâinile Născătoarei de Dumnezeu, se dă acum bătrânului.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor...

Cu frică și cu bucurie, fiind Simeon în brațe pre Stăpânul, cerea slobozire vieții, laudând pre Maica lui Dumnezeu.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea, al lui Ioan monahul.

Să se deschiză ușa Cerului astăzi...

Caută în 2 zile.

Slava dela Vecernia cea mare, pag. 21.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, al Sfinților, Și acum, iară la praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prunc te-ai făcut pentru mine, cel ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtășești, prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acestea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine acelaș Dumnezeu și om, cel ce te-ai arătat cu trupul, și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se

ca un bătrân, a strigat: Slobozește-mă, că tu ești Dumnezeuul meu.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Cela ce este împreună cu Tatăl pre scaunul cel sfânt, viind pre pământ, s'a născut din fecioară, și prunc s'a făcut, cel ce este cu anii nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se, a zis: Acum slobozești îndurate, veselind pre robul tău.

Slavă, Și acum, iară aceasta:

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Partenie

Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Când Darul minunilor tale Fericite...

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Alcătuindu-te cu lumina cea dumnezească prin bunătați, Părinte prea sfințite, te-ai arătat a doua lumină. Pentru aceea săvârșindu-ți noi praznicul cel purtător de lumină, și pururea prăznuiți, cu rugăciunile tale mântuește-ne de întunerecul păcatelor.

Ca o stea luminoasă ai răsarit la întărirea Bisericii lui Dumnezeu Partenie, cu strălucirile tămăduirilor, gonind cu Darul întunerecul patimilor, și povățuind la lumină, pre cei

ce se apropie de tine, prea sfințite.

Intunerecul cel rău al boalelor ai risipit Partenie, cu lumina cinstitelor tale rugăciuni. Pentru aceea te rugăm, tămăduiește durerile sufletelor noastre, și toate neputințele trupurilor gonește.

A Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Dumnezeu cel prea bun, Preacurată, îmbunează smerita mea inimă, care este rănită rău de multe patimi, și o întărește să săvârșească voia Mântuitorului nostru, carele voește să se mântuiască toți oamenii.

Alt CANON al cuviosului Lucă.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Lucă, mărirea Eladiei, Amin.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Dă-mi cuvânt văzătorule de Dumnezeu, carele stai înaintea scaunului Stăpânului tău, ca să laud Lucă pomenirea ta cea luminată și strălucită, risipind negura cugetului meu.

Iubindu-te Mântuitorule Sfințitul, cu totul s'a dezbrăcat către pătimire, cu tărie răbdând scârbe, trude și osteneli. Pentru care a aflat desfătarea cea fără sfârșit.

Slavă...

Vmilindu-ți trupul părinte

Lucă, cu înfrânare totdeauna, și cu priveghere neîncetată, și cu tot felul de nevoințe; cu înțelepciune ai oprit pornirile dulcelelor de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare a Domnului Fecioară, care ai născut trup pre Dumnezeu cel neîncăput în toată lumea, și întrupat pentru milostivirea oamenilor; arată-mă mai pre sus de tirănia patimilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Pe piatra credinței...

Surpător ai fost tirăniei dracilor celei pierzătoare, prea fericite, și ca peștile idolilor le-ai sfărâmat, și ai ridicat locașuri dumnezești spre lauda lui Hristos, prea sfințite Partenie.

Fiind împodobit cu faceri de minuni mari, boala carchinului cea cumplită ai încetat, și ochii orbiți ai deschis, și duhurile viclenirei ai gonit cu Darul cel dumnezeesc, părinte Partenie.

Inviat-ai pre cel ce s'a omorât rău, carele mai 'nainte slujea la lucru dumnezeesc. Că Dumnezeu, carele a oprit moartea, ți-a dat Har fericite Partenie, să înviezi morții prin rugăciunea ta.

A Născătoarei:

Petrecut-a cu oamenii Domnul, îmbrăcându-se cu trup din tine negrăit, ci roagă-l pre dânsul Preasfântă, să se milostivească spre mine cel trudit, și clătit de loviturile șarpelui.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Intrarmându-te cu dragostea cea fierbinte a Mântuitorului, dragostea părinților nu o ai băgat în seamă pentru dânsul, și te-ai făcut străin de toate cele veselitoare, Lucă fericite.

Vrând ca să te faci pre sineți locaș Domnului, locuiai în pustie, ca odinioară Ilie, făcând războiu către draci. Pentru aceea ai aflat sfârșitul cel fericit.

Slavă...

La toate dumnezeștile porunci te-ai arătat bine plecat ca o slugă, săvârșindu-le bine, și smerindu-te pre sineți Fericite; pentru aceea ai luat înălțime cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maica lui Dumnezeu, care ai născut pre Cuvântul mai pre sus de cuvânt, cel ce s'a arătat pentru noi, ceea ce suntem noi. Roagă-te neîncetat, să mă mânluiască de toată necuvântarea.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeu meu, „carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pe piatra măr-turisirii tale“.

CONDACUL, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Dumnezeescul Dar de minuni ai luat de Dumnezeu înțelepțite sfințite Partenie făcătorule de minuni, de Dumnezeu purtătorule, toate patimile credincioșilor curățind, duhurile vicleșugului Părinte gonindu-le. Pentru aceasta pre tine te laudăm, ca pre un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

I C O S.

Lumină de minte neajunsă, cea din lumina Tatălui cel mai 'nainte de început, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, carele luminezi toată lumea dumnezeiește, luminează-mi gândurile, mintea și cugetul, ca să laud astăzi această luminată prăznuire, și prea cinstită a cuviosului Partenie; că acesta cu adevărat pre pământ viață minunată a săvârșit și petrecere. Pentru aceasta adunându-ne, îl laudăm pre el, ca pre un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Mare făcător de minuni al Lampsacului, suindu-te la înălțimea bunătaților, strălucești marginile lumii cu lumina tămaduirilor, risipind prea cu tărie pre dracii cei întunecoși, și gonind boale cu chemarea lui Hristos. Pentru aceasta curățind de rățăcirea idolilor tot Elespontul, îl luminezi cu minunile, purtătorule de Dumnezeu Partenie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Din tinerețe iubind bunăta-tea, înțelepte, te-ai lepădat de toate dulcețile, arătând înfrânare și sihăstrie desăvârșit, și dragostea maicii întru nimic socotind-o, aducându-te pre sine întru ascuns te-ai dat la mânăstire. Și iarăș te-a vestit pre tine Dumnezeu maicii tale, care plângea cu dreptate lipsirea ta prea alesule, cu care și acum împreună veselindu-te, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glas acelaș.

Podobie: Fluierile păstorești...

Născulte-ai din Maică, Cu

vinte cel fără început. Adus-te-ai la biserică Impărate al slavei, și bătrânul bucurându-se te-a primit în brațe pre tine, strigând: Acum slobozești, pre cel ce l-ai păzit după cuvântul tău, cel ce bine ai venit să mântuești ca un Dumnezeu neamul omenesc.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 11 zile.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară..

Eu rugăciunile ai tămăduit boale nenumărate, întărind cu Darul, Partenie, pre cei slăbănogi, precum și Stăpânul tău, urmând bunătății lui celei multe.

Tu ai dat văpsitorilor a lucră cele de trebuință, pre dracul cel zăticnitor izgonindu-l Partenie cu rugăciunile tale cele către iubitorul de oameni, prea sfințite Părinte.

Domnul primind rugăciunile tale, Părinte, a dat vânătoarea de pește din destul celor ce aveau trebuință, mărindu-te pre tine prin lucrarea de minune cu peștele, ce s'a aruncat (din mreje) la picioarele tale prea sfințite.

A Născătoarei:

Ranele sufletului meu tămăduiește-le, Fecioară, cugetul

meu liniștește-l, fiind rănit de patimi, și întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorului.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Fără răutate, cuvios, drept și blând, și întreg te-ai arătat părinte Lucă. Pentru aceea te-ai fericit de Făcătorul și Stăpânul tuturor, prea fericite.

Văzându-te zavistnicul că petreci viața bine, s'a aprins și a ridicat asupra ta mulțime de supărări, dar s'a înfruntat ca un deșert lup, căscând în zadar, precum zice povestirea.

Slavă...

Eu îndreptarea gândului ți-ai îndreptat viața prea fericite, către cele mai bune, poftind ca să vezi cea mai desăvârșită de cât toate cele dorite, care o ai și dobândit cu bună nemerire, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Afându-te mai frumoasă cu podoaba decât toate femeile pre tine Fecioară curată, cel înfrumusețat s'a sălășluit în pânțele tale, și m'a mântuit de grozăvia patimilor și de întineric.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ești luminarea...

Locuind în inima ta Darul nepălmirii cel luminos, de Dumnezeu cugetătorule Pă-

rinte, a gonit întunericul cel adânc al iubirii de argint dela Arhiereul, păzindu-l pre el nebolit prin învățăturile tale.

Pre cel ce eră ținut de multă boală Părinte, și fiind pre jumătate uscat, l-ai făcut cu totul sănătos, prin rugăciunile tale Cuvioase, slăvind cu mulțămintă pre Dumnezeu și Stăpânul, carele te-a mărit pre tine cu multe faceri de minuni.

Fiind împodobit cu ungerea de cinste a preoției, o ai luminat pre dânsa cu arătarea multor minuni, cari ai săvârșit fiind viu, și după moarte purtătorule de Dumnezeu Parlenie, viețuind ca un înger.

A Născătoarei :

Rogu-mă Fecioară, mântu-ește-mă de întunecarea patimilor, de smintelele, care-mi se pricinuesc din supărările celui strein, de muncile cele veșnice, care mă așteaptă, cu rugăciunile tale cele către iubitorul de oameni.

Alt Canon, Irmos :

Cu dumnezească strălucirea ta...

Răsplătirea ostanelilor tale luând dela Dătătorul cel bogat, Părinte Cuvioase, te-ai arătat tuturor noian de minuni, gonind boalele celor ce veniau către tine.

Nu te-ai slăbit Părinte de mulțimea năpădirilor vrăjmașului, nu te-ai spăimântat de trufia lui, ci ai stăut ca un turn întărit și nemișcat, fiind îmbrăcat cu smerenia ca cu o platoșă.

Slavă...

Bine săvârșindu-ți sfințită viața ta Fericite, și luând dela Dumnezeu răsplătire Darul tămăduirilor, orbi ai luminat, pre ologi și pre slăbănogi i-ai făcut sănătoși.

Și acum, a Născătoarei :

Noroadelor lăudați, pre ceea ce cu adevărat negrăit a născut pre Cuvântul, și după naștere a rămas iarăși Fecioară nestricată, pre apărătoarea tuturor, și mântuitoarea oamenilor.

Peasna 6-a, Irmos :

Către Domnul, Ionă a strigat...

Cu puterea cuvintelor tale, și cu a rugăciunilor, s'au surpat capeștile idolilor, prin Darul lui Dumnezeu părinte Parlenie, și poporul cel necredincios a primit credința, cu un glas împreună slăvind pre Domnul.

Cu lacrimi ai rugat pre iubitorul de oameni Cuvântul, și celor ce au cerut ploi, le-ai pogorât de sus, milostivindu-te

cu îndurare către poporul ce se primejduia, Ierarhe al Domnului Partenie.

Cu ploile apelor tale celor de taină, ai adăpat toată inima, care venia către tine Partenie, și pământul care era uscat de secetă, a primit ploi, cu minune bine rodind.

A Născătoarei :

Să nu mă arăți osândit la ziua judecăței, să nu mă vădești vinovat pre mine cel nesimțitor înaintea tuturor, Dumnezeu meu, Făcătorul meu, având rugătoare pre Stăpâna, care mai pre sus de fire te-a născut pre tine.

Alt Canon, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Risipitu-s'a cea de demult puterea ta împotriva noastră, cugetătorule de vicleșug, și întru nimic s'a făcut măestriile tale cele multe, vicleanule. Că iată un tânăr prost și fără vicleșug, te-a biruit pre tine.

Nu ai dat Cuvioase genelor tale somn, nici tâmpelor tale odihnă, până ce ai surpat toată măestria înșelătorului, carele îți ridică fie în toate zilele supărări de multe feluri.

Slavă...

Cu curăție ai petrecut viața ta și cu bine, totdeauna cu

dragoste primind streini, mi-luindu-i bogat și din destul. Pentru aceea ai și dobândit nestricăciune, și mărire netrecătoare Lucă.

Și acum, a Născătoarei :

Pre unul din Treime tu l-ai născut trupește, mai pre sus de gând și de cuvânt, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Drept aceea strig: Arată-mă pre mine locaș dumnezeștei Treimi cu rugăciunile tale.

Irmosul :

Marea vieții văzându-o în „nălțându-se de viforul ispite-lor, la limanul tău cel lin aler-gând, strig către tine : Scoate „din stricăciune viața mea mult „milostive“.

CONDACUL, sfântului Lucă, glasul al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Dumnezeu, cel ce te-a ales pre tine, mai 'nainte de ce te-a zidit, spre a sa plăcere cu judecățile care știa, primindu-te, din pantece te-a sfințit, și a sa slugă pre tine te-a arătat, îndreptând pașii tăi Lucă, ca un iubitor de oameni. Căruia acum bucurându-te, îi stai în-nainte.

I C O S.

O frumusețea cea prea aleasă a părinților, și cinstea! O podoaba tuturor pustnicilor! Pliniturile al poruncilor

lui Hristos, cum voiu lăuda viața ta prea mărite, neavând putere de cuvinte? Însă îndrăznind, voiu strigă către tine: Bucură-te lauda cea strălucită a călugărilor; bucură-te povățuitorul credincioșilor și făclia. Bucură-te odrasla pustiului cea prea frumoasă; bucură-te sfeșnicul lumii cel prea luminos. Bucură-te că ai defăimat cele trecătoare și stricăcioase; bucură-te că în cele cerești împreună cu îngerii locuești. Bucură-te mângâitorule cel grabnic al celor întristați; bucură-te folositorul cel dorit al celor din primejdii. Bucură-te vasul cel cinstit al Duhului; bucură-te lăcașul lui Hristos cel prea slăvit. Bucură-te prin carele toată darea a strălucit; bucură-te, prin carele Dumnezeu se prea slăvește. Căruia acum bucurându-te îi stai înaintea.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea cuviosului părintelui nostru Partenie episcopul Lampsacului.

Stih: Partenie țărâna Lampsacului a lăsat. Lumină mare strălucindu-i înfocat. Partenie în a șaptea zi, Îndelungat somn adormi.

Acesta eră pe vremea împărăției marelui Constantin, fiu lui Hristofor diaconul bisericii Militopolei, însă în carte nu eră învățat, ci cu toată lucrarea faptei bune se nevoea a petrece. Deci a faptei celei bune, ca oarecare acoperământ, avea meșteșugul pescăriei, și da în dar la cei ce cereau, pește. Iară buna cinstire și bunătatea lui cea ascunsă, atâta eră cât

și Dar dela Dumnezeu luase, de goniă dracii și tot felul de boale tămăduia. Puind și nevoiță să învețe carte, s'a hirotonisit preot de Filip episcopul Militopolei, după aceea episcop al Lampsacului, de Ahilie Mitropolitul Chizicului, făcând și minuni multe; că și ochiul unui om, ce i l-a scos un taur l-a vindecat, și numai cu însemnarea Crucii a risipit, și a stins carchinul dela o femeie, o boală ce se chiamă așa; și a omorât încă cu suflarea lui și un câine turbat, ce-i sârse în spate, și pre acel mort ce-l călcase carul de-i spărsese pântecul, iarăși l-a adus la viață. Și a gonit și duhul cel necurat din femeia dregătorului; și vâpșitorilor ce nu le umbă vâpșelele le-a făcut bune, gonind pre un drac, ce se incuibase acolo. Și făcând încă și alte fapte minunate, și proorocind și de cele viitoare, s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Lucă, carele a locuit în muntele Stiru, cel din Elada.

Stih: Umplut-a Lucă Elada de minuni, Carele nici mort contenește a face minuni.

Acest prea cuvios eră născut și crescut în Elada, iară părinții lui au fost din ostrovul Eghinei care neputând trăi de prăzile Agarenilor, s'au sculat de acolo, și au mers în Elada, intru care s'a născut fericitul Lucă; carele de copil mic s'a lăsat nu numai de carne, ci și de ouă și de brânză. Și eră mâncarea și băutura lui, pâine de orz, și legumi și apă; și topindu-și trupul cu tot felul de patimă rea, și grea petrecere, socotiă desfătarea și săturarea a hrăni pre cei flămânzi, și a dăruî haină golilor. Pentru aceea de multe ori dând și haina lui, se întorcea gol. Iară dacă s'a făcut călugăr, nu este cu puțință a spune cineva, câtă răbdare și chinuri a arătat, umblând toate lăcașurile cele de pe lângă mare, și făcându-se pricină de mântuire multora cu minunile ce făcea. După aceea lăsând mutările locurilor, sosi la muntele ce se numește Stiru, și locuind acolo șapte ani, a proorocit tuturor de moartea lui, și așa s'a săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților o mie și trei mucenici, cari au suferit mucenicia în Nicomidia.

Stih: Mulțime de oameni fiind o mie și trei, Pentru Hristos au ales a muri de sabie.

Aceștia erau slugi a celor patru protectori, dintre cari prin poruncă împărătească fu prins prea sfântul Petru episcopul Alexandrenilor, și i se tăia capul; iară după săvârșirea acestuia, protectorii cu toată casa lor crezând în Hristos, și mărturisind slugile acestora înfocați de dragostea lui Hristos, de sine s'au dus către împăratul Dioclițian în Nicomidia, împreună cu femeile și cu copiii lor, și mărturisindu-se că sunt creștini; și neplecându-se a se lepăda de Hristos, de ostași cu sabie au fost tăiați.

Intru această zi, sfinții șase mucenici cei din Frighia, de foc s'au săvârșit.

Stih: Cei șase Frighii de tăria focului nu s'au îngrozit.

Cei ce turn de tărie pământului Frighiei sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Aprion, episcopul Chiprului.

Stih: Aprioane grăbește, du-te că te cheamă Hristos,

La răsplătirile moștenirii celei de sus.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, carele s'a nevoit în Monovate.

Stih: Nevoința cea prea mare Petru săvârșind. Prea cinstită cunună în ceruri a primit.

Intru această zi, sfântul mucenic Teopemt, și cu urmașii lui.

Stih: Viteazul Teopemt bine s'a nevoit, Și împreună cu sinodia sa și răsplătirile primește insutit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna -7a, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Dumnezeescul Dar carele a locuit întru tine, te-a arătat prooroc, spuind cele viitoare. Drept aceea înțelepte, mai'na-
inte ai vestit celui ce eră să

primească scaunul, pre cel mai întâi șezător împodobit cu lumini dumnezezești.

Pre Partenie Arhiereul Lampsacului, pre luminătorul cel ne apus al Elespontului, pre cel ce a luminat tot pământul cu lumini, și a risipit noaptea patimilor, celor cu multe dureri, să-l laudăm cu toții.

Cu mult spor și-a dat pământul roada sa, prin rugăciunea ta prea minunate Partenie, și via cea secetoasă a făcut struguri, așa prea mărin-du-te Dumnezeu, cel ce s'a prea slăvit prin viețuirea ta.

A Născătoare:

Ărălatu-te-ai Preacurată mai sfântă decât puterile cele de sus, că ai întrupal pre Dumnezeu, pre carele cetele celor fără de trup, cu frică îl prea slăvesc; ci roagă-l pre dânsul pururea, să miluească, pre cei ce te prea slăvesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Sicriul moaștelor tale Lucă, s'a arătat izvor de tămăduiri, la carele tot cel ce aleargă, se mântuește de toate patimile, fericindu-te pre tine, Cuvioase, și laudând pre Hristos Domnul.

Cu semne prea mari te-a

mărit pre tine Domnul, Părinte, pre carele l-ai prea slăvit tu prin ostenelele sihăstriei mai 'nainte, că strigai: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

In viață vestiți, întru minuni prea mare; și întru toate alte bunătați neasemănat te-ai arătat Cuvioase. Pentru aceea ai aflat răsplătire ostenelilor tale, împărăția lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește norodul, și cetea ta, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, folositoarea noastră, celor ce cu credință neîndoită, strigăm ție: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Foarte mari răsplătiri ai primit în ceruri pentru ostenele tale, mărite Partenie, că locuești în lumină neînserată, și ai luat mărirea nepremenită, învrednicindu-te de bucurie neîncetată, Părinte.

Stea neapusă făcându-te în viață; cu răsăriturile dumnezeieștilor tale fapte, ai apus după legea firii, și ai mers către lumina cea neînserată, lăsându-ne nouă Cuvioase razele minunilor tale cele negrăite.

Fără de începere Tatăl, Fiul și dumnezeescul Duh, strălucire de o împărăție, de un scaun se cunoaște, la cei ce cinstesc cu dreaptă credință, și cântă totdeauna împreună cu cetele îngerilor: Sfânt, Sfânt, Sfânt.

A Născătoarei:

Curățește-mă prin mijlocirea ta, Preacurată, de patimile spurcăciunii, care sunt asupra mea, și luminează rogu-mă, inima mea cea împăclată de negurile dracilor, ca să te fericesc, de Dumnezeu fericită.

Alt Canon, Irmos:

Pentru legile părintești...

Stricăciunea a toată boala gonești, prea mărite părinte Lucă fericite, pre leproși vindecând, pre cei slabi întărind, și pre slăbănogi dezlegându-i din legătura care îi ținea, tămăduind pre ciungi, pre ologi și pre orbi, cari strigă: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Aflat-ai Cuvioase mărirea cea fără osteneală, căci ai suferit multe ostenele și nevoițe, privigherea, topirea trupului, înfrânarea, pătimirea, zăcerea la pământ, și toată altă chinuire a trupului, pentru dragostea celui ce te-a zidit; cu carele

dimpreună fiind, te veselești cu dânsul. Roagă-te lui, să ne mântuim toți, cei ce cu credință și cu dragoste te lăudăm pre tine.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Prin multe feluri de osteneli ale bunătaților ai intrat la împărăția cerurilor, veselindu-te acum Cuvioase în veci, și îndulcindu-te totdeauna cu poadoabele Stăpânului, împreună cu îngerii cânji cântări întreit sfinte. Pre Domnul lăudați-l făpturile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum a Născătoare:

Pre cel nedespărțit din sânrurile părintești, nedespărțindu-se de acolo, negrăit l-ai născut Preacurată, fără ispită de bărbat, fiind om desăvârșit; pre carele roagă-l să-mi dea putere, să biruesc până în sfârșit toată năpădirea cugetelor celor rele, și să fac voia lui cea dumnezeiască în toate zilele, ca să te măresc întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Pentru legile părintești, „fieriții tineri în Vavilon mai „nainte nevoie pălimind, au „scuiat porunca cea nebunească a celui ce împărăția. Și „împreunându-se cu focul cu „care nu s'au ars, celui ce stă „pânește, vrednică cântare i au „cântat: Pre Domnul lăudați-l

„lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui...

Slobozindu-te de trup părinte Partenie, te-ai învrednicit a vedeă frumusețile cele nevăzute, fiind împodobit în totul adevărat cu frumusețea bunătaților. Pentru aceasta te cin-slim, și curat te fericim.

Ca un crin, ca un trandafir, ca un miros cu bună mireasmă, fiind împodobit cu tot felul de bunătați Părinte, te-a sălășluit Hristos arătat la cele de sus, căci ai păstorit cu cuviință norodul lui, Ierarhe Partenie.

Să sălțăm oamenii, să dănuim veselindu-ne, să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă, și fericind astăzi după vrednicie pre minunatul și marele păstor Partenie.

Pomenirea ta astăzi luminând inimile noastre, a strălucit ca un soare mare. Care pre cei ce o săvârșesc cu credință, mântuește-i de întunecul patimilor Ierarhe și de boale și de scârbe, și de tot felul de primejdii.

A Născătoare:

Luminează-nă cu lumină,

ceeace ești de Dumnezeu dăruită, ca pre unul ce zac întru întunerecul lenevirei celei rele, și nu voiui nici cum să păzesc legile lui Dumnezeu, pentru ca să te fericesc duple datorie, ca pre o folositoare a mea,

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Ostenelele tale Părinte, și nevoințele, ce om va putea să le spue? Pentru care vrednică plată ai luat dela Dumnezeu, că te-ai făcut vas dumnezeescului Duh, cuvios, drept, adevărat și fără prihană.

Prost la fire, fără viclenie și smerit, plin de milostivire către săraci, iubitor de streini, și iubitor de pustie, blând, lin, cu adevărat te-ai arătat Părinte. Pentru aceea te-ai rânduit împreună cu Avraam, cu Iacov, și cu David.

Ca unul ce petreceai întru lăcașurile cele dorite, și fiind plin de frumusețe dumnezească, și îndulcindu-te acum de florile raiului celui dumnezeesc din destul, și veselindu-te, fă pomenire pentru noi către Dumnezeu prea fericite.

Slavă...

Ceea ce ești o fire în trei ipostasuri, o ființă cu trei lu-

mini, și o putere nedespărțită, Tatăl, Fiul, Duhul sfânt, o Dumnezeuire, mântuește pre cei ce cu credință te slăvim, pre unul Dumnezeu în trei fețe.

Și acum a Născătoare:

Nu poate înțelege cuget omenesc țina ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea lăudată, că mai 'nainte de naștere fără bărbat ai luat în pânțele, și după naștere ai rămas Fecioară, și ai născut pre Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeă „nu este cu puțință oamenilor, spre carele nu cutează a că- „ută cetele îngerești. Iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa- „menilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oștile ce- „rești, pre tine te ferim.”

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți...

Păstorul cel prea mare lăudat al Lampsacului, făcătorul de minuni Ierarhul Bisericii lui Hristos, lauda Elespontului, și întărirea credincioșilor, să se cinstească acum Partenie; că acesta împlânzește pre Dumnezeu cu rugăciuni pentru lume.

Slavă a Cuviosului, asemenea:

Din tinerețe sihăstrind, și Crucea ridicând, te-ai depărtat

în pustie, Lucă luminătorule al sihastrilor. Și cu toată înfrâna-rea supuind pre cel rău la cel mai bun, cuprinsule de Dum-nezeu, cât este prin puțință, te-ai apropiat de Treimea cea nea-propiață.

Și acum, a praznicului:

Ca să plinești rânduiala ta cea nespusă, Doamne, la bise-rică te-ai adus de Maica cea neispilită de bărbat, și vâzân-du-te bătrânul, strigă: Acum slobozești pre robul tău, Stă-pâne; că ai venit Mântuitor lumii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufrațului...

Preacurata și nevinovata Fe-cioară fiind pre Ziditorul și Stăpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne
dupre cuvântul tău...

Primeste o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit fie de Duhul sfânt; că iață a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor,
și slavă norodului tău Israel

Acum văzură ochii mei fă-găduința ta, unule bunule Dum-nezeule. Slobozește-mă de-grab, pre mine robul tău, iubi-torule de oameni.

Slavă, Și acum, glasul al 4-lea, a lui Andrei
Criteanul.

Astăzi sfințita Maică și cea mai înaltă decât Biserica, la bi-serică a venit, arătând lumii pre Făcătorul de lume, și Dă-tătorul legii, pre carele și în brațe primindu-l bătrânul Si-meon, bucurându-se a strigat: Acum slobozești pre robul tău, că văzură ochii mei mântui-rea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA.

IN 8 ZILE

Sfântul marele mucenic Teodor Stratilat, și
sfântul prooroc Zaharia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Mu-cenicului 3, și ale Proorocului 3.

Stihirile Mucenicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostașul lui Hristos, cel ce ai bi-ruit tabăra vrăjmașului, cu arma bunei credințe, întărirea cre-dincioșilor, carele prin multe munci ai câștigat cereasca îm-părăție a lui Dumnezeu Teo-dore. În care dănșuind, și cu împărtășirea îndumnezeindu-te și luminându-te cu curate îm-părlășiri, pomenește pre cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, și se închină cu credință sicriului moaștelor tale. Din

care celor ce cer, le izvorăști bună înfărire și mare milă.

Bucură-te sfințite cap, cinstită înălțarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmașului, cea ce ești numit cu numele dumnezezeștilor daruri, luminătorule carele luminezi cu minunile, partea cea de supt soare. Turnule cel mare, carele ai rămas neclătit, de loviturile nemăsuratelor munci. Cea ce cu sulița răbdării tale ai omorît pre balaurul, carele te-ai arătat foarte vitejește, ca un ostaș nebiruit; pre Hristos roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Cu arma Crucii celei de viață purtătoare, sfărâmare făcând idolilor, ispită de bătaie ai suferit, și pre lemn fiind înțins, sfâșieri ai răbdat prea fericite. De care fiind sdruncinat, și cu făclii ars, pe Cruce te-ai ridicat de dânsii, cu sulițe împungându-te, și ochii orbindu-ți. Pentru aceasta te fericim pre tine, cel ce bine ai pătimit, și cerești cununi ai dobândit Teodore. Pre Hristos roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri ale Proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Având viețuire întocmai cu

îngerii, împreună cu îngerii arătat vorbiai, descoperitorule de cele dumnezezești, printr'înșii luminându-ți cugetul cel mai pre sus de minte, cu lămurirea semnelor celor minunate, descoperirea tainelor celor mari, mai nainte spunerea proorocească, cu înnoire duhovnicească; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Inger te-ai arătat pământesc, că ai avut pre pământ îngerii cerești vorbind cu tine; făcându-te văzător vederilor celor mai pre sus de lume; și sfeșnic carele strălucește lumină înțelegătoare; maslin, precum zice Psalmistul prea roditor, carele pică credincioșilor grăsimă dumnezezește lucrătoare; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Indestulat fiind de îndumnezeirea cea nădăjduită, ca un prooroc prea adevărat al lui Dumnezeu, și arătat umplându-te de desfătarea cea veșnică, și văzând slava cea negrăită, de Dumnezeu cuprinsule, roagă-te neîncetat pentru noi cei ce te lăudăm pre tine, ca să se mântuiască sufletele noastre.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 18 zile. Iară de va fi post zicem Samoglasnica Sfântului.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 5-lea.

Aslăzi mai pre sus decât luceafărul, a răsărit cinstită pomenirea purtătorului de chinuri a lui Hristos, inimile credincioșilor nevăzut luminându-le, și norii sufletului gonindu-i, cu lucrarea și cu Darul Duhului. Către carele iubitorii de mucenici să strigăm: Bucură-te cea ce te-ai arătat credincioșilor Dar de Dumnezeu dăruit, și carele tinzi mulțimile minunilor, la cei ce aleargă către tine Teodore fericite. Pre acela nu încetă rugându-l neînceta, ca să dobândească veșnicile bunătăți, cei ce săvârșesc cu credință prea cinstită pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, asemenea,

A lui Anatolie, glasul al 6-lea.

Cel vechiu de zile prunc făcându-se cu trupul de Maica Fecioară în biserică s'a adus, plinind făgăduința legii sale. Pre carele Simeon primindu-l a zis: Acum slobozești în pace, după cuvântul tău pre robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ei învia Hristoase.

Primește Simeoane, zis-a, cu mâinile pre Ziditorul a toate. O bătrânule, îmbrățișează pre Hristos, pre carele tânăra Fe-

cioara l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Pre făcătorul legii și Dumnezeu, de carele se cutremură mulțimea îngerilor, adunându-ne să-l laudăm popoare, pre unul Făcătorul de bine, și singur Dătătorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă poporului tău Israil.

Acum mă slobozește, Stăpâne pre mine robul tău cu pace, de legăturile trupului, precum ai zis. Că te-am văzut Hristoase pre tine, lumina cea mai 'nainte de veci spre descoperirea neamurilor, și a lui Israil.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Ca pre cel numit cu numele darurilor lui Dumnezeu, și moștenitor fericirii lui, toți credincioșii să laudăm, și să fericim după vrednicie, pre Teodor viteazul marele mucenic apărătorul lumii. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului, asemenea.

A lui Andrei Criteanul.

Cel ce se poartă pre Heruvimi...

Caută la Stihoavna praznicului, în 2 zile. pagina 25.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea,

Cu numirea oștirii celei adevărate, purtătorule de chinuri,

al cerescului Impărat, voevod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește, și ai biruit celele dracilor, și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine cu credință pururea te fericim.

Slavă a Proorocului, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Zaharia...

Caută la sfârșitul cărții.
Și acum, al praznicului. 12 p. 107

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului odată; și al Mucenicului, Slavă, al Proorocului, Și acum, iară al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cel cu nume mare numit Mucenicul lui Hristos, cel iubit de Dumnezeu și de îngeri, minunatul și măritul Teodor, toate sfintele biserici cele de sub soare, astăzi întru Duhul sfânt le veselește, și a prăznuî întru bucurie pomenirea lui, pre toți îi îndeamnă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul acelaș.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

In muntele Sinai de demult a văzut Moisi dosul lui Dumnezeu, și glas dumnezeesc subțire s'a învrednicit în nor și în vifor a auzi; iară acum Simeon pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noi, în brațe l-a luat, și bucu-

rându-se s'a dus din aceste de aicea, la viața cea veșnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul 1-iv.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Ela ce ești visteria cea veșnică, și viața tuturor, pentru mine prunc făcându-te, sub lege te-ai făcut, cel ce ai însemnat de demult în tăblițe legea în muntele Sinai, ca pre toți să-i mântuești din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăției tale, slavă rânduiei tale, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfinților 2 pe 8. CANONUL sfântului Teodor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dupre purtarea numelui pre tine Darul lui Dumnezeu te cinstesc.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtă în cărușă, l-a cufundat toia- „gul lui Moisi, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit. Pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu“.

Ela ce cu dumnezeiești străluciri arătat ești împodobit, și cu cunună mucenicească de

sfințenie înfrumusețat, și cu slava sfintei Treimi strălucit, pomenește pre cei ce te laudă pre tine, mare între mucenici Teodore.

Plină de lumină, plină de dumnezeescul Dar, ne-a strălucit nouă sfințită pomenirea cinstitelor tale nevoițe, cu prea sfințite străluciri luminând pre toți, cei ce te cinstesc pre tine cu bună credință, mucenice pătimitorule Teodore.

Viforul idolesc cuprinzând firea omenească, sfințitul mucenic fiind ocârmuit cu dumnezeescul Dar al Crucii, nevi-forat a înnotat, și la limanurile cerești, a ajuns, bucurându-se.

A Născătoarei :

Ceea ce ești ușă dumnezească, deschide-mi ușile pocăinței, Fecioară, și cu dumnezești gânduri sufletul meu luminează-l, și gonește norii cei grei ai patimilor. Ca să te cinstesc bucurându-mă, și după datorie să te fericesc.

Alt Canon al Proorocului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Mă înspăimântez de cuvintele tale Zaharie.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos :

Podobie : Să cântăm Domnului...

Având pre dăătorul de lumină, ascultător rugăciunilor tale, dă-mi mie lumină, Zaharie, dumnezeescale prooroc.

Fiind împodobit cu podoabele dumnezești frumseți, frumsețea îngerilor o vedeai cu frumsețea sufletului.

Slavă...

Fiind plin de sfințenie, și de lumină următoare îngerilor, ai avut îngerii vorbind cu tine, cari te și luminau, cuprinsule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Dezlegatu-s'a blestemul strămoașei, Preacurată, căci născând pre Hristos ai îmbogățit lumea cu binecuvântare.

Peasna 3-a, Irmos :

Cela ce ai întărit cerurile...

Ca un leu îndrăznind ai slă-tut în mijlocul divanului, vestind cuvântul cel de mântuire, și defăimând, și adevărul propoveduind, celor rău credincioși, și vădind minciuna nedumnezeirii Teodore.

Mirându-se muncitorul de bărbăția ta înțelepte, cu dobitocească mânie pornindu-se, fără milă te-a rănit cu vine de bou Teodore, pre tine, cela ce ai sfărâmat idolii cei urâți.

Cu vitejesc gând picăturile cele din rane ca niște valuri de mare le-ai suferit, gânditorule de Dumnezeu, cu Darul Crucii fiind întărit, și purtător

de cunună cu puterea dumnezeescului Duh arătându-te.

A Născătoarei:

Făcutu-ți-a fie cu adevărat mărire Domnul, cel ce s'a născut din tine; și toate neamurile pre tine Maica lui Dumnezeu te slăvesc.

Alt Canon Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Darul cel de sus te-a umbrît Fericite, învățându-te pronia cea nespūsă, și dumnezeeească îndreptare, luminându-te prin sfinții îngeri înțelepte.

Invățându-te bunătatea cea dumnezeeească prea fericite, ai priceput prin taină, ca un prea curat roditor, sălășluirea ta întru dumnezeeeasca sfințenie, cetatea cea prea sfântă.

Slavă...

Zid nesfărâmat, întărirea norodului celui cugetător de Dumnezeu, tu te-ai făcut Doamne, și mântuire sufletelor, precum oarecând a vestit mai nainte proorocul cel dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislirea ta cea fără de prihană, și nașterea cea nestricată, Născătoare de Dumnezeu, au mântuit lumea din stricăciune și din moarte; că ai născut Mântuirea, pre Cuvântul cel veșnic.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „și nu este drept ca Dumnezeu, zeul nostru, pre carele îl laudă „toată făptura, și nu este drept, „afară de tine, Doamne“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.
Sedealna Mucenicului, glasul al 8-lea,

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Toată dumnezeeeasca armă luând, și înșelăciunea idolească surpând, pre îngeri i-ai îndemnat, să laude nevoințele tale. Că cu dumnezeeeasca dragoste gândul aprinzându-ți, spre moartea cea prin foc bărbătește ai îndrăznit. Pentru care duple numirea ta dai dumnezeeești daruri, celor ce cer dela tine, pătimitorule Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Proorocului glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Eăruțe înhămate ai văzut, care se îndreptau cu mâna Dumnezeului tuturor, adică pre slugile cele fără de trupuri, Zaharie fericite; cu cari împreună bucurându-te ca un prooroc pururea mărit, roagă-te, ca să se îndrepteze la căile dumnezeeești cunoștințe, cei ce săvârșesc cu credință neîndoită, prea sfințită pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, asemenea :

Pre tine cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se, te-a luat în brațe sfântul Simeon, strigând: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne. Și Anna cea fără prihană, proorocița și mărita, acum mărturisire și laudă ți-a adus fie; iară noi, dăătorule de viață strigăm către tine: Slavă ție celui ce bine ai voit așa.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucei a Născătoarei. Caută-le în 28 de zile.

Peasna 4-a, Irmos :

Tu ești țaria mea, Doamne, „tu și puterea mea, tu Dumnezeuul meu, tu bucuria mea. „Cela ce nu ai lăsat sânurile „părintești, și a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni“.

Ăvând pre Hristos vorbind întru tine Fericite, mândria lui Lichinie ai surpat cu cuvinte înțelepte, că cu adevărat ai defăimat Mucenice prea mult nebunia lui, și cu fapte prea mărite ai minunat, pre cei ce priviau, pătimitorule înțelepte, vi-teazule Theodore.

Spânzurat fiind din porunca cea fărădelege a muncitorului, și cu unghii zgâriat, și vâpsit

cu picăturile sângelui tău, ce s'au vărsat cu nedreptate Mucenice, de grosimea omorârei, și de haina stricăciunei te-ai dezbrăcat, prea fericite Theodore.

A Născătoarei :

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rumpe-l Preacurată, cu dumnezeeească sulița, care a împuns dumnezeeească coaștă, a celui ce a voit a se întrupă din tine Fecioară; și te roagă, să mă scrie în cartea celor mântuiți, pre mine cela ce m'am depărtat fără de minte dela Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos :

Cuvinte din munte umbros...

De față înveți prea fericite, a ne închină unei ființe luminaătoare, împreunate în trei sori, care se înmulțește cu ieșirile, spre cele ce sunt în lume.

Căruță lui Dumnezeu făcându-te Proorocule, și văzând multe feluri de căruțe ale îngerilor, te-ai învrednicit a le înconjura, toate acelea ce umblau cu bună orânduială.

Slavă...

Sfeșnic cu multe lumini, și cuvios sfinșeniei, ai văzut prea fericite, semn al dumnezeeești străluciri de lumină, și al străjuirii, care vede toate, prin care și toate se păzesc.

Și acum, a Născătoarei:

Semnele zămislirei tale, Preacurată, în multe feluri le-ai însemnat mai 'nainte dumnezeeshii prooroci, închipuindu-le prin multe pilde, cugetătorii de Dumnezeu.

Peasna 5-a Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta, cea ce ești lumina neapusă; și m'ai acoperit întunecul cel strein pre mine ticălosul. Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Fiind luminat Mucenice cu raza dumnezeescului Duh, și aprins cu dragostea lui Hristos, nu ai băgat seamă de arderea trupului, nici ai simțit dureri, nici te-ai ferit de munci, cu cereștile nădejdi desfătându-te.

Jugul Stăpânului cel ușor purtându-l pe grumazi, cu greutate de plumb fiind îngreuiat purtătorule de chinuri prea ferice, nici cum nu te-ai plecat, nici te-ai clătuit, nici ai fost biruit, viteazule Teodore.

Din Cer dându-ți fie glas Cuvântul cel prea bun, îndrăznește te-ai făcut; cu a căruia putere, dureri iuși ai răbdat dela cei fărădelege, Mucenice al lui

Hristos, și munci, și moarte silnică mărite.

A Născătoarei:

Ea să rămân întreg, și ne-schimbat din starea cea mai bună, și drept să călătoresc, și să fac cele plăcute lui Dumnezeu, roagă-te ceea ce ești bună, care ai născut pre Cuvântul cel bun, carele ne-a mântuit pre noi de dobitocie.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea necunoștinței...

El ce a văzut mai 'nainte curat cu inima, și cu istețimea gândului palima Mântuitorului, duple vrednicie se cuvine să se fericească.

Mai pre sus de fire îndeamnă Proorocul, zicând: Bucură-te Sioane sfinte, că va veni Impăratul lău drept, și mântuind cu blândețe.

Slavă...

Mărire proorocilor, bună cuviința bărbaților celor grăitori de Dumnezeu, luminează lumea cu strălucirea proorociei.

Și acum, a Născătoarei:

Nașterea Fecioarei, născându-ne pre noi de iznoavă, ne-a mântuit de păcatele cele mai dinainte, făcându-se pentru noi păcat.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciune vârs către Domnul...

Pătimirea celui fără patimă închipuind, te-ai răstignit

mărite Mucenice, pironindu-te pre lemn prea fericite, și asemenea Stăpânului te-ai făcut, celui ce a dezlegat de bună voie cu Crucea patimile omenеști.

Spânzurat fiind pre lemn ca un miel, și cu săgeți săgetat Fericite, și în vederile ochilor împuns, și rănit preste tot trupul, ai rănit inimile vrăjmașilor cu sulița durerilor tale.

Rîurile muncilor tale celor fără număr lovind în casa sufletului tău, Mucenice, nu o a clătit pre dânsa, că a fost înfărită pre piatra cea neclătită a celui ce a răsărit din Fecioară, și neamul omenesc a luminat.

A Născătoarei...

Marie stăpână a toată lumea, ca ceea ce ai născut pre Domnul tuturor, mântuește-mă din robia vrăjmașului, și mă scoate din tirănia lui, și mă mântuește pre mine, cel ce nădăjduesc spre tine fără de îndoială.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Fiind plin de Dar proorocesc, și învățându-te mai pre sus de fire cunoștința ceea ce va să fie, trimis ai fost să propoveduești Darul cel viitor, și ziua Crucii cea cunoscută Domnului, cuprinsule de Dumnezeu.

Fiind împodobit cu înțelegeri duhovnicească, te-ai învrednicit darurilor celor mai pre sus de cuget, văzând arătări îngerești, și cete, și vroave, și măriri, prea fericite, care te învățau tainele cele minunate și dumnezeiești.

Slavă...

Având făclie de bunătați, luminezi lumina cunoștinței de Dumnezeu, vestind mai 'nainte făclia cea tainică a întrupării Cuvântului, cea mai presus de cuvânt, că va să se arate cu cuviință dumnezeiească din Sion, Zaharie de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a înfărit Cerul, te-a arătat Cer cuvântător, Născătoare de Dumnezeu, iubind frumusețea lui Iacov, și din pânțele tale a răsărit Soarele dumnezeirii trupestă, și a luminat lumea cu Darul.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi u vărsă „către Domnul, și lui voi spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăți, și viața „mea s'a apropiat de iad, și ca „lonă mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă“.

CONDACUL Mucenicului, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Cu bărbăția sufletului, întru

credință ca într-o platoșă îmbrăcându-te; și cuvântul lui Dumnezeu ca o sulică în mâini luând, pre vrăjmașul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu cari împreună lui Hristos Dumnezeu, rugându-te nu încetă pentru noi toți.

ICOS.

Veniți toți credincioșii cu cântările cununilor să încununăm pre Teodor, frumusețea cea strălucită a pătimitorilor. Că Dar mare al lui Dumnezeu s'a arătat lumii, cu strălucirile minunilor. Că pre vrăjmașul veliar biruind cu cinstitele chinuri, plouă în loc de sânghiuri, repejiunile cele de tămăduiri, ca de niște izvoare. Deci împreună cu aceștia toți se bucură într-o Hristos, și dă pace nelipsită. Pentru aceea strigăm lui: Nu încetă rugându-te pentru noi toți.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat

Stih: Teodor Stratilat fiind cu cinul său, Prin tăiere s'a făcut Stratilat lui Dumnezeu. Puternic grumazul lui Teodor cel minunat. În a opta zi l-au tăiat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Lichinie, trăgându-se de neam din Evhaita, locuind în Iraclia ceea ce se află lângă marea Neagră, și întrecea pre mulți la podoaba sufletului și la frumusețea trupului și la puterea cuvintelor; și cercau toți, ca să-i aibă prietenia. Drept aceea și Lichinie avă multă sânguință ca să aibă adunare cu dânsul, măcar că auzise că este creștin, și se îngreșoază de idoli. Drept aceea trimițând dela Nicomidia

pre unii din ceata lui, le-a poruncit să aducă cu cinstire înaintea lui pre Mucenicul. Iară ei dacă s'au întors, au zis, că fericitul Teodor a răspuns, că mai vârtos se cade împăratului a merge către dânsul cu dumnezeii lui cei mai mari; și îndată merse împăratul în Iraclia. Iară sfântul Teodor se îmbărbăta cu vedeniile cele din vis ce i se trimise dela Dumnezeu. Și când auzi că Lichinie este aproape, încăleacă de-i ieși înainte, și-l cinsti precum se cuvine, iară el dându-i mâna dreaptă, și întrebându-l de sănătate, a intrat în cetate, și șezând într-un palat înalt, îndemnă pre fericitul Teodor, să facă jertfa dumnezeilor săi. Iar sfântul cerșindu-i pre dumnezeii cei mai laudați, adică ca și cum să-i cinstească întâiu acasă, de aceea să le facă și la obște jertfe, dându-i voie împăratul, luă pre dumnezeii cei de aur și de argint, și la miezul nopții i-a sfărâmat, și făcându-i tot bucăți mici, i-a dat săracilor și lipsiților. Și dacă se făcu ziua, a spus Maxentie Comentarisie împăratului, că a văzut capul dumnezeoacei celei mari Artemidei la un sărac purtându-l, și îndată se trimiseră fuștași de aduseră pre Sfântul cu porunca sa Lichinie, și întâi dezbrăcându-l fu întins de patru slujitori, și bătut cu șapte sute de bice de vine de bou pre spinare, și cincizeci pre pânțele, și-l mai bătură cu măciuci de plumb preste grumaz; după aceea îl strujiră, și-l arseră cu făclii, și cu hârburi de scoici l-au frecat preste ranele cele bătute și arse, și-l aruncară în temniță, băgându-l cu picioarele în gros, și petrecu acolo nemâncat șapte zile. După aceea iarăși îl scoase; și-i pironiră pre cruce mâinile și picioarele. Apoi (o cruzime de fiare și neomenie!), au bătut prin părțile cele ascunse ale Mucenicului, un piron, carele a ajuns până la cele dinlăuntru ale lui. Și stă și prunci prin prejur de săgetă pre Sfântul în obraz și în ochi, alții iarăși cu cosoare croindu-l dea curmeziș preste părțile cele ascunse, i-au tăiat și testiculele cu totul, și rămânând noaptea pre Cruce, i se părea lui Lichinie că a murit; ci s'a înșelat ticălosul, pentru că dumnezeescul inger fu dezlegat din legături, și slobod, și se făcu sănătos, și cântă,

și mulțimea lui Dumnezeu. Deci dacă s'a făcut ziua, trimise Lichinie să ia trupul Mucenicului să-l arunce în mare. Și sosind trimișii, dacă văzură pre Sfântul că era cu suflet, și cu totul sănătos, crezură în Hristos optzeci și cinci de oameni, și după dâșii alți trei sute de slujitori, cărora le era căpetenie antipatul Chestis, cari fiind trimiși să omoare pre cei dintâi, au crezut în Hristos. Și dacă văzu Lichinie, că se face gâlceavă în cetate, a poruncit să tae capul Sfântului. Atuncea stătură multă mulțime de creștini de-i opriă, și abia potolindu-i Sfântul, și făcând rugă către Hristos, îi tăiară capul, săvârșindu-i alergarea mărturisirei. Iară sfințele lui moaște se mută din Iraelia la Evhaita, și-l puse în lăcașul părinților săi, precum a poruncit Mucenicul lui Avgar tahigrafului său să facă. Carele i-a scris mai pre larg toată istoria muceniei sale, întrebările și răspunsurile, câte una, și vremile și chipurile cele de multe feluri ale muncilor ce a văzut, și dela Dumnezeu ajutoirii, ce s'au făcut, fiind de față la mucenia lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Zaharia.

Stih: În chip de cai Zaharia pre îngeri ai văzut.

Prin cari la înălțimea Cerului ai călătorit.

Acesta se tâlcuește, pomenirea lui Dumnezeu, carele era din neamul lui Israil, din seminția lui Levi, și s'a născut în Galaad. Și a venit în Ierusalim din țara Haldeilor, bătrân foarte, și aflându-se acolo, mult a proorocit poporului, și a dat multe semne întru arătare. Acesta a spus lui Iosedec, că va naște fecior, și se va face preot Domnului în Ierusalim. Acesta a binecuvântat pre Salatiil pentru fiul său, zicându-i: Că vei naște fiu, și vei pune numele lui Zorovavel. Și în vremea lui Kir, împăratul Perșilor, a dat semn, pentru Cresus împăratul Lidiei, data în arătare și de prada Ierusalimului, și de sfârșitul lui Israil, și de începătura și sfârșitul limbilor, și pentru sfărâmarea bisericii până în sfârșit, și pentru oprirea proorocilor, și a preoților, și a Sâmbetelor, și pentru a doua judecată. Și proorocind

și de altele multe, a răposat în bătrânețe bune; și s'a îngropat aproape de mormântul proorocului Agheu.

Intru această zi, sfinții mucenici Nichifor și Ștefan, prin zgărăieturi s'au săvârșit.

Stih: Nichifor și Ștefan, cari au fost zgăriați. Cu cununii impletite de biruința au fost în-cununăți.

Intru această zi, sfințele Marta și Maria, surorile. Și prea cuviosul Licarion mucenicul de sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre cele ce un pântec la lumină le-au iubit.

Pre Marta și Maria o sabie de lumină le-au lipsit.

Fără de glas către sabie Licarion este mergând.

Impotriva călăului, ca un miel tăcând.

Aceste sfinite fiind surori, viețuiau în singurătate păzindu-și fecioria. Deci trecând pe acolo unde petreceau ele, ighemonul locului, ele scoțând capul pe fereastră, se numea pre sine creștine; și ighemonul jelind moartea lor cea în tinerețe, ele au grăit împotivă, că nu este moarte cea pentru Hristos, ci viață care nu are sfârșit. Asemenea încă și Licarion singurul copil tovarășul lor, spund cele pentru dânsul, din porunca ighemonului au fost răstigniți; și de călăi împungându-se cu sabia, s'au dat sfințele lor suflete în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Filadelf și Policarp.

Stih: Fost-a cu adevărat al vieții sfârșit, Și lui Filadelf și lui Policarp iubit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Macarie episcopul Pafiei.

Stih: Proedrul Pafului s'a ascuns în mormânt, Și întru celelalte nu numai cu numirea fiind fericit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului Perghet.

Stih: Cum voui trece fără de răsplătire pre Perghet, Împreună cu sfinții fiind și el numărat.

Cu ale lor sfinite rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos;

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în „Vavilon oarecând. Pentru a-„ceasta tinerii în cuptor cu bu-„curos picior, ca într'o gră-„dină verde săltând, au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeuul „părinților noștri“.

Graț-a Mucenicul (bucurându-se) măririle a tot Stăpânitorului. Pentru aceasta mirându-se cei ce priveau, au lăsat tirănia înșelăciunii, și cu credință au strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Cu undița prea înțeleptelor tale cuvinte, prea fericite, bucurându-te, ai vânat dintru adâncul necunoștiinței, pre cei ce veneau la tine, și i-ai făcut, Teodore, dumnezeeshi mucenici, cari cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

In temniță fiind tu legat de lemn, sfântul înger viind te-a dezlegat, îndrăzneală dându-ți, și întărindu-te ca să strigi cu mare glas, Teodore: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei:

Spre mine, cel ce am vie-

țuit în lene, și am trecut cu vederea sfintele tale legi, și cinstitele tale porunci, Hristoase, milostivește-te și mă mântuește pentru ceea ce te-a născut, ca cela ce ești Dumnezeu de bine făcător și mult milostiv.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeși în cuptor...

Preste tot pământul a trecut vestirea ta, cea de Dumnezeu însuflată Prooroace și puterea cuvintelor tale, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Cu totul luminându-te cu luminile cele de sus, vedeai cele viitoare, ca și cum ar fi fost de față; pentru aceea prea fericite, strigai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cântări te cinstesc pre tine Fecioară, pre ceea ce ai cinstit neamul omenesc cel ce a fost osândit de demult cu cumplită necinste. Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor l-a ars „nebunește, pentru cinstitorii „de Dumnezeu; iară văzându-i „pre aceștia cu putere mai „bună mântuiși, Făcătorului și „Mântuitorului, a strigat: Tineri

„bine-l cuvântați, preoți lăuda-
„ți-l noroade prea înălțați-l în-
„tru toți vecii“.

Luminat purtându-te ai biruit pre vrăjmașul, și ai pierdut oastea lui cu armele credinței. Pentru aceasta cu cunună de biruință te-ai încununat, cântând Stăpânului: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

După răstignire mărite, și după fericita palimă, și după ranele ce fără de număr, ți-ai plecat lui Dumnezeu grumazul tău, fericite și înțelepte Mucenice, și cu sabia cinstit capul tău s'a tăiat, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Sfințitul și mult pălmitorul trupul tău Teodore, izvor de tămăduiri s'a făcut credincioșilor din carele, cei ce aleargă cu bună credință, scot dezlegare de patimi, și mântuire sufletelor, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Sufletul meu cel omorât și căzut și rănit, înviază-l și-l ridică

și-l vindecă, mintea mea o smerește, și valurile patimilor le potolește, Fecioară, și mă mântuește pre mine, cel ce strig: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Alt Canon, Imros:

Pre Domnul cel ce s'a prea slăvit..

Sioane munte, celate sfântă, bucură-te foarte, că dumnezeescul Zaharia te îndemnă, ce-l vorbitor cu îngerii dimpreună și lu dar Ierusalime veselește-te întru toți vecii.

Zaharie prooroace bucură-te foarte, văzând că ți s'au împlinit cuvintele, care ai grăit mai 'nainte, luminându-te de Duhul; pre Domnul cântați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

In mijlocul munților umbroși vedeai pre îngeri stând, cari te învățau prin taină purtarea de grijă de Dumnezeu, pentru toate, mărite Prooroace, slăvind pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaune cel cu chip de foc al Domnului, bucură-te ușă încăpătoare a luminii celei fără materie. Bucură-te nor ușor, carele ai strălucit Soarele dreptății în lume, prea curată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, cel ce s'a prea „slăvit în muntele cel sfânt, și „în rug de foc a arătat lui Moisi „taina nașterii pururea Fecioarei, laudați-l, și-l prea înălțați „întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor „trupește, și pânțelele tău s'a „făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, în-„cepătoriile cetelor îngerești și „omenești te slăvim“.

Sfințitu-te-ai însuși pre tine Mielului și Dumnezeului nostru, celui ce s'a junghiat de Dumnezeu cugetătorule Mucenice, înălțându-te la dânsul ca o ardere cu bun miros și sfințită punere înaintea; și jertfă desăvârșit curată, bine primită. Pentru aceasta te laudăm, și duple datorie te ferim.

Ca un luceafăr de dimineață, ca o zi luminoasă te-ai arătat, Teodore, ca un soare cu luminoase razele pătimirii tale, și cu minunile prea fericite, creștinește luminând partea cea de sub soare, și gonind întunere-

cul înșelăciunii și al patimilor noastre, Teodore.

Impreunatu-te-ai cu îngerii trupește, biruind pre vrăjmașii cei fără de trupuri, și împreună cu cetele cele mucenicești te veselești totdeauna, și dumnezească cântare cântă Treimii, Teodore de trei ori fericite, luminătorule al bisericii, și podoba pătimitorilor.

Pământul se bucură întru punerea cinstului tău trup, Teodore și Cerul dobândind sfințit duhul tău. Pentru aceasta noi oamenii totdeauna făcând cinstă pomenirea ta, cu cerere te rugăm pre tine, rugătorul cel pentru noi, prea fericite.

A Născătoarei:

Lubitoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre cel bun, ca să mă mântuiască pre mine din toate spurcăciunile, ranele inimii mele spălându-le cu curată pocăință, și cu plângere cu lacrimi, ca să te fericesc și să te slăvesc pre tine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Toată simțirea lăsându-o înțelepte, ca un purtător de lumină stai înaintea minții celei dumnezești și prea curate, făcând rugăciune pentru lume;

drept aceea toți pre tine Zaharie te mărim.

Vrmând graiurilor buzelor tale, arătătorule de cele dumnezești, chemăm pre Domnul, și printr'însul mântuindu-ne, te ferim pre tine, ca pre un prooroc al adevărului, și propoveditor al buneii credințe, Zaharie.

Slavă...

Fă pre Stăpânul cu rugăciunile tale desăvârșit milostiv, către cei ce săvârșesc cu credință sfântul și bine însemnat praznicul tău, de Dumnezeu însuflate, și te cinstesc pre tine cu dragoste, ca pre un prooroc, și grăitor de cele dumnezești prea adevărat.

Și acum a Născătoarei:

Adâncimea minunilor, și noian darurilor cunoscându-te, și adevărat știindu-te pre tine prea curată Născătoare de Dumnezeu, și nădăduindu-ne părținirei tale, neîncetat năzuim către a ta adăpostire.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispităită „de nuntă, pre tine ceea ce ai „născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeu „cel adevărat, pre cea mai „înaltă decât prea curatele

„puteri, cu slavoslovii fără de „făcere te slăvim“.

SVETILNA Mucenicului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mare mucenice al lui Hristos, mărite Stratilate, și a purtătorilor de chinuri celor cinstiți dumnezească frumusețe, Teodore viteazule, nu încetă a te ruga pentru biruințele bine credincioșilor împărați, și pentru pacea lumii, iertare de greșeli, și mântuire să se dăruiască, celor ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea înțelepte.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Cu Duhul în biserică...

Taberile vrăjmașilor, și îndrăznirile dracilor până în sfârșit le-ai surpat, și cunună ai luat Teodore fericite din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, și mântuești pre toți din toate necazurile și cursele celui strein.

Și acum, a Praznicului:

Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în brațe a primit pre Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozește în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israil.

LA HVALITE.

Stihirile Mucenicului pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pălimitorul viteaz, ostaș ne-

biruit, întru Duhul sfânt te-ai arătat, surpând pre luptătorul cu înțelepciunea cuvintelor tale, și cu arătările cele răbdătoare, ale faptelor tale înțelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruință, și cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mărite mucenice Teodore. De două ori.

Și pre Cruce ridicat fiind, și care strujindu-ți, și cu săgeți ascuțite fiind rănit și pre lemn înțins, și cu sabie tăiat, și cu toate măestriile de muncă încunjurat, nevătămat și nebiruit te-ai arătat, cu puterea celui ce s'a răstignit pre Cruce, lauda mucenicilor, Teodore.

Dumnezeesc stâlp bunei credințe te-ai făcut prea fericile, de capiștele celor rău credincioși scârbindu-te, și jertfă cu totul desăvârșit, și junghiere bine primită aducându-te curat, celui ce s'a junghiat pentru tine, și a slăvit sfântă pomenirea ta, și te-a dăruit pre tine vistierie de minuni, celor din lume, Teodore.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cu bărbăție mucenicească creștinește înțrarmându-te, Mucenice al lui Hristos, și slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o cu puterea lui, ai arătat păgânitatea idolilor, și cumplirea tiranilor a fi nepu-

tincioasă, nebăgând seamă de munci, și de focul cel vremelnice. Ci o cela ce ești al dumnezeștilor daruri și cu fapta și cu numele! De toată primejdia mântuește cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Cel vechiu de zile, carele legea...

Caută în 2 zile. La Litie, pagina 22.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea,

Podobie: Casa Euftratului.

Cela ce toate cu mâna cuprinde ca un Ziditor și Stăpân al tuturor, de mâinile bătrânului, în biserică se aduce.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Bucură-te Simeoane, și Anno veselește-te, că iată s'a arătat Mântuitorul lumii, ca un prunc aducându-se.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israil.

Te-ai dezlegat de stricăciune, Simeoane purtătorule de Dumnezeu, că ai văzut Mântuirea, purtând în mâini, pre cel ce poarlă toate.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Vitejească adunare strângând împotriva înșelăciunei, bărbătește ai suferit Teodore; cu limba ta cea cu foc grăitoare rușinând neomenia lui Lichinie. Pentru aceasta și cu îngerii dănuind Fericile, roa-

gă pre Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă milostiv, în ziua judecării.

Și acum, a Praznicului, glasul al 7-lea.

Lumină spre descoperirea limbilor, ai venit din Cer Mântuitorul nostru; și ieșind din Fecioară, te-ai odihnit în brațele dreptului Simeon. Că trebuiă, dăătorule de viață al tuturor, să te cunoști de bătrânul, că ai venit să-l slobozești pre el după cuvântul tău; ceea ce ai mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și -Otpustul

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului, Peasna 8-a, pe 4, și din Canonul Sfântului Peasna 6-a, pe 4. Prochimén, glasul al 7-lea. Veselise-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeu glasul meu... Apostolul către Timotei: *Fiule Timotei, întărește-te în Darul cel întru Hristos Iisus... Aliluia.* Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, iată eu trimit pre voi ca oile prin mijlocul...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 9 ZILE.

Sfântul mucenic Nichifor. Intru această zi se odovăște Praznicul Întâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos, și cântăm, toată slujba Praznicului iar a sfântului o cântăm la Pavecerniță Iară de nu se va întâmplă intru această zi odovanja Praznicului, să se pue slujba Mucenicului intru acest chip.

La Doamne strigat-am, Stihirile Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Plecându-te legilor, celui ce pentru noi a luat trup pre pământ, și patimă cinstită a pătimii, de Dumnezeu fericite, Mucenice, dragostea cea către vecinul tău o ai păzit, care poruncă este cap legii și proorocilor. Pentru aceasta ai luat sfârșit fericit, stând acum, înaintea izvorului dragostei, o Nichifore.

Plecatu-ți-ai grumazii la Dumnezeu, căruia toate își pleacă genunchile minunate Mucenice, tăindu-ți-se capul, și osebindu-te de trupul tău cel viteaz, și unindu-te prin cuget curat, cu Hristos capul tuturor. De a căruia lumină apropiindu-te acum, cere-ne lumină, Nichifore, nouă tuturor, celor ce te laudăm.

Cu râurile sângiurilor tale

înțelepte, care s'au vărsat pentru Hristos, pământul ai sfințit; și cu Duhul ai veselit Duhurile puterilor celor fără de trup; și adunările mucenicilor toate le-ai luminat, împreunându-te cu dânsle Fericite ca un întrarmat vileaz, ca un mucenic nebiruit, și rugător pentru noi către Dumnezeu.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Ărătat-ai tuturor de față, pătimitorule Nichifore; că cel ce nu iubește pre aproapele său, nu poate să iubească nici pre Stăpânul. Pentru aceasta iubind curat pre însuși Saprichie, cel ce a fost împreună cu tine slugă, dintru aceasta te-ai într'aripat și către dragostea lui Dumnezeu, și sufletul ți-ai pus pentru mărturisirea și credința lui Hristos. Iară Saprichie cel cu nume rău, având către tine pizmă fără de împăcare, s'a arătat tăgăduitor și Stăpânului Hristos; căruia stându-i acum înainte, roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Fiind eu rănit de năpădirile cele cumplite ale dracilor, și șezând cu totul nemișcat totdeauna în calea vieții celei nestatornice, Preacurată și fiind lipsit de milă, cercetează-mă degrab, puind preste ranele

cele nevindecate vin și untdelemn, și mă du către tămăduire; ca să te slăvesc, și cu dragoste duple datorie să laud slăvirile tale Curată, Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a trecut prin inima ta, precum a zis Simeon prea sfântă Stăpână, când ai văzut pre cel strălucit din tine negrit, înălțându-se pre Cruce de cei fărădelege ca un osândit, și guslând oțet și fiere, și coastele împungându-i-se, și mâinile și picioarele pironindu-i-se; și tânduindu-te, te văitai ca o Maică, strigând: Ce este această taină nouă, Fiul meu prea dulce?

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Nichifor...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cârței.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre mărutul între nevoitori Nichifor, cu cântări îl laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă „în căruță, l-a cufundat tot „iagul lui Moisi, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a

„mântuit. Pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu“.

Marea vieții înălțându-se, și învăluind cumplit luntrea sufletului meu cu supărări și cu patimi, Hristoase cea ce ești pricina păcii, ca un făcător de bine, spre liniște adâncă o prefăcu rugăciunile Mucenicului.

Cu cuget socotit, prea înțelepte, ai supus cu bună credință la partea sufletului cea de gând, patima mâniei, și ai alergat către vecinul tău Saprichie, nevoindu-te a te împăcă cu el dumnezeescale, fiind plecat legilor Mântuitorului.

Fiind îmbrăcat cu puterea Crucii, și luptându-te cu vrăjmașul mai cu tărie, Mucenice, l-ai surpat, și te-ai făcut purtător de biruință, numindu-te mai 'nainte cu purtarea numelui, o Nichifore prea laudate mucenice al lui Hristos, pururea pomenite.

Slavă...

Intocmai la putere, într-o fire, și întocmai de un scaun, și de o ființă cinstim strălucirea cea cu trei lumini a unei Dumnezeiri, mărturisindu-o în trei fețe, propoveduind nedespărțit Cuvântul de Tatăl și de Duhul.

Și acum, a Născătoarei:

Nici gândul cel ceresc, nu poate să înțeleagă taina ta cea nepricepută cu adevărat Prealăudată, că sălășluindu-se în pânțelele tău cel de un scaun cu Tatăl, bine a voit a se naște din tine cunoscându-se în două firi.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit dintru...

Cel ce s'a numit mai 'nainte Nichifor, la săvârșirea lucrurilor s'a arătat purtător de biruință, că cu lumina Darului risipind negura înșelăciunei o a stricat, strigând: Nu este sfânt afară de tine unule iubitorule de oameni.

Incredinșându-te, că s'a omorât pentru tine Stăpânul, de bună voia ta ai alergat la moarte, poftind omorârea lui cea de bună voie, ca un mucenic purtător de biruință, fiind întărit cu putere dumnezească.

Pre pământ nevoitor, în Cer încununat adevărat, s'a arătat slujitorul lui Hristos Nichifor, împreună cu cetele celor fără de trup, strigând: Nu este sfânt afară de tine unule iubitorule de oameni.

Slavă...

Luminându-te cu credința, din însuflătele de Dumnezeu

dogme, toți mărturisim o Dumnezeu nezeire nezidită, Cuvântul născut din Tatăl mintea cea mare, și sfântul Duh purcător.

Și acum, a Născătoarei:

Buând în pânțece Fecioară, mai presus de fire, ne-ai născut nouă pre cel născut din Tatăl, mai'nainte de veci Dumnezeu împreună și om, întru amândouă firile desăvârșit, iară nu împărțit.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, „și pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor tale Hristoase mă întărește, că „nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni“.

Sedatna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul.

Arătându-te împlinitor poruncilor Domnului, te-ai împăcat cu vrăjmașul, cel ce avea gândul tot acelei vrajbe către tine Mucenice; și ai luat sfârșitul prin sabie, în locul aceluia Fericite chemându-te pre tine Dumnezeu. Pentru aceasta arătându-te purtător de biruință, asemenea cu numele, te-a încununat ca un Stăpân, precum ți s'a căzut, purtătorule de chinuri nebiruite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiescă celor ce prăz-

nuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, asemenea:

Baudă de mulțumită duple datorie, ca văduva aceea doi bani aduc fie Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ, tot deodată și ajutor, scoțându-mă pururea din ispite și din necazuri. Drept aceea ca din mijlocul cuptorului celui învăpăiat, mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, din inimă strigăte, Născătoare de Dumnezeu: Ajută-mi mie, rugând pre Fiul tău și Dumnezeu, ca să-mi dea iertare greșelilor, că pre tine te amădeje eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielul și Păstorul, și Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce, lăcrămând se vâlelă, și cu amar strigă: Lumea adică se bucură primind mântuire, iară cele din lăuntru ale mele se ard văzând răstignirea ta, pre care o rabzi, pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de răutate. Căreia cu credință să-i strigăm: Milostivește-te Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruiește, celor ce ne închinăm patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești țaria mea, Doamne, „tu și puterea mea, tu

„Dumnezeul meu, tu bucuria mea. Căci ce nu ai lăsat sâ-nurile pământului, și a noastră sârăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avva-cum strig către tine: Slavă puterii tale iubitorule de oameni“.

Viață dumnezească ai aflat Nichifore, de dumnezească lumină te-ai învrednicit acum. Fericite, cugetătorule de Dumnezeu, din dumnezească lumină ca niște raze trimiți străluciri celor ce săvârșesc pomenirea ta, și cu credință strigă: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Puindu-te în număr cu mucenicii lui Hristos, strălucești risipind rățacita credință în mulți dumnezei; tăindu-ți-se capul cu sabia, și cu curgerile sângiurilor tale toată înșelăciunea idolilor o ai stricat, strigând către Stăpânul: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Saprichie nepăzind legile tale, Mântuitorule, s'a dezbrăcat de dumnezeescul tău Duh, și fugind de la fața vrăjmașilor, s'a lipsit de mărirea mucenicilor tăi, ticălosul. Pentru aceea mirându-ne de purtarea ta de grije cea dreaptă, strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Lumină fără începere este Tatăl și tuturor pricinuitor, lumină este Cuvântul, lumină și Duhul sfânt, strălucind negrăit dela Tatăl, ca dintr'un izvor mai înainte de toți vecii, o Dumnezeire în trei sori într-o ființă, într-o putere și într-o slavă se cunoaște.

Și acum, a Născătoarei:

Deplin într-o tine înnoește pre om, unindu-se cu totul în toată omenirea, Preacurată, cel ce n'a părăsit sânurile cele părintești, și a primit să locuiască în pântecele tău, căci pentru bogăția milostivirii s'a sărăcit de bună voie, și a îmbogățit lumea cu Dumnezeirea.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru că m'ai lepădat de la fața ta, căci ce ești lu-mină neapasă; și m'a acoperit întunecul cel străin pre mine ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Cu curgere a sângiurilor tale ai adăpat grădina bisericii, care se împarte la patru începuturi de bunăfăci dumnezeiești, Fericite, din care scoatem daruri dumnezeiești sufletelor noastre, Nichifore.

Sămănătorul răutăței a răpit pre ticălosul, pentru ținerea în minte a răutăței, iară pricinui-torul bunătăței și al păcii, a tras în locul aceluia pre cel dumnezeesc și cu chip luminat, pre Nichifor mucenicul cuge-tătorul de Dumnezeu.

Se jertfește de Dumnezeu cugelătorul, urmând patimei tale celei de voie Mântuitorule, că stropindu-se cu picăturile cele din coasta ta, aduce ție vărsăturile sângiurilor lui, în locul acelora, trecând că tre-tine prin sabie.

Slavă...

Stiind că ortodoxia este te-meul mântuirii, propoveduim împreună cu Tatăl cel fără înce-put, pre Cuvântul și pre Du-hul sfânt în trei fețe, o începere, o ființă, o voință, o lucrare.

Și acum, a Născătoarei:

Eu gândul s'a învățat tai-nele tale ceata proorocilor, că Stăpânul te-a arătat pre tine ușe Cerului pre pământ, și din tine Fecioară întrupându-se ca un Soare al dreptății, a stră-lucit celor dintru întunec.

Adâncul păcatelor...

Peasna 6-a, Irmos:

Tămaduește zdruncinarea sufletului meu Nichifore de Dumnezeu gânditorule, și go-

nește negura patimilor, risipind cu luminările ce sunt întru tine, ale dumnezeștei străluciri, ru-gând pre Mântuitorul Hristos, Fericite.

Trecând cu liniște întreitele valuri ale viforului idolesc, cu vetreala Crucii și cu vânturile Duhului, mucenice nebiruite Nichifore, te-ai așezat la lima-nul cel lin al lui Hristos.

Slavă...

Pătimit-ai mucenicește, și te-ai făcut cu adevărat purtă-tor de biruință, stricând cu bărbăție măestriile balaurului, și făcându-te ca un părtaș patimi-lor Stăpânului, Fericite. Acum dupre vrednicie te-ai mărit împreună cu dânsul.

Și acum a Născătoarei:

Se cutremură spăimântân-du-se cetele îngerilor, văzând prunc născut cu trup din pân-tecele tău, pre cel ce este im-preună cu Tatăl și cu Duhul mai 'nainte de veci, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită.

Irmosul:

Adâncul păcatelor și viforul „greșalelor mă turbură, și întru „adâncul desnădăjduirii celei „silnice mă surpă pre mine. „Ci îmi întinde și mie mâna ta „cea tare ca lui Petru, o în-„dreptătorule, și mă mântuește.

CONDACUL, glasul al 3-lea,

Podobie: Fecioara astăzi...

Intriripându-te Fericite cu dragostea Domnului, și Crucea lui pre umere purtând mărite, ai rușinat meșesugirile diavolului, pătimit-ai până la moarte pentru adevăr. Pentru aceasta te-ai arătat purtător de biruință, și tănuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Invățătura lui Pavel arătat ai iubit, și în cugetele tale mărite o ai sădit, strigând: Dragostea nu rușinează. Aceasta pre Ziditorul ni l-a dăruit nouă om desăvârșit; că pentru dragoste toate le-a răbdat, piroanele și Crucea, oțetul, scupirile, cu sulița s'a împuns sfânta coastă, din care ne-a izvorât nouă sânge și apă dumnezeiește lucrătoare, pre carele iubindu-l, te-ai arătat și cu credința purtător de biruință, și tănuitor al Darului lui Dumnezeu.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfântului mucenic Nichifor.

Stih: Pre cel din vechime numit purtător de biruință,

Cunoaște-l prin tăere cu lucrul purtător de biruință.

Intru a noua zi de sabie,

Nichifore grumazul ți se taie.

Aceasta a fost în vremile împăraților Valerian și Galin, om prostatic, și avea prieten pre preotul bisericii creștinești, cel cu numele Saprachie; carele din îndemnarea diavolească, se plecă cu urăciune asupra sfântului Nichifor, și-i purtă pismă. Deci prinzându-se Sapri-

chie de slujitorii de idoli, și fiind dat la multe munci, sfântul Nichifor trimise către dânsul mijlocitori cerând iertăciune, iară el nu vru să audă rugăciunile lui. Iar sfântul Nichifor văzând că duc pre Saprachie să-i taie capul, a alergat și a căzut la picioarele lui, cerând iertăciune. Și aducându-i aminte legile lui Hristos pentru dragoste, el nu ascultă. Și petrecând Saprachie prin multe munci, și viind aproape de cunună, și de răsplătire, ca cel ce eră să se taie, n'a primit să-i dea iertăciune, și depărtându-se ajutorul lui Dumnezeu dela dânsul, zise călăilor: Lăsați-mă, că voiu tămădi dumnezeilor. Care văzând sfântul Nichifor, s'a dat pre sine gealașilor, și mărturisind de față pre Hristos, i s'a tăiat capul prin porunca tiranului, luând mai curând darurile dragostei, care se nevoia să plinească pentru dătătorul dragostei Hristos.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Romanò Chilichianul.

Stih: Liniște adâncă avea și aflându-se în viață.

Acest Romanò carele s'a mutat din viață.

Acest cuvios Romanò, fiind Chilichian și trăgându-și neamul din cetatea Rosu; în Antiohia și-a arătat nevoințele pentru fapta bună. Căci făcându-și o cășcioară afară de zidurile cetății la o margine, intru aceasta sihăstrește se nevoia fără de a întrebuiți foc, și fără de a avea lumină de luminare. Hrana sa eră pâine și sare, băutură apă din izvor, haina de peri de capră, părul său eră lung până la picioare. Iară pre grumazul său, și pre mâini și pre mijloc, eră înfășurat cu grele lanțuri de fier. Și mult dar i s'a dat lui dela Dumnezeu; căci a multora multe grele boale a vindecat, și la multe femei sterpe prin rugăciune le-a dăruit prunci. Așa bine nevoindu-se, cu pace a adormit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Marchel Episcopul Siceliei, Filagrie Episcopul Ciprului și Pangratie Episcopul Tavromeniei.

Stih: Trei bărbați dezlegându-se de trupeștile legături.

S'au împărțășit de ale Edemului deslătări.

Aceștia au fost ucenici ai sfântului Apostol Petru; căci Marcel tatăl sfântului Pangratie încă umblând Hristos cu trupul pre pământ, și făcând minuni, auzind el s'a dus dela Antiohia la Ierusalim, împreună cu Pangratie ca să-l vădă. Deci Pangratie de atunci făcându-se cunoscut sfântului Petru, după înălțarea lui Hristos îi urmă lui, și prohirisindu-se de el episcop Tavromeniei, și slujitor întru numele lui Hristos, a fost omorât pe ascuns de Elini. Iară Marchel, asemenea fiind hirotonisit episcop Sicheliei, și pre mulți din necredincioși întorcându-i către Domnul, s'a săvârșit. Asemenea și Filagrie arhierind la Chipru, și învățând și acesta întru numele lui Hristos, și multe ispite suferind pentru adevărata credință, s'a mutat către Domnul.

Întru această zi, sfântul sfințitu! mucenic Petru Damaschin, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Petru carele a înfruntat nebuniile înșelăciunei.

Moare și se sfârșește cu o lovitură de sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu, „focul s'a rușinat în Vavilon oarecând. Pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuroși „picior, ca întru o grădină „verde sălțând au cântat: Bine „ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri“.

Moartea ta s'a făcut fie Nichifore ca o trecătoare, trecându-te Fericite, din cele de aicea către Cer, și spre cele cerești, ca împreună cu îngerii să cânți: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Intărindu-te cu pătimirile neputinței, ai surpat la pământ ochiul cel înalt, și sprânceana cea ridicată a stăpânitorului lumii, purtătorule de Dumnezeu, strigând Ziditorului tău: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alergând Nichifor pe calea mărturisirii tale, Doamne, o a săvârșit, lăbindu-i-se inima cu lucrarea dumnezeescului Duh, și acum cu osârdie strigă fie Stăpânului: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Știindu-te pre tine Tatăl mintea cea mai întâi fără început, carele ai născut fără patimă, și fără vreme pre Cuvântul cel împreună fără de început, și ai purces pre prea sfântul Duh, strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Amândouă ești, și Fecioară și Maică, Născătoare de Dumnezeu prea curată, că negrăit ai zămislit în pântec pre Dumnezeu, cel ce s'a întrupat din tine, cunoscându-se în două firi, petrecând pre pământ ca un Dumnezeu și om.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Fiind însemnat cu Darul Mântuitorului, însuși tu de sineși chemat ai mers vitejește către pătimire, și ridicând biruință împotriva vrăjmașilor, Mucenice al lui Hristos te-ai împodobit cu cununi de biruință, dumnezește cântând: Preoți binecuvâțați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Având sângele tău ca o scară de taină, după junghiere te-ai suit luminat către cel ce și-a vărsat pentru tine prin Cruce sângele său, dezrădăcinând meșteșugurile vrăjmașilor, și bucurându-te strigi: Preoți binecuvâțați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Sfințindu-te prin apă, și prin Duh Nichifore, și văpsindu-te cu sângiuri mucenicești, ai câștigat cununa credinței Mucenice al lui Hristos, de strălucirea cea în chip de lumină a mucenicilor, întru care acum strigi: Preoți binecuvâțați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vn izvor al bunătății pururea curgător nefăcut, fără început prea desăvârșit, o Dum-

nezeire în trei fețe, ziditoarea, și stăpânitoarea tuturor, împreună cu cetele cele fără de trup; pruncilor bine o cuvâțați, preoți laudați-o, noroade prea înălțați-o întru toți vecii.

Și acum a Născătoarei:

Mai sfântă ești Născătoare de Dumnezeu prea laudată, decât ceata îngerilor, cea mai pre sus de lume, că ai născut pre Ziditorul lor, și Domnul, din pânțele fecioresc neispitită de nuntă, în două firi neamestecate și neschimbate, și într'un lpostas Dumnezeu întrupat.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri bine-l cuvâțați, preoți laudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Infrumusețându-te ca un mire, în podoabe țesute din sângele mucenicesc, te-ai mutat spre împărtășirea dumnezeștei lumini, a celui ce s'a împodobit, și s'a înfrumusețat pre Cruce, cu patima cea cinstită; făcătorul de bine al tu-

turor, mărite Nichifore prea fericite.

Indulcitu-te-ai de podoabele Stăpânului, de carele alt nimic nu este mai frumos mărite, și nevoindu-te a câștiga lumina lui cea deapururea, și încuviințată, ai invitat pre tirani, să-ți taie capul cu sabia, înfierbântat fiind de dragostea Domnului, o Nichifore.

Făcând vitejie luminat împotriva înșelăciunii, Mucenice al lui Hristos, și biruindu-o pre ea, ca un biruitor ai luat pre creștetul tău cununa darurilor mărite, și acum dănuiești mucenicește, cu cetele mucenicilor împrejurul scaunului Împăratului tuturor, prea fericite Nichifore.

Slavă...

Slăvind pre Fiul cel născut din Tatăl cel nenăscut, cu dumnezeescă cuviință, și pre duhul cel drept mai'nainte de veacuri purces, trei Ipostasuri cinstim ale Treimii celei mai pre sus de ființă și începătoare, unite cu Unime neamestecată, și Dumnezeu cuvântând-o slăvim.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai Fecioară Maică a lui Dumnezeu, că ai născut mai pre sus de fire cu trup

pre Cuvântul cel bun din inima ta, pre carele Tatăl ca un bun l-a născut mai'nainte de toți vecii, pre carele și acum mai pre sus de trupuri îl înțelegem, de și s'a îmbrăcat în trup.

Imnosul:

Spăimântat-s'a de aceasta „Darul și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trup, peste, și pânțelele tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, în „ceptoriile cetelor îngerești și „omenești te slăvesc“.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Purtător de numele biruinței te-ai arătat, Nichifore, cu dragoste și cu mucenie, biruind pre tirani. Pentru aceasta ai primit și cununa biruinței dela Domnul.

A Născătoarei:

Cu acoperământul tău cel tare, păzește-ne pre noi toți robii, Preacurată, fără stricăciune de viclenia vrăjmașilor, că numai pre tine te avem scăpare la nevoile noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Oprea fericită întreită cinstită Cruce a lui Hristos; biruința cea însemnată pre Cer, care din pământ ai răsărit nouă, pre

bine credincioșii împărați, cari, cu biruința ta se întrarmează, bine povățuește-i, pentru rugăciunile Maicii, celui ce s'a răstignit cu trupul pre tine, cel ce este Hristos Dumnezeuul nostru.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

VEZI: Pentru odovania praznicului Întâmpinării, caută învățătura pe larg în Triod, la litera K.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Haralambie făcătorul de minuni.

VEZI: La Tipic slujba sfântului mucenic Haralambie este numai pe 4. Iară noi urmând Mineilor grecești i-am pus slujba cu Polieleu, ca cine va voi și va avea evlavie către Sfântul să-i cânte slujba după cum este de față, nefiind în post.

După obișnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul.
Slava dintâi.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Cu totul din tinerețe dându-te stăpânului, pre dânsul l-ai iubit, și ai urmat urmelor lui, și curățindu-te de toată înșelăciunea patimilor, te-ai îmbogățit cu dumnezeescul Dar, a săvârși vindecări, și a lucra minuni prea mărite. Și te-ai făcut mucenic, rămânând nemișcat de toate năvălirile muncilor, cu puterea celui ce s'a jertfit pre Cruce. Pre

carele neîncetat roagă-l pentru sufletele noastre.

Cu piroane pironindu-ți-se fericitul tău trup cel prea tare și nebiruit, pătimitorule Haralambie, și sufletul ți l-ai păzit nestrămutat, și cugetul nefurat, că din lăuntru destul te aprindea dumnezeiasca dragoste, și te îndemnă să suferi tot felul de munci, Mucenice purtătorule de chinuri, părtașule al patimilor lui Hristos. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l pentru sufletele noastre.

Nevoindu-te sfințitorule Cuvioase, ai moștenit bucuria cea prea luminoasă și mărirea cea mai pre sus de cinste, și veselie cea veșnică, cinstile pătimitorule, prea viteazule ostaș, cel ce ai înecat de tot oștile și taberile balaurului, cu curgerile sângiurilor tale, și cu Darul, prin rugăciune dumnezească, morți ai înviat, și cu îndrăzneală te rogi pentru sufletele noastre.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Datu-ți-ai trupul tău, la munci pururea fericite; iară sufletul ți l-ai păzit fără de prihană, neîntinat de tot păcatul, și de păgânătatea călcătorilor de lege muncitori; și înălțându-ți gândul mai pre sus, prea fericite Haralambie, către Stăpânul și Fă-

cătorul tău, te-ai învrednicit a locui în cămara cerească.

Dat-ai robilor tăi pre sluga ta, Doamne, pre măritul Haralambie, vindecare fără de smin-teală, a multe feluri de boale, și mângâere în primejdii și în scârbe, și prea mare surpător al înșelăciunii. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, mult îndurate Doamne, și Mântuitorule al sufletelor noastre.

Darul care l-ai luat dela Dumnezeu, mai pre sus de cuget, purtătorule de nevoințe Haralambie, Darul vindecărilor, tuturor îl arăți, și nenumărată mulțimea minunilor, dăruirile tale propoveduesc Sfinte. Care cu adevărat mai pre sus de cuvânt și de cuget ai câștigat mărite, dela Hristos Dumnezeuul nostru, podoaba mucenicilor.

Slavă, glasul al 4-lea.

Ea un preot prea legiuitor, ai jertfit lui Dumnezeu jertfă de laudă, lucrând cu sfințenie Stăpânului și Ziditorului tău, a căruia patimi te-ai făcut râvnitor, de Dumnezeu cugetătorule Haralambie. Căci te-ai adus pre sineși jertfă bine primită, celui ce pentru tine s'a adus pre sineși jertfă lui Dum-

nezeu și Tatălui. Drept aceea în lăcașurile cele cerești, în Biserica celor întâi născuți te ve-selești împreună cu dânsul. Căruia te și rogi neîncetat, ca să ne izbăvim de mânie și de scârbă, noi cei ce cinștim pomenirea ta cea întru tot prăznuită, și cu dragoste fierbinte ne închinăm cinstului tău cap, carele izvorăște minuni nenumărate, și gonește departe boala ciumei și a lingoarei, dăruindu-ne nouă izbăvire și vindecare.

Și acum a Născătoarei :

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuț, către cel ce a făcut ție mărire: Stătut-a împărăteasa de-a dreapta ta. Că pre tine Maică solitoare vieții te-a arătat, Dumnezeu, carele fără tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăș să zidească chipul său cel stricat de patimi, și oaia cea rătăcită, din munte răpită, aflându-o, pre umere ridicându-o la Tatăl să o aducă, și duple voia sa cu puterile cerești să o împreuneze, și să mântuiască Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare și bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și cetirile.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună...

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu.

Drepții în veci vor fi vii...

Caută-le la Martie în 9 zile, la sfinții patruzeci de mucenici.

LA LITIE.

Suhra hramului, și a Sfântului,
glasul 1-ii.

Veseliți-vă în Domnul cetățile Eladei, și săltați bucurându-vă, fiind în sânuri capul mucenicului Haralambie, ca pre o comoară de mult preț și nedesertată. Cu cari împreună și noi, în toate zilele scoțând din el râuri de vindecări, ne mântuim de boala ciumei cea a tot pierzătoare, mulțămind lui Dumnezeu, purtătorului de grijă, și Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 5-lea.

Veniți toți iubitorii de mucenici, să ne ospătam întru prea cinstită pomenirea purtătorului de chinuri, și duhovnicește să prăznuim; că astăzi prea cinstit praznicul lui Haralambie sfințitul mucenic, ne chiamă pre noi, puindu-ne masă vitejiile luptelor lui, și prea lăudat capul lui, carele izvorăște vindecări ca niște râuri tuturor, celor ce cu credință se apropie de dânsul, și scot dintr'însul tămăduiri, sufletelor și trupurilor și mântuire de cele rele, și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te lăudăm binecu-

vântată ca pre o Maică a lui Dumnezeu; roagă-te să ne mântuim noi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-ii.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Prea lăudate mucenice al lui Hristos, pătimitorule Haralambie, tu în mijlocul priveliștei ai propoveduit pre Hristos Dumnezeu și om; pentru aceea întărindu-te cu puterea Duhului, te-ai și luptat împotriva luptătorilor vrăjmași, și ai luat cunună; drept aceea toți cinstim capul tău.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.

Toată Elada cea cu numele lui Hristos numită, se fălește astăzi, pentrucă a câștigat capul tău, izvorând ca un izvor riurile tămăduirilor, și bogăție nesfârșită, și Dar nici odinioară desertat, carele gonește boala ciumei cea mult stricăcioasă, dela oamenii cei ce te fericesc pre tine.

Stih: Sfinților celor de pre pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii

Inviind mort pin rugăciune, ai spăimântat pre necredincioși, din cari cei mai mulți i-ai adus la Hristos, prea fericite, și în grab tămăduind pre cel îndrăcit, ai scos pre Galina împărăteasa din înșelăciunea diavolului, și o ai adus pre dânsa lui Hristos încununată, ca pre o fecioară muceniță.

Slavă, glasul al 4-lea.

Pre diamantul răbdării cel gânditor, pre prea viteazul nevoitor, carele s'a încununat de dreapta a toate Impăratului Dumnezeu, cu două cununi, cu a preoției și cu a muceniei, pre Haralambie cel pre mare între mucenici, să-l laudăm fraților. Căci acesta surpând pre vrăjmașul, mare semn de biruință a ridicat împotriva înșelăciunei; și acum cere în ceruri dela Dumnezeu, ca să dea iertare de păcate și mântuire de tot felul de boale, celor ce cu căldură năzuesc la dânsul, și sărută cu evlavie sfântul său cap, și pomenirea sa cea de preste an cu dragoste o săvârșesc, și prin el cer dela Dumnezeu curățire și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzește pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Troparul glasul al 4-lea.

Arătat-te-ai fericite Haralambie, ca un stâlp nemișcat Bisericii lui Hristos, și sfeșnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenie înțelepte, și ai risipit întunecarea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul de două ori. Slavă, Și acum, al Născătoarei.

După întâia Stihologie Sedeauna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucit-ai cu faptele bune credințe, stins-ai înșelăciunea relei credințe Haralampie, ca un ostaș al lui Hristos, și ai rușinat taberile celor fărădelege, făcându-te purtător de biruință, prea fericite Mucenice mărite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Minune prea mare, Maică Fecioară cum ai ținut în brațe, pre cel ce ține toate în palma lui? Și cum ai hrănit cu lapte (din țâțele tale) pre Dătătorul de hrană, și Ziditorul firei? Fecioară prea curată, roagă-l pre dânsul neîncetat, să ne dăruiască nouă mare milă.

După a doua Stihologie, Sedeauna glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Ca un luminător ai răsărit dela răsărit, și ai luminat pre credincioși cu strălucirile minunilor tale, sfințite mucenice Haralampie. Drept aceea cin-

stim dumnezeeeștile tale
moaște. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Moisî pre fine rug purtător
de foc te-a văzut, care ai ținut
Focul cel ce luminează sufle-
tele, și nu te-ai ars Preacurată,
ci mai ales te-ai umplut de roua
Darului.

După Polieleu, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie De frumusețea tecioriei tale.

De curăția vieții tale Muce-
cenice și de prea strălucită mu-
cenia ta, spăimântându-se Ela-
da, strigă ție veselindu-se: A-
stăzi cinstim capul tău cel cin-
stit. Zdrobește îngâmfările vrăj-
mașilor noștri Sfinte și ne mân-
tuește pre noi din primejdii și
din boale; cei ce te laudăm pre
fine. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Pre Născătoarea de Dum-
nezeu cea neispitită de nuntă,
pre ceea ce a încăput în pân-
tece pre cel neîncăput, și a hră-
nit cu lapte pre hrănitorul a
toate, ceea ce singură a putut
a mântui din blestem neamul
omenesc, pre prea curata Stă-
până, cu un glas să o laudăm,
strigând: Bucură-te cea cu
Dar dăruită.

Antifonul 1-îu, al glasului al 4-lea.

Prochimenul, glasul al 4-lea.

Dreptul ca finicul va înflori... *și ca Cedrul*

Stih: din Liban se va

Fîind sădit în casa Domnului...

Toată suflarea.

în curțile
Cărei Dumnezeu e
nostru.

Evangelia dela Lucă.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziți-vă
de oameni...

Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de ne-
voiește Haralambie, Milostive...

Și acum :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum-
nezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare
mila ta...

Și Stihira glasul al 6-lea.

Pre ostășia cea de Dumne-
zeu încununată, a mucenicului
celui arătător de lumină, care
s'a jertfit cu osârdie pentru
Hristos, pre întrarmarea cea
sfințit aleasă, a sfințitului mu-
cenic Haralambie, veniți iubi-
torilor de mucenici să o cins-
tim, și prea sfântă pomenirea
sa, duhovnicește săvârșindu-o,
să strigăm către dânsul: Slo-
bozește drept cinstitorul tău no-
rod de groaza ciumei, și ne
mântuește pre noi de toată pri-
mejdia.

CANOANELE :

Al Născătoarei de Dumnezeu al paraclisului
cu Irmosul pe 6. Și al Sfântului, repețindu-l
face 8 Stihiri.

CANONUL cel întâi.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos :

Ca pre uscat umblând Israil...

Umbând cu bucurie prin
locașurile cerești cele înfe-
legătoare, și luminându-te cu
lumină neînserată, izbăvește-mă
de patimi cu rugăciunile tale
înțelepte, ca să te laud.

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină strălucește daruri ca de soare, și luminează pre cei ce cu credință te cinstesc întru dânsa pre tine, cea ce ești asemenea cu numele bucuriei celei prea luminate cu adevărat.

Cu picăturile sângiurilor înecând marea cea sărată a necredinței, te-ai făcut râu bunei credințe a lui Hristos, adăpând cu adevărat Biserica totdeauna.

A Născătoarei :

Viforele păcatelor, și improviznicile valuri ale cugetelor, și împresurările patimilor, au venit asupra mea; mântuește-mă cu rugăciunea ta cea tare, Născătoare de Dumnezeu.

Alt CANON al Sfântului.
Facerea lui Nicodim monahul,
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:
Deschide-voiu gura mea...

Dorind a lăuda pre cinstitul cap, și luptele slugei tale, Doamne, cerem din înălțime dumnezească strălucire, prin care voiu putea pre acestea cu cântări să te laud.

Pre Sevir cel fără de Dumnezeu, pre leul cel ce răcneă, l-ai surpat Haralambie, împreună și pre nebunul Crisp, înfruntând păgânătatea acestora.

Pentru care te-ai încununat cu mâna Ziditorului tău.

Slavă...

Impărătească podoabă Biserica te-a câștigat, dumnezeescale Haralampie, izgonitor dracilor, și de tot felul de boale izbăvitor. Pentru aceasta prăznuiește pomenirea ta Sfinte.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Maria cea prea curată și de Dumnezeu Născătoare să o lăudăm, muntele cel sfânt, năstrapa cea cu totul aurită, care a ținut fireasca dumnezească mană, ceea ce hrănește pururea pre credincioși cu Darul.

Catavasia.

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Nici cum nu este cu puțință a povesti mulțimea minunilor, care ai făcut încă fiind în viață, și după ce te-ai mutat către Dumnezeu purtătorule de chinuri, vrednicule de laudă.

Intărindu-te cu putere dumnezească, ai surpat semeția cea neputincioasă a celor fărădelege ca un ostaș tare Haralambie pătimitorule, ca un întrarmat al dumnezeiești ta-bere.

Curgând izvoare de sângiuri

din trupul tău, toată văpaia ne-credinței și arderea de foc cea cumplită o au stins, și ție ți-au pricinuit pâraul desfătării.

A Născătoare:

Pre Dumnezeu Sfântul sfinților ai născut Preasfântă, arătându-te prea curată, casă a sfințeniei, și singură ușă, prin care a trecut Hristos ca să mântuiască pre om.

Alt Canon, Irmos:
Pre ai tăi cântăreți...

Pre ai tăi cântăreți purtătorule de Dumnezeu, cari cu credință s'au adunat în Biserică, să se închine capului tău celui dumnezeesc și cinstit, apără-i și-i păzește de smintelile protivnicului.

Inviind pre tânărul cel mort și dracilor izgonitor arătându-te, mulțimile oamenilor ai înspăimântat, și lui Hristos le-ai adus prin sângele tău Mucenice, răpindu-le din mâinile balaurului.

Slavă...

Veniți mulțimea celor cu numele lui Hristos numiți, să lăudăm cu credință pre mucenicul Domnului, și cu cântări duhovnicești, să încununăm prea cinstit capul lui, ca să aflăm dezlegare de greșeli.

Și acum, a Născătoare:

Incăpând în pântecile tău pre Fiul lui Dumnezeu, Dum-

nezeu Cuvântul, cel neîncăput în toată lumea, în brațele tale l-ai purtat Fecioară Maică curată, scăparea creștinilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătați-te-ai astăzi...

Făcându-te-ai preoților strălucit purtător de lumină, și părinților laudă, și cinste veselitoare sfințite mucenice Haralambie. Că tu păzești de vătămare pre robii tăi.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Stălp nemișcat al Bisericii, sfeșnic nestins al lumii, te-ai arătat purtătorule de chinuri Haralambie, și strălucind mai luminat decât soarele, gonești întinericul idolilor, Mucenice slăvite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul 1-lea.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule.

Cetele credincioșilor adunându-ne, cu bună credință să lăudăm duple vrednicie pre mucenicul lui Hristos, pre Haralambie cel mare, pre apărătorul bunei credințe cel de diamant, și pre surpătorul necredincioșilor, pre cel ce a propovedit, Dumnezeu a toată lumea, pre Hristos Dumnezeu și om.

Și acum, a Născătoare:

Marie, ceea ce ești locaș

cinstit al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, și a greșelilor, și a necazurilor. Că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutătoare, și folositoare tare și mântuești pre robii tăi.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea.

Frumos te-ai făcut, ungându-te cu sângele cinstitei mucenii și cu podoade o ai luminat pre ea Haralambie, podoaba și întărirea pătimitorilor.

Idolii dracilor i-ai zdrobit, purtătorule de Dumnezeu, cu barbația ta, arătându-te pre sineși locaș sfântului Duh, stâlp și pildă a răbdării celei adevărate.

Ridicând mâinile în sus mărite, părținitorii întunerecului coastele tale zgârâiau cu unghiile, pricinuindu-ți fie desfătarea cea veșnică și adevărată.

A Născătoarei:

Tăria mea și lauda Hristos Domnul, cel ce a răsărit din tine, pentru mulțimea bunății Preacurată, și ne-a izbăvit pre noi din călcarea poruncei celei de demult.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Cela ce șade în slavă, pre

scaunul Dumnezeirii, te-a primit pre tine ca pre un porumb cu aripi aurite, zburând la cereștile locașuri, ca un nebiruit și prea mărit nevoitor.

Strălucindu-te cu dumnezească lumină, Mucenice mărite, fără de temere ai stătut 'nainte scaunelor celor fără-delege, și pre Hristos cu slobozenie l-ai mărturisit Dumnezeu desăvârșit cu firea omească îmbrăcat.

Slavă...

Mare cu adevărat, și prea mult cinstită comoară s'a arătat cinstitului tău cap Haralambie nebiruitule, multe feluri de boale, și ciuma izgonind, cu dumnezească puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Pre prea curată Maria Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm, care întru curăție a născut pre Soarele dreptății, Ușa cea cerească, care bagă înlăuntru împărăteștilor dumnezești locașuri, pre cei ce o prea slăvesc pre ea.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească strălucire...

Râvnind dumnezeștei patimi Mucenice al lui Hristos, celui ce pentru noi a suferit patimi, cu vitejie răbdai pironirile cuelor celor de preste tot trupul, prea mărite.

Necuvântarea celor ce go-
niau credința îndreptându-o
Cuvântul cel dimpreună fără
de început cu Tatăl, a pus cu-
vântare în dobitoacele cele fără
cuvânt, care învățau să te dez-
lege din legături, prea înțelepte.

Pătrunzându-te cu frigări, ai
rănit inima celui rău vrăjmaș al
pământenilor, cu sulița bărbății
și a răbdării tale, cugetătorule
de Dumnezeu Haralambie,
vrednicule de laude.

A Născătoare:

Cu dumnezeescă lumina ta
prea bună, îndreptează la lu-
mină sfluetul meu, cel întunecat
de dulceași, și mă povățuește
spre calea mântuirii ceea ce
una ai născut pre Mântuitorul
Hristos.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Spăimântatu-s'au toți de
dumnezeescă slava ta; căci
prea cinstit capul tău, boalele
vindecă, dracii izgonește; și tu-
tutor credincioșilor ce năzuesc,
le dăruiești vindecare, și mân-
tuire de cele rele.

Boalele trupești, și sufletești,
contenesc, Haralambie, prin
închinăciunea dumnezeescului
tău cap, și prin cinstirea cea cu
cucernicie. Căci Hristos ni l-a

dăruit nouă pre acesta vinde-
cător, și izbânditor înprotiva
relelor.

Slavă...

Spăimântatu-s'au dracii, și
Elinii cei fără de Dumnezeu,
văzând cumplit făete și spân-
zurate de trupul tău mâinile
ducelui celui prea semeț și ocă-
rător. Iară tu ca un următor
lui Hristos, iarăș l-ai făcut să-
nătos pre acesta.

Și acum, a Născătoare:

Cuvântul cel ipostatnic al
lui Dumnezeu, ca ploaia pre
lână, în pântecel tău s'a po-
gorit Curată, cu totul fără pri-
hană, și toată firea omenească
o a izbăvit, ceea ce eră uscată
de arsura căderii.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Luminător te-ai făcut, cu lu-
mina pătimirilor tale, în-
dreptând la lumină margi-
nile pământului, mărturisind nu-
mele lui Hristos înaintea tira-
nilor, purtătorule de chinuri al
Domnului Haralambie, vredni-
cule de laudă.

Infierbântându-te de focul
dumnezeesii dragoste, cu ro-
urarea credinței, ai stins focul
celor rău credincioși, arătând
necredincioșilor minunile lui
Hristos, vrednicule de minune.

Dorind de viața cea nemuritoare, ai omorât săltările trupului cele spre păcat Haralambie, și cu rugăciunea ai înviaț morți, slăvind pre cel ce în toate te-a prea mărit.

A Născătoareci :

Clătindu-mă deîmprotivnice năvăliri ale patimilor, Maică a lui Dumnezeu întărește-mă, ca una ce ai născut izvorul nepătimirei, căci către tine am năzuit, care ești scăparea cea mare a oamenilor.

Alt Canon, Irmos :

Înțelepții lui Dumnezeu..

Săvârșind acest dumnezeesc și prea cinstit praznic, al prea fericitului, veniți să sărutăm prea cinstit capul lui, și să luăm izbăvire de cele rele.

Având izvor de tămăduiri cinstit capul tău, Haralambie, cu căldură alergăm, închinăciune dându-i, și laudând pre Dumnezeu cel ce te-a mărit pre tine.

Slavă...

Prea mare Dar ai luat dela Dumnezeu, nevoitorule prea viteazule, mucenice Haralambie. Căci a făcut Domnul capul tău arătat izvor de tămăduiri.

Și acum, a Născătoareci :

Focul Dumnezeirii s'a sălșluit întru tine, curată dum-

nezească Mireasă, și n'a ars pântecele tău, prea fericită, ci mai vârtos l-a rourat și l-a luminat.

CONDAC glasul al 4-lea.

Podobie : Arătat-te-ai astăzi..

Ea o comoară de mult preț, a câștigat Biserica capul tău, sfințite Mucenice pătimitorule, purtătorule de biruință Haralambie. Drept aceea se și bucură, slăvind pre Ziditorul.

I C O S.

Pre întrarmatul cel tare, pre ostașul lui Hristos, și pre marele între mucenici, pre Haralambie cel slăvit, adunându-ne să-l laudăm. Căci pentru Hristos, și pentru adevăr luminos s'a luptat și a propoveduit arătat credința cea ortodoxă, înșelăciunea idolilor a surpat, pre împăratul cel prea fărădelege l-a înfruntat, și i s'a tăiat capul bucurându-se, și veselindu-se. Drept aceea a luat cunună din dreapta celui prea înalt și s'a făcut împreună cetățean cu îngerii. Pentru aceea adunarea ortodoxilor sărutând prea cinstitul lui cap, și încununându-l cu laude, și mântuindu-se de multe rele și boale, se bucură, prea slăvind pre Ziditorul.

Intru această lună, în 10 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Haralambie.

Stih : Haralambie prin sabie te-ai învrednicit. De negrăite străluciri și bucurii mucenicești negrăit.

Intru a zecea zi a lui Fevruarie.

I s'a tăiat grumazul lui Haralambie.

Sfântul sfințitul mucenic Haralambie a fost în vremile împărăției lui Sevir, ighemonind Lucian în cetatea Magnesiei, și eră preot creștinilor, învățând calea dreptății, și propoveduind credința lui Hristos, se osândi de către tiranii cei mai sus ziși, și îl dezbrăcară de veșmintele cele preoțești. De aceea îi despoiară toată pielea trupului de viu, și văzându-l ighemonul că răbdă muncile, pornindu-se cu mânie se apucă să-l strujască cu mâinile lui, și îndată i se tăiară mâinile (ighemonului), și spânzurau de trupul Mucenicului. Iară Sfântul făcând rugăciune îl vindecă. Aceasta văzând muncitorii căora le eră numele Porfirie și Vaptos, se lepădară de idoli și crezură în Hristos. Asemenea și trei femei de acelea ce priveau acolo, pre cari pre toți învățând ighemonul să-i prinză, și muncindu-i fără de omenie și fără de milă, le-au tăiat capetele. Că măcar că s'a și tămăduit, de către Sfântul, însă tot a rămas păgân fără de credință.

Intru această zi, sfinții mucenici Porfirie, și Vaptos, cari au muncit pre sfântul Haralambie, de sabie s'au săvârșit.

Sth: Porfirie și Vaptos împreună de sabie se săvârșesc.

Și prin nevoie obștească porfiră își vâpșesc.

Intru această zi, sfințele trei femei ce au crezut prin sfântul Haralambie, de sabie s'au săvârșit.

Sth: Femeile câte trele către sabie fiind îmbărbătate.

Bărbătesc numărul de trei le face arătate.

Intru această zi, pomenirea sfințelor mucenice și fecioare: Enată, Valentina, și Pavel.

Sth: Ca o arvună tinerilor două fecioarei, Mirele către vâpae le dă îndrăzneală mare. Acest Pavel ȋcu adevărat este prieten lui Hristos,

Carele pentru dragostea lui Hristos grumazul la sabie și-a supus.

Din aceste două fecioare, Enată eră din pământul Gaza; iară Valentina din Chesaria. Deci stând la judecata ighemonului Firmilian, fost-a adusă înaintea sa, viteaza fecioară Enată, și fiind întrebată de se leapadă de Hristos, și neplecându-se; a fost spânzurată pe un lemn, și zgârâiată pe coaste cu cângi, nu odată

ci de multe ori. Iară cinstita Valentina, și ea fecioară fiind, și nesuterind să vadă neomenia și cruzimea ighemonului, s'a înfașisat și ea la dânsul, și îndată i s'a poruncit ca să jertfească; căci eră acolo lângă judecatorie un jertfelnic. Și fiind adusă Sfânta lângă dânsul, l-a izbit cu picioarele, și l-a surpat împreună cu focul ce eră pe el. Iară tiranul mâniindu-se, atâta de cumplit a bătut pre Sfânta pre coaste, în cât nu se poate spune; apoi deznădăjduindu-se despre amândouă fecioarele, a hotărât să le arză cu foc, și așa s'au luat cununile mucenici. După acestea a intrat la luptă sfântul Pavel, și dupăce mai întâi a suferit feluri de munci, și din toate a fost păzit nevătămat cu Darul lui Hristos, apoi a fost osândit la moarte de sabie; pentru care mulțumind lui Dumnezeu, și făcând rugăciune pentru cei de o credință, a primit tăierea cinstitului său cap, și așa s'a duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Anastasie Arhiepiscopul Constantinopolei.

Sth: Anastasie întinzând drumul mai depărtat, Ridicându-se de pre pământ, către cel prea înalt a alergat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Sth: Zinon căutând cele veselitoare ale Edeului.

Spre veselie aveă dezlegarea trupului.

Acest cuvios părintele nostru Zinon eră din Chesaria Capadociei, fiu de părinți bogați și măriți, numărat între purtătorii de cărțile împărătești. Și dupăce a murit Valent împăratul, îndată lepădând brăul cel ostășesc, și aflând, un mormânt mare (căci multe de acestea are muntele Antiohiei) a intrat într'nul, și curățea sufletul prin sihăstreștile ostenele, neavând sfeșnic, nici ladă, nici masă, nici așternut; căci așternutul său eră o grămăjoară de fân dusă peste pietre. Haina sa era o rasă veche, hrana o pâine pentru două zile; și apa de departe singur și-o aducea. Acesta prin asemenea ostenele, mult Dar a luat dela Dumnezeu. Căci, făcându-se asupra părților aceloră năvălirea

Isaurilor, multe junghieri se făceau sihastrilor de către aceia. Iară el cu singură rugăciunea, a întunecat vederile aceloră; și nu multă vreme după aceasta viețuind prin ostenele s'a mutat către cerescul sfârșit.

Intru această zi pomenirea icoanei prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, Stăpânei noastre celei din Areovind.

Stih: Pre singură Fecioara pururea se cuvine a cinsti nespūs,
Pre pricinuitoarea cinstei tuturor celor de sus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Ehinuindu-te cu muncile, și cu focul topindu-te Mucenice al lui Hristos, decât aurul te-ai arătat mai lămurit, și prinos sfințit cu adevărat te-ai făcut.

Cu roua rugăciunilor tale, s'a stins cuptorul celor fărădelege, înțelepte, și te-ai mântuit, cântând celui ce te-a zidit: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Cu lungirea chinurilor, te-ai arătat copac cu ramuri înalte, umbrind pre cei credincioși, ce sunt aprinși de văpaia păcatului, cari strigau: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Ceea ce ai primit bucuria întru prea curatul tău pân-tece,

Preacurată, umple inima mea de bucurie, gonind întunecarea patimilor, pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Băudămu-te pre tine strigând, bucură-te mărite mucenice Haralambie; căci dumnezeesc capul tău, tu nu l-ai dăruit nouă, ca o fântână ce izvorăște bogăție nefurată, veselind sufletele celor ce cu credință te slăvesc pre tine.

Mărim nevoițele și luptele tale, dumnezeescale mare mucenice al lui Hristos. Căci capiştile idoleşti ai surpat, și ai făcut nelucrătoare îngânfarea drăcească, prea fericite vitejește.

Slavă...

Ca un lucefăr pururea prea strălucitor, a strălucit nouă capul tău, care apărându-ne de întunerecul înșelăciunii, de primejdii și de scârbe, ne mântuește de pierzătoare boale, și ne dăruiește sănătate.

Și acum, a Născătoarei.

Răsărit-a din pân-tecele tău tuturor oamenilor, marele și neînseratul Soare, și pre toți i-a luminat cu lumina cunoștinței, pre cei ce strigă: Bine-cuvântat este Preacurată, rodul pân-tecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:
Din văpaie cuvioșilor...

Cu curgerile sângiurilor stropindu-te, cu podoabă ranelor înfrumusețându-te fiind împodobit frumos cu diadema cea de biruință, stai înaintea lui Dumnezeu, Mucenice.

Mulțimile muncilor nu au acoperit bărbăția și vitejia ta Mucenice, nici împotrivirea gonacilor credinței nu a întunecat răbdarea ta cea prea minunată, cugetătorule de Dumnezeu.

Preot, și mucenic nebiruit, ostaș viteaz, și stâlp nemișcat, razim credincioșilor, apărător credinței cu adevărat te-ai arătat, de Dumnezeu cugetătorule purtătorule de chinuri.

A Născătoarei:

Ela ce a făcut toate cu voie dumnezească, voind s'a sălășluit în pântecul tău Preacurată, vrând să ne înnoiască pre noi, cei ce am fost stricați; pre carele bine-l cuvântăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:
Pre tinerii cei bine...

Mare ajutor drept slăvitorilor și izbăvitor din primejdii te-ai arătat prea înțelepte Haralambie. Căci mântuești pururea pre toți cei ce aleargă la cinslit capul tău, și cer dezle-

gare de cele rele, și prea înaltă pre Hristos în veci.

Biruit-ai în priveriște pre Sevir, fiind întărit ca un diamant oarecarele, și ca un stâlp năclăit mărite Haralambie, și pre Hristos l-ai propovedit Dumnezeu și om, și cu totul nu te-ai plecat Fericite, la măgulirile cele pierzătoare de suflet ale ucigașilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dezleagă lanțurile greșelilor mele, a celui ce laud Haralambie capul tău, carele pururea izvorăște râuri de vindecări, dăruindu-mi mie iertare de păcate, și mântuire de cumplita boală; celui ce te laud pre tine întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Aflându-te pre tine Mirele tău, Stăpână dumnezească Mireasă, trandafir în spini, și floare prea mirositoare în văi, și crin prea curat, de sus întru tine s'a sălășluit, și a umplut de miros toată lumea, care te prea înaltă întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vede...

Nici focul, nici sabia, nici moartea, nici goana, nici scârba, nici foamea, nici primejdia, nici scornirea de tot felul de munci n'au putut cu adevărat să te despartă de dra-

gostea celui ce te-a zidit, pătimitorule, vrednicule de minune.

Cu zgâriiturile unghiilor, lepădând hainele omorârei, te-ai împodobit pre sineși cu podobeale cele de sânge, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta bucurându-te, stai înaintea Stăpânului și Dumnezeuului tuturor cu îndrăzneală, Mucenice nebiruite.

Pomenirea ta a răsărit în lume plină de bucurie, și dăătoare de strălucire dumnezească, gonind iarna patimilor, și pre toți luminându-i, care prăznuindu-o să aflăm iertare de greșeli, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Viforul patimilor mă turbură, și întreitele valuri ale celor rele mă îneacă Preacurată, ca una ce ai născut pre Mântuitorul Hristos, tinde-mi mână de ajutor și mă mântuește, ceea ce singură ești părtinitoare celor ce cu credință te fericesc.

Alt Canon, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Toți credincioșii să năzuim la capul cinstitului Mucenic; căci Stăpânul tuturor, prea mare Dar a dat acestuia. Pentru care izgonește draci, contenește boale, și dăruiește tuturor celor ce-l pipăe, sănătate, întărire și milă.

Pământul și Cerul se înspăimântează astăzi de minunile marelui mucenic. Căci tabărele drăcești se izgonesc, și bolnavilor se dă întărire trupului, și boala ciumei contenește cu pipăirea capului tău prea mărite.

Slavă...

Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeuului nostru, și să ne închinăm cinstitului cap, cel cu adevărat dumnezeesc și vrednic de laudă, care s'a roșit prin sângele dumnezeescului mucenic, săvârșind minuni prea slăvite, ca cel ce s'a încununat de mâna țiitorului a toate.

Și acum, a Născătoarei:

Cântări de laudă dela noi primește dumnezească Mi-reasă, de Dumnezeu dăruită, Maica Dumnezeuului nostru, și Darul tău dă-ni-l nouă robilor tăi, celor ce cu evlavie te cinstim. Iară pre Hristos cel ce negrăit l-ai născut, milostiv fă-l nouă Fecioară.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Dumnezeeește aprinzându-te de dragostea Împăratului a toate, vitejește ai surpat pre sarpele cel mândru, și pre tiranul cel neomenit, pre Sevir cel fără minte l-ai înfruntat, o Haralambie fericite, și ai luat plată dela Stăpânul tuturor.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Marie, ceea ce ești scăparea și lauda creștinilor, păzește, acopere pre robii tăi, nevătămați de toată stricăciunea, și ne scoate din primejdii și din toate întâmplările pre noi, cei ce cu dragoste te lăudăm pre tine, aducând rugăciunile tale către Fiul și Dumnezeuul tău.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Fii cei din Elada veniți acum adunându-vă, și sărutați toți prea cinstit capul dumnezeescului Haralambie, carele în priveriște a propoveduit pre Hristos, și a înfruntat înșelăciunea necredincioșilor și a slăvit pre Ziditorul.

De două ori.

Număratu-te-ai acum cu îngerii cei cerești, de trei ori fericite Haralambie, și stând înaintea prea sfintei Treimi, te rogi neîncetat pentru noi, cei ce cu credință cinstim prea cinstit capul tău, și cerem mântuire de cele rele.

Pomenirea cea într-un tot prăznuită a dumnezeescului Haralambie prea luminoasă, și prea slăvită a răsărit în toată Biserica. Pentru aceea prăznuiește luminos fiind prea cinstit capul tău carele a propoveduit

pre Hristos, ca pre un Dumnezeu și om.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cinstitul tău cap, dumnezeescule Haralambie, ca un alabastru plin revarsă tămăduiri, ca un mir de mult preț, și cu bune mirezme, minunat umple pre credincioși, și mântuește de cele rele, pre cei ce cu credință se apropie de El și încetând înșelăciunea și boalele cele de multe feluri, și boala ciumei, dăruiește tuturor sănătate și întărire, pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei :

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, ceea ce ești cetate neclătită, zid nesurpat, folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3, și a 6 pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Timotei: Fiule Timotei, întărește-te în Darul... Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Ioan: Zis-a Domnul: Acestea poruncesc vouă...

CHINONICUL.

Întru pomenire veșnică va fi.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 11 ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Vlasie.

La Doamne strigat-am, Sfințirile pe 6, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

drăslind în sihăstrie
cuvioase Vlasie, ai în-
florit după dreptate în slava
preoției ca un finic, prea feri-
cite, aducând lui Dumnezeu
roduri dumnezeiești ale mu-
ceniei, arătat sfărâmarea ido-
lilor, și apropierea oamenilor,
prea fericite.

Ca un păstor fiind împo-
dobit sfințite Mucenice al lui
Hristos, patimi mucenicești ai
răbdat vitejește, luând o cu-
nună prin amândouă, împo-
dobindu-te întru amândouă,
întru dreptate și în ostenele
mucenicești. Pentru aceasta
roagă-te, să ne izbăvim noi.

Intărindu-se femeile de dum-
nezească râvnă a credinței,
prin prea cinstitele patimi ale
bunei mărturisiri, s'au încunu-
nat împreună cu fiii, minune
înfricoșată. Că iubind pre Hri-
stos cel ce este cap, și făcân-
du-se lui mirese, pentru dânsul
li s'au tăiat capetele.

Lăudămu-te Vlasie ca pre

un purtător de grije al tuturor
bolnavilor, și al ființelor celor
cuvântătoare și celor necuvân-
tătoare. Căci ca un rob al lui
Hristos, tuturor poți a le face
bine, și a-i tămădui după cre-
dință, că îmbogățindu-te cu Da-
rul Duhului, dai din destul mi-
nunile.

Hristos s'a arătat ție câștig
prea fericite, cu adevărat du-
pre credință, și a trăi, și a muri,
precum zice marele Pavel, de
Dumnezeu cugetătorule Vlasie.
De vreme ce pentru dânsul ai
muri prea cu osârdie, și cu
dânsul împreună împărătești
totdeauna, întru viața cea fără
de sfârșit.

Cu picăturile sângiurilor
tale, mucenice Vlasie, înfrumu-
seșat s'a ținut haina Bisericei,
împodobindu-se cu înpestririle
bunei ungeri prin vâpselele du-
rerilor celor îndoite, cu care
ca cu o podoabă de mireasă
se îmbracă Biserica, lăudând
pre Mirele Hristos.

Slavă glasul al 6-lea, a lui Studitu.

Odrăslind întru ostenele
dumnezeieștilor bunătați, după
purtarea numelui Vlasie, ai în-
florit ca un finic precum zice
David, în curțile Domnului, și
ca un chedru te-ai înmulțit cu
isprăvile bunătaților. Și ca o

vie cu bună rodire în casa lui Dumnezeu, pe vremea muceniei, tăindu-te cu pedepsele muncilor, și cu roada patimilor tale, ne-ai izvorât nouă vin în-țelegător. Din care bând, toți ne umplem inimile de bucurie dumnezească, și cu o întocmire de glas, adunându-ne la cinstită pomenirea săvârșirei tale, fericindu-te te lăudăm, cerând ca să luăm prin tine, pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine s'a întrupat Dumnezeu; căruia roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Preacurata spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigă ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeuul meu! Prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 4-lea:

Ea un îndreptător bun, și învățător buneii credințe, cu lucrarea și cu puterea dumnezeieștilor tale cuvinte, femei iubitoare de Dumnezeu ai îndemnat către lupte mucenicești, slăbiciunea firii lor întărindu-o întru Hristos; dimpreună cu carele bine săvârșind călătoria nevoinei, luminat te veselești

împreună cu dânselle în cămara cea cerească a Mirelui, fiind împodobit cu îndoită cunună a dumnezeiești slave, și cerând împreună cu dânselle, să ne dea nouă pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici...

Cu ploile Darului Duhului îndulcește cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut picătura, pre Hristos Dumnezeuul nostru, carele șterge nelegiuirile oamenilor cu milostivirile; și înneacă izvorul patimilor mele prin rugăciunile tale, și mă învrednicește pârâului desfătării celei pururea vii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara și Maica ta pre Cruce spânzurat, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce ți-au răsplătit fie, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog să nu mă lași pre mine singură în lume. Ci grăbește de înviază, împreună înviind pre strămoși.

Troparul, glasul al 4-lea.

Și pătaș obiceiurilor...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărtei.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului:

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu cântări de bună cinstire te mărim pre tine Mucenice.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm lui Hristos celui „ce a scuturat în mare, ți-
„rănia lui Faraon, și pre Israil
„prin uscat l-a povățuit, că s'a
„prea slăvit în veci“.

Sfînțite Mucenice al lui Hristos, vrând să laud cu credință întru cântări pătimirea ta cea purtătoare de lumină cinstită și sfințită, luminează gândul meu cu lumină prea strălucitoare, ca cel ce ai îndrăzneală către Ziditorul.

Mărturisind o Dumnezeire în trei fețe, ai gonit negura mulțimei dumnezeilor, și te-ai arătat, sfințite Mucenice, ca o dimineață luminătoare a bunei credințe, către cei ce erau prinși întru întunecul înșelăciunii.

Slavă...

Arătat-te-ai luminător, micșorând noaptea nedumnezeirii, cu fulgurile sfintei propove-

duiri, și fiind împodobit cu strălucirile minunilor, prin razele muceniei, toată zidirea ai luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Aflându-te cu cel curat pre tine curată întru toate s'a sălășluit în pântecul tău, prea curată Maică Fecioară, și s'a făcut trup afară de păcat, ca să ne mântuiască pre noi din rătăcire.

Peasna 3-a, Irmos:

Întăritu-s'a inima mea...

Ei ce sunt înnecași de mărăcinii vieții, chemându-te neîncetat pre tine părtinitor Vlasie, se curățesc de toate înțâmplările, cu secerea rugăciunii tale.

Cu plecarea cea desăvârșită către Dumnezeu, ai suferit întreite valuri de munci, că zgâriindu-ți-se trupul, te aflai ca și cum ar pătimi altul.

Slavă...

Ca un Ierarh, ca un purtător de chinuri nebiruit, ca unul ce ești luminat cu dumezeasca slavă, stai acum înaintea dorei celei desăvârșite, rugându-te pentru turma ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce te-ai arătat mai pre sus decât zidirile, ca una ce ești mai sfântă decât toate, cu laude te fericesc

neamurile oamenilor, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeu meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m'am de mântuirea ta.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pargă a firii...

Cu ungerea preoției, și cu sângele muceniei te-ai înfrumusețat mărite Vlasie. Și locuind întru cele de sus, pretutindenea strălucești, privind și spre noi, spre cei ce am venit în locașul tău, și neîncetat într'însul strigăm către tine: Păzește-ne pre noi toți.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Odrăslind tu ca un pom prea bine înflorit în casa Domnului lucrătorule de cele sfinte, pre mulți ai sădit pre pământul mântuirii, și ca un berbecu bine mergător înaintea turmei, legându-te te-ai junghiat, și te-ai jertfit, celui ce pentru milostivire s'a junghiat ca un miel, și bucurându-te, ai alergat către dânsul, părinte Vlasie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pentru podoaba lumii Fecioară, și pentru înfrumusețarea celor celor de sus, ai născut în lume pre împodobitorul lumii; că mai 'nainte de aceasta erau neîmpodobite, neputând oamenii să vadă pre Domnul. Pentru aceasta te-ai arătat amânduror podoabă cinstită, cu podoaba nașterii tale, Maică a lui Dumnezeu, că printr'ânsul împodobești lumea cu podoaba cea dintâi, și toată rânduiala îngerilor întru tine o împodobești, mântuirea lumii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Pre Mielușelul și Păstorul, și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce ridicat fără dreptate, plângând cu amar, strigă: Lumea se bucură luând prin tine mântuire, iară pântecul meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, nepomenitorule de rău, Doamne; căreia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruiește, celor ce ne închinăm patimilor aceleia.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezească

„vedere, proorocul mai 'nainte
„a cunoscut că vei să te întru-
„pezi, și cutremurându-se, slă-
„veà puterea ta“.

Avându-ți sufletul păstorule
și Mucenice, foarte luminat cu
strălucirea cea fără materie,
vitejește ai slătit înaintea scau-
nelor celor de judecată, mărtu-
rurisind întruparea lui Dum-
nezeu.

Tăinuitor, preot, și mucenic
purător de cunună, stâlp ne-
mișcat și temelie neclătită a
bunei credințe, și întărire ade-
vărului te-ai cunoscut Bisericii,
mucenice Vlasie.

Miei cuvântători ai păstorit
cu cuvioșie, și jertfă primită
te-ai adus Stăpânului, arzân-
du-te de tot cu jeratecul mu-
ceniei, învățătorule de cele
sfinte, prea cinstite.

Slavă...

Cu graiul buzelor tale celor
înțelepte, s'au îngrădit buzele
cele viclene, ale celor ce gră-
esc hulă asupra Stăpânului și
Impăratului tuturor, propove-
duitorule de cele sfinte, vred-
nicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Carte nouă te-a văzut proo-
rocul mai 'nainte, pre tine care
aveai scris pre Cuvântul lui

Dumnezeu, pre cel ce a rumpt
zapisul păcatului strămoșilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Intunerecul sufletului meu ri-
„sipește-l, dătătorule de lu-
„mină, Hristoase Dumnezeule,
„cela ce ai gonit întunerecul
„cel mai dinainte al adâncului,
„și-mi dăruiește lumina porun-
„cilor tale, Cuvinte, ca mâne-
„când să te slăvesc pre tine“.

Răbdat-ai cu bărbăție chi-
nurile trupului, pururea feri-
cite, că răbindu-te cumplit, ai
rănit rățacirea, și ai surpat pre
vrăjmași cu înălțarea către
Dumnezeu, păstorule vredni-
cule de minune.

Cu patima ta Fericite, închi-
puind pre cel ce s'a pironit
pre Cruce, ai suferit vitejește
durerile trupului, și făcându-te
biruitor, duple vrednicie te-ai
numărat împreună cu oștile
mucenicilor.

Slavă...

Intru nădejde dumnezeea-
scă cu bicele rugăciunilor tale
Vlasie, fiara ai silit Părinte, ca
să lepede vânatul, care fără
dreptate a fost prins, plinind
cu inimă prea milostivă cererea
femeii celei credincioase.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te Marie pre tine,
ceea ce ai îndumnezeit frământ-

tătura oamenilor cu nașterea ta cea mai pre sus de gând, și ne-ai zidit pre noi de iznoavă, fiind stricași și zdrobiți, Preacurată, de înșelăciunea șarpelui.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Nevoitu-s'a împreună cu tine ceața cinstitelor femei, pururea pomenite, că întărindu-se cu puterea Crucii, a sfărâmat capul cel mult meșteșugăreț al vrăjmașului, și a împlinit diademă de biruință.

Cu Darul, și cu puterea lui Dumnezeu s'a întărit slăbiciunea, căci iată femeile au făcut vitejii bărbătești, călcând pre șarpele, carele odinioară a izgonit din raiu pre Eva.

Slavă...

Innecând chipurile cele cioplite și fără suflet ale viclenilor draci, v'ați adus pre voi odoare însuflețite, ale Bisericii celei cerești, și ați luminat Biserica celor întâi născuți.

Și acum, a Născătoarei:

Scaunul lui Dumnezeu cel mai pre sus de Heruvimi, norul luminii, Preacurată, luminează ochii sufletului meu, și curățește inima mea de negura patimilor.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule,

„că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților rogu-mă, căci către line am strigat; și mă auzi Dumnezeu mântuirii mele“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Odrasla cea dumnezească, floarea cea neveștejită ce cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu Vlasie, umple de veselie ta, pre cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Cu mir dumnezeesc fiind uns o cugetătorule de Dumnezeu, te-ai arătat în fapte dumnezești ca un Ierarh sfințit și slujitor al lui, în cetele purtătorilor de chinuri, și te-ai arătat purtător de chinuri și incununat. Decât jertfele lui Aaron te-ai înălțat mai pre sus, ca un tăinuitor al lui Hristos. Impreună cu Avel sângele tău cel cinstit, strigă către Dumnezeu junghierea ta, și stând aproape de scaunul cel dumnezeesc al Ziditorului, împreună cu cetele îngerilor te rogi neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei.

Stih: Vlasie la grumazi prin sabie tăiat fiind, Curgerile vătămării pătimășilor de grumazi este oprind.

În a unsprezecea zi puternica sabie,
A tăiat grumazul lui Vlasie.

Acesta eră pe vremea împăratului Lichinie, episcop Sevastiei, locuind într' una din peșterile muntelui, carele îmblânzind fiarele cele sălbatice, cu binecuvântarea sa, le prindea cu mâinile. Deci fiind și isteț la meșteșugul doftoricesc, făcea multe tămăduiri, luând dela Dumnezeu, Dar de a face minuni. Acesta fu prins, și se aduse la ighemonul Agricolaie, și mărturisind numele lui Hristos, fu bătut cu toiege, și spânzurat se struji. După muncile acestea închizându-l în temniță, îi urmară șapte femei, cărora le tăiară capetele, căci mărturisiră pre Hristos că este Dumnezeu adevărat. Pre sfântul Vlasie apoi îl aruncară într' adâncul iazului ce se află acolo, de unde prin dumnezești ingeri a fost scos la uscat nevătămat. Pentru aceasta i-au tăiat capul împreună cu doi prunci ce erau în temniță. Și zic că acesta a fost cel ce fusese episcop la rânduirea vieții marelui mucenic Eustratie, pe vremea ce a mărturisit, precum se află într' o veche închipuire sfântul Vlasie, stând în mijlocul a cinci mucenici lângă sfântul Eustratie, și primind din mâinile lui cartea rânduelii adică diata, și se face soborul lui în sfânta sa mucenie, ce se află aproape de sfântul Filip în Miltiada.

Intru această zi, sfinții doi prunci cari împreună cu sfântul Vlasie s'au nevoit, împreună și cu șapte femei de sabie s'au săvârșit.

Stih: O minune atâta bună îndrăzneală copilărească.

Aleargă amândoi care pe cure să întreacă.
Pre șapte femei cinstite sabia este omorând,
De frica femeiească neținute fiind.

Intru această zi, aflarea moaștelor sfântului Ioan Botezătorul.

Stih: Trupul cel mort al lui Zaharia fiind arătat,

Credincioșilor celor ce viază izvorăște Dar îmbeșugat.

Intru această zi, pomenirea Teodorei împărătesei, celei ce a făcut ortodoxia.

Stih: Pre Teodora Augusta cinstesc bucurându-mă negrăit,

Ca pre cea ce a cinstit icoana Hristosului meu celui iubit.

Aceasta a fost femeia împăratului Teofil luptătorul de icoane, dar ea nu a fost eretică ca bărbatul ei, ci ortodoxă, că el a izgonit și pre sfântul Metodie Patriarhul Constantinopolei, și în locul lui a pus pre un Ioan magul și Lecanoman-dul, și a ars sfintele icoane. Iară ea măcar că în vedere nu cuteză a se închină sfintelor icoane, dar le avea ascunse în camera așternutului ei, și în toate nopțile stă de făcea rugăciune către Dumnezeu, și se rugă ca să facă milă și să nu se îndure de ortodoxi. Și născu fiu și-i puse numele Mihail, și l-a învățat ortodoxia. Și după moartea bărbatului ei, a adus iară și pre sfântul Metodie, și a adunat sfântul Sinod, și a anatematizat pre luptătorii de icoane, și pre Ioan l-a scos din scaun, și a adus în Biserică sfintele icoane. După aceea a răposat, lăsând împărăția Fiului ei Mihail.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gheorghie robul, carele a suferit mucenicia în cetatea Sofia la anii o mie cinci sute cinsprezece, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Gheorghie de foc netemându-se,
Nears a rămas în foc bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluște-ne și ne mântuște-ne pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce ai mântuit prin inger „pre tineri din foc, și cup-torul cel ce sună ca tunetul „l-ai prefăcut în rouă, bine ești „cuvântat Dumnezeu! părinți-„lor noștri“.

Având inimă plină de lumină dumnezească, neoprit ai alergat, împiedicând smintelele rățacirii, și umbletele vrăjmașilor cu arătarea ta, înțelepte.

Cu stropirea sângiurilor tale s'a stins văpaia înșelăciunii, cu strălucirea cuvintelor tale s'a luminat făptura Vlasie, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Nu în umbre, nici în pilde, ai văzut pre cel ce ai dorit, ci față către față, dezlegându-se oglindele vezi, și veselindu-te cântă: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoare:

Fiind eu biruit de dormitarea lenevirii Fecioară, m'a cuprins somnul păcatului, cel purtător de moarte. Pentru aceasta deșteaptă-mă Preacurată, spre purtătoare de viață lumina pocăinții, și mă mântuește.

Peasna 8-a Irmos

Cel ce acoperi cu ape...

Ea un berbece de bună voie jertfit, ca o jertfă primită, ca un miel fără de răutate, cu bucurie te-ai adus către Mielul, cel ce s'a jertfit pentru mântuirea noastră, și te-ai împreunat cu adunarea mucenilor Fericite, împreună cu îngerii cântând prea sfințite cântare de laudă.

Cu picăturile sângiurilor tale uscând adâncimea nedumnezeirii Mucenice, ai izvorât

lumii vărsări de tămăduiri, care încetează arsura a tot felul de patimi, ale celor ce scapă la fine cu credință, și prea înalță pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Eceata cea fericită a sfințitelor femei strigă: Nu ne vom lepădă de Domnul, carele este Dumnezeu preste toate. Pentru aceea zgâriindu-se, și cu focul împreunându-se, și cu sabie capetele tăindu-li-se, se bucurau, laudând pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoare:

Sfînte glasuri te-au vestit mai 'nainte pre tine, Fecioară Maică, că vrei să fii mai pre sus de fire, hrănitore Făcătorului tău, având nașterea negrăită, precum și zămislirea străină. Pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cela ce acoperi cu ape „cele mai pre deasupra ale tale, cela ce pui mării hotar „nisipul, și toate le ții. Pre tine „te laudă soarele, pre tine te „mărește luna, fie îți aduce „toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor în veci“.

Peasna 9-a, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei...

Ea cu o scară mai pre sus de fire suindu-te Mucenice,

prin sângele tău, ai ajuns la locașurile cele de sus, arătându-te frumos, cu luminile chinurilor tale, și stai înaintea celui ce ți-a dat fie cunună.

Pre tine Hristoase Soarele cel luminos, iubindu-te femeile, și mirosind mirurile tale cele dulci mirositoare, prin pătimire au închipuit patima ta, și s'au învrednicit nestrăciunii.

Slavă...

Ea o stea luminătoare de zi sălășluindu-te cu cetele cele de sus Vlasie, rugămu-ne să mântuești cu rugăciunile tale de greșelile cele întunecate, pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină.

Și acum, a Născătoare:

In brațe ai purtat pre Hristos, carele ține toată lumea în mână Maică prea curată, pre carele roagă-l, ca pre un fiu al tău și Ziditor, să mântuiască sufletele, celor ce te laudă pre tine, pururea Fecioară.

Irmosul:

Nașterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credincioșilor, cu cântări neîncetat o slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul în biserică stând...

Podoaba mucenicilor și lauda preoților te știm prea fericite Vlasie Ierarhe. Căci ca o jertfă te-ai adus pre sineți, și te-ai jertfit, celui ce pentru tine de bună voie a venit la jertfire, pentru bunătatea cea nespusă, și voința cea negrăită.

A Născătoare:

Eăutându-mă pre mine oaia cea răătăcită, pentru călcarea poruncei, Dumnezeu cel ce m'a zidit, a intrat în pântecele tău cel nestricat, Fecioară prea curată, și luându-mă pre umere, m'a înălțat la ceruri, cinstindu-mă cu șederea cea dimpreună cu Tatăl. La a căruia milostivire de prisosit, și la tine Maica lui Dumnezeu mă închin, și te proslăvesc.

Și cealaltă slujbă a Uteniei după rânduiială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz.

Cugetând fericite, legea mântuitoare precum este scris, te-ai arătat pom sădit lângă apa nevoinței, și ai dat roadă de bunătăți, cu Ha-

rul celui ce a luminat sfântul tău suflet, și l-a făcut primitor de tot felul de lumini duhovnicești, Ierarhe Meletie.

Infrumusețatu-s'a prea înțelepte, după cum zice Scriptura fălcile tale, iubind înfrânarea ca turturelele, și defăimând desfățarea, pentru iubirea desfățării înțeleghătoare, Meletie, care Hristos o a dăruit ție, primindu-ți luptele cele multe, și râvna fierbinte care ți ai avut, primejduindu-te pentru credință.

Cu înfrânarea ai veștejit sălțările trupului, Meletie, și ai biruit patimile, și te-ai luminat cu luminarea nepătimirei, și curat și lămurit ai slujit cele sfinte ale lui Hristos. Pre carele roagă-l să se izbăvească de stricăciune și de primejdii, cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta pururea cinstită.

Ințelepțește ai dogmalisit prea înțelepte, că Cuvântul cel fără de trup, și împreună cu Talăl cel fără început s'a unit cu trupul după Ipostas, fără schimbare și fără amestecare, și cu două lucrări asemenea firilor dintru care este alcătuit, și întru care se socotește, unul

fiind cu adevărat nedespărțit, înțelegându-se întru amândouă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre mine când plutesc pre mare și umblu pre cale, și noaptea dormind, păzește-mă Preacurată, și priveghind gândul meu umple-l de Dar, și mă îndreptează a face voia Domnului, ca să aflu în ziua judecării dezlegare de cele ce am făcut în viață, eu cel ce năzuesc la adăpostirea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine Mielule și Păstorie dacă te-a văzut pre lemn Mielușaua cea fără prihană, se tânguia, și ca o Maică zicea: Fiule prea iubite, cum te-au înălțat pre lemnul Crucii, îndelung răbdătorule? Cum ți s'au pironit mâinile și picioarele, Cuvinte, de cei fărădelege? Și cum ți-ai vărsat sângele tău Stăpâne?

Troparul, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laudele tale le ții prea ferice.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă „în căruță, l-a cufundat to-

„iagul lui Moisi, cel ce a făcut
„minuni oarecând, în chipul
„Crucii lovind, și despărțind
„marea, și pre Israil fugătorul,
„mergătorul cel pedestru, l-a
„mântuit. Pre cel ce cântă cân-
„tare lui Dumnezeu“.

Stând înaintea Dătătorului
de lumină cu totul luminat, lu-
minează ochiul cel întunecat al
sufletului meu, cu lumina cu-
noștinței, și gonește negura
patimilor cu rugăciunile tale,
că tu ai îndrăzneală ca un le-
rar, Cuvioase Meletie.

Cel ce șade în sânurile Ta-
tălui, Cuvântul cel împreună
veșnic și de o ființă, cu cel ce
l-a născut, însuși el te-a făcut
pre tine propoveduitor Nașterii
sale, ca pre unul ce ești ase-
menea la fapte cu apostolii,
purătorule de Dumnezeu Me-
letie.

Slavă...

Fiind luminat de dumneze-
easca strălucire, ai teologhisit
Cuvioase pre Cuvântul cel unul
născut din Tatăl cel fără în-
ceput nezidit, și veșnic, și ai
turburat pre cei ajutători și de
un gând cu Arie, îngrădindu-te
cu dumnezeasca înfrumare.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preasfântă întru-
pat, pre cel mai nainte neîntru-

pat pre Cuvântul cel cu dum-
nezeasca stăpânire. Că numai
tu din veac, cu razele curății,
și cu podoaba fecioriei și cu da-
ruri prea curate, te-ai arătat
vrednică întru tot Curată.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit dintru...

Avându-ți sufletul mai tare
decât diamantul, ai încetat
prea fericite, dogma cea putre-
dă a eresului, fiind aprins de
buna credință. Pentru aceea
toți cu credință te mărim întru
cântări, cugetătorule de Dum-
nezeu, Meletie lerarhe.

Asemănându-te prin bună-
tăți cu apostolii lui Hristos,
arătat ai moștenit stăpânirea,
și scaunul acelora, Meletie prea
slăvite, făcându-te stâlp Orto-
doxie, și al bune credințe.

Slavă...

Făcându-te duple Dar fiu
lui Dumnezeu, pre Dumnezeu
Cuvântul cel din Dumnezeu nu
l-ai pogorît la treapta zidirii ne-
înțelepțește, ci l-ai prea slăvit
ca pre un fără de început, și
de un scaun cu Tatăl făcător,
și ziditor celor făcute, de Dum-
nezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

In sfânt pântecel tău lo-
cuind Dumnezeu, s'a întrupat
precum însuși știe, Maică a
lui Dumnezeu, și ne-a mântuit

pre noi cu patimile cele purtătoare de viață. Pentru aceea te cunoaștem pre tine Fecioară, ușă de mântuire.

Irmosul:

Cel ce ai întărit dintru înce-
„put cerurile întru pricepere,
„și pământul pre ape l-ai înte-
„meiat, pe piatra poruncilor
„tale Hristoase mă întărește, că
„nu este sfânt, afară de tine,
„unule iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

*Podobie: Pre înțelepciunea
și Cuvântul...*

Cugetând ziua și noaptea
în legea Domnului, Părinte în-
telepte, te-ai arătat ca un pom
roditor sădit lângă apele Du-
hului. Pentru aceea ai preoțit
lui Dumnezeu fără prihană,
scârbindu-te arătat de nedum-
nezeirea lui Arie, și de nărayul
cel cu socotință rea al lui Sa-
velie, cu cuget ortodox, Ierarhe
Meletie; roagă-te lui Hristos
Dumnezeu, iertare de greșeli
să dăruiască, celor ce prăz-
nuesc cu sfântă po-
menirea ta.

Slavă, asemenea:

Ințelepciunea Cuvântului în-
vățându-o, și umbra legii lepă-
dându-o, tuturor ai propovădui
cuvântul I arului, și lespezile
sufletului netezindu-le cu limba
ta, într'insele ai însemnat dum-
nezeștile învățături. Pentru a-

ceasta și trecând norul negurei,
acoperindu-ți-se trupul, strălu-
cești cu duhul Ierarhe Meletie;
roagă-te lui Hristos Dumnezeu,
iertare de greșeli să dăruiască,
celor ce prăznuesc cu
sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpânul tuturor și Făcăto-
rul, din curat pântecul tău
luând trup te-a arătat ocroti-
toare oamenilor, Preacurată.
Pentru aceasta toți alergăm că-
tre tine Stăpână, cerând iertare
păcatelor, și ne rugăm, ca să
ne izbăvim de munca veș-
nică, și de toată pedeapsa
de acolo, ca cu credință să
strigăm: Roagă-te Fiului și
Dumnezeului tău, ca să se dea
Fecioară, iertare tuturor, celor
ce se apropie cu credință la
dumnezeescul tău acopere-
mânt.

A Crucii, a Născătoarei:

Cela ce ai răbdat Crucea
ca un bun, luând asupra ta să-
răcia lui Adam, unule fără de
păcat, prea bunule Doamne;
stăpânia morții o ai stricat Mi-
lostive, și cu pătimirea ta Stă-
pâne ai izbăvit lumea. Pentru
aceasta dăătorule de viață, mă
rog ție, milostivește-te spre su-
fletul meu cel căzut, când vei
judecă faptele mele, drepte ju-
decătorule, iubitorule de oa-
meni, și-mi dă prea îndurate

Dumnezeule, iertare păcatelor, ca un milostiv, că singur ești fără de păcate.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești țăria mea Doamne, „tu și puterea mea, tu Dumnezeuul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părintești, și a noastră sărăcie, „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni“.

Luminat te-ai împodobit învățătorule de cele sfinte, moștenind scaunul lui Petru, carele s'a hirotonit de Hristos Arhiepiscop, obiceiului căruia ai și urmat, crezând că Mântuitorul este Fiul lui Dumnezeu celui viu, și urmând învățăturilor a-celuia.

Fiind împodobit cu tot felul de daruri, te-ai făcut prea înțelepte propoveduitor unei stăpâniri, care se înțelege în Tatăl, și în unul născut Cuvântul, și în dumnezeescul Duh, și ai învățat Cuvioase, o Unime după ființă, și Treimea în fețe cu adevărat.

Slavă...

Amestecându-te cu frumusețea cea dinfăi dumnezeescule, și făcându-te în chipul luminei aceleia, și aprinzându-te

de dumnezeieștile fulgere, după împărtășirea ființei, ai luminat Biserica, și făcându-te lumină, de trei ori fericite, ai arătat lumina bunei credințe, celor ce aleargă cu credință.

Și acum, a Născătoare:

Ea să cauți chipul cel îngropat în palimi, pentru bogăția bunătății, te-ai sălășluit în pânțele fecioresc, din carele tu înțelepciunea lui Dumnezeu ți-ai zidit lăcaș, prin care te-ai amestecat cu oamenii, Indurate, și ai mântuit marginile lumii.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit în „tunerecul cel străin pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, și „la lumina poruncilor tale în „dreptează căile mele, rogu-mă“.

Pre toți cei stăpâniți fără de cale, de eresul cel ticălos, i-ai ridicat Părinte, la bun neamul sufletului, și la strălucirea, și la gândul cel prea curat, și la credința cea întărită spre Dumnezeu, arățătorule de cele dumnezeiești, prea fericite Meletie.

Eu toată osârdia stricând pre cei ce credeau cugetătorilor lui Arie, ai întărit dogma

cu credință ortodoxă, purtătorule de Dumnezeu, propovăduindu-ne nouă un Dumnezeu în Treime, prea fericite părinte Meletie.

Slavă...

Făcutu-te-ai învățător prea adevărat, al Treimii celei prea îndumnezeite, zicând că este Cuvântul de o ființă cu Tatăl, și de pe un scaun, și dumnezeescul Duh de o fire cu Tatăl și cu Cuvântul, prea cinstite părinte Meletie.

Și acum, a Născătoarei:

Mai marii cetelor puterilor celor de sus, pre tine te fericesc, și toate neamurile omeneshi duple vrednicie te măresc că numai prin tine unindu-se cei de pre pământ cu cei din Cer, lăudăm nașterea ta prea curată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Secat-ai rîurile eresurilor, cugetătorule de Dumnezeu, și ai deschis izvoarele dogmelor celor ortodoxe, făcându-te apărător nebiruit pentru dreapta credință, o prea fericite Meletie.

Secând rîul cel turbure și fără de Dumnezeu al lui Arie, ai adăpat din destul cu apele Darului adunările credincioșilor, și ai împodobit buna cuviință a Bisericii.

Slavă...

Fiind împodobit cu dumnezești isprăvi, te-ai făcut făcător de bunătați prea vestit Părinte, și ajutor neclătit al credinței lui Dumnezeu, și păstorilor înainte mergător.

Și acum, a Născătoarei:

Graiurile proorocilor luminează sufletele celor ce te laudă cu dreaptă credință vestind mai nainte preacurata zămislire, și cea mai pre sus de cuvânt Nașterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă. Căci „cătore tine am strigat; și mă „auzi, Dumnezeul mântuirii mele“.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu curgerile sângiurilor tale...

Cu obiceiurile Ortodoxiei împodobindu-te, Bisericii folositor și apărător te-ai arătat, fericite Meletie, luminând marginile cu învățăturile, luminătorule al Bisericii prea luminate.

I C O S.

Intocma la obicei cu apostolii și întocma mărit, și de un scaun, toți credincioșii pre tine cunoscându-te Părinte cuvioase, și lăinuitor și slujitor Treimii, și mare învățător Bisericii,

puindu-ți sufletul tău pentru dânsa, de trei ori fericite, și cu râvna bunei credințe, aprinzându-te de Dumnezeu înțelepțite Meletie, toți cu un glas te laudăm pre tine, cinstilă și dumnezească adormirea ta cinstind, luminătorule al Bisericii prea luminate.

Intru această lună, în 12 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

Stih: Meletie mâinile către Domnul întinzând, în mâinile tale îmi pui sufletul, este zicând. În a douăsprezecea zi Meletie a apus, Din pământul cel hrănitor la cele de sus.

Acesta pentru cea desăvârșită bunătate și dragoste curată ce avea către Hristos, eră iubit de mulți atât încât și la început când intră în cetate, în ziua hirotoniei sale, pornindu-se fiecare de poarta ce avea către dânsul, îl chemă la casa sa socotind că se va sfinți de intrarea lui. Deci neîmplinind treizeci de zile încă în cetate, fu gonit de către vrămașii adevărului. Înșelându-se atunci împărăatul de aceia ce l-auplecat spre Arienism, lăsând și Dumnezeu aceasta; apoi dintru aceea fărădelege gonire întorcându-se, șeză mai mult de doi ani în Constantinopol, și iarăși îl chemară cu scrisori împărătești ca să meargă nu aproape undeva, ci în Tracia. Acolo se adunară și alți episcopi din multe părți ale lumii, chemați fiind și ei cu scrisori împărătești, că începeau bisericile lui Dumnezeu a dobândi pace și liniște, mântuindu-se de iarna cea lungă. Atuncea dară arătându-se marele acesta minunat între toți, și a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, adormind cu pace în pământ strein. Pre acest fericit și dumnezeescul Gură-de-aur, și Grigorie Nisis, l-au cinstit cu cuvinte de laudă.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Mariei, ce-și schimbase numele, numindu-se Marin.

Stih: Imbrăcăminte pre Maria, Marin îl măr-turisește,

Iară mormântul pre Marin, Maria îl vădește.

Această Cuvioasă schimbând hainele femești, s'a imbrăcat bărbătește, și în loc de Maria s'a numit pre sine Marin. Și intrând în monastire împreună cu tatăl ei cel duple trup, s'a tuns monah, și slujă împreună cu monahii cei mai tineri, fără să se cunoască nici de cum că este femeie. Deci odată găzduind la o casă de streini, împreună cu alți frați, a fost pârâtă că a stricat fecioria ficei găzduitorului, și a primit cu mulțămire clewetirea aceia și ocară, și a mărturisit că a făcut păcatul ce nu-l făcuse. Pentru aceea a fost izgonită din monastire, și întregi trei ani se ticăloșea fericita, hrânind pruncul acela ce nu-l născuse ea; și după ce odată a fost primită în monastire, avea cu sine și pruncul acel din desfrânare, parte bărbătească fiind; s'a arătat însă adevărul, după ce s'a săvârșit; căci când o îngropară s'a cunoscut că era femeie. Iară fica găzduitorului care clewetise pre Cuvioasa, a fost muncită de un drac rău, pentru care a mărturisit că a fost stricată de un ostaș, și de aceea igumenul și monahii cari mai'nainte numeau pre Cuvioasa ticăloasă, atunci o numeau pre ea fericită, și de multă cinstire o au învrednicit pre ea.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Antonie, Arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: La nimic râvnind Antonie din cele de jos.

Cu dreptate s'a învrednicit bunătăților celor de sus.

Acest sfânt, duple tată eră din Asia, iară duple maică din Europa; însă a treia patrie avea Constantinopol care l-a imbrățișat, și l-a hrănit pre el, și dezbrăcându-l de scutecile maicii sale, l-a adus pre el la măsură de vârstă, învățându-l și sfințele Scripturi, în urmă l-a câștigat și păstor ieși. Deci fiindcă de multe ori cele ce au a se întâmpla în urmă, Darul Duhului la unii din oameni le însemnează mai'nainte pentru aceasta și sfântul acesta

prunc foarte mic fiind, prin minunată iconomie, săvârșea dumnezeasca Liturghie, precum vedeă pre preoți că o săvârșesc în biserică, și aduceă pâine, și țină cadelnița și tămâia; și prin acestea Darul arăta cu mulți ani mai'nainte, sfințenia ce eră să ia în urmă fericitul acesta.

Deci ajungând în vârstă, se făcū monah, și întrebuință prea cu bărbăție lucrătoare bunătatea și filosofia cea din lăuntru. Apoi a fost hirotonisit preot fără să voiască, și s'a făcut igumen monastirei sale adică a Studiiilor. Deci de atuncea, a iubit el priveghierea, postul, și neobosirea întru rugăciuni; atuncea încă și tatăl său s'a îmbrăcat în shima monahicească. Pentru aceasta luând vreme și pricină, sfântul Antonie, făcea milostenie cu amândouă mâinile, după obșteasca Parimie. Odinioară trecea Sfântul pre la un loc strămt, și împărțea milostenie, și acolo i s'a arătat unul, carele țină în mâini o mare legătură plină de galbeni, și zise către Antonie: Primește-o pre aceasta ca să o cheltuești la săraci, și mâna adică aceluia arătat țină galbeni, iară la ochi nu s'a arătat cine eră cu acest fel de bunătăți eră îmbogățit minunatul acesta părinte. Drept aceea pentru acestea viind vremea de se cerea Patriarh vrednic, atuncea cu hotărârea sfântului Sinod și a împăratului, s'a hirotonisit Patriarh Constantinoplei. Și deci alergă fericitul întărit de puterea Duhului Sfânt pre la toate bisericile orașului cu atăta grăbire, ca și când ar fi avut aripi (deși eră bătrân), și cu rugăciuni împlânzeă pre prea bunul Dumnezeu. Acesta ajută bisericile acelea ce erau putrede din vechime; da cu îmbelșugare cele de nevoie, la cliricii și anaghoștii cei lipsiți, și mângăia multe mii de săraci, cu dare de grâu și cu milostenii și așa multora de mult bine făcându-se pricuinitor, și minuni prea mari săvârșind, întru adânci bătrânețe s'a mutat către Domnul, și se face prăznuirea în monastirea sa.

Întru această zi, sfinții Saturnin și Plutin de sebie s'au săvârșit.

Stih: Aceste trupuri moarte a celor ce sunt tăiați.

A lui Saturnin și a lui Plutin, că sunt aflați.

Întru această zi, sfântul noul mucenic Hristea grădinarul, carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie șapte sute patruzeci și opt, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Fiind tăiat Hristea pentru dragostea Domnului.

Grădinar s'a arătat laturii Edemului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu, „focul s'a rușinat în Vavi-
„lon oarecând. Pentru aceasta
„tinerii în cuptor cu bucuros
„picior, ca întru o grădină
„verde sălfând, au cântat: Bine
„ești cuvântat Dumnezeuul pă-
„rinților noștri“.

Sfântul Sinod te-a avut pre
tine întâi slătător, de Dumne-
zeu cuprinsule, care sinod l-a
adunat sfântul Duh într'un loc,
dela marginile pământului, ca
să-i cuvinteze Dumnezeirea lui:
Bine ești cuvântat Dumnezeuul
părinților noștri.

Intocmai la cinste cu aposto-
lii lui Hristos, ai avut cinstea
șederei mai întâi și dumne-
zeasca învățătură a lor ai moș-
tenit, și urmând vieții lor, cântai:
Bine ești cuvântat Dumnezeuul
părinților noștri.

Slavă

Ăvând gând foarte isteț, în-
tins spre vederea lui Dumne-
zeu, ai rușinat vederea cea
tâmpă a ereficilor; iară pre cei

bine credincioși învățându-i, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Și acum, a Născătoare:

Strălucind tu cea fără prihană ca o oglindă a sfântului Dar, te-ai arătat Fecioară născătoare luminii, Născătoare de Dumnezeu, prea curată. Pentru aceasta cu un glas cântăm Nașterii tale: Bine este cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Prea arătat ai învățat a cinsti o Dumnezeire, ce este în Tatăl și în Fiul și în sfântul Duh, și o putere nemărginită, și o împărăție adevărată, păzindu-se negrăit osebirile fiecărui lpostas, căreia și cântând, strigai: Noroade prea înălțați-o întru toți vecii.

Făcându-te Ierarhe casă de sfințenie, pre toți îi sfințești, cei ce se sânguesc a chema numele tău, și zugrăvesc cu dragoste chipul tău, Părinte, spre aducerea aminte de tine, și cu credință cântă: Preoți binecuvâțați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Eu învățături de taină prea bine ai luminat turma ta, și acum ai crescut Biserica celor întâi născuți, făcându-te adaos

celor ce au strălucit din veac prin slujbe arhieresti și de taină; cu cari neîncetat strigi: Preoți binecuvâțați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoare:

Invățându-te taina ce s'a făcut cu tine Preacurată, și culegând izbăvirea și mântuirea sufletelor, ce ni s'au pricinuit prin tine împreună cu Arhanghelul Gavriil strigăm: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu glăsuind, și cu credință strigând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor l-a ars ne-
„bunește, cinstitorilor de Dum-
„nezeu. Iară văzându-i pre a-
„ceștia cu putere mai bună
„mântuiți, Făcătorului și Mân-
„tutorului a strigat: Tineri bi-
„ne-l cuvâțați, preoți laudați-l,
„noroade prea înălțați-l întru
„toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Fără de materie stând înaintea celui fără de materie, carele fiind ziditor tuturor și Domn, și Cuvânt și înțelepciunea Tatălui, cu ființa și cu firea, tu curat Dumnezeu l-ai cuvântat. Nu încetă a cere să se mântuiască, cei ce cu credință te

fericesc pre tine, grăitorule de cele dumnezești.

Văzându-te pre tine Duhul cel curat și sfânt, asudat întru ostenelele cele duhovnicești, și cu osârdie luptându-te pentru dânsul cu vrăjmașii Duhului, încununându-te ca pre un biruitor, te-a luat duple vrednicie, și te-a așezat în numărul cetelor celor de sus, prea fericite.

Slavă...

Isprăvind nevințele cele de cinste, și săvârșind călătoria cea prea bună, și învățând cu toată cinstea credința cea dreaptă, de Dumnezeu grăitorule, ai luat cununa dreptății dela Ziditorul tuturor, fiind petrecut cu cinste de sinodul învățătorilor, cu cântări de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Dă-mi mie Născătoare de Dumnezeu, să trec prea lesne viforul vieții, împlânzind pornirile supărărilor și ale patimilor, ca una ce ești bună, și mă povățuește către bunătate, pe calea cea cerească, ca să te slăvesc pre tine neîncetat, ca pre o făcătoare de bine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor tru-pește, și pânțelele tău s'a fă-

„cut mai desfătat decât cerurile.
„Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și oameni te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Celce ai împodobit Cerul...

Sosit-a prea luminat praznicul Ierarhului, veniți cu osârdie să laudăm întru dânsul pre Hristos, cel ce este minunat întru sfinți, și singur Domn.

A Născătoarei:

Nădejdea celor nădăjduiți, scăparea creștinilor, dimpreună că apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, roagă-te Fiului tău pentru toți, cei ce cu credință se închină ție.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 13 ZILE.

Prea cuviosul Părintele nostru Martinian.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Alegând sihăstria și pămîntul, fîmirea cea rea, fericite Părinte, fugind te-ai depărtat pre tine în peșteri și în munți, curățindu-ți și înfrumusețându-ți cugetul cu vedenii dumnezeiești, și cu înălțări. Pentru aceea te-ai făcut vas dumnezeesc al Duhului, purtătorule de Dum-

nezeu prea fericite, lauda postnicilor.

Mucenic de bună voie, și judecător și pârâș, te-ai făcut însuși fie. Că aprinzându-te de focul dulcetei celei fără de cale ai aprins foc mare, și te-ai băgat pre tine într'însul ca să te arzi; iară roua Duhului te-a răcorit din Cer, și furtuna cea nemărginită, o a mutat întru liniște.

In mijlocul mării ai locuit Părinte, fugind de valurile șarpelui, ci și acolo ți-a adus vrăjmașul curse, pre cea mântuiea de cumplitele și întreitele valuri ale mării. Și de acolo iarăș încălecând pre fiare, ai sosit la uscat, și ți-ai săvârșit nevoința, umblând în streinătate, necăjindu-te, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Slavă, glasul al 2-lea.

Bucură-te cinstită laudă și multă mirare a Palestinienilor, că ne-ai răsărit nouă ca un soare prea luminos, carele arzând toată puterea vrăjmașului, te-ai atins cu foc de măduarele tale prea fericite. Că în munți și în pustii, și în ostroave, ți-au adus fie toată supărarea, însă în pustii au adus înaintea ta o femeie. Iară în micul ostrov al mării, bântuitorul se ispitea să

te supere înțelepte; ci o Martiniane de trei ori fericite, nu încetă a te ruga lui Hristos neîncetat pentru noi, cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Tu ești bucuria îngerilor, tu ești slava oamenilor, nădejdea credincioșilor, Stăpână prea curată, și apărătoare nouă. Și către tine scăpând cu credință strigăm, să ne mântuim cu rugăciunile tale, de săgețile vrăjmașului, de întristarea cea stricătoare de suflet, și de toată scârba, toți cei ce te laudăm pre tine Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut Mielușeaua pre Mielușelul său, pironindu-se pre Cruce cu piroane, spaimântându-se, tare se vaită, și lăcrămând zicea. Cum mori Fiul meu, vrând să spargi zapisul lui Adam celui dintâi zidit, și să mântuești din moarte pre tot omul? Slavă rânduiei tale îndelung răbdătorule.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 2-lea.

Fiind împodobit cu poadoaba curăției și înfierbântat cu rugăciune dumnezească, și având locuitor întru tine pre Hristos cel născut din Fecioară, nu te-ai amăgit de po-

doaba femeiască, nici ai primit îndulcirea trupească; ci cu o-sârdie te-ai pus pre focul carele este rob ca și tine, având în inima ta foc dumnezeesc, și prin focul cel simțitor și vremelnic, ai stins văpaia gheenei. Pentru aceasta roagă-te Martiniane de trei ori fericite, să ne mântuim și noi de focul cel pierzător și veșnic.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pe lemn...

Pleacă-te spre rugăciunile robilor tăi Curată, și ne dă nouă izvoare de lacrimi, ca să ne spălăm întinăciunile greșelilor noastre Preacurată, și să stingem văpaia focului celui veșnic și prea amar. Că tu plinești rugăciunile celor ce din toată inima te chiamă spre ajutor, pre tine Maica Stăpânului.

A Crucii, a Născătoarei:

O cât este de mare bună-tatea ta, o cât este mai pre sus de gând milostivirea ta! O cât este de multă suferirea și îndelungă răbdarea ta, Cuvinte cel fără de început! Fecioara strigă tânguindu-se; cum cel ce ești nemuritor, ai iubit să mori? Mare taină văz, însă mă închin patimilor tale, care de bună voie ai răbdat.

Tropar, glasul al 4-lea:

Văpaia ispitelor, prin curge-

rile lacrărilor o ai stins Fericite, și valurile mării și pornirile fiarelor înfrânându-le ai strigat: Prea slăvit ești Atotputernice, cel ce m'ai mântuit de foc și de vifor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezești cuvinte cânt Fericite căile tale.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Adâncul mării Roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit“.

Si hăstrind și luându-ți Crucea ta Martiniane cuvioase, ai poftit să urmezi celui ce pentru tine a răbdat de bună voie Crucea și îngroparea, omorându-ți patimile trupului.

Alegând a petrece în muntele nepătimirii Cuvioase, te-ai dat spre plecările cele către Dumnezeu, ziua și noaptea, prin postire și prin înfrânare și prin rugăciune, prea înțelepte.

Slavă...

Luminător Bisericii te-a arătat pre tine Hristos mărite, ca

să luminezi cu bunățățile, Părinte, adunările credincioșilor, și să gonești negura sufletelor cea de multe feluri.

Și acum a Născătoarei :

Numai pre tine te-am cunoscut că ești Fecioară și după naștere, că ai născut pre Ziditorul Dumnezeu, și ai înfășat trupul celui ce înfașă pământul cu negură, cu puteri dumnezești.

Peasna 3-a, Irmos :

Se veselește de tine Biserica..

Neadormit păzind cu Duhul lumina sufletului Cuvioase, te-ai sălășluit în lăuntrul cămării celei înfelegătoare.

Nebăgând seamă de lucrurile cele veselitoare și trecătoare, cu cuget bine credincios ai sânguit să cuprinzi în sân cele statornice, Martiniane.

Slavă...

Strâmtându-te cu lățimea petrecerii celei sihăstrești cuvioase Martiniane, ai ajuns la lățimea cea veselitoare a raiului, veselindu-te.

Și acum, a Născătoarei :

Locuind în pânțelele tău cel ce locuște în ceruri, alt Cer însuflețit te-a făcut pre tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Se veselește de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând : Tu ești „puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul 1-ii.

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Intărindu-ți piciorul tău pre piatra buneii credințe, ai rămas neștrămutat de măiestria vrăjmașului. Și înfierbântându-te de focul dulceleilor, te-ai aruncat pre tine însuși în foc, arătându-te de bună voie mucenic, răcorindu-te de dumnezeiasca cercetare. Slavă celui ce ți-a dat ție putere. Slavă celui ce te-a încununat pre tine. Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă... Și acum...

Intinzându-ți mâinile tale cele dumnezești, cu care ai ținut pre Ziditorul cel ce s'a întrupat pentru bunătate, prea sfântă Fecioară, roagă pre Hristos să ne mântuiască pre noi de supărări, și de patimi, și de primejdii, cei ce te laudăm cu iubire , și strigăm ție : Slavă celui ce a locuit întru tine. Slavă celui ce s'a născut din tine. Slavă celui ce ne-a izbăvit pre noi prin nașterea ta.

Și acum, a Născătoarei :

Pironindu-te pre Cruce, cei fărădelege, și de ostași împungându-ți-se coasta cu sulia

Mântuitorule, Preacurata se tânguiă cu amar, și se spăimântă de suferința ta cea multă și înfricoșătoare, strigând: Slavă bună-tății tale. Slavă că prin moartea ta, ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soare, le dreptății, a stăut într-o sa, rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Strujind-ți trupul, cu petreceri rele, ai primit în inima ta cea curată, lumina Duhului Părinte, și bucurându-te strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Luminându-te cu strălucirile Duhului, ai trecut norul cel întunecos al dracilor, cu bună viersuire cântând celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Turnul inimii tale, nu l-a mișcat vrăjmașul, care ți-a năpădit valurile răutății, căci eră întărit pre piatra dragostei lui Dumnezeu, Martiniane vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoare:

Numai tu te-ai arătat Fecioară mai pre sus decât îngerii, că ai născut pre Cuvântul In-

gerul sfatului celui mare, cel ce luminează pre toți cei ce strigă: Slavă puterii tale Doamne,

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în- „tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu cre- „dință“.

Cine poate să spue isprăvile tale, că nevoindu-te pre pă-mânt cu viață, întocmai ca îngerii te-ai arătat cuvios.

Făcându-te tiranul organ de stricăciune, te-a năpădit ca să te înșele cu dulceață, dar s'a biruit cu împotrivirile tale, Părinte.

Slavă...

Făcându-te-ai judecător ție însuși de bună voie, că intrând în văpaie, ai stins de tot cuploarele patimilor, Fericite.

Și acum, a Născătoare:

Pre tine te punem înaintea armă nesfârșită împotriva vrăjmașilor. Pre tine te avem anghiră și nădejde mântuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ție cu gles...

Ispitu-te-a vrăjmașul șarpe cu graiurile cele viclene ale

femeii, ca pre strămoșul odinioară, dar cu istețimea ta, cea înțeleaptă, s'a surpat măestriile lui.

Prea lesne trecând cărarea care duce la odihnele cele de acolo, nu ai încetat Părinte a umbla prin pustii, și prin cetăți cu multă nevoie.

In munți și în mări te-ai depărtat pre tine, ca să culegi prin sfintele cugetări binele tău cel de curățenie, și să te învrednicești cununilor celor prea luminoase, înțelepte.

Slavă...

Mădulările tale le-ai dat focului să se arză, ca să stingi ațăfările dulcelelor cu roua Duhului, purtătorule de Dumnezeu, întărirea postnicilor cea nemișcată.

Și acum, a Născătoarei:

Cu totul te-a sfințit Cuvântul cel sfânt, sălășluindu-se negrăit în pânțele tale cel sfințit. Pre carele roagă-l neîncetat Născătoare de Dumnezeu, să se mântuiască robii tăi.

Irmosul:

Dertfi-voiu ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coasta ta“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Ca pre un învățător al bunei credințe iscusit, și de bună voie nevoitor cinstit, și viețuitor în pustie și locuitor, întru cântări după vrednicie să-l laudăm, pre Martinian pururea cinstitul; că el pre șarpe la pământ l-a călcat.

ICOS.

Dela margini până la margini, a străbătut vestirea bunățăților celor frumoase, și ale nevoințelor tale celor dumnezeiești. Că tânăr fiind de vârstă ai poftit să petreci în pustietăți, cântări și psalmi și rugăciuni înălțând lui Hristos pururea. Și ziua și noaptea sporind întru ostenele și în lacrimi, curat viața ta ți-ai săvârșit, și înțelepțește pre începătorul răutății l-ai rușinat; că tu pre șarpe la pământ l-ai călcat.

Intru această lună, în 13 zile, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Martinian.

Stih: Martinian trupească aprindere stingând, în sfârșit de nesfârșita văpae este fugând. În a treisprezecea zi, cu adevărat, Martinian de trup s'a dezbrăcat.

Acesta a fost din Chesaria Palestinei, și a început sihătreasca petrecere, de când eră în vârstă de optsprezece ani, petrecând prin pustiu și prin munți. Și plinind în sihăstrie, douăzeci și cinci de ani, după alte multe ispite, căzu și întru bănuire ca aceasta diavolească. Că o femeie oarecare desfrânată îmbrăcându-se cu haine sărăcești, se duse la acel munte unde eră sfântul,

și dacă inseră, începù a plânge, ca și cum adică ar fi rătăcit, și că ar mânca-o fiarele, de ar rămâneă afară. Deci se rugă sfântului să o primească în launtru în chilie, ca să nu o lase a fi mâncare fiarelor. Iară el văzând că nu este cu puțință a o lăsa afară, o primi în launtru, și el se duse în cea mai din launtru chilie. Iară când fu dimineața văzându-o prea cuviosul schimbată din haine, și împodobită, (că avusese haine luminoase lângă dansa cu care s'a împodobit preste noapte), o întrebă: Cine ești, și la cine ai venit? Iară ea fără de rușine, zise: Pentru tine. Și ocărând viața sihăstrească, și adăogând cum că toți dreptii cei mai înainte de lege și în lege au avut împreunări cu femei, și cu aceste cuvinte nerușinata îl îndemnă spre spurcata amestecare. Iară Cuviosul câte puțin îndemnându-se, și cuprins fiind mai să cază întru acel păcat. Insa socotind în ce chip ar fi ascuns făcând lucrul acesta până a nu cădeă încă în păcat, se trase înapoi, prin dumnezeescul Dar. Deci aprinzând multe găteje, sări în mijlocul lor, dojenindu-se pre sine și zicându-și: De vei putea Martiniane să rabzi focul gheenei, poftind necurata dulceată, supune-te femeiei. Și așa arzându-se pre sine, și smerind sălbăticierea trupului, și pre femeie înțeleptindu-o prin chipul acesta, o trimise la o mănăstire, și se făcù acolo monahie. Iară el vindecându-se de ranele focului, și povățuindu-l un corăbier, sosi la o piatră din mare, care eră depărtată de uscat cale de o zi, asupra căreia a locuit fericitul zece ani, hrânindu-se de corăbierul. Și iarăș s'a ridicat și de acolo, pentrucă vrăjmașul urătorul binelui nici acolo nu l-a lăsat neispitit; căci a nemerit o fată pre o scândură dintr'o corăbie înneacă și sfărâmată; și o scoase pre ea Cuviosul din mare deasupra pietrei, iară el puse de acolo zicând că nu se unește fânul cu focul, și sărind în mare, îl sprijiniră niște delfini, de-l scoaseră la uscat. Deci acolo eră trecând cetății și zicând: Fugi Martiniane, ca nu iarăș să te afle ispita, căci așa hotărâse a-și săvârși și cealaltă rămășiță a vieții lui. Și sosind la Atena, acolo a adormit

în Domnul, învrednicindu-se a se îngropă cu cinste mare de episcopul și de tot poporul. Și zic că și femeile cele două, adică cea dela munte mergând la mănăstire, și trăind cu curățenie s'a învrednicit de a făcut și minuni; iară cealaltă a răbdat pre acea piatră din mare până la sfârșitul vieții, îmbrăcată cu haine bărbătești, pre care haine i le dăduse corăbierul. Și se face soborul lui în cinstita biserică a sfântului Apostol Petru Verhovnicul, ce se apropie de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfinții apostoli și mucenici Achilia și Prischila.

Stih: Văzând Achila că se tae femeia, eră zicând:

Eu nu mă voiu îmbărbăta spre tăerea capului, bărbat fiind.

Sântul acesta Achila eră cismar de meserie, și auzind de sfântul apostol Pavel, s'a dus către el împreună cu soția sa Prischila. Și botezându-se amândoi de către dânsul, erau slujindu-i lui, și urmându-i prin toate orașele și satele, și împreună primejduindu-se, întru toate ispitele. Dar atăta i-a iubit pre ei marele apostol Pavel, pentru bunătatea lor, și pentru credința întru Hristos, în cât și pomenește de ei în epistolele sale. Deci așa lui Hristos și Apostolului bine plăcând, și multe minuni săvârșind, mai în urmă fiind prinși de necredincioși, li s'au tăiat capetele. Și așa mutându-se din cele de pre pământ, locuesc în ceruri.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evloghie Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Evloghie sufletul său Domnului dând, Binecuvintează pre Domnul său către carele este strigând.

Acesta eră pe vremea împărăției lui Iracie Arhiepiscop Alexandriei, înainte de sfântul Ioan cel milostiv. Și a făcut multe minuni, între care este și aceasta: Prea cuviosul Papa Leon, scriind pentru sinodul cel din Halchidon, epistola ortodoxiei, citindu-o pre aceasta cuviosul Evloghie, nu numai o a lăudat și o a primit, ci și tuturor o a propoveduit. Deci

Dumnezeu vrând să-i mângâie pre amândoi, a trimis înger în shima arhidiaconului lui Leon, mulțumind sfântului Evloghie pentru că a laudat arătata epistolă. Iară Evloghie vorbea cu îngerul lui Dumnezeu, ca cu un om, și ca cu arhiadiacoul Papii. Și după ce s'a făcut nevăzut dela el, acesta mai mult mulțumind lui Dumnezeu pentru minune, în mâinile sale și-a pus sufletul.

Intru această zi, sfântul tată, și fiu; răstigniți pre Cruce s'au săvârșit.

Stih: Tată cu fiu, de Cruce pătimesc patimă.

Pentru Părintele ce ș'a dat fiul spre patimă.

Intru această zi, cuviosul Simeon ctitorul mănăstirei Hilindarului din Atofi, carele a fost la anul o mie o sută nouăzeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cine nu te va lăuda Simeoane părinte?

Pre cel ce ai izvorit mir din al tău mormânt sfinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre-
dințe, mai mult de cât cu vă-
paia focului fiind aprinși au
strigat: Bine ești cuvântat în
„Biserica slavei tale Doamne“.

Ocârmuindu-te Părinte dumnezeiasca mână, asemenea ca Ionă te-ai aruncat pre tine în adâncimea mării, Cuvioase, încălecând pre fiare, și luminat ai ieșit la uscat.

Cu prea milostivă voință ai mântuit Părinte arătat pre fecioară de furtună amară, și o ai întărit pre neclătită piatră a

dumnezezești cunoștințe, ca să cânte și să slujească lui Dumnezeu spre bună plăcere.

Slavă...

Eu porunca lui Dumnezeu mântuindu-te de furtuna mării, această fericită răsplătire ai dat, omorârea trupului tău, și plecarea dragostei desăvârșit către Stăpânul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Soarele slavei carele a strălucit din tine Născătoare de Dumnezeu, a luminat sufletele tuturor credincioșilor, cari cântă cu dumnezeescul Duh: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil ..

Tu Doamne ești puterea și lauda mea, partea și sorțul meu. Eu purtând omorârea ta cea de bună voie, încunjurai cetăți și locuri Părinte, și strigai cu cântare: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ne slăbindu-te la minte, nici de frig, nici de zăduf, fiind aprins la suflet, nu te-ai ferit a nu ți se struji trupul. Ci le sufereai toate, socotind fericirea dreptilor și strigând: Toate lucrurile Domnului laudați pre Domnul.

Intraripându-te cu vetreala dumnezeescului Duh Înțelepte, prea ușor ai pluit marea vieții, Cuvioase și ai sosit la limanul împărășii lui Dumnezeu, cântând cu veselie: Binecuvâțați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

In locașuri luminoase te sălășluiești, dezbrăcându-te de norul trupului. Și te împodobiești Cuvioase cu podoabe țesute din sudorile tale cele sihăstrești, și cu prea curat suflet cânti: Binecuvâțați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ea să mântuiască lumea de stricăciune, s'a întrupat din tine cel mai pre sus de ființă, de Dumnezeu dăruită Stăpână văzându-se îndoit cu două lucrări, și cu două vori, dar într'un lpostas, căruia strigăm: Toate lucrurile Domnului laudați pre Domnul.

Imnosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și pulerea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi- „tori de buna credință strigând: „Binecuvâțați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a Imros:

Hristos piatra cea netăiată...

Toată strălucirea Duhului o ai primit cu cuget prea curat Martiniene și te-ai arătat lumină și stâlp înălțat de pe pământ Cuvioase, și povățuitor postnicilor.

Puitorul de nevoințe, ți-a dat fie Fericite, daruri pentru oste-nelele tale, ale căruia legi păzindu-le, ai săvârșit curata mucenie fără muștrare a cunoștinței Părinte pururea fericite.

In lumină locuești împreună cu îngerii, ca unul ce ai viețuit viață întocmai cu a îngerilor, îndestulându-te de dumnezeasca dulceață, și de vederea lui Dumnezeu și de curăție, ca cel ce ai fost curat cu Duhul, vrednicule de minune.

Slavă...

Jertfitu-ți-ai Domnului trupul tău și cugetul și inima de Dumnezeu grăitorule Martiniane, și te-ai arătat jertfă cu focul chinuirii arzându-te arătat, și păzit cu bună mireasmă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine norul cel ușor al Soarelui slavei, Născătoare de Dumnezeu, din carele mai pre sus de gând răsărind, a luminat toată zidirea, cu cuget bine credincios, în cântări te slăvim, Fecioară Maică.

Imnosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine munte- „le cel netăiat, Fecioară s'a tă- „iat, adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum- „nezeu te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Tu te-ai arătat Martiniane si- litor firei, și mucenic de bună voie, și îndreptător femeilor, cu care dimpreună biruind pre vrăjmașul, acum te rogi pentru noi.

A Născătoare:

Cu laude de mulțumită te lăudăm Fecioară, cu dragoste strigându-ți împreună cu îngerul: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Maică nenunțită a Împăratului slavei.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Avxentie.

La Doamne strigat-am Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Creștere de nevoință, arătând Axentie, ai luat dela Dumnezeu înmulțirea darurilor, a tămădui boale și a

izgoni draci; încredințându-te l-a chemarea lui Hristos, și umplându-te de dumnezeescul Dar al Duhului și de putere, și ocârmuindu-te cu adevărat, la liniște te-ai așezat prea ferice.

Fiind curățit la cuget, te-ai îmbogățit cu Darul tămăduirii- lor și al minunilor, că ai scuturat boalele patimilor, și negura, și întreitele valuri ale trupului și ai luminat starea sufletului. Pentru aceasta ai și strălucit întru adunările postnicilor, rugând pre iubitorul de oameni pentru cei ce te laudă.

Inmulțind talantul, care ți s'a încredințat Fericite, lucrându-l cu deadinsul, și semănând cu lacrimi Părinte, acum seceri cu bucurie, culegând mai cu multă bucurie și veselie adevărată. Ci ca unul ce ai îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu, Avxentie.

Slavă, glasul al 8-lea. A lui Anatolie

Ințelepciunea Duhului Sfânt cea prea curată, sălășluindu-se în inima ta cea curată, prea fericite Avxentie, cuvioase Părinte, te-a arătat pre tine izgonitor înfricoșat împotriva duhurilor viclenirii; și nu numai

înfricoșat, ci și doftor boalelor celor ascunse. Pentru aceasta având îndrăzneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, mântuește-ne pre noi de patimile sufletești și trupești, cu neîncetată mijlocirea ta.

Și acum a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te lauda îngerilor, bucură-te podoaba oamenilor. Bucură-te slava neamului nostru, bucură-te dumnezeiasca intrare la împărăția lui Dumnezeu. Bucură-te mijlocirea către cel ce ne-a zidit, bucură-te dezlegarea blestemului celui de demult. Ție îți cântăm laudă de mulțumită duple datorie, cei ce ne îndestulăm totdeauna de bunătățile tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele văzându-te întins pre Cruce, de bună voia ta lisuse, s'a spăimântat, și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despicaț, și mormânturile de frică s'au deschis, și toate puterile s'au spăimântat. Iară prea curată Maica ta dacă te-a văzut pre tine Stăpâne, a strigat cu jale: Vai mie, ce este acest lucru, care se vede?

Troparul, glasul 1-îu.

Locuitor postiului...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului,

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu înțelepciune laud pre dumnezeescul Avxentie.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea.

Adâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisi în chipul „Crucii puterea lui Amalic în „pustie a biruit“.

Erescând dragostea cea către Dumnezeu, părinte Avxentie și dragostea lumească părăsindu-o, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat comoară încăpătoare darurilor Duhului.

Plecatu-te-ai sub jugul Domnului cel bun, cu plecare de bună voie, părinte Avxentie, și pământul bunătăților l-ai înnoit, îngrășându-l pre el cu lacrimile, Fericite.

Slavă...

Instreinându-ți sufletul tău, și gândul de turburările vieții, și împreunându-te cu Dumnezeu, precum se cade, cu neîncetate nevoie ai viețuit pre pământ, ca un fără de trup, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a văzut acum Stăpână călătoria cea nepri-

cepută a lui Hristos, omenească și dumnezească, că s'a născut din tine Fecioară Curată Dumnezeu și om, ca să înnoiască ființa mea.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Fiind întărit cu puterea Crucii, ai stricat pornirile dracilor, și măestriile lor le-ai risipit cu nevoință, risipind năvălirea lor.

Vrmând pre pământ petrecerii îngerilor, cu osârdie te-ai nevoit a avea curățirea, într rugăciune și într priveghiere răbdarea, părinte Avxentie.

Slavă...

Eunoscând că desfătarea pricinuește sufletelor otrava morții, prin înfrânare ai omorât mișcările ei, de Dumnezeu cugătorule, cuvioase Avxentie.

Și acum, a Născătoarei:

Ela ce m'a zidit din început din țărână pre mine omul, se zidește pentru mine în pântecetele tău Preacurată, îndreptând căderea cea de demult.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lăudăm; ci într tine înțelepciunea „Tatălui cea ipostatnică Hristoase. Că nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul 1-*iu*.

Podobie: Mormântul tău...

Suindu-te cu adevărat în muntele vedeniei, și al lucrării prea fericite, cu fulgerile minunilor ai strălucit ca soarele, luminând marginile lumii. Pentru aceasta prăznuim astăzi prea sfântă pomenirea ta, și cu dragoste laudându-te, cu credință te cinstim.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

In muntele bunătaților suindu-te, te-ai închis pre sineți în chilie mică, prea fericite, fiind strămtorat pre pământ prin sihăstrie, și întraripându-te, prea înțelepte te-ai suit către lărgimea cea dumnezească, cu socoteală desăvârșit, Fericite. Pentru aceasta ai tras la înălțime, pre cei ce au fost căzuți într adâncurile supărărilor, lucrând minunile, cuvioase purtătorule de Dumnezeu Avxentie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ea pre o singură Fecioară între femei, pre tine care mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omenești te fericesc. Că într tine s'a sălășluit focul Dumnezeirii, și ca pre un prunc a-

pleci pre Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngereșc și omenesc, cu cuviință laudăm prea sfântă nașterea ta, și dintr'un glas împreună strigăm ție: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să ne dăruiască iertare de greșeli nouă, celor ce laudăm precum se cuvine slava ta Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pe Cruce înălțat, plângând, strigă cu amar: Lumea se bucură, prin tine luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei. Indelung răbdătorule Doamne, cea ce ești adâncul milei și izvorul cel nedeșertat; milosti-vește-te și dăruiește iertare greșelilor, celor ce cu credință laudă precum se cuvine dumnezeieștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-te Biserica pre tine Soa-rele dreptății, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne“.

Biruiitor împotriva duhurilor viclenirii cu ajutorul și cu Darul sfântului Duh te-ai ară-

tat părinte Avxentie, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Fugit-ai de turburarea râurilor nelegiurii, cu luare aminte, purtătorule de Dumnezeu prea fericite. Iară pâ râul desfătării l-ai bătut duple vrednicie prea cuvioase.

Credința și dragostea cea către Dumnezeu crescând tu purtătorule de Dumnezeu, te-ai suit către înălțimea cea prea înaltă a dumnezeieștii apropieri, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Cu minte întreagă Părinte, alegând mai de cinste dumnezească frumusețe cea nemîșcată, de cât pofta cea pământească a celor vremelnice, cu osârdie strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Știindu-te pre tine cu ade-vărat că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul trupește, toți credincioșii te numim Născătoare de Dumnezeu, aducându-ți numire asemenea cu firea lucrurilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în-tunerecul necunoștinței, pre

„cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Smintelele care împiedecau calea ta Părinte, cu istețimea cugetului și cu curăția sufletului, le-ai trecut fără vătămare.

Cu întocmirea cugetelor Părinte, cele vremelnice nebăgându-le în seamă, și în cele veșnice totdeauna adăogându-te, ți-ai petrecut viața.

Slavă...

Viața ta luminată, și credința ortodoxă, nevoița minunață, cuvântul îndulcit cu Darul, Avxentie.

Și acum, a Născătoarei :

Ăvând gând drept, plin de învățători, pre tine Preacurată toți te numim Născătoare de Dumnezeu, și cu dragoste te ferim.

Peasna 6-a, Irmos :

Jertfi-voiu ție cu glas...

Fiu luminii și zilei te-a arătat pre tine viețuirea ta, Fericite și luminător, în lume în loc de viață, ca cel ce ai umblat cu bună cuviință Părinte.

Slavă...

Ăducerea aminte de moarte socotindu-ți viața ta, foarte ales ai pricinuit hotărârea înțelepciunii Părinte, și te-ai mutat către înțelepciunea cea înființată.

Și acum, a Născătoarei :

Lăcaș lui Dumnezeu, și cămară de Mire te cunoaștem, năstrapă, sfeșnic și lespede, care ai avut scris întru tine pre Cuvântul, carele pentru milostivire s'a întrupaț, Preacurată.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC glasul al 2-lea.

Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Indulcindu-te cu înfrânarea de Dumnezeu cugetătorule, și pofta trupului tău înfrânându-ți, te-ai arătat sporind prin credință. Și ca un pom în mijlocul raiului ai înflorit, Avxentie, părinte prea sfințite.

ICOS.

Cine va putea spune acum nevoițele sau ostenelele tale Părinte; că din pruncie te-ai arătat următor legilor Domnului, și slujitor poruncilor lui, pentru dumnezeiasca desfătare. Iov nou te-ai arătat nouă cu luptele; din lume nemernic te-ai văzut, și străin de tot pământul. Înflorit-ai cu postirea și cu credința, iubit-ai privigherea și curăția, Avxentie, părinte prea sfințite.

Intru această lună, în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avxentie cel din munte.

Stih: Muntele eră ca Carmilul lui Avxentie, Cel ce afară de sfârșit întru celelalte s'a arătat Ilie.

In a patrusprezecea zi a lui Fevruarie, A lăsat viața Avxentie.

Acesta eră pe vremea împărăției lui Teodosie cel mic, cu neamul dela răsărit, sholarie fiind se făcu și călugăr, și suindu-se în muntele cel ce stă în preajma Oxiei, eră răbdător foarte la nevointă, și la credință foarte ortodox, combătând foarte, și defăimând păgânătatea lui Ev-tihie și a lui Nestorie ereticii. Și întâmplându-se la al patrulea Sinod ce s'a făcut la Halchidon, eră vrednic de cinste și de cucernicie lângă împărați, și luminat la față cu Darul cel dumnezeesc, către cei ce vorbeau cu dânsul, și vărsă în toate zilele izvoare de minuni și de tămăduiri la cei ce veneau către dânsul. Și cu pace adormind s'a pus în sfânta sa biserică, ce s'a zidit de dânsul. Și se face pomenirea lui la Mănăstirea lui Calistrat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Măron.

Stih: Firește trupul lui Maron veștejindu-se. Inverzește de a doua oară, în laturea Ede-mului sădindu-se.

Cuviosul acesta iubea să viețuiască fără de acoperemânt. Pentru aceasta s'a dus pe vârful unui munte, ce se cinstea de Elini, și aflând acolo capiștea dracilor zidită de aceia, sfințindu-o pre ea lui Dumnezeu, a locuit într'însa, făcându-și un mic cort sub carele de puține ori intră; deci deși viețuia fericitul prin mari osteneli, el însă nemulțumindu-se cu acestea, ci altele mai mari a aflat. Iară datătorul de plată Dumnezeu duple măsura ostenelilor, i-a dat lui și măsura Darului său; căci putea să vadă cineva, și lungori stingându-se cu rugăciunea sa, și tremurul contenind, și dracii izgonindu-se, și tot felul de boale cu singură rugăciune vindecându-se. Încă și multe mănăstiri făcând, pre mulți prin nevointă

i-a adus lui Dumnezeu. Deci așa silindu-se spre dumnezeasca lucrarea, și vindecând sufletele împreună și trupurile, dupăce a suferit puțină boală, s'a mutat din viață cu pace.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avramie.

Stih: Prin mai multă lucrare pre aceeași numire a aflat.

Avraam către cel împreună petrecător Avraam cu adevărat.

Acesta eră din cetatea Chirul pe vremea lui Teodosie cel mare, intru care s'a născut și s'a crescut, și a adunat bogăția petrecerii și bunătății sihăstrești. Căci cu atâta priveghere, și stare de toată noaptea, și cu postire ș'a omorât trupul său, în cât nemișcat mulți ani a rămas, neputând umbla. Deci aflând că lângă muntele Livanului, eră un loc plin de idoli, s'a dus acolo, și luând o casă cu chirie, ședea liniștindu-se trei zile, și a patra zi a ieșit liniștit; și mai întâi fiind prins de închinătorii de idoli de acolo, a fost îngropat în țărână; apoi i s'a poruncit de ei cu sila să fugă departe de acolo. Deci întâmplându-se de au venit atuncea cei ce strângeau dajdea, băteau fără de milostivire pre locuitori, cerându-le împărăteștile dări. Iară Sfântul milostivindu-se, a plătit acele dări la cei ce le strângeau, și așa a scăpat de bătaie pre muncitorii săi. Iară văzându-o aceasta, se minunau de iubirea de oameni a Cuviosului; deci din asemenea pricină făcându-se creștini, îndată au zidit și biserică, și l-au silit pre el să le fie preot; iar Cuviosul făcându-se preot, a șezut acolo trei ani, și bine povățuindu-i pre ei la bună cinstire de Dumnezeu și înțărindu-i, iarăș s'a întors la chilia sa, lăsându-le în locul său pre alt preot. Cu acest fel de bine, și lui Dumnezeu plăcute fapte, strălucind Cuviosul, s'a făcut episcop Careilor, care eră cetate a Palestinenilor, plină de idoli. Deci ducându-se acolo cu mii de osteneli, și cu de Dumnezeu însofiate învățături, a întors pre locuitori la buna cinstire, în scurtă vreme, și i a adus Domnului prin fapte

mai întâi învățându-i. Căci în toată vremea Arhieriei sale, nici pâine mănca, nici buruene fierte la foc; ci numai marile crude și alte burueni de asemenea, bea și puțină apă. Pentru carele înștiințându-se împăratul Teodosie cele despre el, l-a chemat la Constantinopol. Acolo dar ducându-se, și puțină vreme viețuind, s'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară trupul său, pomenitul prea bine credinciosul împărat Teodosie, cu mare cinste l-a trimis la cetatea Careilor.

Intru această zi, pomenirea sfântului Filimon episcopul Gazei.

Stih: Eu Filimon stând în mijlocul cuptorului.

Și mărturisind mi-am scris numirea în lăcașul Cerului.

Intru această zi, cuviosul noul mucenic Gheorghe croitorul Metileneanul, carele a suferit mucenia în Constantinopol, la anul o mie șase sute nouăzeci și trei.

Stih: Oarecarele este iarăș acest Gheorghe, Noul mucenic arătat, o de a lui bărbăție!

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam cu pofta bunei cre-
„dințe, mai vârtos decât cu vă-
„paia focului fiind aprinși, au
„strigat: Bine ești cuvântat în
„Biserica stavei tale Doamne“.

Ca unul ce erai rănit de dumnezeiasca dragoste a Stăpânului Părinte, către dânsul ai avut plecarea inimii tale cu totul nestrămutată, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Fiind luminat prea înțelepte cu strălucirea Mântuitorului, ai

înfruntat tare pre părtinitorul întunerecului, și ai surpat pre stăpânitorii lumii, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul meu și Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Firea oamenilor, care oarecând s'a stricat pentru depărtarea de către Dumnezeu, vrând Ziditorul Dumnezeu să o înnoiască de iznoavă, s'a sălășluit în pântecel tău Preacurată una prea lăudată.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Eu totul mutându-te către Dumnezeu, ai scuturat bună pătimirea trupului, și ai luat lucrarea minunilor, cântând: Toate lucrurile binecuvâțați, lăudați pe Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infricoșat te-ai arătat dracilor, având pre Hristos sprijinitor, a căruia Cruce ridicându-o, ai urmat după dânsul, cântând: Toate lucrurile binecuvâțați, lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Arătându-se Arhanghelul, grăește, vestește zămislirea Nașterii tale cea mai pre sus de cuvânt și mântuitoare lumii, Preacurată. Toate lucrurile strigând: Binecuvâțați, lăudați pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor A-
„totputernice, pre cei ce se fi-
„neau de buna credință, în
„mijlocul văpăii pogorându-te
„i-ai rourat, și i-ai învățat să
„cânte: Toate lucrurile bi-
„necuvâtași și lăudași pre
„Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu Botezul tău Părinte te-ai
împreunat cu toată Dum-
nezeirea, și păzind curată vred-
nicia chipului, Fericite, ai ajuns
cu veselie la strălucirea cea cu
trei lumini.

Acum nu prin închipuire
nici prin oglinde privești Pă-
rinte lumina dumnezeiești stă-
pâniri, ci față către față te în-
vrednicești luminii celei mai
pre sus de gând, și vederii lui
Dumnezeu prea înțelepte.

Slavă...

Ca unul ce ai multă îndrăz-
neală către Împăratul tuturor,
Părinte, roagă-te să se mântu-
iască de toate întâmplările, cei
ce săvârșesc cu credință po-
menirea ta, ca toți să te feri-
cim.

Și acum, a Născătoare:

Rupe acum lanțurile gre-
șelilor mele, Fecioară Născă-
toare de Dumnezeu, ceea ce

ai născut izvorul milostivirii,
una de Dumnezeu fericită, și
mă umple de veselie, ca du-
pre vrednicie să te slăvesc.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată
„de mână, cea din marginea
„unghiului, din tine muntele cel
„netăiat Fecioară s'a tăiat, adu-
„nând firele cele osebite. Pen-
„tru aceasta veselindu-ne, pre
„tine Născătoare de Dumne-
„zeu te slăvim“

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas..

Cu creșterea pătimirilor tale
ai crescut talanții, cari ți s'au
încredințat; și i-ai adus pre
dânșii Stăpânului tău, și ai au-
zit: Bună slugă, și celelalte ur-
mătoare. Către carele pome-
nește totdeauna, pentru cei ce
te cinstesc cu dragoste, Av-
xentie, de Dumnezeu purtăto-
rule.

A Născătoare:

Și după închipuire și cu
dragoste sărut, și cu credință
dau închinăciune prea curatei
și dumnezeiești icoanei tale,
Preacurată, din care izvorăsc
tămăduiri sufletelor și trupuri-
lor, celor ce te laudă pre tine
Stăpână, cu adevărat Născă-
toare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

ÎN 15 ZILE.

Sfântul Apostol Onisim.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz...

Repejunile râului, cuvintele cele negrăite ale propoveditorului, care s'au îmbogățit pre pământ din raiul desfătării, te-au veselit pre tine foarte mult, cel ce te-ai arătat cetate însuflețită lui Dumnezeu. Căruia te-ai și făcut slugă vrednică, învățând cele cerești, prea fericite, care nu este cu puțință la oameni a le grăi.

Cugetul cel slobod și volnicia sufletului le-ai luminat cu bun neamul credinței, și din robia cea pământească te-ai mântuit prea înțelepte, plecând grumazii la jugul lui Hristos. Pentru aceasta ai alergat, să mântuești pre oameni din robia cea înțeleghătoare, și să-i aduci la primirea Darului.

Ca o rază dăătoare de lumină te-a luminat pre tine Soarele și Învățătorul lumii, ca să luminezi lumea cu lumina propovedirii, și cu fulgerile cele dumnezeiești să pierzi întunecul înșelăciunii; și să luminezi

cugetele credincioșilor, mărite, prin lucrări de minuni în multe feluri.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mântuește de osândire, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, și de greșeli cumplite sufletul meu cel smerit. Și-l mântuește de moarte prin rugăciunile tale, și dăruiește să aflu la ziua cercetării îndreptarea, pe care o au aflat cetele sfinților, curățindu-mă prin pocăință, și cu vărsare de lacrimi mai 'nainte de sfârșit.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara și Maica ta pre Cruce spânzurat, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au îndulcit cu dărurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă lași pre mine singură în lume, ci grăbește de înviază, împreună înviind pre strămoși.

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Onisime...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântuește-mă Fericite pre mine cel ce sunt rob patimilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ea pre uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciul Faraon văzându-l
„înnecat, a strigat: Lui Dumne-
„zeu cântare de biruință să-i
„cântăm“.

Fiind luminat cu dumnezeescul și strălucitul Dar al Mântuitorului, mântuește sufletul meu cel întunecat Onisime, rugând pre iubitorul de oameni Dumnezeu, Fericite.

Luminându-te cu strălucirile cele dătătoare de raze ale lui Pavel, prea lesne ai scăpat din negura necunoștinței mărite, lui Hristos strigând cântare de mulțumită, prea fericite.

Slavă...

Dumnezeesc lucrător de cele sfinte te-ai arătat prea fericite, și cu dumnezeescul Duh arătat strălucind, pretutindenea ai alergat, vestind pre Hristos cu bună credință, de Dumnezeu fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită cu frumusețea bunătăților, Împărăteasă cinstită, mai pre sus de minte ai primit în pânțece pre Dumnezeu cel adevărat, carele ne luminează pre noi cu dumnezeștile bunătăți.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Apropiindu-ți gura la izvorul dumnezeștilor ape, și primind pâ râul desfătării, dintr'însul ai adăpat fața cinstitei Biserici, mărite Onisime.

Eu împărtășirea luminii celei înțelegătoare, prea luminat luminând inimile credincioșilor, cu luminile dreptei slăviri, și cu strălucirea cea purtătoare de lumină a propoveduirii.

Slavă...

Eu legăturile lui Pavel te-ai dezlegat de robia înșelăciunii, și cu primirea Darului fiind cinstit, te-ai făcut fiu lui Dumnezeu, arătându-le dumnezeesc moștenitor.

Și acum, a Născătoarei:

Eu înșelăciune târându-se șarpele odinioară, cu vicleșug m'a luat rob; iară prin tine scăpându-mă din robia lui, Maică a lui Dumnezeu, cu laude te fericesc.

Irmosul: *ὁ ἁγίος*

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale.

Sedeauna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Scăpându-te din robia răță-

cirii, slobod te-ai arătat întru Dumnezeu cu Darul, făcându-te lui rob curat, și fiind părtaș legăturilor lui Pavel, pentru Hristos te-ai omorât fără drep-tate Apostole. Pentru aceasta mărturisind duple lege, te-ai învrednicit luminii celei de sus Ierarhe Onisime. Pentru aceea strigăm ție: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei: *Ap. 100*

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, izbăvirea Evei, și vistieria cea mare a toată lumea. Că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință prea sfintei Nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară dacă ai văzut ridicat pre Cruce pre cel întrupat din tine în mijlocul a doi tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum te-ai răstignit de bună voie; cea ce ridici păcatele lumii, ca un

milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omenști de laudă să-ți aducem ție.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este pulerea mea, „Dumnezeu și Domnul; „cinstita Biserică cu dumnezească cuviință cântă, strigând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind“.

Dumnezeu, cel ce voește să se mântuiască toți din jugul robiei, te-a făcut lucrător de cele sfinte, Fericite, a sluji cinstitei Evanghelii, arătătorule de cele dumnezeiești.

Făcutu-te-ai prin Dar fiu lui Dumnezeu, propoveduind pre Cuvântul cel veșnic, și unul născut, carele fiind cu trup, s'a amestecat minunat cu cei de pre pământ.

Slavă...

Cu engolpiul cercărilor împodobindu-te, și cu dumnezeasca ungere a preoției, ca un preot te-ai arătat luminos, prea înțelepte, și cu răbdarea cumplitelor pătimiri te-ai făcut mucenic dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul cel fără de început, și fără vreme duple fire, a primit de voia lui începere de vreme, din Fecioară curată, vrând să

înoiască din stricăciune pre
cei de sub vreme.

Peasna 5-a, Irmos:

Eu dumnezeescă străluci-
„rea ta, Bunule, sufletele
„celor ce mânecă la tine cu
„dragoste, mă rog luminea-
„ză-le, ca să te vadă Cuvinte
„al lui Dumnezeu, pre tine ade-
„văratul Dumnezeu, pre cea
„ce chiemi din negura greşe-
„lilor“.

Cu isteşimea gândului şi a
sufletului, şi cu curăţia trupului
Fericite, zburând mai pre sus
de cursele vrăjmaşului, te-ai în-
nălţat către locaşurile cele ce-
reşti, suindu-te cu aripile cu-
noştinţei de Dumnezeu.

Apostolul tău Bunule a pro-
poveduit oamenilor venirea ta
cea prin trup, povăţuind pre
cei rătăciţi către cunoştinţa ta,
şi luminându-i cu lumina cu-
noştinţei.

Slavă...

Arătat-te-ai Biserică prea
cuvioasă, având întru tine ca
un sfeşnic, lumina Darului în-
temeiaţă cu zidirea dumneze-
escului Duh, fericite Onisime.

Şi acum, a Născătoarei:

Lanţurile păcatelor mele,
rumpe-le Fecioară cu mijloci-
rea şi cu ajutorul tău. Că tu
eşti nădejdea celor desnădăj-

duţi, cari aleargă cu credinţă
la dumnezeesc acoperemântul
tău.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Strălucind ca soarele, cel ce
s'a chemat din Cer cu lu-
minarea Darului, te-a pogorît
pre tine rază strălucitoare, ca
să goneşti cu bună tărie întu-
nerecul nedumnezeirii, prea fe-
ricite.

Slavă...

De faţă ai înfruntat în pri-
velişte trufiile cele putrede şi
cu credinţă rea, a celor fără-
delege, grăind cu bună cre-
dinţă dumnezeieştiile învăţături
ale buneii credinţe, Ierarhe al
Domnului prea cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind vinovat cu păcate, şi
rănindu-mă cumplit eu ticălo-
sul, la tine alerg Maica lui Dum-
nezeu cea milostivă, rugân-
du-mă: Şterge semnele rane-
lor greşelilor mele.

Irmosul: *Trădă*

Marea vieţii văzându-o înăl-
„tându-se de viforul ispitelor,
„la limanul tău cel lin alergând,
„strig către tine: Scoate din
„stricăciune viaţa mea, mult
„milostive“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Ca o rază te-ai arătat lumii
fericite, luminându-te cu razele

lui Pavel, soarelui celui prea luminat, carele a luminat lumea. Pentru aceasta toți te cinstim Onisime.

I C O S.

Pre tine cel tras la credință de înțeleptul și dumnezeiasca trâmbiță Pavel, și luminat cu taină prin cuvântul adevărului, și mărturisit pentru lucrarea faptei bune, și întărirea credinței, cine ar putea să te mărească cu adevărat duple vrednice, sau ostenele tale să le laude, prin care tare ai oprit înșelăciunea. Că din robia lumescă, ungându-te preot întru dumnezeescul Duh, și luând propoveduirea Apostolică, te-ai împărtășit și cununilor. Pentru aceasta toți te cinstim Onisime.

Intru această lună, în 15 zile, pomenirea sfântului Apostol Onisim, ucenicul sfântului Apostol Pavel.

Stih: Onisim coapsele tale spre zdrobire întinzând.

Vitejește căile coapselor lui Pavel alergând. În a cincisprezecea zi.

Coapsele lui Onisim le zdrobi.

Acesta era slugă lui Filimon Romanul, către carele scrie fericitul Pavel Apostolul, căruia făcându-se ucenic și slugă Onisim, apoi după sfârșitul lui, prinzându-se, s'a adus înaintea lui Tertil, Eparhul Romei, și de dânsul fu trimis la Potiol. Și viind acolo Tertil, și aflând pre Onisim stând tare în credința lui Hristos, întâi l-a bătut cumplit cu toioge. După aceea i-a sfărâmat fluierile picioarelor, de l-a scos din viața această deșartă.

Intru această zi, sfântul mucenic Maior în bătaii s'a săvârșit.

Stih: Șalele tale de ocări prin bătaii pline fiind.

Mucenice Maior, zicerea lui David fii zicând.

Acesta era pe vremea împăraților Maximian și Dioclițian, ostaș în ceata numită a Mavrilor; și când se afla în cetatea Gazei, a fost pârît la ighemonul de acolo că este creștin. Deci înfașându-se la judecatorie, și mărturisind pre Hristosul său, l-a bătut fără de milă șapte zile, și atât a fost bătut de cumplit, în cât treizeci și șase de ostași se schimbau bătându-l pre el; iară sângele din trupul său curgea ca un pârâu, în cât a roșit tot pământul de acolo. Deci vitejește suferind mucenicul lui Hristos atâtea de mare muncă, din ostășească rânduială, a mers davidicește, la rânduiala cereștei ostășiri, dându-și sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea părintelui nostru Evsevie.

Stih: Trecut-a cu bucurie viața oamenilor. Și Evsevie minunea îngerilor.

Acest cuvios, de unde a fost, și din cari părinți s'a născut, istoria sa nu ne-a arătat; ci aceea ce știm pentru el, aceea și zicem: Căci Cerul plin sihăstreștile sale ostenele l-a câștigat patrie; și mai întâi s'a dus la o monastire de s'a făcut monah. Apoi s'a suit în vârful unui munte, și acolo s'a făcut o mică îngrăditură de pietre, în launtru căreia se necăia fericitul fără acoperământ sau umbră. Și haină avea de piele, hrana sa era nohot și bob muiat, care odată mănca și smochine uscate, spre întărirea trușteii slăbiciuni. Dar atâtea de tare se nevoia din început până în sfârșit, în cât și după ce a ajuns la adânci bătrâneți, și i-au căzut cei mai mulți dinți, nu s'a schimbat nici atunci hrana nici locuința; ci vitejește suferea protivnice suflărilor vânturilor, avându-și fața zbârcită, și carnea trupului uscată, în cât nici brăul nu putea stă pre mijlocul său, ci cădea jos, fiindcă carnea de sub mijlocul său era topită; asemenea și oasele, despre amândouă părțile mijlocului. Și fiindcă veneau mulți la el, și-i turburau liniștea, s'a dus la o

sihăstrie, ce eră aproape și făcându-și o îngrăditură, în unghiul zidului, se nevoia acolo obișnuita sa nevoia. Spun încă că toate șapte săptămâni ale marelui post mănca numai cincisprezece smochine uscate, de și eră obosit, de o nespūsă boală. Deci cu asemenea osteneli, necăjindu-se viteazul nevoitor, a viețuit preste nouăzeci de ani, și așa s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor „tineri. Iară pre Haldei arzân- „du-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigă: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri“.

Luat-ai Onisime fericitul sfârșit, și prin nădejde privești nemurirea cea neperitoare, Fericite, și veselindu-te, cânti lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Eu cugetul tău cel vitejesc Onisime, ai călcat măestriile înșelăciunii, surpându-le pre ele cu organele bune credințe, de Dumnezeu înțelepțite, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Ea ceea ce ai fost cu totul fără prihană, Mireasă a lui Dumnezeu, ai zămislit în pân-tece pre Dumnezeu Cuvântul,

cel ce este în sânurile Tatălui nedespărțit, și ținut în mâinile tale, binecuvântată, prea sfântă Maica lui Dumnezeu Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaia cuvioșilor...

Dănuind împreună cu îngerii fericite Onisime, și fiind împodobit cu cununa muceniei, stai luminat înaintea scaunului Stăpânului. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Slujind dumnezeescului apostol ai luat lucrarea dumnezeștilor minuni celor negrăite, Fericite făcându-te propoveditor adevărat lui Hristos. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Eu Darul tămăduirilor îmbogățindu-te, din izvorul cel îndestulat al Mântuitorului, tuturor le-ai dat ca să se plece dumnezeștilor porunci Fericite. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Invățându-ne minunea nașterii tale, lăudăm taina cea mare, și mai pre sus de cuget, Preacurată cinstită Maica lui Dumnezeu, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaia cuvioșilor rouă

„ai izvorît, şi jertfa dreptului
„cu apă o ai ars. Că toate le
„faci Hristoase cu singură voi-
„rea; pre tine te prea înălţăm
„întru toţi vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Stea pre luminoasă te-ai a-
rătat, strălucind cu raze lu-
minătoare ale Duhului, lumi-
nând marginile lumii, cu lumina
cunoştinţei de Dumnezeu feri-
cite Onisime. Pentru aceasta
împreună cu cetele Apostolilor
te mărim.

Fiind foarte împodobit cu
roadele Duhului, te-ai ridicat
la ceruri, făcându-te purtător
de Dumnezeu, Apostol cinstit
al lui Hristos, te-ai arătat lerarh
prea înţelept, mucenic nebiruit,
propoveduitor adevărat, celor
mai pre sus de gând, de Dum-
nezeu fericite.

Slavă...

Totdeauna părtineşte, pen-
tru cei ce te laudă şi cinstesc
prăznuirea ta pururea, stând
înaintea Stăpânului Onisime, cu
totul luminat, cu totul strălucit,
cu totul luminându-te de fulge-
rile cele de acolo.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin naşterea ta prea curată
Maica lui Dumnezeu izbăvin-
du-mă de omorârea trupească
cea de demult, şi lepădând

blestemul şi stricăciunea şi
moartea, care s'au pricinuit din
păcat, acum împreună cu oş-
tile cele cereşti te slăvesc.

Irmosul: TROICAZ

Pre Dumnezeu a-l vedeă nu
„este cu putinţă oamenilor, spre
„carele nu cutează a căută ce-
„tele îngereşti; iară prin tine
„Preacurată, s'a arătat oame-
„nilor Cuvântul întrupat. Pre
„carele slăvindu-l cu oştile ce-
„reşti, pre tine te fericim“.

SVETILNA.

Podobie: Cu Ucenicii să ne suim.

Fiind învăţat prea fericite de
Pavel corifeul apostolilor, îm-
preună cu dânsul ai încunjurat
pământul, prea înţelepte, întă-
rind cu cuvântul, inimile cele
slăbănogite de rălăcirea înşelă-
torului, şi săvârşind călătoria,
stai înaintea lui Hristos în ce-
ruri, împreună cu îngerii ru-
gându-te pentru lume, apostole
Onisime.

Şi acum a Născătoarei:

Minunea cea prea minunată
a Naşterii tale celei mai pre
sus de cuget, nu poate nici
gândul îngerilor, nici al oame-
nilor, a o tâlcui, sau a o înţe-
lege Fecioară; că ai născut
negrăit, pre Dumnezeu cel mai
pre sus de fiinţă. Pre carele îl
laudă toată zidirea ca pre un
făcător, împreună cu Tatăl şi
cu Sfântul Duh; a căruia bucu-

rie învrednicește-ne și pre noi
Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Sfântul mucenic Pamfil, și cei împreună cu
dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea,

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intocmai la număr cu A-
postolii făcându-vă pur-
tătorilor de chinuri, ați luat cu-
getare asemenea la râvnă cu
dânșii, nespăimântându-vă de
cruzimea cea fără de Dumne-
zeu a tiranilor; ci propovedu-
ind pre Mântuitorul bărbătește
și cu tărie, ați răbdat sdrunci-
narea membrilor cu nădejdea,
culegând acum desfătărilor cele
viitoare prea înțelepților.

Bruind cu răbdarea impro-
tivirea celor fără de Dumne-
zeu, și cu multe feluri de munci
luptându-vă, duple vrednicie,
ați luat cununa din mâna cea
stăpânitoare de viață, îmbogă-
țindu-vă acum cu moștenire ne-
trecătoare, și împărășind îm-
preună cu Mântuitorul și Stă-
pânul tuturor, în corturile cele
veșnice, străluciților.

Împreună cu Pamfil de

Dumnezeu cugetătorul, și Va-
lent, Selevchie, Daniil, Teodul,
Isaia, Ieremia, Ilie și dumneze-
escul Porfirie, Pavel, Iulian,
Samuil cel minunaț, acum să
se cinstească cu cântări de ver-
suri, și cu multe feluri de laude,
vitejii și pururea cinstiții mu-
cenici.

Slavă, Și acum, a Născătoare:

Cu ploile Darului Duhului,
strălucește-mi cugetul meu
Preacurată, ceea ce ai născut
picătura, pre Hristos Dumne-
zeul nostru, carele șterge nele-
giuirile oamenilor cu milostivi-
rile, și înneacă izvorul patimi-
lor mele prin rugăciunile tale,
și mă învrednicește pârâului
desfătării celei pururea vii.

A Crucii, a Născătoare:

Melușaua ceea ce te-a nă-
scut pre tine Mielule și Păsto-
rule, dacă te-a văzut pe lemn
se tânguia, și ca o Maică către
tine strigă: Fiule prea iubite!
cum te-ai ridicat pre lemnul
Crucii îndelung răbdătorule;
cum ți s'au pironit mâinile și
picioarele Cuvinte, de cei fără-
delege; și sângele ți-ai vărsat,
Stăpâne.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoare:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laud ceata cea cu numărul de doisprezece a nevoitorilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Adâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru tre-
cându-l Israil cel de demult,
cu mâinile lui Moisi în chipul
Crucii, puterea lui Amalic în
pustie a biruit“.

Cu puterea prea sfântului
Duh, ceata cea cu numărul de
doisprezece adunându-se, ca
o purtătoare de biruință, vite-
jește a biruit tabăra cea vi-
cleană și fără de Dumnézeu
a celor rău credincioși.

Rușinatu-s' a vrăjmașul lovindu-se cu purtătorii de chinuri mucenici, că deșertându-și cu amărăciune cumplită tolba, nu a putut să biruiască țăria vitejilor.

Ingrozirea nebuniei elinești o ați călcat mucenici ai lui Hristos, fiind împodobiți cu dumnezeiască minte și înțelepciune, căreia n'au putut grăi împotrivicii, celor bine credincioși.

Slavă...

Dumnezeescul și grăitorul

de Dumnezeu Pamfil, având numire adevărată, a păzit legătura dragostei către Hristos nerumpită până la moarte.

Și acum a Născătoarei:

Socotindu-te cu toată credința, că ești norul, care ne-ai strălucit nouă Soarele dreptății, pre Fiul Tatălui cel unul născut, totdeauna te fericim Născătoare de Dumnezeu prea laudată.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Impodobit ai fost întru buna credință, cu fapta și cu Cuvântul, și cu cinstita ungere a preoției, mucenice al lui Hristos, Pamfile, de Dumnezeu înțelepțite.

Adunându-vă la o unire mucenici ai lui Hristos, v'ați făcut ca o alăută preste tot bine tocmită, ce cântă cu bună viersuire graiuri de mărturisire.

Slavă...

Alergând către semnul cinstitei chemări cerești, ca niște biruitori, ați luat cunună dela Stăpânul.

Și acum, a Născătoarei:

Sălășluitu-s' a întru noi, Preacurată, cel ce locuește întru înălțime, că mai pre sus de fire luând din tine trup, s'a îmbrăcat.

Irmosul:

Se veselește de Tine Bise-

„rica ta Hristoase, strigând:
„Tu ești puterea mea Doamne,
„și scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ceata celor doisprezece dumnezeești mucenici, cu adevărat, întrarmându-se cu tărie împotriva muncitorilor vrăjmași, cu armele credinței a biruit pre aceștia, și încununându-se cu cunună dela Dumnezeu, s'au numărat în ceata îngerilor, cu cari împreună neîncetat se roagă, ca să mântuiască de năpăști și de scârbe, și de muncile cele veșnice, pre cei ce-i fericesc pre dânșii.

Slavă, altă Sedealna, glasul acelaș.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Fiind puși înaintea groaznicilor munci, pătimitorii Domnului cei viteji bucurându-se, cu cuget nespăimântat le-au suferit pre ele, nebăgând seamă de trup. Pentru aceasta au moștenit veșnica slavă rugându-se pururea pentru noi, cari lăudăm luptele lor.

Și acum, a Născătoarei:

Nu vom lăceă nici odată Născătoare de Dumnezeu, a lăudă cu mulțămită din inimă, milele tale Stăpână, noi robii tăi, strigând și zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbește de ne mântuește, de vrăjmașii cei nevăzuți și văzuți, și de toată

îngrozirea, că tu ești sprijineala noastră.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce mai pre urmă te-a născut cu trup, văzându-te pre Cruce spânzurat Hristoase, strigă: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cel ce te slăvești ca un Dumnezeu de îngeri, de bună voie te răstignești acum de oamenii cei fărădelege? Te laud Fiule îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreplății, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii tale Doamne“.

Banțul mucenicilor tăi Stăpâne s'a arătat împodobit cu dumnezeeștile daruri ale prorocilor, și ale apostolilor, arătându-se prin purtarea de grijă, întocmai la număr cu dânșii.

De multe feluri de viețuiri adunându-vă, în scurtă vreme v'ați învrednicit a păzi deplin turnul Bisericii, cu un glas strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Viclenirile și meșteșugurile tiranilor, n'au plecat pre mu-

cenici, nici durerile muncilor nu i-au slăbit, pre cei ce cu osârdie strigau: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Ceata cea prea lăudată a mucenicilor ocârmuindu-se cu mâna Stăpânului, pentru dânsul a răbdat moartea cea de voie, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Auzind dumnezeieștile graiuri, cele pentru tine Născătoare de Dumnezeu, și văzând săvârșirea lor, noi cei ce ne-am mântuit prin nașterea ta, strigăm ție: Bucură-te Fecioară cu totul fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în- „tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Nesuferind a băgă seamă de cele de pre pământ o Pamfile, ai luminat cu pătimirea dumnezeiasca viețuire, care din pruncie ai petrecut.

Valent cel împodobit cu dumnezeiești căruntețe, și cu înțelepciune, trăgându-se de neam din cetatea cea sfântă, ca un mucenic s'a încununat.

Slavă...

Având gândul lui Hristos, ca unul ce ai avut numirea lui Pavel, prea lăudate, nevoindu-te după lege, te-ai împodobit cu cununa mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Indreptat-ai Preacurată alunecarea Evei, născând pre Dumnezeu Cuvântul, carele a îndreptat căderea celor surpați la pământ.

Peasna 6-a Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Cu moartea a cumpărat viața cea mai bună Samuil și Ilie, Daniil, și dumnezeescul Ieremia, și pre lângă aceștia Isaia cel cu nume mare.

Intărindu-se vitejii cu nădej-dile vieții celei veșnice, cu bucurie au răbdat sdruncinările trupurilor, cei ce au fost într'un număr cu dumnezeieștii Apostolii tăi Mântuitorule.

Slavă...

Luminător luminați acum au răsărit lui Dumnezeu Eghiptul, carele mai de demult fiind acoperit cu întunericul cel adânc al necunoștinței, și s'a îmbogățit cu lumina cunoștinței de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Munte te-a văzut pre tine Daniil Preacurată, din carele

s'a tăiat piatra ceea ce a sfârșit chipul înșelăciunii, și a umplut toate marginile pământului de cunoștința lui Dumnezeu.

Imnosul:

Iertfi-voiu fie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curățindu-se cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Cântând cele de sus...

Iubind dumnezeieștile voiri ale lui Hristos, te-ai arătat tămăduitor credincioșilor, de Hristos iubitorule mărite înțelepte Pamfile, pentru aceasta și ferim a ta cinstită prăznuire, rugându-te nu încetă pentru noi toți.

I C O S.

Iată a răsărit luceafăr luminos, dumnezeiască pomenirea tarelui viteaz Pamfilie de Dumnezeu propoveduitorul, luminând vederile și inimile tuturor cu lumină neînserată, bucurându-ne, o iubitorilor de praznic, veniți să ne adunăm, și dumnezeiască ziua lui, ca o bună prăznuire de preste ani cu cântări să o încununăm, binecuvântând și laudând pre Domnul, cel ce l-a încununat pre dânsul după vrednicie. Că rugându-se nu încetează pentru noi toți.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfinților mucenici Pamfil, Valent, Pavel, Selevchie, Porfirie, Iulian, Teodul, Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil și Daniil.

Stih: Pamfil decât toate, Cuvinte iubindu-te, Și tăerea capului iubită o socoate. Pavel, Selevchie, și Valent, (de paharul tău dorind).

Văzând junghierea, bucurându-se tăerea sunt suferind.

Doi dumnezeiești mucenici către foc au fost sărind.

Amândoi un foc al dumnezeieștei dragoste hrânind.

Stigle înșelăciunii pre lemn au pironit, Și pre Teodul, robul celui răstignit.

Prin numirile proorocilor și sfârșiturile mucenicilor.

Se laudă cincimea mărturisitorilor prin tăerea sabiilor.

În a șasesprezecea zi a lui Februarie.

Pre Pamfil îl tae ascuțișul sabiei.

Acești măriți mucenici, întru al șaselea an al goanei ce a făcut Dioclițian asupra creștinilor, au fost aduși la mucenie, din multe cetăți și deprinderi și meșesuguri și dregătorii, într-o credință a lui Hristos adunați fiind. Iară întru acest chip au fost prinși; că vrând ei să treacă prin porțile Chesariei, întrebându-i păzitorii ce erau la porți, cine sunt și din ce loc? ei răspunseră că sunt creștini, și patria le este Ierosolimul cel de sus. Drept aceea îi prinseră, și-i duseră înaintea ighemonului Firmilian. Deci cei cinci mucenici Eghipteni, adică: Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil, și Daniil, după multe munci primiră judecată de moarte de sabie, adică să-i tae. Tăindu-se împreună cu dâșii și Pamfil, și Selevchie și Valent, și Pavel. Iară Porfirie cerșind trupul lui Pamfil stăpânului său, fu prins, și băgat în foc. Asemenea și Iulian îmbrățișând trupurile sfinților și sărutându-le, fu băgat și el în foc. Iară Teodul fiind răstignit pre un lemn, și-a săvârșit mucenia sa. Și se face pomenirea lor în sfânta biserica cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici cei din Martiropoli, și prea cuviosul Marută cel ce a făcut cetatea pre numele mucenicilor.

Stih: Numirea cu singur lucrul în orașul mucenicesc numit.

Prin mulțimea celor ce întru el prin sabie au mărturisit.

Maruță pre Dumnezeu foarte iubind.
Se bucură foarte, înaintea lui stând.

Acest cuvios Maruță, fu Episcop. Și a fost trimis de împăratul Teodosie, sol către împăratul Perșilor. Deci pentru prisosul bunătății sale, de mare cinste învrednicindu-se la Perși, mai vârtos, că și pre fica împăratului, ce eră ținută de duh viclean, o a mântuit, a cerut moaștele sfinților cela ce a suferit mucenia în Persida, și zidind cetate pre numele lor, le-au pus pre ele într'însa, și cu câțiva ani în urmă, a adormit și el în ziua întru care a zidit cetatea. Deci și pomenirea sa se prăznuște împreună cu mucenicii. **Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Flavian.**

Stih: Vremea vieții celei deșarte săvârșind.
Flavian anii cei veșnici este viețuind.

Acest cuvios, părintele nostru Flavian, ducându-se pre vârful unui munte, și făcându-și o chilioară, s'a închis într'însa. Și a petrecut acolo șasezeci de ani, fără să vorbească cu cineva și fără să se vadă de cineva; ci plecându-și cugetul la inima sa, gândia la Dumnezeu, și dela el luă toată mângăierea, duple proorocia ce zice: «Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cerurile inimii tale». Acesta aveă un loc săpat, și pe acolo scoțând mâna, primea hrana ce i se aducea; însă ca să nu se vadă de cei de afară, aveă săpat locul strâmb, ca în chip de cerc. Iara hrana sa era legumi muate, pre care le mănca odată în săptămână. Cu asemenea chip viețuind fericitul întregi șasezeci de ani, nu s'a schimbat nici cum hrana, nici această înaltă a sa petrecere. Deci prin acestea s'a îmbogățit dela Dumnezeu cu Darul minunilor, căci un prea mare balaur a omorât prin rugăciunea sa, asemenea și o aspidă. Și a gonit dintru o țarină mulțime de lăcuste ce erau să o prăpădească. Acesta și pre un tânăr îndrăcit l-a mântuit de dracul, și țâța unei femei vătămată de patima carchinului, o a vindecat, și pre unul lovit de un taur, și omorât, l-a înviat. Deci așa petrecând viața sa fericitul, a schimbat această vremelnică și

ostenicioasă viață, cu acea veșnică și fericită, întru care acum se veselește.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Flavian Patriarhul Constantinopolei.

Stih: De gânditoare stânci picioarele sale neîmpiedecând.

Flavian la tine Dumnezeu este alergând.

Acesta a fost preot sfintei biserici a lui Dumnezeu celei din Constantinopol; și pentru multa sa înfrânare, și îmbunătățita petrecere, cu voința lui Dumnezeu, și cu alegerea împăratului, și a Singilitului, și a slântului sinod s'a hirotonisit Patriarh al acestei biserici. Iară prin voirea lui Dumnezeu, a fost scos din ereticul Dioscor, și de cei de un cuget cu el, după ce a ținut patriarhia un an și zece luni, și a fost trimis în surghiunie. Intru care multe scârbe suferind pentru credința ortodoxă și căzând în boală, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul noul cuvios și mucenic Roman cel din Carpenisia mărturisind în Constantinopol la anul o mie șase sute nouăzeci și patru, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Ca la nuntă alergai la munci cu veselie.
Romane mucenice, bine fie ție pentru a ta bărbăție.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii „lui Avraam, cu pofta bu-
„nei credințe, mai vârtos de
„cât cu văpaia focului fiind
„aprinși, au strigat: Bine ești
„cuvântat în Biserica slavei tale
„Doamne“.

Eu față luminată, și cu cu-
răția cugetului Mucenice, vă-
zând mai'nainte bucuria ce te
așteptă, ai defăimat muncile,
zgâriindu-te fără de milă prea
fericite Porfirie.

Dumnezeu cel ce a mântuit pre cei trei tineri în cuptor, însuș acela te-a primit adevărat ca pre o jertfă bine mirositoare, pre tine cel ce te-ai ars de tot în foc pentru dânsul, purtătorule de chinuri, fericite Porfirie.

Slavă...

Fiind împodobit cu lăria trupului și a sufletului, prea lăudate Selevchie, ai surpat toată puterea tiranului, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul meu și Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ea o Născătoare de Dumnezeu ești mai frumoasă de cât toată zidirea. Că te-ai făcut adevărat lăcaș lui Dumnezeu prea sfânt. Bine ești cuvântată între femei, prea curată Stăpână,

Peasna 8-a, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Plecându-te tu legii lui Hristos, toate ai lepădat prea înțelepte Selevchie, și te-ai făcut ca un ostaș pentru ortodoxie, și învățător, purtând grije de văduve, și de săraci, și strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Luminându-te cu rază înțeleghătoare bătrânule, mărite mucenice Teodule, te-ai făcut și slugă adevărată urmând Stă-

pânului, a căruia Cruce poftindu-o, cu bucurie o ai răbdat, strigând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătându-te Iuliane lăcaș dumnezeescului duh, te-ai împodobit cu bunătatea obiceiurilor, arătându-te plin de bună credință și de blândețe, și arzându-te de tot, cu credință strigai: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind cuvântul mai înainte din Tatăl, fără de mumă s'a făcut al doilea din tine Preacurată fără tață, întrupându-se cel mai înainte fără de trup, vrând pentru milostivire să mântuiască pre cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Numai viața cea cerească poftind, să aveți pătimitorilor, cu mare îndrăzneală ați

defăimat pre cea vremelnică și trecătoare, și acum vă îndestulați de desfătarea cea mai bună și fericită.

In lăuntru livezii celei dumnezești dăntuiți acum cu osârdie, stând înaintea izvorului strălucirilor, mărișilor mucenici. Din carele scoțând luminile, cu totul vă luminați.

Cu cuvântul cel dumnezeesc curățind întinăciunile sufletelor voastre, și dezbrăcându-vă de hainele cele de piele, prin munci v'ați îmbrăcat cu haina mântuirii cea cu bună podoabă.

Slavă...

O ceață de douăsprezece nume aducându-ți acum aminte către stăpânul Hristos, pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea prea fericită, roagă-te, să se învrednicească salășluirea împreună cu tine.

Și acum, a Născătoare:

Ea o Maică a unuia Stăpânului, decât toate zidirile te-ai arătat mai pre sus Fecioară Marie. Pentru aceasta Preacurată toți credincioșii bucurându-ne, pururea cu cântările te slăvim.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea de marginea

„unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu- „nând firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și
Otpustul

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE

Sfântul marele mucenic Teodor Tiron.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul
al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...
Dar făcător de bogășie te-a dat pre tine Hristos lumii, ca un făcător de bine Dumnezeu, carele a primit cinstitul tău sânge Teodore, ce s'a vărsat pentru dânsul, și pentru râvna credinței lui Dumnezeu, aducându-se lui ca un Dar. Căruia stând acum înaintea cu îndrăzneala bune credințe, Mucenice, mântuește pre toți cei ce aleargă la tine.

Turn ești întărit, care gonești năpădirile împotrivnicilor, apărător nebiruit celor ce te laudă pre tine, sprijinitor grabnic, pătinitor fierbinte, și mântuire grabnică, ajutor de obște, solitor foarte tare, Fericite, mântuitor gata tuturor, celor ce te caută cu credință Teodore.

Având pâriul desfătării, și apa iertării, pre Hristos cel blând, și făcându-te mucenic al lui prea adevărat, mântuește-mă de pâraele nelegiuirei. Liniștește-mi apa cea nesuferită. Potolește viforul supărărilor. Mântuește-mă către liniștea cea de sus, vrednicule de fericire Teodore.

Alte Stihiri glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Mișcându-te de râvnă dumnezeiască, și arzându-te la suflet de dragostea Mântuitorului Hristos, mărite, împreună cu capiștea ai ars pre zeifa cea cu nume mincinos, care luă asupra ei numele Stăpânului, și Dumnezeu; și ai rușinat meșesugurile muncitorilor, răbdătorule de chinuri Teodore, și te-ai învrednicit bucuriei celei veșnice.

Suindu-te către înălțimea cunoștinței lui Hristos, Teodore, ai trecut cele văzătoare, și numai pre acesta l-ai găsit, și aflându-l l-ai iubit, și cu suflet viteaz pentru acesta ai pălinit. Pre carele roagă-l ca să se mântuiască de stricăciune și de nevoi, cei ce cu credință săvârșesc prea mărită pomenirea ta.

Cu putere ce ți s'a dat dela

^{întru} Dumnezeu, și(cu)cumplete rane înfășurându-te, răbdătorule de chinuri, ai stătut înaintea lui Hristos Dumnezeu Împăratului a toată făptura, primind cununi dela dânsul; pre carele roagă-l să se mântuiască de stricăciune și de nevoi, cei ce cu credință săvârșesc prea mărită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pre tine cel numit cu numele dumnezeștilor Daruri te cinstesc, de trei ori fericite Teodore. Că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezești, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea, și decât focul mai puternic arătându-te, văpaia ai stins, și capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeescul tău cap, mare mucenice nevoitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu; cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Primeste cântarea cea de robi a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, pre care o aducem ție Stăpână. Mântuește-ne pre noi cei lipsiți, și scoate din primejdii această turmă a ta, care cade la tine cu credință, întru cinstită Biserica ta. Că tu

născând pre Mântuitorul, ai îndrăzneală ca o Maică, a te ruga neîncetat, să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut Mielușeaua cea nespurcată, pre Mielul său trăgându-se de voie la junghiere ca un osândit, tânguindu-se zicea: Acum te sânguești Hristoase ca să mă faci fără de fiu, pre ceea ce te-am născut. Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule al lumii? Însă laud, și slăvesc pogorârea ta cea desăvârșită, și mai pre sus de cuget și de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 2-lea.

Darul cel de Dumnezeu dăruit, al minunilor tale mucenice Teodore, tuturor îl tinzi, celor ce aleargă către tine cu credință. Pentru care te laudăm pre tine, zicând: Pre cei robiți îi slobozești, pre bolnavi tămăduiești, pre cei săraci îmbogățești, și mântuești pre cei ce înnoată cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o oprești, și arăți pagubele celor ce li s'au făcut pătimitorule, și pre ostași îi înveți să se ferească de răpire, pruncilor dăruiești cu milostivire cererile, fierbinte ajutor te afli celor ce săvârșesc sfințită pomenirea ta. Cu care prea sfinte pătimitorule, și nouă ce-

lor ce laudăm mucenia ta, cere dela Hristos mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn ..

Nou Cer de curând arătat, văzându-te pre tine, însuși văzătorii Dumnezeuului celui curesc, îți propoveduesc slava cea lătită dela Cer până la pământ, și făptura mâinilor lui o vestesc în lume, având întărirea celui ce s'a întrupat din tine. Căci graiul lor a ieșit până la marginile pământului Fecioară, propoveduind limbilor nașterea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te vedeă pre Cruce Mielușaua, pre tine Mielul său, pironit cu piroane, se vaită spăimântându-se tare și lăcrămând, zicea: Cum mori Fiul meu, vrând să spargi zapisul lui Adam cel întâi zidit, și să mântuești din moarte toată omenirea? Slavă rânduiei tale, îndelung răbdătorule.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinței, în izvorul văpăii ca într'o apă de odihnă, sfântul mucenic Teodor s'a bucurat. Că cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce, Treimii s'a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului fără stihurile
Mucenicului.

Și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre cei ce te chiamă pre tine, mântuește-i
prea fericite.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat,
„și din răutatea Eghipetu-
„lui scăpând Israilteanul strigă:
„Mântuitorului și Dumnezeu-
„lui nostru să-i cântăm“.

Nevoindu-te Mucenice al lui
Hristos nevoița cea dumnezeiască,
ai săvârșit călătoria,
și păzind credința dumneze-
eștei dreptăți, ai aflat cunună.

Făcându-te dănuitor ceresc
împreună cu cei fără de tru-
puri, mărite, mântuești de pri-
mejdii și de întâmplări, pre cei
ce te chiamă pre pământ întru
ajutor.

Slavă...

Luând dela Hristos slava
cea mai pre sus de fire, pur-
tătorule de chinuri înconjuri
tot pământul, mântuind pre toți
cei ce te laudă cu credință du-
pre cuviință.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut
pre Înțelepciunea și Cuvântul
Tatălui, tămăduiește rana cea

cumplită a sufletului meu, și
îmblânzește durerea inimii
mele.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce...

Nu te-a spăimântat focul chi-
nurilor; pentru aceea în-
cezezi focul ispitelor, celor ce
aleargă la tine Teodore.

Cu rugăciunile tale mântu-
ește-mă de necazul carele mă
cuprinde, Mucenice al lui Hri-
stos, netezindu-mi toată calea
cea aspră a vieții.

Slavă...

Toată inima mea și cugetul
și sufletul întinz la tine, având
trebuință de ajutorul tău, pur-
tătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Incetează-mi turburarea cu-
getelor cea neîncetată, prea
curată Maică a lui Dumnezeu,
întreptându-mi mișcarea către
Fiul tău.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce a-
„leargă la tine: Doamne, tu ești
„lumina celor întunecați, și pre
„tine te laudă Duhul meu“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea
și Cuvântul...

Primind asupra ta toată în-
trarmarea cea dumnezească,
și surpând înșelăciunea cea
idolească, pre îngeri i-ai în

demnat, să laude nevoințele tale, ca aprinzându-te cu gândul de dumnezeeeasca dragoste, cu vitejie ai îndrăznit la moartea cea prin foc; pentru aceasta ca un purtător de numele Darului, împărțești darurile cele dumnezeesti, celor ce cer dela tine, purtătorule de chinuri Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, asemenea:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele grele, vindecă-le rogu-mă, și-mi dăruiește iertare greșelilor mele, care nebunește le-am făcut, întinându-mi sufletul și trupul eu ticălosul. Vai mie ce voi face, în ceasul acela, când îngerii vor despărți sufletul meu, de ticălosul meu trup? Atuncea Stăpână ajutoare să-mi fii, și folositoare fierbinte. Că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce înălțat, plângând strigă cu amar: Lumea se bucură, prin tine luând mântuire, iară pântecele meu arde

văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcat, căruia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruiește, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am prea slăvit „Dumnezeirea ta“.

Ocârmuitor te puiu pre tine, robul lui Dumnezeu, tu să mă ocârmuești cu vetreala Duhului și cu dumnezeestiile vânturi, prea laudate.

Rugămu-ne prea fericite Teodore, mântuește de toată îngrozirea, pre cei ce cu credință te fericesc, și cinstesc dumnezeeească pomenirea la.

Rugând Teodore pre dătorul de bine, și dăruitorul de cele mari, ai îndreptat pre cei împilați în locul răutății.

Slavă...

Nici viața, nici moartea, nici aceste de față, nici cele viitoare, nici focul, nici bățile de dragostea lui Hristos nu te-au despărțit de Dumnezeu, cugetătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Făcându-se sub vreme, cel ce a strălucit din Tatăl fără vreme, l-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mântuiască pre cei ce te laudă.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ție „Doamne: Mântuește-ne „pre noi. Că tu ești Dumnezeu „nostru, afară de tine pre altul „nu știm“.

Fiind podoabă mucenicilor, Mucenice al lui Hristos, fii ajutor credincioșilor și zid neclătit.

Indulcindu-te prin unirea cea mai bună, a bunătăților celor mai pre sus de gând, mântuește pre cei ce te cinstesc pre tine, Teodore.

Slavă...

Rânindu-te de dragostea Ziditorului, te-ai lepădat de bună pătimirea celor lumești, și bine ai plăcut lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu Cuvântul carele l-ai născut Fecioară prea curată, roagă-l neîncetat, pentru cei ce te laudă cu credință.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Fiind ajutor fierbinte Ortodoxiei, și făcându-te ocă-

rător înșelăciunii idolilor, pierde din sufletul meu nălucirea dracilor și chipurile patimilor.

Fii mie întărire și zid ne-mișcat, Mucenice, întărind ne-putința și putrejunea cugetului meu, cu folosirile tale Teodore, păzindu-mă nealunecat.

Slavă...

De oștirea cea făcătoare de stricăciune și trecătoare, n'ai băgat seamă. Iar oștirea vieții desăvârșit o ai iubit, prea fericite Teodore, întru care te-ai arătat purtător de biruință, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Strălucit-a din Sion bună cuvința celui prea înalt, îmbrăcându-se prin unire negrăită, cu luarea trupului din tine pururea Fecioară, și lumea a luminat.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru a- „dâncul răutăților rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeu mântuirii „mele“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firii...

Credința lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice ai călcat mult pătimitorule,

și cu cunună cerească te-ai încununat, în vecie Teodore, ca un nebiruit.

I C O S.

Pre tine cela ce te porți pre scaunul luminii, cu mulțumită prin credință te laudăm, că dumnezeesc Dar ne-ai dăruit, pre viteazul întru chinuri Teodor, cel de trei ori fericit în viață, ca pre un apărător al adevărului, și luminat al tău purtător de cunună, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta până în sfârșit a răbdat pătimind, ca un nebiruit.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Teodor Tiron.

Stih: Tiron de curând ales ostaș arătându-se.

La Dumnezeu de curând ars ostaș este apropiindu-se.

În a șaptesprezecea zi a lui Februarie.

A ars pre Tiron focul văpaie.

Acest sfânt mucenic, era în anii lui Maximian și Maximin împărații, din mitropolia Amasiei, din orașul ce se cheama Humalon. Deci numărându-se de curând în oastea Tironilor, și în ceata lui Vringa prepozitului aflându-se, fu scos, la întrebare de dânsul; și mărturisind ca Hristos este Dumnezeu, și batjocorind închinăciunile Elinilor ca niște idoli fără de suflet ciopliți, și lucru de mâini ome-nești, și dându-i vreme să-și ia seama mai bine, nu a cheltuit acea vreme spre nelucrare și zăbavă, ci spre foarte mare apucătură. Că a ars idolul mumei dumnezeilor, după cum bărfesc Elinii. Drept aceea fu prins, și mărturisind că singur el a fost pricina arderei, întâi spânzurându-l îl strujiră; după aceea îl băgară într'un cupțor aprins și-și luă sfârșitul în acela. Și se face pomenirea lui în sfânta sa mănăstire ce este în Forachia, în Sâmbăta săptămânei dintăiu a postului, când s'a

făcut de dânsul minunea colivilor, izbăvind pre poporul ortodox de bucatele cele spurcate junghiate idolilor.

Intru această zi, pomenirea sfinteii Mariamne sora sfântului Filip Apostolul.

Stih: Fecioara Mariamni pământul lăsând,
Pre Hristos cel din Fecioara Maria, acum este văzând.

După înălțarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mergând sfântul Filip cu Vartolomeu și Mariamna soru-sa la Ieropol și pentru că a propovăduit cuvântul lui Hristos, îl spânzură. Și când era a se săvârși, rugă pre Dumnezeu, și se cufundă în pământ antipatul și poporul ce era sub ascultarea lui. Iară ceealaltă, temându-se, se rugă sfântului Vartolomeu și sfinteii Mariamnei cari și ei stau spânzurați, ca să nu se cufunde și ei. Iară sfântul Vartolomeu și Mariamni se rugă sfântului Filip, și nu i-au prăpădit, ci încă și pre cei ce erau cufundați i-au scos afară. Iară pre antipatul și pre Ehidna femeia lui i-au lăsat de desubt. Atuncea fură slobozi Vartolomeu și Mariamni. Deci Vartolomeu mergând la India cea bogată, și răstignindu-l, s'a dat sfârșitul. Iară Mariamni mergând la Licaonia și propovăduind cuvântul lui Hristos, și botezând ea pre mulți, s'a săvârșit cu pace.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Auxivie, Episcopul Solonului Chiprului.

Stih: Pre Auxivie nu-l trece cuvântul tăcând,
Deși dimpotrivă s'a arătat din viață trecând.

Acesta era din Roma cea veche, elin cu credința. Deci urmând sfântului Apostol și Evangelist Marcu, și învățându-se de el cuvântul adevărului, s'a botezat, și a fost hirotonisit episcop Solonului celui din Cipru; și pre mulți din necredincioși întorcându-i la Hristos, și a feluri de minuni însuși lucrător făcându-se, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teostirict.

Stih: Teostirict întărind temelia pre Dumnezeu cu adevărat,

Prin fapte întărit de Dumnezeu se va de arătat.

Intru această zi, aflarea sfintelor moaște ale sfântului Mină Calicheladul (adică cel cu bun glas)

Stih: Cu cuvântul pământul săpându-l ca cu un dichel,

De acolo scot pre Mină cel ascuns în el.

Pre vremea iubitorului de Dumnezeu împărat Marchian, acest fericit Mină s'a arătat într'o noapte la un om, Filomat numit, carele eră împreună numărat la școala ce se numea a Icanaților, și i-a zis lui că el este Mină Calicheladul, și că este ascuns sub pământ despre partea mării, unde se află marginea cetății; și i-a arătat lui cu însuși degetul său și locul. Deci iubitorul de Dumnezeu Filomat sculându-se mai de dimineață, a arătat cu deamăruntul visul la prietenul său Marchian Numerie, și acesta iarăși l-a arătat împăratului, și îndată au fost trimiși ostași la locul arătat; cari săpând cu grabire, au aflat un sicriu de fier, în-lăuntru căruia erau moaștele sfântului, pre carele erau și litere scrise, arătând anii de când s'au pus acolo sfintele moaște; și socotind anii, au aflat că erau trecuți patru sute de ani. Deci mulțumind tot poporul, au slăvit pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celor cu bună credință, pururea pomeniți împărați Marchian și Pulheria. Și se face soborul lor în biserica cea mare.

Stih: Pre Marchian împreună cu Pulheria ca cei prea îmbunătățiți,

Nu am cum a-i numi neînsoțiți, sau însoțiți. Intru această zi, sfântul noul mucenic Teodor Vizantiul, cel ce a mărturisit în Mitilina, la anul o mie șapte sute nouăzeci și cinci; prin sugrumare s'au săvârșit.

Stih: Lui Teodor celui nou laudă nouă înnoind,

Pătimitorului lui Hristos cu dreptul este alcătuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeia în Vavilon oarecând, „cu credința Treimii văpaia

„cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Pre tine te aduc apărător vieții mele și ajutor mântuirii mele și păzitor de Dumnezeu, cugetătorule. Că dai întărire celor ce cu credință strigă: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Ea pre o jertfă prea veselitoare, și prea sfințită, pre sineși te-ai adus Domnului pe-a fericite, și cu focul muncilor de tot te-ai ars, mărite, strigând: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Vmplându-te Fericite de suflarea viețuitoare a dumnezeescului Duh, izgonești duhurile, boalele vindecii, și veselindu-te strigi: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Din pânțele tale a eșit cu trup Domnul tuturor, Fecioară. Pentru aceea cu dreaptă credință socotindu-te Născătoare de Dumnezeu, strigăm Fiului tău: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Eu tot felul de întreite valuri, fiind încunjurați, prea lău-

date, și cu primejdiile vieții fiind cuprinși, folositor degrab, și împreună lucrător și ajutor, toți credincioșii te aducem rugător către Stăpânul, strigând: Nu încetă a te ruga pentru cei ce lăudăm prea cinstită pomenirea ta.

Cu lanțurile păcatelor fiind legat, și împiedicat cu piedicile greșelilor mele prea fericite, alergă la acoperământul tău, cerșind deslegare, purtătorule de cunună; ci ca cel ce ai mare îndrăzneală către Stăpânul tuturor, de Dumnezeu cugetătoare, roagă-te să ne mântuim, cei ce lăudăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminându-te cu razele cele mucenicești prea lăudate, te-ai numărat în cetele îngerești. Cu cari împreună veselindu-te, și dănțuind pururea Mucenice, cu faceri de minuni tămăduitoare luminezi, pre cei ce cinstesc, și cu credință cântă: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoare:

Ziditorul și Mântuitorul zidirei, ca un milostiv prin întrupare s'a amestecat cu oamenii, luând trup din tine cea neispătită de bărbat. Pentru aceasta credincioșii te slăvim cu ade-

vărat Născătoare de Dumnezeu, strigând, și cu credință cântând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să Cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri bine îl cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Avându-te pre tine păzitor neadormit, mare Mucenice, carele lesne gonești cugetul cel rău al vrăjmașilor, și Bisericii îi dai pace, purtătorule de chinuri, neîncetat te fericim.

Putere ți-a dăruit ție Stăpânul, asupra dracilor, cu îndrăzneală cu totul drept credincioasă, rugându-te Mântuitorului, tămăduiești patimile sufletești și trupești, Fericite; pentru aceasta toți te fericim.

Slavă...

Arătat privești purtătorule de chinuri, o unită lumină în trei sori, și o Dumnezeire în trei fețe, și o începere mai pre

sus de începere, izvorul bună-
tății, păzește pre cei ce te laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă de robia cea
înțelegătoare, prea curată Stă-
până, care ai dat răscumpă-
rare prin răstignirea Fiului tău,
care s'a făcut pentru mântui-
rea tuturor, și pentru pacea și
mântuirea celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumne-
„zeu, și Fecioara cea neispi-
„tită de nuntă, pre tine ceea
„ce ai născut mai pre sus de
„minte prin cuvânt pre Dum-
„nezeu cel adevărat, pre cea
„mai înaltă decât prea curatele
„puteri, cu doxologii fără de
„tăcere te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Tuturor dai darurile tămă-
duirilor sfinte din destul, pur-
tătorule de chinuri Teodore.
Ca cel ce ai îndrăzneală către
Domnul totdeauna, apucă îna-
inte de mântuește, pre cei ce
cu credință fierbinte te chiamă,
prea fericite.

A Născătoarei:

Tiind în brațele tale Prea-
curată pre Domnul, cea ce cu
prea curată lui mână ține toate.
Pre acela roagă-l de Dumne-
zeu fericită, să mă mântuiască
din mâna balaurului celui vi-
clean, carele fără rușine spin-

tecă inima mea cea smerită,
spre desfătări stricătoare de
suflet.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria..

Cu prea luminată prăzni-
rea dumnezeescului Mucenic
să ne ospătam toți, și cu cre-
dință să ne veselim iubitorilor
de praznic, cinstind luminată
prăznuirea săvârșirii lui, cu cân-
tări laudând pre Iisus, cel ce
a slăvit pomenirea lui.

De două ori.

Pre vileazul oștirii celei de
sus, ca pre un bărbat întrarmat
al bine cinstitei credinței no-
stre adunându-ne credincioșii,
cu cântări de taină împreună
să-l laudăm, zicând: Vredni-
cule de minune, Mucenice al
lui Hristos, roagă-te pentru cei
ce te cinstesc pre tine.

Bogăția creștinătății și lumi-
narea, cu ostenelele cele mu-
cenicești adunându-o într-o tine,
toată țaria ta, dar primit, lui
Hristos o ai adus plinind cu
osârdie prin chinuri chemarea
ta cea de Dumnezeu dăruită.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dar de sfințenie și bogăție
de dumnezească viață te-ai
arătat lumii Teodore. Că Hri-
stos a preamărit pomenirea ta
înțelepte, într-o care credincio-

șii bucurându-ne, cu un glas laudăm luptele chinurilor tale.

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Fiind rănit de năpădirile cele tâlhărești ale dracilor, și zăcând pururea cu totul nelucrător, în calea vieții celei nestătornice, trebuindu-mi mila ta Preacurată, degrab mă cercetează, ceea ce ești îndreptarea celor căzuți. Și-mi dăruiești tămăduire și mântuire Stăpână, ca să te slăvesc, și cu dragoste duple datorie să laud slăvirile tale Preacurată, singură Maică Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea curată, și Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pre Mielul său înălțându-se pre Cruce, ca o Maică se văită, și spăimântându-se strigă: Ce este această vedere nouă și streină, dulcele meu fiu? Cum te-a dat la divanul lui Pilat norodul cel nemulțumitor, și te-a osândit spre moarte pre tine viața tuturor? Dar eu îți laud Cuvinte pogorârea ta cea negriită.

STIHOAVNA Octoiului.

Slavă a sfântului, glasul al 8-lea.

Cu bărbăție mucenicească, creștinește întrarmându-te, purtătorule de chinuri al lui Hristos, și slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o, cu puterea lui, ai arătat păgânătatea

idolilor, și cumplirea tiranilor a fi neputincioasă, nebagând seamă de munci, și de focul cel vremelnic. Ci o! cea ce ești al dumnezeieștilor daruri și cu fapta și cu numele, de toată primejdia mântuește cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Toată viața mea este nesăfioasă, și sufletul și trupul prea spurcat, și cugetul necurat, și faptele de tot ocărăte, și cu totul adevărat sunt vinovat de osândire și de defăimare. Unde mă voiu duce acum, și către cine voiu fugi! fără numai către tine Stăpână; milostivește-te, și vino de mă mântuește.

A Crucii, a Născătoarei.

O prea slăvită minune! O taină înfricoșată! O lucru cutremurat! zicea Fecioara dacă a văzut pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pre cel ce înfricoșat l-a născut fără durere. Plângând zicea: Vai mie Fiul meu prea iubite! Cum te-a pironit pre Cruce poporul cel rău și nemulțumitor.

Și cealaltă slujbă a Uteniei după rânduiala și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoiului și ale Sfântului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih:

Auzi Dumnezeu glasul meu... Apostol către Timotei: *Fiule Timotei, îndrește-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Leon Papa Romei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoiului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Prea filozofește, ai făcut desăvârșit cugetul tău singur stăpânitor palimilor, Leone prea fericite, și ți-ai zugrăvit icoana sufletului cu feluri de bunătați, și cu smerite obiceiuri. Pentru aceasta cerem dela tine, ca dela un păstor și învățător, să ceri dela Dumnezeu pace lumii.

Nu te-ai temut de semeția lui Leon, întărindu-te cu puterea lui Hristos prea fericite, și i-ai rușinat nestatornicia sufletului, și mintea cea cu adevărat nemulțumitoare, și nedumnezeirea cea de tot eresul, și cugetul năravurilor lui cel viclean, Ierarhe.

Țadaos te-ai făcut muceni-

cilor și Ierarhilor, celor credincioși preot, prea fericite. Că întru chinuri te-ai arătat nebiruit, ca un turn al bune credințe nesurpat, și nemișcat, și apărător prea ortodox, propovăduind arătat cea negrăită Nașterea Domnului.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Izvor vieții veșnice, te cunoaștem Slăpână: Ci cu darul tău înviază-mi sufletul, cel ce s'a uscat de palimi, și-l gătește a izvorî totdeauna ape de mântuire. Și acum pică-mi mie prin rugăciunea ta iertare greșelilor, și mă curățește, rogu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, zicea Fecioara, văzând pre Cruce pre Hristos spânzurat, și mă sfăram Stăpâne, precum odinioară mi-ai zis Simeon. Ci scoală-te nemuritorule, și mă prea slăvește cu tine și pre mine Maica și roaba ta, rogu-mă.

Tropar, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Sfântului pe 4.
CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Impletesc cântări de laudă, prea înțeleptului Leon.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui
„ce a povățuit pre norodul
„său prin marea Roșie, cântare
„de biruință, că s'a prea slăvit“.

Sfințindu-te cu ungerea
preoției, prea fericite, o ai împo-
dobit pre dânsa cu feluri de
bunătași prea lăudate.

Ea pre un strugur copt stor-
cându-ți cugetul, ai pus înaintea
tuturor pahar de veselie al în-
țelepciunii tale Părinte.

Făcutu-te-ai moștenitor scau-
nului Apostolului Petru, pur-
tându-te cu gândul lui, și cu
râvna credinței, purtătorule de
Dumnezeu.

Slavă...

Eu strălucirea dogmelor
tale, ai risipit norul cel prea în-
tunecos al eresurilor, lerarhe
al Domnului, de Dumnezeu
cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind osândit cel întâi zidit
pentru călcarea poruncei, l-ai
mântuit maica lui Dumnezeu
Preacurată, născândpre Mân-
tuitorul.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cea ce ai făcut...

Stălp al Ortodoxiei, cu osâr-
die aducând ai ridicat la Bi-

serica lui Hristos, prea înțelepte
Leone, care fiindu-l, risipește
cetele și adunările cele fără de
Dumnezeu ale ereticilor.

Umplându-te de ceresc și
dumnezeesc Dar, stai întruaju-
tor Părinte pentru dogmele Bi-
sericii, luptându-te cu toate
hulitoarele limbi ale ereticilor
celor fără de Dumnezeu, mă-
rite Leone prea fericite.

Slavă...

Luminându-te Cuvioase cu
lumina cea prea luminată, ai
arătat Cuvântul omenirii celei
negrăite și dumnezești, zicând:
Că îndoită este firea lui și lu-
crarea lui Dumnezeu celui ce
s'a întrupat.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai ca o mi-
reasă cu frumusețile fecioriei,
plină de daruri Fecioară, Maică
nenunțită, că decât toată zidirea
tu te-ai umplut de daruri, ca
una ce ai născut pre Cuvântul
cel pricinuitor tuturor.

Irmosul:

Doamne cea ce ai făcut
„cele deasupra crugului ce-
„resc, și ai zidit Biserica, tu pre
„mine mă întărește întru dra-
„goslea ta, că tu ești marginea
„doririlor, și credincioșilor în-
„tărire, unule iubitorule de oa-
„meni“.

Sedealna, glasul al 3-lea.
 Podobic: Pentru mărturisirea...

Strălucind cu dumneze-
 eștile dogme, ai răsărit lumii
 lumina ortodoxiei, întunerecul
 eresurilor l-ai micșorat Fericite,
 și mutându-te din viață, ai lo-
 cuit în lumina cea neînserată,
 Leone cuvioase. Roagă-te lui
 Hristos Dumnezeu, să ne dă-
 ruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut
 Cuvântului, singură prea curată
 Fecioară Maică, cu curăția fiind
 mai pre sus de îngeri. Pre mine
 carele de cât toți m'am făcut
 țărână spurcată, de păcatele
 trupului curățește-mă cu rugă-
 ciunile tale, Preacurată, prin
 apele cele dumnezești, dându-
 mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua Cuvântului cea
 nespurcată, Maica lui Dum-
 nezeu cea nestricată, văzând
 pre Cruce spânzurat, pre cel
 ce a răsărit dintr'ânsa fără du-
 rere, tânguindu-se, precum se
 cuvine unei Maice, strigă: Vai
 mie Fiul meu, cum pătimești;
 vrând să mântuești pre om de
 patimile necinstei.

Peasna 4-a, Irmos:

Euvinte, din munte umbros,
 „din una Născătoarea de
 „Dumnezeu, cu dumnezeea-
 „scă vedere, proorocul mai

„nainte a cunoscut că vrei să
 „te întrupezi. Și cutremurându-
 „se măreà puterea ta“.

Leu cu adevărat te-ai arătat
 prea fericate, gonind vulpile
 cele turburătoare, și cu răcne-
 tul cel împărătesc spăimântând
 gândurile celor fărădelege.

Cu năvălirile dogmelor tale
 ai ascuns urmele eresurilor
 celor de Dumnezeu urâte, ur-
 mând adevărul cel ascuns, în-
 vățătorule de cele sfinte, prea
 cinstite.

Slavă...

Zori despre apus ai răsărit,
 de trei ori fericate, trimițând ca
 niște raze către Biserică cartea
 dogmelor bune credințe, de
 Dumnezeu cugetătorule, și lu-
 minând sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Omoară pornirile patimilor
 mele Fecioară. Incetează prea
 bună, turburarea greșelilor,
 pierzând viforul păcatului, cu
 liniștea ta Născătoare de Dum-
 nezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela
 „fața ta, cela ce ești lumi-
 „nă neapusă; și m'a acoperit
 „întunerecul cel strein pre mine
 „țicălosul? Ci mă întoarce, și
 „la lumina poruncilor tale în-

„drepteață căile mele, ro-
„gu-mă“.

Propoveduitor te-ai făcut
lucrărilor celor îndoite ale Mân-
tuitorului Hristos, Fericite. Căci
ai zis, că lucrează întru amân-
două **firile** aceea, ce are fiește-
care cu împărtășirea celeilalte
ce eră împreună, cugetătorule
de Dumnezeu Ierarhe.

Slavă...

Cunoscut-ai pre Cuvântul,
că este întocmai la o putere cu
Tatăl. Și că s'a făcut trup, ai
crezut de trei ori fericite, și ai
propoveduit, că lucrează amân-
două osebiriile duple protiva
trupului, și a Dumnezeirii fără
amestecare și fără schimbare.

Și acum, a Născătoarei:

Taina cea mai'nainte de toți
vecii, ce eră cunoscută numai
lui Dumnezeu a se face om,
cel ce stăpânește toate zidirile,
și a se întrupa fără schimbare,
s'a văzut acum, că și a luat
săvârșirea din tine Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos.
Rugăciunea mea voi vârsă...

El de acum următorul cin-
stitului Petru, și îmbogățit
cu scaunul cel mai de sus al
aceluia, carele având râvnă
fierbinte, cu îndemnarea dum-
nezească alcătuește carte, care
risipește frământătura și ame-
stecarea eresurilor celor
turburătoare.

Slavă...

Vn Fiu și Domn pre Hristos,
carele mai'nainte de veci s'a
născut din Tatăl, și pentru noi
s'a născut din Fecioară, și s'a
arătat de o fire cu noi, pre acela
l-ai propoveduit mai pre sus
de fire; slujitorule al celor ne-
grăite, de Dumnezeu cuprin-
sule.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Preacurată, noi cre-
dincioșii mărturisindu-te a fi
pricinuitoare mântuirii noastre,
strigăm: Bucură-te Fecioară
Mireasă. Bucură-te muntele lui
Dumnezeu cel umbros, că tu
ai izvorât lumii bucuria cea cu
adevărat nesfârșită.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vâ-
„să către Domnul, și lui voi
„spune suferințele mele, că s'a
„umplut sufletul meu de răutăți
„și viața mea s'a apropiat de
„iad, și ca Ionă mă rog: Dum-
„nezeule din stricăciune scoa-
„te-mă“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie Fecioara astăzi...

Pescaunul Arhieriei șezând
mărite, și gurile leilor celor cu-
vântători astupându-le cu dog-
me însuflate, lumina cunoștinței
de Dumnezeu a cinstitei Treimi
o ai luminat turmei tale. Pen-
tru aceasta te-ai prea mărit ca

un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

I C O S.

Pre Tatăl și pre Fiul, și pre sfântul Duh, o lumină în trei strălucitoare, o putere întreit sfântă, o Dumnezeire, o ființă, pre aceasta propoveduindu-o, buzele cele viclene ale ereticilor până în sfârșit le-ai astupat, Leone de Dumnezeu înțelepțite. Și încă pre prea curata Maica lui Hristos, de Dumnezeu, Născătoare mărturisindu-o, mândria lui Nestorie și bârfirea o ai surpat. Pentru aceasta te-ai cunoscut în lume și în Roma, ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu

Intru această lună, în 18 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Leon Papa Romei.

Stih: Dumnezeescul Leon sufletul său răsuflând,

Și în taberile drăcești frică este băgând.

În a optsprezecea zi Leon cel minunat,
Sufletul său Domnului și-a dat.

Acest minunat părinte al nostru Leon, pentru nespusa sa curăție și înțelepciune, și bunătatea vieții sale, a fost hirotonit prin Darul Duhului sfânt episcop și păstor în scaunul Romei celei vechi. Carele după aceea arătând viață curată și plăcută lui Dumnezeu, și păstorind turma lui cu cuviință a stins încă desăvârșit și hulele ereticilor, pe vremea aceea a sfântului Sinod ecumenic al patrulea din Halcidon, acelor șase sute și treizeci de părinți. Și așezând multe (lucruri) spre ajutorul credinței ortodoxe, și stricând dogmele ereticilor, cari bârfeau de ziceau o lucrare și o voie întru Hristos Dumnezeu nostru. Iară fiindcă urătorii aceia de Dumnezeu luptându-se încă asupra adevărului, se nevoiau ca să strice și să întoarcă

dogmele cele insuflate de Dumnezeu ale dumnezeeștilor părinți; fericitul acesta plecându-se la rugăciunea Sinodului, și făcând multe zile post și priveghere, și rugăciune întinsă către Dumnezeu, și în-suflându-se de făcătorul de viață Duh, a dat afară cu scrisoare pentru cei ce cercau atuncea, propoveduind adevărat în-doită lucrare, și două voiri întru Hristos Dumnezeu nostru, și trimițându-le acestea la Sinod cu epistola sa, pe care primindu-o, mulțumiau prea cuvioșii părinți și socotindu-o ca un stâlp al ortodoxiei, și crezându-o ca și cum ar fi eșit din gura lui Dumnezeu, și odihnindu-se într'aceasta sfântul Sinod, se ridică și stătu împotriva mai cu îndrăzneală, atât asupra cetei monofisiților, cât și asupra monotelitilor, și birui cele cu multe chipuri meșteșuguri ale lor, și după acestea s'a împrăștiat sfânta adunare aceea a părinților. Iară minunatul Leon mai trăind încă, și strălucind ca un luminător cu faptele sale cele bune, întru adânci bătrânețe către Domnul s'a dus. Și se face soborul lui în sfânta Biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Leon și Parigorie, cari au pățimit în Patria Lichiei.

Stih: Parigorie dându-și trupul la chinuire,
Are ca cununi prea mare mângăiere.

Leon de sus dela Dumnezeu putere trăgând,
Silnicele întinderi ca un leu eră suferind.

Dintru acești doi mucenici, fericitul Parigorie, prin multe feluri de munci fiind muncit, a luat cununa cea nestricăcioasă a muceniei, săvârșindu-se în Hristos. Iară fericitul Leon rămânând singur, nu suferea despărțirea mucenicului Parigorie, și fiindcă n'a câștigat și el aceeași cunună a muceniei, pentru aceasta cu amar suspină și se tânguie. Deci eșind afară la locul unde erau îngropate moaștele Sfântului Parigorie lacrimă, și i se aprindea inima sa de dorul muceniei. Apoi mutându-se de acolo, s'a dus la locul, unde se făcea soborul închinătorilor de idoli. Și văzând acolo candelă și făclii, cari dau multă lumină, le-a luat cu mâinile sale și le-a zdrobit, și aruncându-le pe pământ, le calcă cu picioarele. Deci fiind prins, s'a înfățișat

la stăpânitorul cetății, și fiind întrebat, a propovedit pre Hristos Dumnezeu ade-vărat; pentru care a fost bătut tare cu vine de bou. Iară nevoitorul lui Hristos suferea cu atâta bucurie ca și când ar fi pățimit altul, și nu el. Și iarăși fiind bătut, a fost târlt cu silnicie preste un pâriu uscat prăpăstuiitor și greu de umblat; și luând voie a făcut rugăciune, și s'a dat sufletul în numele lui Dumnezeu. Iară muncitorii îndată luând cinstitele sale moaște, de sus le-au aruncat în prăpastie, și astfel s'a săvârșit Mucenicul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Agapit Episcopul cetății Sinau mărturisitorul și făcătorul de minuni.

Stih: Agapite stăpânul pre carele ai iubit.
Te chiamă pre tine în locul ce l-ai dorit.

Acest sfânt eră pe vremea lui Dio-clițian și Maximian, de loc din Capadochia, fiu de părinți creștini. Și tânăr aflându-se cu vârsta, s'a dus la o monastire de acolo, întru care se află ca la o mie de monahi, dela cari culegând feluri de bunătați, precum strânge albina din feluri de flori, a stătut ispitit lucrător poruncilor Domnului, și s'a topit trupul cu postul și cu privegherea și cu înfrânarea despre celelalte. Căci în vremea de în-tregi optzeci de zile, mănca numai marule și cenușe în loc de pâine; dar și somnul l-a biruit, pre cât este cu puțință omului. Acest cuvios eră îndemânatec și lesnicios la ascultările fraților monastirei, și pre toți monahii îi avea și îi numea stăpâni ai săi. Pentru care s'a învrednicit a luă dela Dumnezeu Darul minunilor.

Căci prin singură rugăciunea sa a o-morît un balaur, și a vindecat o femeie ce eră topită de boală. Pentru care eră iubit, și laudat de toți; despre care înștiințându-se împăratul Lichinie că este tare cu trupul, l-a luat și nevrând, și l-a numărat între ostașii săi. Iară Sfântul și acolo aflându-se, nu părăsea sihăstreștile sale nevoițe, ci și ostășeștile slujbe fără de sminteală le săvârșia, și obișnuitele sihăstrești ostenele urmă. Și nu numai nevindecatele și purtătoarele de moarte boale ale oamenilor vindecă; ci și ale cazilor și ale boilor și a tot felul de

dobitoace, cu singură pipăire și arătarea sa. Iară pre acea vreme muncindu-se cumplit pentru credința lui Hristos, Victorin și Dorotei, Teodul și Agripa, bunii biruitori mucenici, și alții mai mulți, a ales și fericitul acesta Agapit, a se face părtaș cu aceia, cari s'au săvârșit întru Hristos prin sabie. Acesta s'a mântuit rănit fiind de o suliță, poate spre mântuirea a mai multora fiind păzit. Iară după ce a murit Lichinie, și marele Constantin a luat cărmelile ocăruierei împărăției Romanilor, s'a întâmplat un lucru ca acesta:

O slugă a împăratului vrednică, s'a cuprins de duh necurat, carele strigă și chemă numele sfântului acestuia Agapit. Deci împăratul aducându-l pre el în palat, îndată ce a făcut rugăciune s'a izgonit duhul necurat, și s'a câștigat sluga vindecare. Iară Sfântul n'a cerut alt dar dela împăratul, decât să fie slobod din oștire și să se ducă la dorita sa liniște, la care cerere s'a și plecat împăratul. Și întorcându-se Sfântul la liniștea sa, a trimis de l-a chemat pe el episcopul cetății Sinau și nevrând l-a hirotonisit preot; și nu după multă vreme mutându-se episcopul din viață, marele acesta din voință dumnezească și cu alegerea preoților și a tot poporul, s'a făcut episcop cetății Sinau. Și îndată ce s'a făcut Arhiereu, lucrător de mai mari minuni s'a făcut, și de proorocesc. Dar s'a învrednicit; de care spre vederata arătare de proorociile, împreună și de mari facerile de minuni ale Sfântului, se cuvine să pomenim aicea. Căci o femeie auzind de Sfântul, și dorind a-i câștiga binecuvântarea, a venit la el, și văzându-o Sfântul, i-a spus toate cele ce a făcut din copilărie, și sfātuindu-o, și întărindu-o, o a mântuit. Și pre un diacon oarecarele al Iraeliei din Tracia, carele a venit spre binecuvântare, l-a dojenit că a stricat o fecioară. Și țarina lui Damian episcopul Silandiei, riul ce curgea pe acolo iarna, o înecă; iară sfântul Agapit prin rugăciunea sa, a întors riul pre alt loc, și așa a rămas țarina episcopului nevătămate. Și alte multe minuni a făcut Sfântul, pre care le cuprinde istoria sa;

preste o sută. Acesta și cu singura pipăirea mâinei, și cu singura umbra trupului, și cu singur cuvântul său, a vindecat boale nevindecate. Deci bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și plin de zile făcându-se, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi sfântul mucenic Piulie, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Piulie a zis: Spre toate eram nădăjduind.

Inșă nici o păgubă n'am pătimit tăiat fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat „în cuptor văpaia cu în-„drăzneală, și focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule „în veci“.

Genelor nu ți-ai dat somn, până ce ai smuls din rădăcină rățăcirea lui Evtihie celui fără de minte, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Vn ipostas în două firi, teologhisind pre Hristos, cu două lucrări și cu două voini, acum cânti: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ăcum scap la tine Maica lui Dumnezeu, fiind legat strâns cu lanțurile greșelilor mele. Pentru milostivirea milei mântuește-mă, pre cel ce-ți strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

*Peasna 8-a, Irmos:
De șapte ori cuptorul...*

Ea un soare cu totul luminos, dela apus ai răsărit, care lucru grăitorule de Dumnezeu arătat este strein, că de față ai uscat amestecarea și turburarea lui Evtihie, și ai tăiat osebirea lui Nestorie, învățând să crează într'un Hristos în două firi, neosebit, neschimbat și neamestecat.

Indemnându-te de Dumnezeu, ai însemnat învățăturile bunei credințe ca pre niște lepezi scrise de Dumnezeu, arătându-le la dumnezeescul popor, și la Sinodul cinstiților învățători ca un al doilea Moisi, strigând: Preoți laudați, tineri binecuvântați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intrupat ai cunoscut Cuvioase, pre Cuvântul Tatălui, cel mai 'nainte neîntrupat, unul născut fără de începere, sub vreme pre cel mai presus de vreme, însă cuprins duple trup iară ca un Ziditor necuprins, înveți strigând: Preoți binecuvântați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Eu îmbrăcăminte trupului s'a întrupat Dumnezeu din sângiurile tale Preacurată, cel ce a luminat Cerul cu frumu-

seșile luminătorilor, cu soarele și cu luna, arătându-te pre tine alt Cer însuflețit. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iară văzându-i pre aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, noroadе prea înălțați-l întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos.

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Strălucești acum învățătorule de tainele lui Hristos, fiind împodobit cu cununa bunei credințe, și ca un preot credincios ești adevărat îmbrăcat cu dreptate, dănuind în raiul desfătării, dumnezeescule; neîncetat roagă pre Stăpânul pentru turma ta.

Vnde sunt acum șederile cele mai de sus și scaunele, și cetele Patriarhilor, acolo tu duple vrednicie, te-ai sălășluit părinte Leone, prea fericite, ca un adevărat Patriarh, fiind luminat cu credința și cu Darul. Pentru aceasta toți pururea te ferim.

Slavă...

Depărtându-te de viforul vieții te-ai apropiat de Hristos, Leone prea alesule, odihnindu-te în locul verdeții, unde este râul desfătării, și lumina cea neînserată, și veselia cea nespusă și bucuria cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Viață ajunsă la vreme îmi culeg nefăcându-mi-se stricăciune de pomul cunoștinții. Că tu Preacurată ai odrăslit pre Hristos pomul vieții, carele a dat a cunoaște toți intrările vieții. Pentru aceasta Preacurată, pre tine Născătoare de Dumnezeu credincioșii te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupește, „și pântelece tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile „cetelor îngerești și omenești „te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas ..

Ca un leu te-ai arătat, și în cuvinte, și în fapte, cu împăratescul răcnet al dogmelor, spăimântând sfaturile necredincioșilor, ca pre niște măestrii ale vulpii, și veselind sinodul pă-

rinților celor de Dumnezeu aleși, prea înțelepte Leone.

A Născătoarei:

Sarpele cel viclean ce mi-a zavistuit odinioară locuirea viețuirii din Edem, și m'a scos dintr'însul; prin dumnezeescă Nașterea ta, prea sfântă Maică Fecioară, căzând s'a omorât. Iară eu iarăș m'am suit către mărirea ce o pierdusem.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 19 ZILE.

Sfântul Apostol Arhip.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoiului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Lumina cuvintelor a luminat Arhip popoarele, și le-a mântuit dintru întunerecul necunoștinței, și prin chinuire călcând pre vrăjmașul, a alergat către lumina cea neapusă, și acum se veselește împreună cu îngerii. Cu ale căruia rugăciuni, Stăpâne, dă tuturor mare milă.

Târându-te Fericite, și îmboldindu-te, și cu tot felul de chinuri fiind încunjurat, nu te-ai lepădat de Hristos, nici idoliilor nu le-ai dat cinste. Pentru aceasta ai ajuns încununat, ru-

gându-te totdeauna să ni se dea tuturor mare milă.

Cu dumnezeieștile vărsări ale sângiurilor Mucenice, ai sfințit pământul, și cu rănile tale ai rănit vicleana mulțime a dracilor, și izvorând neîncetat vindecări, tămăduiești patimile cele cumplite, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, fericite, cere tuturor mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Cugetele îmi sunt necurate, buzele vicleane, și faptele îmi sunt de tot spurcate. Și ce voi face? cum voi întâmpina pre Judecătorul? Stăpână Fecioară, roagă-te Fiului și Ziditorului tău și Domnului, ca întru pocăință să-mi primească sufletul, ca un milostiv.

A Crucii, a Născătoarei:

Junicea cea prea curată, vă zându-și vișelul spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se, cu jale strigă: Vai mie prea iubitul meu Fiu! Ce răsplătire ți-a dat ție norodul cel nemulțămător al evreilor, vrând să mă lase fără de tine, Fiul meu prea dorit?

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Arhipe...

Slavă, și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului.

Și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre înțeleptul grăitor de Dumnezeu Arhip.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii cu ur-
„me neudate, pedestru tre-
„cându-l Israil cel de demult,
„cu mâinile lui Moisi în chipul
„Crucii, puterea lui Amalic în
„pustie a biruit“.

Fulgerând cu lumina daru-
lui Pavel cel prea înțelept, ca
pre o rază luminoasă te-a lăsat
fericite Arhipe, ca să gonești
prin Duhul, întunerecul cel
prea adânc al mulțimii dum-
nezeilor.

Cu dumnezeieștile împletiri
ale cuvintelor propoveduitoru-
lui Pavel te-ai vânat, și din a-
dâncul răutății pre noroade
le-ai scos vii, de Dumnezeu
grăitorule, și le-ai adus la masa
cea dumnezească vânanare cu-
vântătoare.

Slavă..

Fiind îmbrăcat cu haina
dumnezeescului Dar, Arhipe,
pre cei ce au fost dezbrăcați
de slavă dumnezească, i-ai
îmbrăcat cu haina nestricăciu-
nii și a mântuirii, mărite ca cu
o podoabă dumnezeiască.

Și acum, a Născătoarei:

Grăitorii de Dumnezeu
Preacurată, văzând cu ochii
cei proorocești mai 'nainte
taina cea înfricoșată a Nașterii
tale celei mai pre sus de gând,
în multe chipuri o au propo-
veduit.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veselește de tine Biserica..

Fiind aprins prin cuget cu
focul Mângâitorului, ai ars
materia cea amară a nebuniei
idolești, Arhipe prea lăudate.

Credincios rob al lui Hristos
te-a mărturisit dumnezeescul
Pavel Arhipe, și propoveduitor
sfințit, și ostaș biruitor.

Slavă...

Viața ta cea luminată, a stră-
lucit cu luminile faptelor celor
bune, aducând la lumină pre
cei ce curat pre tine te cinstesc
Arhipe.

Și acum, a Născătoarei:

Locaș prea luminat te-ai a-
rătat Preacurată de încăperea
lui Dumnezeu, și sălășluire cu-
rată, și loc de petrecere lui
Dumnezeu, duple cuviință.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserica
„ta Hristoase, strigând: Tu ești
„puterea mea Doamne, și scă-
„parea, și întărirea“.

Sedealna, glasul I-IU.

Podobie: Mormântul tău...

Făcându-te ucenic lui Pavel, de Dumnezeu purtătorule, ai luminat noroadele a lăudă Treimea; iară capiştile cele pierzătoare le-ai surpat cu Darul. Şi nevoindu-te cu tărie, bucurându-te ai luat cununile rugându-te lui Hristos pentru noi, mucenice Arhipe.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Povăţueşte-ne pre noi la calea pocăinţii, cei ce ne abatem pururea la reaua cale a răutăţilor, şi mâniem pre prea bunul Domn, neispitită de nuntă binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără de nădejde; locaşul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua cea Preacurată văzând pre Mielul şi Păstorul mort spânzurat pre Cruce tânguindu-se ca o Maică, şi văitându-se, zicea: Cum îţi voi suferi Fiul meu pogorârea cea mai pre sus de cuvânt, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a „sa rânduială; precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne“.

Gonaciul cel fărădelege pre tine cela ce învăţai cele dumnezeşti, şi înfruntai de faţă pre cei fără de Dumnezeu, te-a supus la chinuri, şi la băţai, şi la multe feluri de munci, Arhipe mărite.

Petrecându-ţi viaţa cu fericire Fericite, cu adevărat te-ai învrednicit a află sfârşit fericit, că te-ai făcut mărturisitor lui Hristos prea viteaz, răbdând durerile trupului.

Slavă...

Putrejunea nedumnezeirii, care se întindea la plinirea credincioşilor o ai încetaţ, cu sarea cea îndulcitoare a cuvintelor tale, şi bucurându-te strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un munte umbros te-a văzut pre tine odinioară Avvacum, cea cu totul fără prihană, purtând pre Cuvântul, carele umbreşte pre toţi de văpaia greşelilor şi de arsura păcatelor, Fecioară.

Peasna, 5-a Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în- „tunerecul necunoştinţii, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă“.

Cu dumnezeiești fulgerile prea înțeleptei propoveduri ai luminat pre cei cuprinși de noaptea necunoștinței, de Dumnezeu cugetătorule prea ferice.

Dumnezeescul râu ieșind din inima ta, a înneecat râurile înșelăciunii, și a adăpat cugetele și inimile credincioșilor.

Slavă...

Intărindu-te cu bune nădejdi, ai răbdat, fiind târît de patru, și ai sfințit pământul cu sânghiurile tale, cuprinsule de Dumnezeu, Arhipe.

Și acum, a Născătoarei:

Numai pre tine te-a ales Domnul din toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, și din tine s'a întrupa, îndumnezeind firea omenească.

Peasna 6-a Irmos.

Jertfi-voiu ție cu glas...

Vicleanul tiran neslăbindu-te nici de cum de îngroziri fără de milă, te-a rănit cu bătaii, cugetătorule de Dumnezeu, carele te uitai către mărirea ce ți-a dat ție Hristos, slăvindu-te pre tine.

Cetele vrăjmașilor celor nevăzuți, cu ranele trupului tău le-ai rănit fericite Arhipe, și înfruntând pe tirani, le-ai sfâșiat inima ca cu niște sgârieturi.

Slavă...

Cei ce credeau în pietre cu inimă nesimțitoare, te-au lovit cu pietre pre tine Fericite Arhipe, carele ai mărturisit pre Piatra vieții, și ai sfărâmat înțărirea înșelăciunii, Mucenice prea mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Dezbrăcându-se de viață, s'a îmbrăcat cu moartea Adam în rai, Fecioară. Iar prin Nașterea ta cea purtătoare de viață, s'a făcut nemuritor, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-ți-ai astăzi...

Ca pre o stea mare avându-te pre tine Biserica Arhipe, luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine: Izbăvește pre cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

I C O S.

Lăudându-te verhovnicul Pavel pre tine Arhipe, a fi rob credincios lui Hristos, arătat scrie laudele, și te mărturisește ca pre un împlinitor al Cuvântului, și învățător sfințit, și propoveduitor prea înțelept. Iară

noi toți te vedem astăzi sfeșnic nestins, luminând lumii, Apostole. Pre carele și Apfia te-a cunoscut bine, că ești luminător prea luminat dela lumina cea dintâi, purtătorule de lumină, ce luminezi ca cu făclii, pre cei ce strigă: Mântuește, pre cei ce cu credință cinslesc pomenirea ta.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea sfinților apostoli: Arhip, Filimon și Apfia.

Suh: Arhip de Piatra cea din marginea unghiului a dorit,

Pentru a căreia dragoste cu pietre a se împoșcă a primit.

Pre Filimon cel ce a iubit locul verdeții celei frumoase.

Il bat cu toiege verzi spinoase.

Pre Apfia o bat întinsă pre pământ.

Care la Cer avea ochii inimii privind.

În a nouăsprezecea zi a murit.

Arhip, cu pietre fiind lovit.

Aceștia au fost pe vremea împărăției lui Neron, ucenici fiind lui Pavel apostolului. Și întâmplându-se serbarea Artemidei în Colosse, care este cetatea Frigiei, și făcând apostolii doxologia în biserică, veniră asupra lor slujitorii idoloilor, și fugind alții, ei singuri rămaseră de-i prinseră, și-i aduseră la ighemonul Androclii. Deci numai decât puse la bătaie pre Arhip, și nevrând să jertfească la idolul, ce se numea Min, îl îngropară până la brâu, și așa îl uciseră cu pietre, împuns fiind întâi de copii cu ace. Iară sfântul Filimon și Apfia muncii fiind cu multe feluri de munci, s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Maxim, Teodot, Isihie și Asclipiodota.

Stih: Împreună nevoitorilor treime bine înțărâtă.

Se îmbărbătează ție și până la tăiere treime mărită.

Hristos pre Asclipiodota o a încununat.

Căreia capul prin sabie i s'a tăiat.

Aceștia stând înaintea ighemonului, și neplăcându-se a se lepăda de Hristos,

la multe chinuri de munci au fost supuși. Mai întâi pre lemn au fost spânzurați, și cu unghi de fier sgâriați; apoi din cetate în cetate mutându-se și târându-se, au fost dați la fiare prea crude. Iară sfinții Asclipiodotei bătându-i-se piroane prin urechi și pre lemn fiind întinsă, a biruit muncile. Pentru care amândoi au fost loviți cu pietre, și fiind târați pre locuri zgremțuroase, de sabie s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ravulă.

Stih: Ravulă sfaturile dracilor nelucrătoare făcându-le cu adevărat.

Din aceste de aicea s'a mutat prin dumnezeescul sfat.

S sfântul părintele nostru Ravulă, s'a născut în cetatea Samosata, învățându-se de oarecarele Varipsavă, bărbat prea mărit; carele vorbind limba sirienească, și din tânăra vârstă toată bunătatea întrebuințând, s'a îmbrăcat cu viața monahicească; și osebindu-se, prin munți și peșteri petrecea ca marele Ilie și ca marele Ioan Botezătorul. Iară după câțiva ani, ducându-se la Fenichia cu altul oarecarele, și strălucind mai luminat cu bunătățile, și fără să voiască s'a făcut arătat tuturor. Pentru aceasta și cu ajutorul împăratului Zinon, și cu al lui Ioan episcopul Beritului, mare monastire în mijlocul muntelui a făcut. Atuncea dar ca Pavel și Varnava, sau zicând ca Petru și Ioan, Ravulă și cei împreună cu el, se aflau în mijlocul nebulilor închinători de idoli și pe de o parte dojenindu-i, iară pe de alta sfātuindu-i, mai pre toți locuitorii de acolo i-au adus la cunoștința lui Dumnezeu. Deci aceasta mai întâi a statut faptă vestită a Fericitului. Iară după moartea lui Zinon, a luat sceptrul împărăției Anastasie. Deci iarăș cu ajutorul acestuia, a făcut altă monastire numită Ravulă, și aceasta în Vizantia; și împreună cu acestea, și alte multe monastiri a așezat în multe feluri de locuri. Acest fericit eră cu trezie întru toate, cucernic, blând, primitor, învățător, fără de mânie, milostiv, iubitor de frați, și către toți îndurat. Și cu orice fel de patimă de

ar fi intrat vicleanul diavol pe ascuns cu vreo patimă ca să-l supere, el fiind foarte bine știutor al Scripturii celei vechi și al celei nouă, alegând zicerile cele din protivă patimei și făcându-le, izgonea supărarea lui; căci astfel eră Fericitul. Și a trăit până la vremea lui Iustinian cel mare, cel după Iustin, carele a zidit sfânta Sofie. Și ajungând la optzeci de ani, și puțin ceva mai trăind, a auzit glas de sus zicându-i lui: «Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pre voi». Acest glas auzindu-l, și bolnăvindu-se puțin, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor părinților noștri și mărturisitori: Evghenie, și Macarie.

Stih: Ca niște odrasle de bun neam în pământul celor fericți.

Locuiesc împreună Evghenie și Macarie cei prea măriți.

Când din pronie dumnezească a împărațit în Vizantia Iulian Paravatul, toți creștinii fugiau și se ascundeau ca să nu vază spurcatele jertfe ce aducea necuratul la idoli. Iară Elinii cei de un cuget cu el, nu numai că făceau desfrânări împreună cu dânsul, și cu acestea se făcea pre sine și materie și atățare veșnicului foc al muncilor, ci încă și pre creștini nevrând li sileă ca să facă aceleași desfrânări. Atuncea Macarie și Evghenie, slugile lui Hristos fiind prinși, au mărturisit pre Hristos înaintea lui, că este Dumnezeu adevărat. Iară pre el, rău credinciosul și păgânul l-a muștrat ca pre un călcător de credința lui Hristos, și că s'a făcut elin și închinător de idoli. Pentru care pornindu-se spre mânia și poruncind ca să-i lege cu curele subțiri, i-au spânzurat cu capetele în jos. Și multe ceasuri îi afumă pre ei cu fum iute de baligă, ticălosul. Apoi roșind în foc foarte, un grătar de fier, a poruncit ca pre acela sfinții goli să se întinză; iară fericții la Cer ochii ridicându-și, și de dumnezească putere fiind păziți, muștrau nebunia lui, nevătămați rămând. Atuncea legându-i pre ei cu lanțuri de fier, i-au trimis pre ei în surghiunie la

Mauritania. Iară mucenicii în surghiunie călătorind, se bucurau izgonindu-se pentru Hristos; și cântând împreună: «Fericiti cei fără prihană în cale, cari umblă în legea Domnului», și se veseleau cu duhul. Deci după ce au ajuns acolo, s'au suit la un loc înalt singuri petrecând. Iară cei de loc le zicea lor: Fugiți fraților departe de locul acesta, că un balaur rău locuiește întru el, pierzător celor ce se apropie. Iară sfinții le-au zis: Arătați-ne nouă peștera întru care locuiește fiara. Deci i-au dus pre ei și le-au arătat de departe peștera. Și plecând genunchii la pământ, au făcut rugăciune fericirii; și îndată pogorându-se fulger din Cer, l-a ars pre el, de îndată ce a ieșit afară; în cât și țărâna pământului, împreună cu el s'a topit, și văzduhul de silnică vătămatoarea necurătenie s'a umplut. Această minune văzându-o cei de loc, elini fiind, au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos. Și intrând sfinții în peștera balaurului, făceau rugăciuni întregi treizeci de zile, neavând ceva spre mâncare și băutură. Ci mai pre urmă a venit glas, zicând: Robi ai adevăratului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; apropiați-vă de piatra aceasta de lângă voi; iară ei apropiindu-se au văzut într'însa lumină, și despiciându-se piatra în două, a ieșit multă apă, din care scoțând sfinții, și spre sațiu îndestulându-se, s'au ușurat îndată și de foame și de sete. Și în ziua a treizecea, au cerut prin rugăciune sfinții ca să fie dezlegați și să petreacă împreună cu Hristos. A cărora rugăciune auzindu-o Domnul, i-a mutat pre amândoi, slăvind și binecuvântându-l pre el.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Conon.

Stih: Conone cuvioase deși a suferi lupta ai știut.

Dar încă și plată mare dela Domnul ai avut.

Acesta eră chilichiean cu neamul, și tânăr cu vârsta fiind, s'a dus la o monastire numită Pentucla, ce este aproape de Iordan, preot făcându-se, și la cea mai desășiit sihăstrie ajungând. Deci

fiindcă minunată bunătatea lui s'a făcut cunoscută lui Petru Arhiepiscopul Ierusalimului ce era atunci, a fost rânduit de el ca să boteze pre toți cei ce mergeau la Iordan. Deci îi ungea pre ei cu sfântul mir și-i boteza. Dar pentru că ungea cu sfântul mir și femei, se smintea ca un om, și pentru aceasta voia ca să se ducă din chinovie. Deci de câte ori puneă cuget ca să se ducă, i se arată fericitul Ioan Botezătorul și Mergătorul înainte al Domnului, zicându-i: Rabdă bătrânule, și te voi uşură de războiu. Deci într'una din zile, a venit ca să se boteze o tânără persană, care era atât de frumoasă și împodobită, în cât nu putea sfântul goală să o ungă cu sfântul mir. Deci zăbovindu-se două zile fecioara nemiruită și nebotezată, a auzit Arhiepiscopul de aceasta, și s'a spăimântat de bătrân, și pentru aceasta voia ca să rânduiască femei spre aceasta; ci nu era cu putință, căci nu primea locul. Iară bătrânul luându-și cojocelul, s'a dus zicând: Nu voi mai stă în locul acesta. Deci l-a întâmpinat pre el cinstitul mergător înainte afară de Chinovie, și i-a zis lui cu glas lin: Intoarce-te la monastirea ta, și te voi uşură de războiu. Atuncea Avva Conon îi zice lui cu mânia: Crede, nu mă întorc; căci de multe ori te-ai făgăduit că mă vei uşură și nimic ai făcut. Deci ținându-l pre el dumnezeescul Mergător înainte, și dându-i în laturi hainele, l-a pecetluit cu semnul Crucii pe sub buricul său, și i-a zis: Crede mie Avva Conon, voiam ca să aibi plată pentru acest războiu; iară acum întoarce-te, nimic îndoiindu-te pentru aceasta. Deci întorcându-se bătrânul la Chinovie, a doua zi, ungând cu untdelemn a botezat pe persana, neprivind că era femei. Deci mai viețuind Cuviosul alți douăzeci de ani, și la vârful nepătimirii ajungând, în cât să fie socotit mai pre sus de om, a adormit cu pace.

Întru această zi, pomenirea cuvioasei maicii noastre Filotei celei din Atina. (Vezi viața ei la noul Limonari.)

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofla bunei cre-
„dințe, mai vârtos decât cu vă-
„paia focului fiind aprinși, au
„strigat: Bine ești cuvântat în
„Biserica slavei tale, Doamne“.

Purtând graiurile cele dum-
nezești și de Dumnezeu înțelep-
te, cu cunoștința adevăru-
lui ai izgonit din suflet întune-
recul necunoștinței, luminând
pre cei ce s'au supus la cu-
vântul tău cel cinstit, prin da-
rul înțelepciunii, prea fericite.

In groapă adâncă te-a băgat
Mucenice, mulțimea necredin-
cioșilor, și te-a omorât cu pe-
tre fără de milă, pre tine ca-
rele cântai: Bine ești cuvântat
în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Pământul a primit sângele
tău, carele s'a vărsat Mucenice,
izvorând ape de tămăduiri cre-
dincioșilor; iară Cerul a primit
duhul tău cel fericit Arhipe,
puindu-l în numărul sufletelor,
purătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul, carele încunjură
pământul cu negură și Cerul
cu nori, din sânghiurile tale Fe-
cioară s'a îmbrăcat cu trup
muritor, vrând să îmbrace pre
om cu podoaba slavei celei
nemuritoare.

Peasna 8-a, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Pavel cu laude cinstite lăudându-te pre tine mărite Arhipe, întocmai cu dânsul ostaș te-a scris, și împlinitor lucrurilor dumnezești, slujindu-i lui, și cu credință cântând: Binecuvâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvinte de cinste te-a îndemnat către mucenie, Apfia cea vrednică de laudă, iubindu-te pre tine mărite ca pre un fiu curat. Cu care dimpreună cu adevărat locuești la împărățiile cele de sus, cântând: Binecuvâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm...

Cei ce erau prunci la minte, pre tine carele aveai minte, te-a dat de batjocură pruncilor, Arhipe, carele te nevoiai foarte tare, și de dânsii te îmboldeai fără de milă, și strigai: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Adam pentru o mâncare s'a făcut mort, culegând moarle, din pomul cunoștinței, dar prin tine Preacurată s'a înviat, și desfătarea raiului iarăș a luat, strigând: Binecuvâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Ca să moștenești veșnica slavă, purtătorule de chinuri, ai defăimat mărirea cea pământească și nestatornică și trecătoare, și ai mers către Hristos, mărindu-te cu slava lui.

Ca cel ce ai fost ucenic verhovnicului apostolilor, lui Pavel înțelepțitului, grăitorului de Dumnezeu, împreună cu dânsul bucurându-te, prea fericite, moștenești desfătarea cea veșnică, podoaba Colosenilor.

Cunună de biruință ai pus pre creștetul tău, de Dumnezeu cugetătorule, și te-ai îmbrăcat cu porfiră vopsită din sângiurile tale, Arhipe, și cu Hristos veselindu-te, împreună împărățești cu dânsul prea fericite.

Slavă...

Adunatu-s'a norod la pomenirea ta cea purtătoare de lu-

mină, ca să laude pre dăltătorul de bine și Mântuitorul, și oste-nelile tale cele vitejești Arhipe, care bărbătește le-ai răbdat, biruind pre cel cu multe mă-estrii.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai purtat în brațe pre Hristos, carele toate le poartă cu semnul vuirii, pre acesta roagă-l Preacurată ca pre un Fiu al tău, să mă mân-tuiască din mâna vrăjmașului, și pentru adâncimea milei, să mă îmbrățișeze și să mă mân-tuiască.

Irmosul:

Hristos Piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat, Fecioară, s'a făiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum-nezeu te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Leon epis-copul Cataniei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Octoiului 3 și ale Sfântului 3, glasul al 8-lea.

L Podobie: O prea slăvită minune...
Leone de Dumnezeu cu-geătorule prea ferici-

te, cu viețuiri sihăstrești, și cu curățiri desăvârșit, curat lipin-du-te de Dumnezeu și Zidito-rul tău, te-ai făcut plin de dum-nezească lumină, și ai primit daruri dumnezești, a tămădui totdeauna patimi nevindecate, și cu biciul rugăciunilor tale a izgoni duhurile cele necurate.

Leone cu adevărat fericite, Arhieru făcându-te, ca un păstor prea adevărat al orto-doxiei și al săvârșirii; pe la verdeață ți-ai păscut turma ta cu toiagul dumnezeștei cre-dințe, înaintea cărei turme fă-când minuni cu puterea Du-hului, moștenești laudă ne-stricăță, după dumnezească cuviință.

Scoateți dumnezeesc untde-lemn, carele iese ca dintr'o fântână, ce izvorăște pururea, din cinstitul sicriu al înțeleptului arhipăstor, și strigați către Dumnezeuul tuturor: Cel ce te minunezi întru sfinții tăi, prin rugăciunile acestuia mântuește-ne pre noi îndurate, ca un bun, pre cei ce prăznuim cu cre-dință dumnezească pomeni-rea lui.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspi-nând, și izvorând din inimă curgeri de lacrimi, strigă Fe-

cioarei și Maicii Dumnezeuului nostru: Pentru mulțimea îndurărilor tale Preacurată, mântuește-mă de iadul cel groaznic, și mă sălășluiește unde este odihna și bucuria și desfătarea cea veșnică.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'a întunecat Fiul meu, și luna și-a schimbat lumina în haină întunecoasă, și pământul s'a cutremurat, și catapeteazma Bisericii tale s'a despicat. Dar mie Fiul meu cum nu mi se vor spinteca cele dinlăuntru ale mele și ochii; și cum nu-mi voi rupe obrazul meu, văzându-te că mori fără dreptate, prea dulce Mântuitorul meu?

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărtei.

LA UTRENIE

CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Leon cel ce este izvorul minunilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetu-
lui scăpând Israilteanul, strigă:
„Mântuitorului și Dumnezeuului
„nostru să-i cântăm“.

Luminător dumnezeesc avându-te pre tine luminată Bi-

serica lui Hristos, cu luminile bunătaților și ale minunilor tale, din destul se luminează, Leone înțelepte.

Din tinerețe te-ai dat pre sineși Stăpânului tuturor, și cu omorârea dulcelelor trupești, lui te-ai făcut jertfă vie, jertfindu-te pre sineși fără sânge, Fericite.

Slavă...

Fiind viața ta luminată cu lumina bunătaților, și cu strălucirile minunilor fiind împodobită, către toți te-ai făcut prea vestit, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Băcaș te-ai făcut lui Dumnezeu, Fecioară prea curată, celui ce a locuit întru tine mai pre sus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, și înșelăciunea o a izgonit dela sufletele oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cea ce ai făcut...

Păzind nevătămate dogmele cele mântuitoare, și cu bună credință ale ortodoxiei, ai păscut turma ta Părinte, la pășuni purtătoare de viață și o ai pornit către staulul cel cesc.

Suindu-te la înălțimea bunătaților Cuvioase, ai primit ungere sfințită, și pre cel prea

înalt înțelepțește l-ai lăudat, slujindu-i lui cu Darul, în scaunul cel prea înalt, ca un înger.

Slavă...

Suferind supărări pentru Hristos Cuvioase, te-ai împărțit nemuririi, și îndumnezeirii, și neîncetat izvorând mir de bună mireasmă, sfințești pre cei ce se apropie de tine cu credință.

Și acum, a Născătoarei:

Lingurița dumnezeescului și dăătorului de lumină jeratec, rugul cel ne ars de focul Dumnezeirii (fiind tu Fecioară), arde toate patimile mele cele de uscăciune, și mă răpește din focul cel veșnic.

Irmosul:

Doamne cea ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc, și „ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta, că tu ești marginea doririlor „și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Mare soare ai răsărit lumii cu strălucirea bunătaților tale, și cu lumina minunilor, povățuind la lumină adunările credincioșilor, și perzând întunecul patimilor, Leone cuvioase; roagă pre Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de dumnezeiasca fire, făcându-se trup în pânțelele tău, ci și după omnirea a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit Maică Fecioară, ca și mai n'ainte de naștere, Preacurată, însuși Domnul. Pre carele neîncetat roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale..

Toată făptura văzându-te înălțat pre Cruce, îndelung răbdătorule, cu bucurie se veselește, strigă Mieluşaua cea fără stricăciune și prea curată, căci a aflat mântuire prin tine, iubitorule de oameni. Că cu lemnul ai tămăduit osândirea lemnului; dar mie mi se cutremură cele dinlăuntru ale mele, nesuferind a te vedeà omorît.

Peasna 4-a, Irmos:

Ăuzit-am Doamne taina iconomie tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am preamărit „Dumnezeirea ta“.

Ărând cu osteneală holda cugetului tău, ai răsărit spic înșutit de bunătați, și de tămăduiri dumnezeiești, prea fericite.

Sfântul tău sicriu Sfinte, neîncetat izvorăște undele mnsfânt, care sfințește sufletele,

celor ce cu credință năzuesc la tine.

Slavă...

Eurăfitor boalelor, izgonitor dracilor celor vicleni ai fost lerarhe, și scăpare oamenilor celor credincioși.

Și acum, a Născătoarei:

El neîncăput întru toate, încape în pântecele tău Preacurată, izbăvind-mă cu bună-tatea sa, pre mine cel înneecat întru păcate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de „la fața ta, cea ce ești lumină neapusă; și m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce, și „la lumina poruncilor tale în „dreptează căile mele, rogu-mă“.

Cu gândul cel prea curat văzând pre gândul cel pricinitor tuturor, dela acela ai luat lumina darurilor de Dumnezeu însuflate, și sfințitele vărsări de lumină, ale tămăduirilor, care risipești întunerecul patimilor.

Pre cel ce nebuneă cu înșelăciunea dracilor pre toți cei ce credeau în Hristos, l-ai dat focului Fericite, cu dreaptă hotărîre, și ai izbăvit sufletele de stricăciunea lui cea pierzătoare,

ca un păstor adevărat și mântuitor.

Slavă...

Aprinzându-se foc, ai stătut în mijlocul lui ne ars, pururea fericite. Căci te încunjură dumnezeasca rouă a sfântului Duh, ca pre un tăinuitor de cele sfinte, ca pre un slujitor al dumnezeștei slave, ca pre un părtăș al luminii celei de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Văzând prin cuget prea dumnezește odinioară cinstiții prooroci, adâncimea tainei celei nespuse, a Nașterii tale celei prea curate, de Dumnezeu dăruită, în multe feluri, prin cât le-au fost prin putință, o au vestit.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voui vărsa...

Eei fără de ochi prin rugăciunile tale Părinte, ș-au luat vedere, cugetătorule de Dumnezeu; căci pre Hristos avându-l întru ajutor, și către dânsul întinzându-ți pururea ochii sufletului tău, luai din destul cererile tale.

Infrișat ai fost împăratului, minunate, când intrai în curțile lui, și aduceai pre haina ta jeratec aprins. Căci te-a mărit pre tine Hristos, pre carele îl prea slăveai prin viețuirea ta Leone.

Slavă...

Sicriul moaștelor tale, izvoarăște și revarsă neîncetat, ca un izvor curat, și de bun miros, undelemn dumnezeesc, prin care se izgonesc boalele dela credincioși, și se dă sănătate, celor ce le trebuește, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu sfințește-l Fecioară, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel sfânt, carele precum se cade, cu adevărat se odihnește pre sfinți, însuși Dumnezeuul nostru. Și dă-mi mie întru adevăr ploi de umilință Precurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vârsa „către Domnul, și lui voi spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăți, și viața „mea s'a apropiat de iad, și ca „lonă mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni..

Pre Leon, carele din tinerețe a fost dat Domnului, și a luat Darul încă fiind din scutece, cu cântări toți să-l încununăm, pre luminătorul, și păstorul Bisericii, căci el este ei întărire.

I C O S.

Intărește-mi limba Hristoase al meu, și dă-mi cuvânt, cela ce ești dător de cuvinte, și dăru-

tor vieții noastre, ca să pot lăuda toată viața înțeleptului Ierarh, care a săvârșit pre pământ cu prea fierbinte dragoste, și a luat din cer noianul minunilor celor nenumărate, și puterea dogmelor, cu care a luminat Biserica, căci el este ei întărire.

Întru această lună, în 20 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Leon episcopul Cataniei, făcătorul de minuni.

Stih: Iară de vei întreba Moaștele ale căruia Leon sunt?

Cu adevărat ale proedului Cataniei, vom răspunde prin cuvânt.

Întru a douăzecea zi pre Leon cel lăudat, în pământul cel putrezitor l-au îngropat.

Acest sfânt, se trăgea din Ravena, fiind fiu de părinți de bun neam și bine credincioși; iară pentru curăția vieții sale și nevoința și grija de cugete ce avea, trecând după lege prin toate sfințitele trepte, cu dumnezească alegere, se făcu episcop mitropoliei Cataniei, care se află în ostrovul Siceliei cel vestit, unde se află și muntele Etnii, din carele până astăzi se pogoară și curge foc. Deci acesta după numele lui ca un leu ce are îndrăznire, luminând ca un luminător, a luminat pre toți având grija sufletelor, ajutorind văduvele, și grijind pentru toți. El numai cu singură rugăciunea, a surpat la pământ un chip idolesc, și a ridicat o biserică mare întru cinstea bunei biruitoarei mucenice Luchia. A ars de tot apoi și pre Iliodor cel ce făcea cu farmece semne și minuni; căci spurcatul acesta făcându-se prin norod făcător de minuni și de năluciri, cuteză a se apuca și asupra Bisericii lui Dumnezeu, cu meșteșugurile lui cele rele, iară fericitul prinzându-l cu nevoință în mâinile lui, și legându-l cu sfântul lui epitrahil, porunci să aprinză în mijlocul cetății foc mare, și mărturisind toate farmecele lui, intră cu dânsul, fiindu-l legat de grumaz în mijlocul focului, și n'a ieșit sfântul din

foc până l-a făcut de tot cenușă și spuză pre acel ticălos. Aceasta a făcut de s'au mirat toți, nu numai fiindcă a rămas ne-ars Sfântul ci pentrucă nici de veșmintele sale nu s'a atins focul nicidecum. Deci mergând vestea pretutindenea în lume de această minune, auzindu-o și împărații Leon și Constantin, au trimis de a adus pre Sfântul la dâșșii, și cuprinzându-i sfintele lui picioare, îl rugau să se roage pentru dâșșii. Acesta nu numai când trăia a fost mare întru minuni, ci încă și murind face mai multe minuni.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Sadoc episcopul, și a Sfinților cei ce s'au săvârșit cu dâșșul, la număr o sută douăzeci și opt.

Stih: Sadoc episcopul cu opt împreună fiind. Și zecimea mucenicilor cea îndouăsprezecită este sabie suferind.

Ăcești Sfinți au suferit mucenicia în Persida, pe vremea împărăției lui Savorie, și tuturor li s'au tăiat capetele pentru credința lui Hristos. Se zice însă, că sfântul Sadoc mai 'nainte de a fi prins, a văzut în vis pre cel ce a fost episcop înaintea sa, pre sfințitul mucenic Simeon, stând pe scară înaltă, și chie-mându-l către înălțime, arătând precum se pare suirea mărturisirii.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Visarion.

Stih: Visarion murind, multe răsplătiri a aflat.

A multor sudori și ostenele ce a lucrat.

Cuviosul acesta părintele nostru Visarion s'a născut trupește în Eghipt. Deci înțărându-l maică-sa, și întru sfintele Scripturi învățându-se, a strălucit întru inima sa lumina cea sfântă. Pentru aceasta din tânăra vârstă, a iubit pre Dumnezeu foarte, nici cum întinând cu vre-un fel de lucru sfântul Botez ce i s'a dat lui în Pruncie. Căci suindu-se la loc pustiu, ca un fără de trup se nevoia, și defăimând trupul ca cel stricăcios, pre cel mai rău la cel mai bun l-a supus, și pre Dumnezeu carele îl iubiă, l-a avut ajutor. Căci patruzeci de zile și patruzeci

de nopți sta neclătit ca un stâlp, avându-și mâinile și ochii în sus, și pre sufletul său nedespărțit dela Dumnezeu. Pentru care și de Dar învrednicindu-se, nu întâmplătoarele semne lucră, ci și foarte prea mărite; căci păzindu-și cea duple chip, cu toată puterea, lucră acelea ce și proorocii cei mari au lucrat, cei ce cu Dumnezeu aevea au vorbit. Pentrucă Moisi temelia tuturor proorociilor prin lemn, a prefăcut apele cele amare în dulci, inchipuind Crucea Domnului, ca să liniștească pre Iudeii cei ce cărteau. Iară acest fericit, mergând oarecând cu ucenicul său pe cale fără de apă, și arzându-se de sete, prin însemnarea Crucii în văzduh, a prefăcut în dulce apa mării cea sărată și neputincioasă a se bea, și rece și bună de băut o a făcut; din care și îndestulându-se împreună cu alții mulți, au mulțumit lui Dumnezeu Isus al lui Navi oarecând, biruind pre Amalic a oprit soarele din drumul său până ce i-a înfrânt pre toți; și acest fericit, oarecând aflându-se la oarecare loc, și spre folosul multora vorbind, și fiind vremea spre seară, cerând dela Dumnezeu, a oprit soarele până ce a săvârșit învățătura. Și acesta ca Ilie, a pogorit apă din Cer, nu odată sau de două ori, ci mai de multe ori, alții cerându-o dela el aceasta. Proorocul Eliseu, oarecând cu cojocul lui Ilie, a trecut Iordanul fără să se ude; iară acesta în loc de Iordan, râul Nilului, și în loc de cojoc, semnul Crucii armă tare întrebuițând, pre toată apa o a prefăcut în câmp drept, și pe deasupra atâtor ape mergând pe jos, o minune! până la glezne numai i s'au udat picioarele. Ce este mai minunat decât minunile acestea? Asemenea și alte feluri de semne făcând cu puterea Crucii, și în adânci bătrânețe slujind lui Dumnezeu, s'a mutat la veșnicele lăcașuri.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Agaton Papă al Romei.

Stih: Agatone cămele Romei îndreptând. La limanurile cele înțelegătoare corabia erai întorcând.

Ăcest cuvios părinte al nostru și făcător de minuni Agaton, eră din Italia,

fiu de părinți creștini, cucernici și bine cinstitori, cari ostendindu-se, l-au învățat pre El toată Scriptura cea însoțită de Dumnezeu și folositoare. Căci atâta de mult s'a folosit și s'a umilit fericitul din dumnezeasca Scriptură, încât după ce au murit părinții săi, a adunat toată bogăția lor, și chemând săracii, într-o zi o a împrăștiat pre ea, și s'a dus la o mănăstire, unde s'a făcut monah, îmbrăcându-se în chipul îngeresc, și slujia lui Dumnezeu ziua și noaptea, făcând rugăciune pentru lume. Iară spre fapta bună atâta se nevoia, în cât a luat și darurile fecerilor de minuni. Și fiindcă fapta bună nu se ascunde, s'a făcut papă Romei; și bine împodobind episcopia vrednicie, în pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Chindiu episcopul Pisidiei.

Stih: Din pământ te-ai luat și în el te-ai înturnat.

Chindie cu porunca celui ce pământul l-a lucrat.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Plotin.

Stih: Să se aducă Plotin Domnul zicând. Au venit îngerii pre Plotin aducând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluște-ne și ne mântuște pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Cu trup fiind, te-ai asemănat dumnezeștilor cete celor fără de trup, cugetătorule de Dumnezeu, și ai slujit lui Dumnezeu, neîncetat cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Vrechi asurzite ai deschis prin dumnezească rugăciunea ta prea fericite, și schiopilor arătat ai dat bună alergare, cari strigau lui Hristos: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Intrând în mijlocul focului cu dumnezeasca voie a Stăpânului, ai rămas nears, iară Iliodor cel părtăș focului la vremea judecății celei drepte, prin rugăciunea ta s'a ars.

Și acum, a Născătoarei:

Ne arzând pântecelul tău focul Dumnezeirii, Fecioară Maică, s'a întrupat din tine, luminând marginile lumii cu dumnezești străluciri. Pentru aceasta te laudăm Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu...

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale, Părinte sfințite, învățătorule de taine. Pentru aceasta Dumnezeu te-a uns pre tine Leone, Arhiereu norodului, carele strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Bine plăcând Impăratului celui veșnic, prea fericite Leone, ai stătut înaintea împăratului celui pământesc, purtând jera-

tec Părinte, și spăimântând mintea lui cu prea mărite faceri de minuni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sădindu-te Părinte în casa Domnului, ca un maslin prea roditor aduci după sfârșit din dumnezeescul tău trup, unde lemn dumnezeesc, carele pururea gonește toată boala credincioșilor, celor ce scapă la tine cu dragoste înțelepțite.

Și acum, a Născătoarei:

El ce săvârșește toate numai cu voirea, Preacurată binecuvântată, vrând s'a sălășluit în pânțele tale, și s'a arătat trup, și m'a îndumnezeit, fiind stricat mai nainte prin sfatul cel prea rău al înșelătorului.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împreună cu focul și văpaia călcându-o au săltat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a tot auzul...

Ea să te fericim cu glasuri dumnezești, căci ai viețuit cu cuviință, și umbli întru cele cerești veselindu-te, mântuește-ne noi cu rugăciunile tale de patimi, de necazuri și de primejdii, lerarhe și păstorule, vrednicule de laudă.

Făcându-te Părinte ca o viță a viei celei adevărate, ai odrăslit prin bunătați struguri ce varsă mustul minunilor, din carele cei ce beau cu credință, câștigă sănătate și veselie, lăudându-te pururea, cuvioase Leone.

Trupul tău Părinte s'a făcut Biserică sfântului și cinstitului Duh, și acum zace în lăuntrul dumnezeieștii biserici, ce o ai ridicat Leone, întru mărirea și cinstea Luchiei muceniței, izvorându-ne nouă râuri de minuni, cei ce te cinștim cu bună credință.

Slavă...

Soare luminos te-ai arătat, luminând marginile pământului cu luminile bunătaților totdeauna, și acum te-ai mutat către lumina cea neapusă. Pentru aceasta, cei ce prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină Leone prea fericite, mântuește-ne pre toți de întunecul cel cumplit.

Și acum, a Născătoarei:

Frică-mi este unule Împărate de a doua venire a ta, și mă tem, că fără măsură ți-am greșit, și nu mă fac mai bun prin pocăință, ci ca unul ce ești bun, întoarce-mă și mă mântuește lisuse, prin rugă-

ciunile cele bine primite ale celeia ce te-a născut pre tine.

Imnosul :

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până și la „trup, din pânțece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoare „de Dumnezeu, credincioșii „o slăvim.

SVFTILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Luminător și învățător, Ierarh prea mare, te cunoaște Biserica lui Hristos, Ierarhe. Că bine ai păstorit pre fiii ei, la pășunile cele mântuitoare Cuvioase, izgonind pre eretici ca pre niște fiare sălbatice, Leone de Dumnezeu cugetătorule.

A Născătoarei :

Steaua cea mult luminoasă și strălucitoare a Cataniei, Ierarhul cel făcător de minuni, Leon învățătorul cel tainic al Treimii, cu cugetul și cu sufletul și cu trupul te-a propovedit de față pre tine Preacurată, că ești adevărată Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea și noi, arătat te laudăm pre tine, ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

STIHOAVNA Octoiului.

Iară de va fi post, Podobia Triodului de 2 ori, și Mucenicia.

Slavă, și acum, a Născătoarei :

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala, și Otputul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE

Prea cuviosul părinte nostru Timoteiu cel din Simvoli. Și cel dintru sfinți părinte nostru Eustatie Arhiepiscopul Antiohiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Timotee, prin înfrânare multă, și prin rugăciune neîncetată, de tot ai pierdut săltările patimilor, și luând darul nepătimirei, te-ai arătat vas dumnezeescului Duh. Pentru aceea gonești totdeauna duhurile cele viclene și în viață și după moarte, de Dumnezeu fericite.

Părinte cugetătorule de Dumnezeu Timotee, lui Avraam te-ai făcut următor cu adevărat, odihnind totdeauna pre cei ce năzuiau la tine. Răbdarea lui Iov ai avut întru ostenele, arătând blândețele lui David, viață asemenea cu îngerii ai petrecut pre pământ, și ai ajuns dorirea cea desăvârșită, rugându-te pentru noi.

Părinte sfințite Timotee, arătat-te-ai chip curăției, pildă înfrânării, asemănare bunei creștințe, și izvor umilinței, razim

nemișcat al dreptei credințe, rîu de tămăduiri pururea curgător, soare ne apus, fiu dumnezeescului Dar, și postnicilor podoabă prea cinstită.

Alte Stihiri ale Ierarhului, glasul acelaș.

Podobie: Ce vă vom numi...

Având viețuire cerească, dela Dumnezeu cu adevărat ai fost pus Arhiereu, și acestuia aduceai slujbele cu cuget curat, sărăcie și dureri ai răbdat prea fericite pentru propoveduirea cea dumnezească, și pentru întărirea adevărului, pre carele l-ai înfărit cu cuvintele tale, arătat rușinând pre cei fără de minē.

Cu cuvântul curgerilor tale celor sfințite, arătat ai aprins plevele hulei lui Arie celui rău credincios, carele nu primea a se numi Fiul la o cinste cu firea împreună cu Tatăl, prea sfințite Eustatie, și inimile ai luminat, și cu adevărul ai ținut, pre cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta.

Amenințând cu toiagul cuvintelor tale, păstorule cel prea sfințit, turma lui Dumnezeu cea cuvântătoare, cu aceasta o ai păzit nevătămată, de tot felul de lupi. Pentru aceasta bunul Păstor ca pre o oaie te-a adus înlăuntrul în staulul cel ceresc, unde sunt duhurile cele alese ale părinților și ale dreptilor,

purtătorule de Dumnezeu, Eustatie prea fericite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Toată viața mea este nesățioasă, și sufletul și trupul prea întinat, și cugetul necurat, și faptele de tot ocărăte, și cu totul adevărat sunt vinovat de osândire și de defăimare. Unde mă voi duce acum? și către cine voi fugi? fără numai către tine Stăpână? milostivește-te, și vino de mă mântuește.

A Crucii, a Născătoarei:

Oprea slăvită minune! O taină înfricoșată! O lucru cutremurat! zicea Fecioara, dacă a văzut pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pre cel ce înfricoșat l-a născut fără durere, plângând zicea: Vai mie Fiul meu prea iubite, cum te-a pironit pre Cruce norodul cel rău și nemulțumitor?

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologiilor, Psalmul 50.

CANONUL prea cuviosului Timoteiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine slava monahilor te laud, Fericite.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povățuit pre norodul

„său prin marea Roșie, cântare de biruință, că s'a prea-slăvit“.

Pre tine steaua cea înțele-gătoare care ai strălucit luminos Părinte întru înălțimea înfrânării, și ai luminat inimile credincioșilor, pururea te lăudăm fericite Timotee.

Având către Dumnezeu înfins ochiul cugetului Părinte, ai scuturat din sufletul tău somnul lenevirei, și te-ai făcut locaș sfântului Duh, și loc sfințeniei, Timotee.

Intărit fiind Părinte cu smerenia, ai trecut fără stricăciune meșteșugurile vicleanului, și te-ai înălțat către Dumnezeu, și te îndulcești de slava lui totdeauna, fericite Timotee.

A Născătoarei:

Să cinstim cu laude pre prea curata Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, care mai pre sus de fire negrăit a zămislit în pântece, pre Dumnezeuul și Făcătorul tuturor, și cu ade-vărat l-a născut.

Alt CANON al Ierarhului.

Facerea lui Ghermanô.

Peasna 1-a, glasul al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce...

Pre cel ce este vârful părinților, ca pre unul ce s'a îmbrăcat prin Dar cu cu-

vântul, pre marele Eustatie cu cântări să-l lăudăm.

Arătându-te apărător credinței, ai păzit Biserica lui Hristos nerobită cu biruința erezurilor, prea cuvioase.

Slavă...

Făcându-te gură Cuvântului, ai descoperit adâncimea dogmelor, prea cuvioase, întru care ai înneecat credința cea rea a lui Arie.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Cuvântul cu trup mai pre sus de cuvânt, pre începătorul vieții neîncetaț roagă-l să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos.

Intărirea mea Mântuitorule „ești, și scăparea mea, și „puterea. Inima mea ceea ce „s'a clătit întărește-o întru frica „ta; că nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru“.

Milostivindu-te pentru toți, cu milosârdia ta te-ai făcut alt Avraam, primind pre cei ce veneau de pretutindenea, o Timotee! Și prin însăși ostenelele tale slujind lui Dumnezeu.

Omorând mădularele tale cele de pre pământ Părinte, precum zice Apostolul, te-ai arătat părtaș vieții celei veșnice.

Întru care adu-ți aminte de cei ce te cinstesc totdeauna.

Cu răsăritul faptelor tale Părinte, te-ai făcut soare neapus, pururea luminând cu razele nevoinelor tale până la marginile pământului, și risipind întunecul dracilor.

A Născătoarei

Fecioară curată, Născătoare Impăratului împărașilor, rumpe lanțurile greșelilor mele, și mă îndreptează către cărările pocăinței, prin rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Scofând tu arma cea adevărată, te-ai arătat Voevod al bunei credințe, păzind pre cei ce se împliveau credinței, Eustatie.

Tu cu dragostea cea dorită, lucrând Biserica, cu secerea învățăturilor tale Fericite, tăind cu aceasta din rădăcină toate neghinele.

Slavă...

Făcându-te cel dintâi al soborului celui adevărat, pre Arie, cel ce a fost începător cu adevărat înșelăciunii, cu piatra cuvintelor tale l-ai biruit de Dumnezeu fericite.

Și acum, a Născătoarei

Negrăit te-ai născut din Fecioară, arătat-te-ai precum

bine ai voit Mântuitorule al nostru, și lumea ai înnoit Doamne.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeu meu, „lărgitu-s'a gura mea asupra „vrăjmașilor mei, veselitu-m'am de mântuirea ta“.

Sedealna Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Cu feciorie te-ai arătat adevărat, către cel ce ți-a zidit trupul tău cuvioase părintele nostru Timotee. Pentru aceasta te și veselești împreună cu fecioarele cele înțelepte, și cu credință dăntuești împreună cu cuvioșii părinți. Iară nouă te-ai arătat izvorător de minuni.

Slavă, altă Sedealnă a Ierarhului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre Cuvântul de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, ai propovăduit, părintele Eustatie, și pre Arie cel fără minte, carele hulea învățătura cea dreaptă, cu vinele învățăturilor tale, tare l-ai sugrumat. Pentru aceasta bucurându-te, te-ai numărat în cele propoveduitorilor dumnezeștilor Părinți; cu cari împreună adu-ți aminte pentru noi.

Și acum, a Născătoare:

Ca o vișă nelucrată Fecioară, strugur frumos ai odrăslit, izvorând nouă vinul mântuirii,

cel ce veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceea ca pre o pricinuitoare a tuturor bunățărilor, pururea te ferim, cu îngerul strigând ție: Bucură-te cea plină de Dar.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea neispită de nuntă curată și Maica ta Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre lemn, ca o Maică plângând a grăit: Ce ți-a răsplătit ție norodul jidovilor cel fărădelege și nemulțămător; carele cu multe și mari darurile tale, Fiul meu, s'a îndulcit? Laud plecaciunea ta cea dumnezească.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezească „vedere, proorocul mai 'nainte „a cunoscut că vei să te întrupezi. Și cutremurându-se, slăvea puterea ta“.

Totdeauna fiind întărit cu rugăciunile tale, arcele și săgețile vrăjmașilor celor înțelegători, le-ai socotit ca niște săgețături pruncești, pururea pomenite părinte Timotee.

Dupre închipuire închinându-te chipului rânduelii lui Hristos celei pentru noi ai suferit ispită de bătaie, dela cei ce se lepădau de dânsul, o Timotee, de Dumnezeu cugetătorule.

Nemișcat ai fost, și bărbătește ai stătut pururea în doxologia cea către Dumnezeu, neavând nici cum odihnă la timpul ei.

A Născătoarei:

Prunc tânăr ai născut pre pământ pre cel născut din Tatăl fără stricăciune, mai'nainte de toți vecii, Maică prea sfântă, îndreptarea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea...

Adunând cele de trebuință ale credinței, cu săgețile Cuvântului prin dumnezeesc cuget ai surpat pre Arie cel rău credincios, Părinte.

Ca un fulger ieșind lumina cuvintelor tale, arde hula lui Arie, înțelepte Eustatie.

Slavă...

Pus-ai îngrădire Bisericii, ca viei Domnului, cu cuvintele tale Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai cu trup Fecioară curată, pre Cuvântul cel fără început mai'nainte de cât tine, pre cel ce s'a întrupat din tine, mai pre sus de cuvânt, în urmă.

Peasna 5-a, Irmos:

Intunecul sufletului meu ri-
„sipește-l, dătătorule de lu-
„mină Hristoase Dumnezeule,

„cela ce ai gonit întunerecul
„cel mai'nainte al adâncului,
„și-mi dăruiește lumina porun-
„cilor tale Cuvinte, ca mîne-
„când să te slăvesc pre tine“.

Stînd înaintea Treimii Fe-
ricite cu gând curat, și lumi-
nându-te de razele cele de a-
colo Părinte, ne luminezi pre
noi totdeauna, cari ne prime-
jduim întru întunerecul pați-
milor celor sufletești.

Impodobindu-ți trupul cu
înfrînare și sufletul cu nepăti-
mire, te-ai cunoscut slugă Im-
păratului tuturor, și arătat ai
primit dela dînsul darurile mi-
nunilor Timotee.

Nu cu gând iscoditor, ci cu
inimă curată cerînd stearpa,
care a venit către tine, prin
slugă credincioasă din neface-
rea de copii, s'a făcut roditoare
de copii, lăudând pre Hristos
Dumnezeul nostru.

A Născătoare:

Locuind în pîntecile tău,
cel ce locuiește întru înălțime,
te-a făcut pre tine mai desfă-
tată de cât cerurile, Marie Nă-
scătoare de Dumnezeu. Pre
carele nu lipsi a-l ruga, pentru
noi toți, Mireasă a lui Dum-
nezeu.

Alt Canon, Irmos:

Către tine mîneacă Duhul..

Intunerecul eresurilor ai ri-
sipi, și cu razele învățăturilor
tale, ai strălucit tuturor margi-
nilor, fericite Eustatie.

Slavă...

Ingrădindu-ne cu armele
învățăturilor tale Eustatie, ere-
surile cele acum ridicate îm-
protiva dumnezeiești credințe,
le biruim.

Și acum, a Născătoare:

Nu încetă Fecioară rugând
pre Dumnezeu, cel ce s'a nă-
scut cu trup din tine, ca să se
mântuiască robii tăi de toată
încunjurarea.

Peasna 6-a, Irmos:

Eurăște-te-mă Mântuitorule,
„că multe sunt fărădele-
„gile mele, și mă ridică dintru
„adâncul răutăților rogu-mă.
„Căci către tine am striga, și
„mă auzi Dumnezeu mântuirii
„mele“.

Bine păzindu-ți vrednicia fe-
cioriei în toată viața ta, în față
de femei nici odată n'ai căutat,
lepădându-te cu totul de stri-
căciunea acestui lucru.

Așezatu-te-ai la limanul cel
înțeleghător, neudându-te de va-
lurile dulcelelor trupești, feri-
cite Timotee, ci cu vînturile
cele purtătoare de viață ale

Duhului, bine ai înnotat, prea lăudate.

Depărtatu-te-ai, precum zice la psalm, petrecând prin munți și prin pustiu totdeauna, sălășluindu-te pururea înțelepte, până ce ai intrat în cetatea lui Dumnezeu cea cerească, Timotee.

A Născătoarei:

El ce șade pre umerile Hērūvimilor necuprins, a locuit în pântecile tău cuprins cu trupul, iară nu cu Dumnezeire, și din tine a ieșit mântuindu-mă pre mine, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Ionă din pântecul iadului...

Cu graiul cuvintelor tale cele de Dumnezeu însuflate, ai potolit viforul ereticilor, îndreptând Biserica către limanul bunei credințe, prea fericite.

Aruncat-ai cu adâncul dogmelor tale, lupta lui Arie cea de faraon cugetătoare, pre călăreții cei trei cari îl apărau pre el, înneccându-i, prea cuvioase.

Slavă...

Curat fiind întru bunătați prea cuvioase, strălucit te-ai arătat, și cu cuvântul și cu viața înfrumusețare Bisericii lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce negrăit ai născut pre Dumnezeul nostru, Născătoare de Dumnezeu, nu încetă rugându-te, ca să se mântuiască din nevoi, cei ce te laudă pre tine Curată, pururea Fecioară.

Irmosul:

Ionă din pântecul iadului a „strigat: Scoate din stricăciune „viața mea; iară noi strigăm „ție: Intru tot puternice Mântuitorule, miluește-ne pre noi“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca o stea mult luminoasă dela răsărit strălucind, ai luminat în inimile credincioșilor faptele minunilor tale, purtătorule de minuni, de Dumnezeu cugetătorule Timotee.

Intru această lună, în 21 de zile, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Timoteu cel din Simvoli.

Stih: Pre tine Timotee și viu fiind și după moarte.

Dumnezeul viilor și al morților te cinstește foarte.

In a douăzeci și una zi.

Pre Timoteu țărâna îl acoperi.

Acest fericit intrând de mic la viață călugărească, și stingând de tot săltările patimilor, cu multă înfrânare, și cu neîncetate rugăciuni, și făcându-se fără de patimi, se arată vas vrednic sfântului Duh, rămâind până la sfârșitul vieții sale întru feciorie, și sufletește și trupește. Acesta n'a primit nici odată să vie înaintea lui femee; ci aflându-se în munți, și locuind în pustietăți, își udă sufletul cu roua lacrimilor. Pentru aceasta a luat și daruri de tămăduiri; căci și draci din

oameni a gonit, și toate alte boale tămăduia. Așa viețuind, cu bătrânețe bune, își săvârși viața, mutându-se către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru, Eustatie Patriarhul Antiohiei celei mari.

Stih: Eustatie până ce eră viu și încă răsuflând.

Improtiva vrăjmașilor lui Dumnezeu prea statornică răsuflare eră având.

Dumnezeescul acesta mărturisitor Eustatie, a fost pe vremea lui Constantin cel mare întâiul creștin între împărați. Deci învățător fiind prin cuvântul înțelepciunii sale, a trimis razele dreptei credințe în toată lumea. Acesta eră față la Sinodul dintâi, ce s'a făcut la Nicheea, unul fiind din cei trei sute optsprezece purtători de Dumnezeu părinți. Deci știind dogma dreptei credințe, înfruntă și întorcea pre Arieni cei ce făceau tăere dumnezeiești firi, și ziceau pre Fiul a fi făptură și-l înstreinau de părinteasca cinste. Deci pentru a lui dumnezească îndrăznire și râvnă ce avea pentru ajutorul ortodoxei credințe, l-a zavistuit Evsevie al Nicomidiei și Teognie al Nicheei și Evsevie al Chesariei, și ceilalți câți erau părtași arieneștei hule, sau mai vartos a zice nedumnezeirii. Pentru aceasta făcându-se a merge ca să-l vadă, de vreme ce se făcea că merg la Ierusalim, ei mergând la Antiohia, unde făcând sfat îl caterisiră. Iară pentru ca să se arate că cu pricină binecuvântată, l-au caterisit, ce au alcătuit mult meșteșugăreții? O femeie desfrănată fiind invitată de dâșii cu daruri mari să facă năpaste Sfântului, viind c'un copil născut decurând, merse înaintea adunării lor, zicând, că s'a îngrecat din împreunarea lui Eustatie, și a născut acel copil. Iară ei (ca cei ce erau meșteșugătorii unui lucru ca acela), cercând pre femeie să adevereze vina numai cu jurământ, îndată îl judecară, și scoaseră pre Sfântul din scaun, și înduplecară și pre împăratul să-l izgonească. Și-l trimiseră prin Trachia la cetatea lui Filip dela Macedonia, unde și viața și-a săvârșit. Deci trecând o sută de ani, pe vremea împărăției lui Zinon, s'au ridicat

sfințele lui moaște și s'au trimis la Antiohia. Atuncea ieși înainte toată mulțimea cetății, ca la optsprezece mile de departe, și-l primiră cu cântări și lumini, și tămăeri. Pre acesta l-a cinstit cu laude și dumnezeescul Gură de aur. Zic însă că femeia aceea ce l-a năpăstuit, căzând în boală grea, a mărturisit tot vicleșugul cel ce s'a făcut asupra Sfântului, și a spus pre nume pre fiecarele din cei ce o au pus asupra lui, și cum că amăgindu-se și îndemnându-se cu cuvintele de către dâșii și cu bani, a făcut para aceea. Și pentru că a jurat cu vicleșug, n'a zis nimic minciuni; căci a zis că pruncul l-a fost făcut cu oarecarele Eustatie faurul, ce fusese cu dânsa.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Gheorghie Episcopul Amastridei.

Stih: Gheorghie trupul său lăsând.

Multora sufletească mântuire este lucrând.

Acest cuvios eră fiu de părinți binecredincioși, cari Teodor și Megetă erau numindu-se, având patrie numită Cromin. Petrecându-și viața fără de prunci se rugau lui Dumnezeu prin post și rugăciuni, ca să le dea lor prunc, lucru ce s'a și făcut. Căci ajungând ei la adânci bătrânețe, li s'au vestit prin dumnezeescul glas, și zămislirea celui ce eră să se nască dintru ei, și numirea, și Darul preoției. Deci născându-se el, și lepădând îndulcirile tinerețelor, și îmbrățișând pre cele stătătoare, și nici cum lenevinduse despre a învăța învățăturile, atât cele dumnezeiești, cât și cele omenesti, pentru aceasta văzând părinții săi bună călătoria lui, slăviau pre Dumnezeu. Și deci de ajuns învățându-se, ridicându-se din patrie s'a dus la muntele Siriei, și aflând acolo un cinstit bătrân, a luat dela el shima monahicească; și mutându-se acela către Domnul, s'a dus la Vonița, supunându-se pre sine la toată aspra viețuire și sihăstrie; și fiindcă Episcopul bisericii Amastridei s'a mutat către Domnul, acest Sfânt din dumnezeasca voință, și cu unirea preoților, și fără să voiască, a fost suit la scaunul Arhieriei, ca lumina pre

sfeșnic. Deci hirotonisindu-se el în Constantinopol, și ducându-se la scaunul său, toate împreună prin osârda sa se săvârșau, adică: așezământurile cele sfinte, bună podoaba bisericii, orânduiala sfințitei tagme, ajutorul orfanilor și văduvelor, și zidind casă hrăitoare de săraci, plăți de datorii, și mai întâi de toate bună credința către Dumnezeu. Pe lângă acestea încă și semne dumnezeiești, și minuni de tot felul se săvârșiau printr'însul. Așa bine petrecându-și viața, s'a mutat din aceste de aicea cu pace dându-și duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, cel dintru Sfinți părintele nostru Ioan Patriarhul Constantinoplei ce a fost din Scolastici, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Murit-ai Scolasticule jertitor al lui Hristos fiind.

Și de îndelungatele tale ostenele acum ești încetând.

Intru această zi, sfântul Zaharia Patriarhul Ierusalimului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Zaharie, fericit ești și murind.
Fericitului pământ Zaharie proestogind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Mavrichie, și cei împreună cu dânsul, șaptezeci de mucenici.

Stih: Mavrichie, gol cu miere uns fiind.
Acele albinelor miere a fi este socotind.
Având bărbați de șapte ori zeci nevoitori.
Mavrichie îi ia și împreună dănuitori.

Aceștia au statut pe vremea împăratului Maximian; carele trecând prin cetatea Apamiei, fură pârați aceștia că sunt creștini. Și înfățișându-se, și creștini pre sine mărturisindu-se, îndată li s'au luat brăele, și au fost puși la închisoare. Și după trei zile fiind chemați, iarăș au fost întrebați; iară ei rămăind neclățiți întru credință, foră bătuți cumplit. După aceea întinși pre grătar de fier înfocată; apoi fiind spânzurați pe lemne, li s'au strujit coastele. Și socotind împăratul Maximian ca mai mult să mănhească pre sfântul Mavrichie, a poruncit să taie pre fiul său Fotinò. Iară după ce i-a văzut pre ei că păzesc credința neclătită, și nu se pleacă i-a trimis pre ei într'un loc de luncă, ce se află în mijlocul a două pârae și un iaz, fiind plin acel loc de viespi și

de muște, de țânțari și de bondari. Și dar ajungând muncitorii acolo, și dezbrăcându-i pre ei, și legându-i de stâlpi, și cu miere ungându-i, și mai vartos în așa vreme, ce eră îndămănată către asemenea aflare, și trupul lui Fotinò înaintea feții tatălui său Mavrichie aruncându-l, s'au dus. Iară fericirii și vitejii aceștia, zece zile și zece nopți răbdând întru această nesuferită muncă și ticăloșie, și făcând rugăciune către Dumnezeu, s'au săvârșit cu pace.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit prin înger „pre tineri din foc, și cup-torul cel ce sună ca tunetul, „l-ai prefăcut în rouă, bine ești „cuvântat Dumnezeul părinți- „lor noștri“.

Stîngînd văpaia patimilor cu roua lacrimilor, ai izvorât Darul minunilor, prin care curățești spurcăciunile patimilor, Timotee.

Cu adevărat ai aflat fericirea cea dumnezească, Cuvioase, moștenind pămîntul celor blânzi, și umplându-te de bucuria celor aleși.

Ca unul ce ai aflat îndrăzneală, Fericite, cere iertare păcatelor, nouă celor ce cu dragoste săvârșim sfințită pomenirea mutării tale, Cuvioase.

A Născătoare:

Fiind izbăviți cu totul de

blestemul cel de demult, cu prea sfântă nașterea ta binecuvântată, pre tine bine te cuvântăm Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Alt Canon, Irmos:

În cuptorul cel de foc...

Războiul ereticilor cu arma Duhului biruindu-l înțelepte, ai câștigat cinstea cea nestricăcioasă, încununându-te de Hristos.

Gura ta Părinte, s'a arătat ca o sabie de amândouă părțile ascuțită, împotriva necredincioșilor, că acoperindu-se sub mâna Cuvântului, războiul acestora s'a biruit.

Slavă...

Cu lopata învățăturii, ca pre niște pleve ai vânturat înșelăciunea lui Arie, adunând grâul credinței în jitnița cea însuflășită, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Născătoarea de Dumnezeu toți să o lăudăm, că a născut pre Mântuitorul, cu credință strigând: Bucură-te roaba și Maica lui Hristos Dumnezeuul nostru.

Peasna 8-a Irmos:

Cela ce acoperi cu ape cele „mai pre deasupra ale tale, „cela ce pui mării hotar nisipul, „și toate le ții, pre tine te laudă „soarele, pre tine te slăvește

„luna, ție îți aduce toată făptura „laudă, ca Făcătorului tuturor „în veci“.

Omorător patimilor te-ai arătat prin multa înfrânare, și prin neîncetată priveghere Părinte, și cugetând pururea în inimă înălțări de bunățăți, Cuvioase, ai trecut din slavă în slava vieții celei fără de sfârșit, și a nestricăciunii.

Ca niște tămâie ai adus Cuvioase, rugăciunile tale către Dumnezeu cel prea curat, din suflet curat, și ai luat dela dânsul dumnezeiasca lucrare a minunilor, a gonit dracii, și a tămădui boalele oamenilor.

Vrător de viclenie, fără de răutate, și iertător, blând, și cu dreptate împodobit, te-ai făcut Părinte, cuvios, fără prihană, păzit de toată nedreptatea, stâlp postnicilor. Pentru aceasta te cinstim credincioșii întru toți vecii.

A Născătoarei:

Numai pre tine te-a ales poadoaba lui Iacov, Cuvântul lui Dumnezeu, și s'a sălășluit în pântecele tău, precum bine a voit, a ieșit mai frumos decât toți oamenii, Preacurată, curățind firea noastră cea întunecată.

Alt Canon, Irmos :
Pre împăratul slavei...

Cu toiagul înțelepciunii tale ai descoperit adâncimea cea dumnezească a Scripturilor, și pre Israil cel nou l-ai mutat către pământul dreptei credințe, Arhiereule al lui Hristos, iară pre Arieni ca pre Eghipteni i-ai înecat.

Suindu-te pre stâlpul Halaniei, prin dumnezească arătare, ai amestecat limbile cele ereticești ale Arienilor înțelepte Eustatie, și cu un glas ai propovedit credința în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu mărturisirea ta cea pentru adevăr Părinte, la apus ți-ai săvârșit viața, și iarăș la răsărit ai strălucit turmei tale înțelepte, razele buneii credințe slobozind în veci.

Și acum, a Născătoare:

Pre cel ce a zidit pre Adam dupre chip, și s'a împreunat amestecării acestuia, și a mântuit neamul omenesc, preoții lăudați-l, noroadă prea înălțați-l pre dânsul în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Împăratul slavei cel „unul fără de început, pre carele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, și se cutremură cele „ingerilor, lăudați-l preoți, „noroadă prea înălțați-l în veci“.

Peasna 9-a, Irmos :

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, cel „ce a ridicat nouă corn de „mântuire, în casa lui David „slugii sale, întru care ne-a cer- „cetă pre noi răsăritul cel din- „tru înălțime, și ne-a îndreptat „pre calea păcii„.

Biserica de sfințenie, izvor de umilință, pârau de iertăciune te-ai arătat înțelepte, și noian nemărginit al dragostei, slugă Domnului nemincinoasă, și cetățean Cerului și împreună cu îngerii locuitor, și izvor de minuni.

Siind Părinte, că mila este mai lăudată decât judecata, nu ai trecut cu vederea pre străini, ci tuturor cu bine ți-ai deschis milostivirea Cuvioase, făcându-te tată săracilor, și ajutor văduvelor, și îmbrăcăminte celor goli, și hrană flămânzilor.

De pre pământ ai ajuns către Cer, unde ai avut buna viață, Cuvioase, încă fiind în trup. Rugându-te să ni se dăruiască nouă iertare de păcate, celor ce cinstim cu credință, sfântă pomenirea ta.

Totdeauna izvorăște nouă râuri de tămăduiri cinstitul tău sicriu, Părinte, care usucă tot

felul de vărsări ale boalelor, și adapă tot sufletul spre dumnezească bună rodire, sfințite Timotee sluga lui Dumnezeu.

A Născătoare:

Vrmând cuvintelor tale neamurile neamurilor, pre tine te vom feriți pururea Marie. Că tu ai născut pre Dumnezeu cel cu adevărat fericiț, ca cea fără prihană Preacurată, pre cea ce cu adevărat face fericiți pre toți, cei ce slujesc lui.

Alt Canon, Irmos:

Pre ceea ce este mai pre sus...

Ințelepțește storcând strugurul Scripturilor, ai adăpat pre cei credincioși, cu vinul adevărului lui Hristos, cel ce veselește inimile.

Limba ta cea cuvântătoare de Dumnezeu, ca o sabie de amândouă părțile ascuțită purtând, ai tăiat ferice, mânia cea vicleană a lui Arie, care vărsă sângele cel nevinovat și sufletește.

Slavă...

Duhovnicește săvârșind o-rânduia sfântă zi cea cu totul sfințita a pomenirii tale, te rugăm: Roagă-te cu deadinsul, să ne mântuim noi Ierarhe.

Și acum, a Născătoare:

Pre ceea ce ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel nescris, și a arătat nouă ușa dum-

nezeștei vieți, pre preacurata, Născătoare de Dumnezeu după adevăr să o slăvim.

Irmosul:

Pre ceea ce este mai pre sus „de fire Maică, și după fire „Fecioară, pre cea una între „femei binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu, cu laude „să o slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 22 DE ZILE.

Aflarea moaștelor sfinților mucenici celor din Evghenia.

La Doamne strigat-am Stihirile Octoihului 3 și ale Mucenicilor 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce de sus ești chemat...

Cu chinurile cele de multe feluri, dezbrăcându-vă de haina omorârei, mărișilor mucenici, v'ați îmbrăcat cu haina cea dumnezească a nestricăciunii, și acum umblați întru cele cerești, stând totdeauna înaintea dumnezeescului scaun, luminați de Dumnezeu, fericiților. Pentru aceasta prăznuim cu credință pomenirea voastră cea prea luminată, și cu cinste îmbrățișem sicriul moaștelor voastre.

Din slăbiciunea omenească

cu putere dumnezească iese tămăduire celor ce se apropie, și pușina țărână a trupurilor mucenicilor izvorăște riuri de minuni cu Darul. Să mergem dar oamenilor, să ne luăm sănătate sufletului și trupului, strigând cu glasuri de mulțămită, și zicând: Mântuitorule al lumii, pentru carele s'au chinuit cinstiții pălămitori foarte tare, cu ale lor rugăciuni mântuiește-ne de toată stricăciunea.

Mucenicii cei bine biruitori fiind ascunși în multă vreme, acum s'au arătat ca o avuție de mult preț, îmbogățind cetatea ce împărtășește preste toate cetățile, purtându-le cu mâinile înțeleptului Arhiereu, în biserică dumnezească aducându-se cu cinste, și se împarte tuturor, celor ce le trebuiește, spre toată sănătatea, spre folosire, spre luminare, și spre ajutor, cari îi primesc pre ei, ca pre niște slugi credincioase ale lui Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Tie îmi voi mărturisii greseliile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Că de le voi și ascunde pre dânsule acum, iară la ziua judecății, deschizându-se cărțile, toate se vor vădi. Ochii mi-am spurcat, uitându-mă la cele necuvioase; mâinile le-am

întinat întru fărădelegi cu lucruri de rușine, trupul mi l-am făcut netrebnic, eu netrebnicul; și sufletul mi-am rănit cu păcatele. Indură-te de mă miluește, și cu rugăciunile tale arată-mă vrednic în partea celor mântuiți.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu te tânguî Maica mea, văzându-mă pre lemn spânzurat pre mine Fiul tău și Dumnezeu, carele pre ape am spânzurat pământul, fără ținare, și am făcut toată zidirea. Că mă voi scula, și mă voiu prea slăvi și voi sfărâma cu putere împărățiile iadului, și voiu pierde puterea lui și voiu scoate pre ceilegați din răutatea lui, ca un milostiv, și-i voiu aduce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

Troparul, Glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul Cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului.

Și ale Sfinților pe 4.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtă în căruță, l-a cufundat to-
„iagul lui Moisi, cel ce a făcut
„minuni oarecând, în chipul
„Crucii lovind, și despărțind
„marea, și pre Israil fugătorul
„mergătorul cel pedestru l-a

„mântuit. Pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu“.

Fiind luminați cu daruri mucenicești, și stând cu dragoste înaintea luminii celei mari, cu totul luminaților mucenici, risipiți norii sufletelor noastre, și furtuna patimilor, cu Darul atotputernicului nostru Dumnezeu.

Dându-se cu totul ceata mucenicilor lui Dumnezeu celui ce vede toate, și legându-și sufletele de dragostea lui, au dezlegat legăturile răutății: Și dăruiesc deslegarea păcatelor, celor ce-i fericesc pre ei cu credință.

Slavă...

Cei ce prin ostenelele chinurilor arătat au sfărâmat pre vicleanul, din zavistie fiind ascunși în mulți ani, astăzi s'au arătat, și cu mâini de preot cugetător de Dumnezeu se aduc în Biserică, dând mântuire lumii.

Și acum, a Născătoarei:

Izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu Fecioară, de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, ceea ce ai născut pre Dumnezeu Cuvântul văzut, carele eră nevăzut, și cu liniștea ta potolește valul patimilor mele, căci singură ești îndreptarea oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos:
Doamne cea ce ai făcut...

Infierbântându-vă de dragostea cea dumnezească Mucenicilor, focul nedumnezeirii cu râurile sângiurilor l-ați stins, și strălucind ca niște stele luminoase, toată lumea cea de sub soare o ați luminat..

Moaștele cele luminoase ale mucenicilor strălucesc lumină de tămăduiri, celor ce cu credință aleargă către dânșii; că au scos daruri din izvoarele Mântuitorului, râvnind patimii lui celei de bună voie.

Slavă...

Turnurile credinței, jertfele lui Hristos, fiind ascunse mai nainte mulți ani, acum s'au arătat, și s'au adus prin mâini de Arhiereu, cu bună credință și cu cuviință.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai născut pre Domnul a toată lumea. Bucură-te ceea ce ai pricinuit oamenilor bucuria; bucură-te munte umbros și netăiat; bucură-te Preacurată, întărirea credincioșilor.

Irmosul:

Doamne, cea ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc „și ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întărește întru dragostea ta, că tu ești marginea

„doririlor, și credincioșilor în-
„tărire, unule iubitorule de oa-
„meni“.

Sedealna, glasul I-ii.
Podobie: Mormântul tău...

Surpând arătat înșelăciu-
nea vrăjmașului, și de zavistie
fiind ascunși într-un mulți ani,
v'ați arătat nouă, prea lăuda-
ților mucenici, tămăduind pa-
timile sufletelor noastre. Și vin-
decând durerile trupurilor, în-
tru slava Dumnezeului nostru.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Chivernisește Curată, viața
mea cea ticăloasă, și te milo-
stivește spre sufletul meu, cel
ce se alunecă de mulțimea
greșelilor într-un adâncul pier-
zării Preacurată; și în ceasul
înfricoșatei morți, tu pre mine
mă răpește dela dracii cei ce
mă clevesc și din toată munca.

A Crucii, a Născătoarei:

Și prin inima ta Fecioară
prea curată fără prihană, a tre-
cut cu adevărat sabie, când ai
văzut pre Fiul tău înălțându-se
pre Cruce, binecuvântată Ma-
rie, prea curată, scăparea ce-
lor păcătoși, Născătoare de
Dumnezeu, întărirea credincio-
șilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne,
„tu și puterea mea, tu Dum-
„nezeul meu, tu bucuria mea;
„cela ce nu ai lăsat sânurile

„părintești, și a noastră sărăcie
„o ai cercetat. Pentru aceasta
„cu proorocul Avvacum strig
„către tine: Slavă puterii tale,
„iubitorule de oameni“.

Junghierea și moartea ta
cea de bună voie, dătătorule de
viață, o a poftit ceata pălimito-
rilor, și răbdând multe feluri
de osteneli, s'a mutat la dum-
nezeiasca veselie cea fără de
durere, cu mulțămire cântând:
Slavă puterii tale iubitorule de
oameni.

Ingrădindu-se cu platoșa
Crucii, și întărindu-se cu dra-
gostea cea dumnezească, au
risipit unirea vrăjmașului, și ta-
berile lui le-au pierdut prin cre-
dință mucenicii cei dumne-
zeești, cu osârdie cântând:
Slavă puterii tale iubitorule de
oameni.

Slavă...

Luminându-vă cu podoabe-
le bunătăților, v'ați împodobit
cu haină roșită din sânziuri mu-
cenicești, și purtând semnul
Crucii cel de biruință ca un
sceptru, v'ați învrednicit cu ade-
vărat a împărății împreună cu
Hristos, câștigând nădejile ce-
lor fericiți.

Și acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu bine-
cuvântată Preacurată, dumne-

zeească podoaba purtătorilor de chinuri, ceea ce ai făcut cerească firea noastră cea căzută prin sfatul șarpelui; mântuește-mă de toate smintelele vieții, și mă învrednicește să aflu mântuire.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela „fața ta, cea ce ești lumină neapusă; și m'a acoperit întunecul cel strein pre mine, ticălosul. Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă“.

Păzind oasele sfinților tăi, Mântuitorule, care erau ascunse în multă vreme, le-ai arătat acum precum bine ai voit, spre sfințirea și mântuirea poporului tău, Cuvinte, și spre rușinarea vrăjmașilor celor ce te hulesc.

Ghiața înșelăciunii o ați topit cu fierbințeala credinței, mărișilor, și trecând preste multe chinuri de multe feluri de munci, v'ați odihnit către cetatea cea de sus, fiind întrarmași cu dragostea, și plini de mărire.

Slavă...

Cu răbdarea bătailor, toată mânia vrăjmașului au gonit ostașii cei tari, chinuindu-se și spânzurându-se, și băgându-se în foc materialnic, toată ma-

teria nedumnezeirii o au ars cu Darul.

Și acum, a Născătoarei:

Mai cinstită ești decât puterile cele de sus, de Dumnezeu dăruită, că ai zămislit pre Cuvântul, cel ce toate le-a făcut cu cuvântul, și ai născut pre cel ce s'a născut din Tatăl fără de stricăciune mai 'nainte de veci, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Ea niște crini răsăriți în văile cele înțeleghătoare, pre toți îi umpleți de miros dumnezeesc, prea lăudașilor, și toată răutatea sufletelor o gonii, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de minuni.

Sângiurile cele închegate ale mucenicilor, tămăduesc ranele sufletelor. Căci cu acelea răzind tare pre vrăjmașul, prin dumnezeescul Duh s'au făcut casă de doftorie fără de plată, celor ce cu fierbințeală cer tămăduiri.

Slavă...

Cereți Mucenicilor, dela Mântuitorul, biruințe împărașilor celor binecredincioși; și Arhiereului ce v'a adus pre voi cu dragoste fierbinte, bună primirea cea de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine s'a arătat Dumne-

zeu oamenilor cu luarea trupului, Preacurată, și a luat din tine a mea sărăcie, cel bogat, dăruindu-mi intrările nemuririi.

Irmosul:

Eurătește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat; și mă „auzi Dumnezeuul mântuirii mele“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din pământ strălucind, ca niște luminători, toată negura păgânătății ați gonit, și pre credincioși ați luminat, dumnezești mucenici, ai Treimii apărători.

I C O S.

Ea niște trandafiri în mijlocul spinilor, moaștelor voastre înflorind, mireazma ortodoxiei dau din sine lumii, cinstiții și prea măriții mucenici. Cele frumoase ale lumii lepădându-le, bine durerile ați suferit, pre împărații cei păgâni ați muștrat, și pre Împăratul și Stăpânul tuturor l-ați propovedit cu îndrăzneală. Pentru aceasta frumusețile cerești văzându-le, Împăratului veacurilor cu osârdie aduceți rugăciune pentru noi, cei ce săvârșim pomenirile voastre, dumnezești mucenici, ai Treimii apărători.

Intru această lună, în 22 de zile, pomenirea sfinților mucenici și apostoli, ale cărora moaște s'au aflat în Evghenia, în zilele împăratului Arcadie.

Stih: Mucenicii cei ascunși arătându-se din pământ,

Toată stricăciunea de pre fața pământului sunt curățind,

În a douăzeci și doua zi, din pământ s'au ivit, Cinstitele oase ale celor ce au pățit.

Ocărnuind scaunul Constantinopolei prea sfântul Tomă, s'au aflat sfintele moaște zăcând în pământ, și îndată au fost ridicate cu cinste de Arhiercu, făcându-se acolo adunare de popor, când s'au tămăduit și boale fără leac. Iară după câțiva ani din dumnezeasca arătare, se descoperi oarecărui Nicolae cleric și scriitor bun, ca adică să fie unele dintr'acele moaște, ale lui Andronic și ale Iuliei, de care pomenește dumnezeescul apostol Pavel la Epistola cea către Romani.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisorul Atanasie, cel din Pavlopetria.

Stih: Atanasie creșterea lui Pavlopetru cel lăudat,

Împreună cu apostolii Petru și Pavel s'au așezat.

Acest Cuvios s'a născut în Constantinopol, având părinți cucernici, cinstitori de Dumnezeu și foarte bogați. Deci fiind evlavios din tânăra vârstă, dorea să se îmbrace în shima monahicească. Pentru aceasta ducându-se în părțile sânelui mării Nicomidiei, și-a tuns părul; și atâta s'a înălțat cu faptele bune, în cât și împăraților s'a făcut cunoscut. Iară pe vremea lui Leon luptătorul de icoane, fiind părț că cinstește prea curatele icoane, la multe munci a fost dat, și la amară izgonire și necazuri. Deci rămânând neplecat și credința ortodoxă până în sfârșit păzindu-o, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfânta Antusa, și douăsprezece slujnici ale ei, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Antuso pre slujnicile tale prietene aflând

Cari împreună cu tine de sabie sunt murind.

Intru această zi, sfântul mucenic Sinetos.

Stih: Sinetos deși moare de sabie, însă cântă ca la psalm:

Văzând pre cei neînțelegători mă topeam.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Talasie și Limneu.

Stih: Limanul cel lin pre Limneu și Talasie i-au primit,

Pre cei ce din viață ca din mare au fugit.

Din acești sfinți, Talasie într'un oarecare munte s'a făcut sihăstrească locuință, pre toți covârșind cu curăția obiceiului și smerenia gândului. Iară Limneu, prea mult laudând viața sihăstrească, s'a dus la pomenitul marele Talasie foarte tânăr fiind. Și învățându-se de acela sihăstrească petrecere, de acolo s'a dus la pururea fericitului Maron. A căruia viață râvnindu-o, a ales să viețuiască fără de acoperământ. Și ducându-se spre vârful unui munte ce avea deasupra lui un sat cu numele Targala; întru aceasta a petrecut, sihăstrește viețuind; fără a-și face colibă, cort sau căsuță, ci numai cu un țarc de pietre pre sine ocolindu-se, Cerul avea acoperământ. Pentru aceasta a luat dela Dumnezeu și Darul minunilor; încât și dracii izgonea, și boale vindecă apostolește urmând. Umblând oarecând Sfântul, a fost mușcat de un șarpe; ci cu singura rugăciunea s'a mântuit de moarte, Și oarecând căzând în patimă de pânțece (careă aceasta este cumplită și foarte rea), cu chemarea lui Dumnezeu, a primit mântuire. Și pre cei lipsiți de vederi, ce erau siliți a fi cerșetori, adunându-i și tăcându-le chilii duple numărul lor, le-au poruncit să petreacă într'nsele, aducându-le lor hrana cea de nevoie dela cei ce veneau către dânsul. Și întregi treizeci și opt de ani, petrecând fără de acoperământ, s'a dat duhul la Dumnezeu cu pace.

Intru această zi, sfântul Telesfor, episcopul Romei.

Stih: Telesfor adus-a roadă fiind tăiat,

Ca o sâmânță aleasă, prin bun sfârșit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varadat.

Stih: Precum zice Pavel, omorându-și mădulările pre pământ.

Varadat de cereasca viață s'a împărtășit.

Acesta eră din cetatea Antiohiei și iubind viața sihăstrească și filosofească, s'a închis pre sine într'o chilioară. De acolo apoi s'a dus pe o culme de deal mai înaltă, și-și facu o ladă de lemn, atâta de mică, încât nu-i încăpea trupul. Pentru aceasta eră silit pururea să se plece, neavând înălțimea potrivită cu trupul său, nici fiind scândurile lipite; ci fiind și scurtă în pereți, și asemena cu niște lațuri deschise, întru cât nici de vătămarea ploiei, nici de arsura soarelui se putea apăra. Deci multă vreme viețuind în acest loc, mai în urmă a ieșit, supuindu-se îndemnărilor lui Teodot episcopul Antiohiei. Deci sta deapururea avându-și mâinile întinse spre Cer, și laudând pre Dumnezeul a toate, și trupul avându-și acoperit cu o haină de piele, numai o deschizătură lăsată spre răsufierea nasului și a gurei, și tot acest necaz îl suferea neavându-și nici trupul sănătos; ci foarte de multe patimi fiind cuprins. Dar fiind învățat de înfocată osârdie, și de dragoste dumnezească, se silea a pătimi pentru răsplătirea cununilor, pe care aștepta să le primească mutându-se către Dumnezeu.

Intru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Vlasie, Papa Romei cu pace s'a săvârșit

Stih: Vlasie Arhieru mare arătându-se.

Mai vărtos a fi podoabă scaunului său văzându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu „zeu focul s'a rușinat în „Vavilon oarecând. Pentru „această lîinerii în cuptor cu bu- „curos picior, ca într'o gră- „dină verde, săltând au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Eu mucenia făcându-vă odi-

nioară cunoscuți, celui ce v'a zidit, și fiind ascunși nevăzuți, acum v'ați arătat nouă prea lăudaților mucenici, cari cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Scoate-ți oamenii astăzi apa mântuirii din fântâna, care izvorăște prin moaștele mucenicilor, ca din niște pârae fără materie, și celui ce i-a mărit pre dânsii, cântați: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Eei ce s'au arătat locașuri luminii prin multe chinuri, fiind ascunși întru ani mulți, întru ascunzătoare întunecoasă acum ca din niște locuri ascunse au strălucit luminători, pătimitorii tăi, Hristoase, povățuindu-ne pre noi la lumină.

Și acum, a Născătoarei:

Proorocii au vestit mai 'nainte adâncul tainei tale Fecioară. Că ai purtat în pânțece pre Dumnezeu zămislit din prea curate sângiurile tale, Fecioară, și l-ai născut în două firi, spre mântuirea și slobozirea noastră.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Fiind mucenicii ca niște vițe ale viei celei fără materie, ne-a înflorit nouă struguri de cunoștința lui Dumnezeu, și

ne-au dres nouă tuturor vin de nemurire, carele gonește arătat beția cea stricătoare de suflet, cântând: Preoți binecuvântați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Eu curgerile sângelui au secăt râurile nebuniei idolești, și focul poruncei tiranului celui fără de Dumnezeu l-au făcut cenușe, pătimitorii slavei lui Hristos. Și din destul a adăpat toată inima, care cu credință strigă: Preoți binecuvântați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

El mai ales din arhieriei, cu sfințire pornindu-se, a făcut adunare de aducerea voastră cea sfințită, prea fericitorilor, și preste an o cinstește pre dânsa, împreună cu toată adunarea cea sfințită, cântând: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Sfințindu-te cu Duhul Născătoare de Dumnezeu, prea fără prihană, ai născut pre Sfântul, cel ce se odihnește pre sfinți, și pre singur Făcătorul de bine Dumnezeu carele sfințește pre toți cei ce cu credință strigă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroadă prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iară văzându-i pe aceștia cu putere mai bună, mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Vnul pre altul învîtându-se către viață, îndemnându-se dintre dânșii să fie îndrăzneți, au suferit chinurile pătimitorii, strigând: Iată vreme bine primită; să stăm, și să biruim pre vrăjmașul. Că Hristos puitorul de nevoie înține cununile, cel ce pentru noi a voit să pătimească.

Inălțatu-te-ai pre lemn Cuvintele lui Dumnezeu, și ai tras către tine cetelile mucenicilor, cari au închipuit patima, și junghierea ta, care de bunăvoie ai luat Stăpâne pentru milostivire, de care dorind de tine vitejii ostași, ca niște jertfe s'au junghiat.

Slavă...

Invrednicindu-vă prea laudați Mucenici, purtătorilor de chinuri, a împărăși pururea cu Hristos în ceruri cu bucurie,

cereți biruință Impăratului și Arhipăstorului, sufletească mântuire, și tuturor celor ce cu credință vă laudă pre voi astăzi.

Și acum, a Născătoarei:

Norule al Soarelui celui înțeleghător, gonește norii sufletului meu. Ușa a lui Dumnezeu, deschide-mi rogu-mă, ușile dreptății, Stăpână, și mă îndreptează către intrările cele bune Fecioară, mântuindu-mă de smintelele cele de multe feluri ale vicleanului.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupeste, și pânțele tale s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Policarp Episcopul Smirnei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoiului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

ând a căzut la pământ roada Fecioarii, și să-

mânța cea începătoare de viață, atuncea te-a odrăslit pre tine spic cu multă roadă, ca să hrănești pre credincioși cu cuvintele, și cu dogmele dreptei credințe și ale pătimirii, sfînșindu-i pre dâșii cu sângele cel dumnezeesc, și curățindu-i cu mirul preoției, Policarpe.

Apus-ai din lume către Dumnezeu, strălucind razele muceniei tale, încetat-ai a dori ajungând la dorirea cea desăvârșită Cuvioase, și te-ai umplut de fericita strălucire. Căreia acum roagă-te, să se împărtășească toți, cei ce prăznesc cu credință prea sfântă pomenirea ta, fericite Policarpe.

Când s'a înălțat pre lemnul Crucii, spânzurându-se Via cea adevărată, atuncea te-a înțins pre tine viață cu multă roadă, tăiată cu cosorul cinstitiei mucenicii, și călcată în linurile chinurilor; al cărui pahar de veselie amestecându-l cu credință Părinte, mărim cinstitiele tale lupte.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucuria tuturor scârbiților, și apărătoare celor năpăstuiți, și hrană săracilor, străinilor mângâiere, celor înviforați liman, bolnavilor cercetare, celor îngreuiati acoperământ și spri-

jineală, și toiag orbilor, tu ești Preacurată, Maica Dumnezeu-lui celui prea înalt; grăbește rugămu-ne, și mântuește pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata pre Făcătorul a toată lumea, că rabdă multe ocări și pre Cruce înălțat, suspină, zicând: Prea laudate Doamne, Fiule și Dumnezeuul meu, cum suferi necinste în trup, vrând să cinstești zidirea ta, Stăpâne? Slavă milostivirii tale celei multe, și pogorârei tale, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și pârtaș obiceiurilor...

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului și al Sfântului pe 4.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Pre dumnezeescul Policarp cu cântări voi lăuda.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărțit marea, și a trecut pre norodul, „pre carele l-a scăpat din robia „Eghiptenilor, că s'a prea „slăvit“.

Cu vărsarea luminii lui Hristos luminându-te, și de lumina lui umplându-te, de Dumnezeu

cugetătorule, luminează sufletul meu cel întunecos, prin rugăciunile tale.

Luminarea propoveduirii celei mântuitoare, fulgerând în inima ta cea curată, ca printr'o oglindă neîntinată, a strălucit razele la toți, Părinte.

Slavă...

Făcutu-te-ai stâlp scris al legii celei nouă, având în scris Părinte, Evanghelia Darului celui dumnezeesc, nu cu cerneală, ci cu dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu îl știm, că s'a întrupat din tine fără de voie trupească. Cel mai'nainte de toată zidirea și de toți vecii; mărturisindu-te pre tine cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Întărește-ne pre noi...

Ea și cum am zice din psalmi, maslin roditor te-ai făcut în casa Domnului tău Policarpe, descoperitorule de cele dumnezești, purtând blândețea propoveduirii.

Indreptându-ți cugetul cu bună tocmire către poruncile Mântuitorului, de Dumnezeu fericite, după vrednicie te-ai făcut păstor prea ales bisericii lui.

Slavă...

Eu totul te-ai adus pre sineși lui Hristos, ca o jertfă vie prin mucenie, ca unul ce te-ai nevoit mai 'ainte prin sihăstrie, prea fericite, cu mărturisirea cunoștinței.

Și acum, a Născătoarei:

Scuturat-ai jărâna omorârei noastre, născând pre nemurirea cea adevărată, și ne-ai țesut nouă podoabele nestricăciunii, prin nașterea ta, Fecioară.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cea ce prin „lemn ai omorât păcatul, și frica „ta o sădește în inimile noastre, „celor ce te laudăm pre tine“.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și...

Lucrând cu adevărat în inima ta, Părinte înțelepte, strugurul Darului, ca niște vin ai stors cuvântul credinței, carele veselește cugetele tuturor credincioșilor, și te-ai arătat nemărginit liman al minunilor. Pentru aceasta te-ai și arătat podoabă mucenicilor, săvârșindu-te prin foc, și învrednicindu-te luminii celei veșnice, Policarpe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Norule al Soarelui celui în-

telegător, sfeșnice luminător de aur al dumnezeștei lumini, neîntinată, nespurcată preacurată Stăpână, luminează-mi rogu-mă, cu lumina nepătimirii întunecatului meu suflet cel orbit de patimi; și inima mea cea întinată spală-o cu curgerile lacrimilor, și cu pocăința umilinței, și mă curățește de răutatea faptelor mele, ca să-ți strig ție cu dragoste: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să mi se dea iertare de greșeli; că pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua văzând pre Cruce pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul, se văetă lăcrămând, și cu amar strigând: Lumea se veselește luând prin tine mântuire, iară cele dinlăuntru ale mele se ard, văzând răstignirea ta, pe care o suferi pentru milostivirea milei; îndelung răbdătorule, Doamne, ceta ce ești noianul milei și izvor nedeșertat, milostivește-te și dăruiește iertare greșelilor, celor ce cu credință laudă dumnezeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul „rânduelei tale, și te-am „prea slăvit pre tine, unele iubitorule de oameni“.

Pom roditor te-ai arătat Stăpânului, aducând multă roadă de bunătați, părinte Policarpe.

Ardere de tot, și jertfă curată te-ai adus Mântuitorului tuturor, părinte Policarpe.

Cu bună credință povățuind Cuvioase norodul, către lumina cunoștinței de Dumnezeu, ai gonit întunerecul nedumnezeirii.

Slavă...

Lăudăm, mărite, răbdarea cea întărită a sufletului tău, și nebiruirea luptelor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mi Curată cu lumina ta sufletul meu cel întunecat, ca una ce ai născut lumina cea ipostatnică.

Peasna 5-a, Irmos.

Dăătorule de lumină, și fă „cătorul veacurilor, Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povățuește-ne pre noi, că afa- „ră de tine pre alt Dumnezeu „nu știm“.

Cu lumina Duhului luminându-te la cuget Cuvioase, te-ai învățat tainuii prin gândul tău duple asemănarea focului ce ți se aprindea, că prin foc vrei să te săvârșești, cugetătorule de Dumnezeu Policarpe.

Rîu de viață ai primit ca din pârlul desfătării, făcându-te ucenic ucenicului celui iubit, carele a tras adâncimea înțelepciunei, Cuvioase.

Slavă...

Avuție și slavă luminată, și prelungire vieții, și viață nestricată, ți-a dăruit ție Părinte, Hristos înțelepciunea cea ade-vărată, pentru că l-ai iubit pre el prea mult.

Și acum, a Născătoarei :

Cel vechiu de zile s'a pogorît în pântecetele tău cel sfințit, Preacurată, ca ploaia pe lână, și s'a arătat nou Adam, iubitorul de oameni.

Peasna 6-a, Irmos :

Intru adâncul păcatelor...

Omorându-te de către toată lumea, grăitorule de cele dumnezești, și numai singur lui Hristos trăind și viețuind, acum către dânsul te-ai mutat, câștigând nestricăciunea cea de viață.

Cu bună închipuire umblând Fericite, și arătându-te fiu luminii și păcii, ai cunoscut pre Marchion ca pre un născut întâi al întunerecului și vrăjmaș.

Slavă...

Invățându-ne Părinte cuvintele tale, ne lepădăm de tot

eresul spurcat, și de adunările viclene ale necredincioșilor, cari cred două stăpâniri.

Și acum, a Născătoarei :

Preacurată, ceea ce ai zămislit pre Mielul cel curat, carele ridică păcatul lumii, roagă-te să se dea iertare păcatelor robilor tăi.

Irmosul :

Intru adâncul greșelilor „fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDAC, glasul 1-ju.

Podobie. Ceata îngerească...

Roduri cuvântătoare aducând Domnului, Policarpe înțelepte, prin fapte dumnezești, te-ai arătat duple vrednicie dumnezeesc Ierarh, Fericite. Pentru aceasta astăzi luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm a ta vrednică de laudă pomenire, prea slăvind pre Domnul.

I C O S.

Primind bunătatea înțelepciunei, dintru aceea Părinte ai umplut turma ta de cunoștința lui Dumnezeu; și întreita strălucire a prea sfintei și negrăitei Dumnezeiri arătând, pentru ne-nașterea Tatălui și nașterea Fiului și eșirea Duhului. Pentru o Dumnezeire, și o slavă luminată ai învățat, și nedumnezeirea idolilor din mijloc o ai scos,

și roduri coapte, sufletele cre-
dincioșilor ai adus, mărite, la
aceasta; întru care ne-am bo-
tezat, întru care și credem,
prea slăvind pre Domnul.

*Intru această lună, în 23 de zile, pomenirea
sfântului sfințitului mucenic Policarp Episcopul
Smirnei.*

Stih: Policarp ardere de tot Cuvinte ție fă-
cându-se.

Multă roadă dă cu strein chip în foc arzân-
du-se.

In a douăzeci și trei vâpaia cu adevărat.

A ars pre Policarp cel lăudat.

Acesta a fost ucenic sfântului Ioan
de Dumnezeu cuvântătorului, și Evan-
ghelistului, împreună cu Ignatie purtătorul
de Dumnezeu. Și după sfântul Vucol
Episcopul Smirnei, fu hirotonit de E-
piscop, cu mai 'nainte zis-a sfântului și
fericitului Vucol. Iară când fu la goana
ce se făcu pre vremile lui Dechie, atun-
cea a fost dus înaintea antipatului, și
mărturisind pre Hristos cu îndrăzneală,
și-a săvârșit nevoița prin foc. Și a luat
Darul facerii de minuni dela Dumnezeu;
că mai 'nainte de Arhierie prin rugăciu-
nea sa a umplut jitnițele de grâu femeii
aceleia ce l-a crescut, pre care le deșer-
tase mai 'nainte la trebuința fraților celor
lipsiți. Și după ce s'a făcut Arhieriu, a
oprit pornirea focului ce ardea. Și prin
rugăciune a pogorit ploii pe pământul cel
secetos. Și iară a oprit supărarea ploilor.
Și se face soborul lui în Biserica cea
mare.

*Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor pă-
rinților noștri: Ioan, Moisi Antioh, și Antonin.*

Stih: Ceată de cinstiți bărbați cu numărul
împătrită.

Se alcătuește ție Cuvinte, și din viață se
mută.

Din acești patru cuvioși, Ioan s'a
făcut cunoscut, și ucenic cuviosului Lim-
neu, carele sihăstreă la muntele ce este
aproape de satul Targala. Deci ducân-
du-se acesta la o culme de deal foarte
rece, (căci se află spre partea crivățului)
acolo a petrecut douăzeci și cinci de ani,

fără de acoperământ. Iară hrana sa era
pâine și sare, haina de păr de capră.
Trupul său era înfășurat cu grele lanțuri,
de care fiind îngreuiat, și arzându-se de
razele soarelui, n'a voit nici odată să ia
mângâiere despre vreo umbră la păti-
mirea sa. Pentru care și copaciul, mig-
dalul, care-l sădise un prieten al său,
lângă patul său, și cu vremea se făcuse
copac și da umbră, și acela, zic a po-
runcit de l-a tăiat, ca să nu aibă nici o
mângâiere dela umbră. Deci cu asemenea
chip cuviosul Ioan nevoindu-se, s'a mutat
către Domnul.

Iară fericitul Moisi urmând vieții po-
menitului cuvios Ioan, s'a dus la un vârf
de munte, ce se află deasupra satului
numit Ramă, și acolo se nevoia cu si-
hăstrești lupte. Iară fericitul Antioh, deși
era bătrân cu vârsta, mari nevoițe, însă
întrebuință. Deci de trei ori fericitul An-
tonie, bătrân fiind, totuși s'a făcut un
ocol la un loc prea pustiu, și acolo se
nevoia asemenea cu cei tineri; căci ase-
menea hrană cu a celor tineri, adică
pâine și sare, amândoi aceștia aveau, a-
ceiași băutură beau, adică apă, aceiași
haină de păr, și aceleași priveghieri și
rugăciuni, ca și tinerii făceau amândoi
aceștia. Și ca să zic cuprinzător, pururea
acești patru cuvioși se aflau întru oste-
neli toată ziua și toată noaptea, și n'au
împușinat răbdarea și bărbăția lor, nici
îndelungata vreme a sihăstriei, nici bă-
trânețele, nici neputința firii; căci aveau
întru inima lor, dumnezească dragoste
și osărdie, ca să se ostenească și să se
nevoiască pentru Dumnezeu. Și dar cu
asemenea nevoițe petrecându-și viața,
cu pace s'au dat sufletele în mâinile lui
Dumnezeu.

*Intru această zi, sfânta Gorgonia sora sfân-
tului Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, cu
pace s'a săvârșit.*

Stih: Cu tăcerea cinstesc sfârșitul Gorgo-
niei.

Lăudându-o pre ea cu cuvintele Grigorie.
*Intru această zi, sfântul mucenic Climent, de
sabie s'a săvârșit.*

Stih: Climent vița viei cea gânditoare.

Ca niște must nou sângele își varsă prin
tăcere.

Intru această zi, sfânta muceniță Tei, de sa-
bie s'a săvârșit.

Stih: Pre Tei ceea ce-și batea j c de idolii
îngelăciunii.

O a ucis cu sabia apărătorii minciunei.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor
părinților noștri Zevină, Polihronie, Moisi, și
Damian.

Stih: Dumnezeuescul Zevină ajunge la dum-
nezeiasca moștenire.

Părăsind dintru oameni a sa viețuire.

Polihronie și doi împreună nevoitori fiind.

Câte-și trei împreună anii vieții lor sunt să-
vârșind.

Dintru aceștia dumnezeescul Zevină
s'a făcut o chilie preste un munte, în care
a întrebuițat sihăstreștile nevoițe până
la bătrânețe. Dar a covârșit pre toți cu-
vioșii acelei vremi, întru răbdarea ce
avea la sfânta rugăciune. Căci, fiindcă
de bătrânețe nu putea sta drept la ru-
găciune, rezemându-se pre toiagul său,
stăruia la rugăciune, și așa minunat și cu
plăcere de Dumnezeu viețuind, s'a mutat
din aceste de aicea. Iară dumnezeescul
Polihronie, ucenic acestuia fiind, atâta
de mult a urmat bunătăților învățătorului
său, și a tipărit întru sine caracterul a-
celuia, încât nici pecetea inelului pre
ceară nu se tipărește așa de curat, căci
asemenea neconținută stăruință la rugă-
ciune și acesta avea. Lanțuri însă de
fier n'a suferit să poarte, ca nu cumva
oarecare ne întăriți să se vatăme de a-
ceasta. Iară o rădăcină de stejar prea
grea purtându-o pre umere, care nu se
putea mișca cu amândouă mâinile, își în-
grevia trupul și când venea cineva de
batea în ușă, ascundeă rădăcina. Din
acest fel de nevoiță îi înfloreă lui și
dumnezeescul Dar. Căci prin rugăciunea
sa, a conținut seceta, prin ploare, și
chipul ce era desert, cu rugăciune plin
de ontdelemn l-a făcut. Multe și alte mi-
nuni făcând s'a mutat către Domnul.
Iară ucenicii săi, Moisi adică, a rămas în
chilia dumnezeescului Polihronie până la
sfârșitul vieții sale, toată bunătatea ace-
luia avându-o culeasă. Iară Damian s'a
dus la un sat ce eră acolo aproape, nu-
mit Nieră, și aflând aproape de sat o
chilioară, și locuind într'nsa, întrebuițat

aceeași petrecere ca a dascălului său Po-
lihronie; încât cei ce știau bine pre a-
mândoi, văzându-l pre acesta, să soco-
tească că vede sufletul marelui Polihronie
întru alt trup; căci întru amândoi stră-
lucea asemenea nerăutatea, asemenea
blândețe și smerenie, îndulcire de cuvânt,
trezvie sufletească, cugetare de Dumne-
zeu, osteneală și priveghiere și hrană și
neubirea de agoniseală. Căci nimic alt
avea în chilia sa, decât o coșniță cu linte
muiată, ce-i slujă spre hrană. Atâta folos
au cules ucenicii aceștia din împreună
viețuirea cu Polihronie.

Intru această zi, cuviosul noul mucenic Da-
mian, carele mai 'nainte s'a nevoit în sfânta
monastire Filoteu din muntele Atoșului, apoi
a mărturisit în Larisa la anul o mie cinci sute
șasezeci și opt, și prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Rodul Evangheliei Fericite ai fost do-
bândind.

Damian sfârșitul prin sugrumare primind.

Intru această zi, cuviosul Damian, carele a
sihăstrit în sfânta mănăstire a Esfigmenului
din muntele Atoșului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mormântul lui Damian era a darurilor
desfătare.

Livadă dulce suflătoare, o străină bună mi-
rosire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne mântuește pre noi,
Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul
„Deiră cinstindu-se, cei trei
„tineri au defăimat porunca
„cea prea fără de Dumnezeu,
„și fiind aruncați în mijlocul
„focului, răcorindu-se au cân-
„tat: Bine ești cuvântat Dum-
„nezeul părinților noștri“.

Cu cuget întărit ai intrat în
văpaia ce ardeă, mărite, ca cei
trei lineri, cari au răcorit cup-
torul prin foc fără materie, și

în mijlocul focului ai rămas ne-ars, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Fericit ești, și bine îți va fi, că locuiești acum, unde sunt locașurile dreptilor, unde sunt oștile mucenicilor, unde sunt cetele înțelepților Apostoli, cari strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Sufletele cele mai înainte au fost neroditoare, le-ai adus lui Hristos cu multă roadă, îndreptându-le cu lucrarea Duhului, și puindu-le lor sămânță de spic bun, și te-ai învățat a striga: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu te-ai arătat neispitită de bărbat, Maică a lui Dumnezeu, celui ce a zidit lumea cu înțelepciunea, preacurată Fecioară, pentru aceasta cu bună credință strigăm ție, zicând: Bine cuvântată ești Fecioară, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît...

Slujind cu sfințenie întru buna credință lucrarea cea sfântă de taină a lui Hristos, tu te-ai adus lui Dumnezeu jertfă cuvântătoare, jertfă primită, și bine plăcută, prinos deplin, Policarpe de trei ori fericite.

Intru căruntețe, și întru adâncime de bătrânețe, ai arătat bărbăție de tinerețe, cu puterea Crucii ridicându-ți cugetul tău către lupte dumnezeiești, lauda sfinților mucenici ai lui Hristos, de Dumnezeu cugetătorule Policarpe.

Intărindu-te cu Crucea, și după vrednicie fiind îmbrăcat cu podoaba Ierarhiei Părinte ai intrat în Biserica lui Dumnezeu, să te arăți cu sângele tău lui Hristos, cel ce este mai marele păstorilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ajunghiindu-te pentru Hristos, ca un berbec ales, arățătorule de cele sfinte, te-ai arătat următor patimilor lui, și te-ai făcut părtaș slavei împreună cu dânsul și moștenitor, împărăției lui.

Și acum, a Născătoarei:

Fii mie stâlp de foc în chip de lumină, și nor luminos povățuindu-mă către moștenirea cea cerească, Născătoare de Dumnezeu Fecioară fără prihană, ca pre unul ce sunt rătăcit în pustia vieții.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia în-

„tru răcoreală o au prefăcut, ca
„pre Domnul laudați-l lucrurile,
„și îl prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Pomenirea ta Părinte cea
purțătoare de lumină ră-
sărind, luminează sufletele ce-
lorce o săvârșesc pre dânsa cu
bună credință, dumnezees-
cule, și pre toți îi faci părtași
dumnezeștei arătări de lumină
pre care cu laude, o fericim du-
pre vrednicie, cugetătorule de
Dumnezeu.

Stând înaintea scaunului
Stăpânului împreună cu ceata
cea de sus a sfinților îngeri,
roagă-l pre dânsul ca să ajun-
gem noi la patima cea mântui-
toare, și învierea lui săvârșin-
du-o luminat cu multe feluri de
bunătăți.

Priceperea sfintei Treimi,
Părinte nu ți se vede ca mai'na-
inte prin însemnări, ci de față,
ca unul ce ești cu inimă curată,
și scuturat de materie, și dez-
legat de legăturile stricăciunei,
fericite Policarpe prea mărite.

Slavă...

Pre tine Părinte ca pre unul
ce porți cunună, și ai primit da-
ruri de biruință din dreapta cea
dumnezească, și ai săvârșit lu-
pte, și te-ai umplut de lumină,
Policarpe înțelepte, crezând noi,

cu osârdie te punem pre tine
înainte rugător către Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Născătoare de
Dumnezeu Fecioară, și Maica
Cuvântului, și ca pre una ce ești
nouă pricinuitoare de viață
veșnică, și dumnezească, ca
pre ceea ce ne-ai răsărit nouă
pre soarele dreptății, noi cre-
dincioșii cu un cuget întru cân-
tări toți te slăvim.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel
„din Dumnezeu, carele cu ne-
„grăită înțelepciune a venit să
„înnoiască pre Adam cel căzut
„rău prin mâncare în strică-
„ciune, din sfânta Fecioară ne-
„grăit întrupându-se pentru noi
„credincioșii, cu un gând întru
„laude îl slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Multe roduri ai adus lui
Hristos, înțelepte Policarpe.
Pre oamenii cari prin tine s'au
izbăvit din înșelăciunea draci-
lor, sfințite mărite mucenice,
carele ești întocmai cu îngerii,
și împreună locuitor cu aposto-
lii, cu cari pomeneste-ne Pă-
rinte, pre cei ce te cinstim cu
dragoste.

A Născătoarei:

S'a surpat Maică Fecioară,
peretele îngrădirii cel din mij-

loc, și noi oamenii cei muritori ne-am împreunat cu îngerii, prin nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; și acum întărește-ne pre noi să postim, și să ajungem a ne închină curat Învierii celei de a treia zi a Fiului tău.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 24 DE ZILE.

Aflarea cinstului Cap al sfântului prooroc înainte mergătorului și Botezătorului Ioan.

De nu este post, seara cântăm: Fericit bărbatul...

Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6.

lară de va fi post, zicem obișnuita Catismă. Și se pune slujba înainte Mergătorului cu a Triodului pe 10, cântând samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina, și 3 Podobii din Triod și ale Sfântului pe 4.

Glasul al 5-lea.

Bucură-te sfințite Cap, și de lumină purtător, și de îngerii cinstiți, carele cu sabia ai fost tăiat de demult, și cu ascuțite muștrări ai tăiat rușinea necurăției. Izvorule carele cu minunile adăpi pre credincioși, cea ce ai vestit venirea Mântuitorului cea de mântuire, și pogorârea Duhului de demult ai văzut preste dânsul rămânind, carele legii celei vechi și celei

nouă cu Darul ai mijlocit; pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Capul înainte Mergătorului, cel ascuns oarecând în vas de lut s'a arătat din sânurile pământului, ieșind la arătare, carele și râuri de tămăduiri izvorăște. Pentru că în ape a spălat capul celui ce acopere acum cu ape cele mai pre deasupra, și izvorăște oamenilor dumnezească iertare. Deci pre acesta ce este după adevăr mărit, să-l fericim, și întru aflarea lui cu bucurie să prăznuim, carele pre Hristos roagă, să dăruiască lumii mare milă.

Capul carele a propovăduit pre Mielul lui Dumnezeu, cel ce s'a arătat cu trup și tuturor căile pocăinței cele de mântuire cu dumnezești porunci le-a adevărit cel ce mai înainte, călcarea de lege a lui Irod o a muștrat, și pentru aceasta s'a tăiat dela trup, și până la o vreme luând ascundere, ca un soare luminos ne-a răsărit nouă, carele a strigat: Pocăiți-vă, și la Hristos acum vă apropiați, întru umilința sufletului, la cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Comoara dumnezeestilor daruri, capul tău cel de Dum-

nezeu păzit, înainte Mergăto-
rule, din sânurile pământului
a răsărit, pe carele noi cu cre-
dință primindu-l, și închinân-
du-ne, strălucite, ne îmbogățim
prin tine Botezătorul lui Hri-
stos, cu prea mărite minuni, și
cu iertare de greșeli.

Și acum, a Născătoarei: *Apa 2*

Cine nu te va fericì pre tine
prea sfântă Fecioară, sau cine
nu va lăudă prea curată Na-
șterea ta, că cel ce a strălucit
fără de ani din Tatăl, Fiul unul
născut, acelaș din tine cea cu-
rată a ieșit negrăit întrupându-
se, din fire Dumnezeu, fiind,
și cu firea om făcându-se pen-
tru noi, nu în două fețe fiind
despărțit, ci în două firi nea-
mestecat fiind cunoscut. Pre
acela roagă-l Curată cu totul
fericită, să se mântuiască su-
fletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile.

Iară de este în post, Parimiile zilei, apoi ale
Sfântului.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 40, Vers 1.

Așa grăește Domnul: Mângâiați mân-
gâiați pre norodul meu, grăește Dumne-
zeu. Preoților, grați Ierusalimului în inimă,
mângâiați-l pre dânsul. Că s'a plinit do-
sădirea lui, că s'a iertat păcatul lui, că
a luat din mâna Domnului îndoită pentru
păcatele sale. Glasul celui ce strigă în
pustie: Gătiți calea Domnului, drepte fa-
ceți cărările Dumnezeului nostru. Toată
valea se va umplea, și tot muntele și
dealul se va plecă și vor fi cele strâmbe
drepte, și cele colțuroase, căi netede. Și

se va arată slava Domnului și va vedea
trupul mântuirea lui Dumnezeu. În munte
înalt te suie, cela ce bine vestești Sio-
nului, înalță întru țarie glasul tău, cela
ce propovăduiești Ierusalimului, înalță nu
te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu
voi auzi Dumnezeul lui Israil, și nu voi
lăsa pre ei. Ci voi deschide din munți
ape, și prin mijlocul câmpiilor, fântâni, și
voi face pustia întru bălți, și pământul
cel însetoșat întru izvoare de ape. Ve-
selească-se Cerul deasupra și norii să
roureze dreptate, să răsără pământul și
să încolțească, milă și dreptate să arate
împreună. Glas de veselie spuneți, și fa-
ceți să se audă aceasta până la margi-
nile pământului. Ziceți: Izbăvit-a Dom-
nul pre robul său Iacov, și de vor înse-
toșa în pustie, scoate-va lor apă din piatră.
Veselește-te cea stearpă, care nu naști;
glăsuiește și strigă, care nu aveai durere,
că mai mulți sunt fiii celei lăsate, decât
ai celeia ce are bărbat.

Din proorocia lui Malahia, citire.

Cap. 3, Vers 1.

Așa grăește Domnul Atotțiitorul: Iată
eu trimit îngerul meu înaintea feții tale,
carele va găti calea ta înaintea ta. Și va
veni la Biserica sa Domnul, pre carele
voi căutați. Și cine va putea suferi ziua
venirii lui? Sau cine va putea sta întru
vederea lui? Pentrucă acela va veni ca focul
ce topește și ca iarba nălbitorilor. Și va
ședeă tocind, și curățind ca argintul și au-
rul. Și va veni la voi cu judecată, și
va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor
de rău, și asupra curvarilor, și asupra
celor ce jură strâmb cu numele lui,
și asupra celor ce nu se tem de dânsul,
zice Domnul Atotțiitorul. Pentrucă
eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru, și nu
mă schimb, și voi feciorii lui Iacov. De-
părtatu-v'ați de lege și nu o ați păzit.
Pentru aceasta întoarceți-vă la mine, și
mă voi întoarce la voi, zice Domnul Atot-
țiitorul. Și vor fericì pre voi toate lim-
bile, și vor cunoaște că eu sunt Domnul,
cela ce voi judecă între cel drept, și
între cel fărădelege, în ziua accia. Deci
cunoaște-ți și vă aduceți aminte de legea
lui Moisi robul meu; precum v'am așe-

zat vouă în Horiv porunci și dreptăți, către tot poporul lui Israil. Și iată eu voi trimite vouă pre Ilie Tesviteanul, mai 'nainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată. Carele va întoarce inima Tatălui spre fiu, și inima omului spre vecinul lui. Ca viind să nu bat pământul fără veste, zice Domnul atotțitorul, Dumnezeu cel sfânt al lui Israil.

Din prorocirea lui Solomon, citire.

Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândi pre necurații cei vii. Că vor vedea sfârșitul dreptului, și nu vor cunoaște ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va arunca Domnul pre cei necurați jos fără de glas și-i va clăti pre dânsii din temelii, și până la cel de pe urmă se vor pustii întru durere și pomenirea lor va pieri. Că vor veni întru cugetul greșelilor sale spăimântați, și-i vor mostra pre dânsii împotrivă fărădelegile lor. Atuncea va stă cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feței celor ce l-au necăjit pre dânsul, și a celor ce au lepădat ostenelele lui. Și văzându-l pre el, se vor turbura cu multă frică, și se vor îngrozi de minunata mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, și întru nevoința duhului vor suspina și vor zice: Acesta este pre carele l-am avut oarecând de răs, și întru pildă de ocară, noi cești fără de minte, Viața lui o am socotit nebulie, și sfârșitul lui fără de cinste. Și cum s'a socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sfinți soarta lui este; rătăcit-am dar din calea adevărului, și lumina dreptății nu ne-a strălucit nouă, și soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii și ale pierzării, și am umblat pre căi neumbrate iară calea Domnului nu o am cunoscut.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniți credincioșii să cinstim cinstitul cap al Botezătorului cel făiat cu sabia, întru

aflarea lui astăzi întâmpinându-l, și toți cu cântări cinstindu-l din dragoste, daruri nouă de tămăduiri să luăm; pre carele nebunul Irod de demult l-a făiat, cu înfierbântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Iui. *168.*

Precum aurul din pământ, așa din pământ s'a ivit capul Mergătorului înainte, în năstrapă strălucind și grăind luminos, și muștrând preacurvierea lui Irod și uciderea, și cu raze luminând gândurile noastre; pre carele sărutându-l cu credință, astăzi îl cinstim cu cântări, ca pre cel ce se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.

Ca o dumnezeiească comoară ascunsă fiind de demult în vas de lut capul Botezătorului, astăzi s'a descoperit marginilor, ca o bogăție vărsând din sine izvoare de tămăduiri, boalele vindecând și sufletele luminând. Pentru aceasta, darul de toată veselie luând toți, pre Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă, glasul al 2-lea,

Prea cinstitul vas al dumnezeieștilor gânduri, capul tău carele mai 'nainte luminat a văzut taina ființei celei negrăite ca dintr'un pântece de maică

din vistieriile pământului așlăzi a răsărit, Ioane prea slăvite, și a umplut de mireazmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfințenie, carele duhovnicește și acum propovăduiește calea mântuirii, și Mântuitorului tuturor se roagă, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat, și să poarte în brațe pre cel ce cuprinde toată făptura; a lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut, pre carele ca pre un prunc Preacurată în brațele tale purtându-l, și îndrăzneală ca o Maică către dânsul câștigând, nu încetă a-l ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluească sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunei de tămăduiri, strălucește credincioșilor. De sus adună mulțimea îngerilor, jos chiamă împreună neamul omenesc, cu un glas să înalțe slavă lui Hristos Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei Învierei.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 2 ori.
Slavă, Și acum, a Născătoarei Învierei.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Ea o dumnezeeească vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule și înainte mergătorule. Deci toți împreună adunându-ne la această aflare, cu cântări de Dumnezeu glăsuitoare, lăudăm pre Mântuitorul, cel ce mântuește viața noastră cu rugăciunile tale.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvim Nașterea ta cea necuprinsă, prin care ne-am izbăvit de înșelăciunea dracilor și de toată scârba, Născătoare de Dumnezeu Stăpână și cu credință strigăm: Mântuește turma ta, una prea lăudată.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Eșind ca aurul din metaluri sfințit capul tău cu prea slăvire, din sânurile pământului cele neapuse, a îmbogățit tot gândul credincioșilor cu dumnezeescă cunoștință; acum strigând duple obicei: Pocăiți-vă. Căruia închinându-ne, Mergăto-

rule înainte, pre Hristos cu glas mare prin credință îl slăvim.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu vom făcea nici odată Născătoare de Dumnezeu cu mulțămită a lăuda din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând și zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbește, și ne mântuește pre noi, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, și de toată îngrozirea; că tu ești folosirea noastră.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Capul Botezătorului era ascuns, ca un mărgăritar în vas de apă, și iar acum ca un sfeșnic luminat de Dumnezeu, fiind înfrumusețat strălucește, făcând minuni în toată lumea ca un luceafăr răsărind cu bună cuviință, Mergătorul înainte al Soarelui, iarăș vestind nouă lumina cea neînserată, strigând: Iată Mielul lui Dumnezeu.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mulțămim ție pururea Născătoare de Dumnezeu, și te slăvim Curată, și ne închinăm lăudând Nașterea ta, ceea ce ești plină de daruri, strigând neîncetat: Miluește-ne pre noi Fecioară prea milostivă, ca o bună, și ne scoate dela draci, și dela răspunsul cel înfricoșat

în ceasul întrebării; ca să nu ne rușinăm robii tăi.

Antifonul dintăiu, al glasului al patrulea,
Pro chimen, glasul al 4-lea.

Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

Stih:

Adu-ți aminte Doamne de David, și de toate blândețele lui.

Toată suflarea.

Evangelhia dela Lucă.

În vremea aceea, ieșit-a cuvântul de Iisus întru toată Iudeia...

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului tău înainte, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih:

Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta...
Și Stihira, glasul al 6-lea.

Institul cap al Botezătorului tău Doamne, carele oarecând în tipsie a vădit necurația lui Irod cea fărădelege, și a propoveduit pocăința tuturor credincioșilor, din vistieriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor ce vin la dânsul cu credință, și cu frică se ating, și se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greșeli și dându-le trebuințele cererilor și mare milă.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu frumosul pe 6, și al Mergătorului înainte, pe 8, de va fi în căslegi.

Iară de va fi în post, se lasă Canonul Născătoarei de Dumnezeu și se cântă

numai Canonul Înainte-mergătorului, cu Irmosul pe 8. Catavasia: Deschide-voiu gura mea; iară unde vine Tripeznețul cântăm Canonul Mergătorului înainte; cu Irmosul pe 6, și Tripeznețul pe 8, și Catavasia Triodului.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1-a, glasul al 7-lea, Irmos:

Eu voia ta Doamne întru în-
„vârtoșare pământească s'a
„schimbat firea apelor, cea mai
„nainte lesne vărsătoare. Pen-
„tru aceasia neudaț pedestru
„trecând Israil, cântă ție cântare
„de biruință“.

Apa nemuririi născând Fe-
cioară, apă de vindecare dă-mi
mie, ca să spele toate palimile
cele purtătoare de moarte, ale
sufletului și ale trupului meu.

Născătoare de Dumnezeu
pre norodul tău, cel ce cu dra-
goste cântă mărirea tale, pă-
zește-l, și-l izbăvește de strică-
ciune. Că tu Curată ești tuturor
folositoare, și povățuitoare și
întărire.

Fecioară, care ai născut a-
dâncimea milostivirii, luminea-
ză sufletul meu cu strălucirea
ta cea purtătoare de lumină,
ca duple vrednicie să laud a-
dâncul minunilor tale.

Prea curată Fecioară, ceea
ce ai născut lumii Soarele
dreptății, gonește întunerecul

dela cei ce cu credință te laudă
pre tine.

Alt CANON al Sfântului.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ea pre uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciul Faraon văzându-l
„înnecat, a strigat: Lui Dum-
„nezeu cântare de biruință să-i
„cântăm“.

Veniți cu limbă bine laudă-
toare și cu duh prea puternic,
laudând din buze curate, pre
Mergătorul înainte, glasul Cu-
vântului, cu cântări duhovni-
cești credincioșii să-l proslăvim.

Eu așezământ de pace se
alinează, și cu mulțimi nenu-
mărate, de cei ce strigă ție cân-
tare de preste an, Biserica lui
Hristos întru bună stare se a-
daoge, Înainte-mergătorule.

Slavă...

El dela Dumnezeu dăruit
nouă ca o comoară nefurală,
capul Mergătorului înainte cel
de Dumnezeu purtător, toți
credincioșii adunându-ne, cu
cântări duple vrednicie să-l
cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre al tău făcător primin-
du-l, pre cel ce s'a întrupat mai
pre sus de minte, precum în-
suși a voit, din pântecel tău
mai presus de fire Curată, a

toată făptura Stăpână te-ai arătat.

Catavasia.

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile „cu cuvântul și temelia pământului o ai întemeiat preste ape multe, întărește mintea mea întru voia ta, iubitorule de oameni”.

Dăruește nou dezlegare păcatelor noastre prea curată Fecioară, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cuvântul întrupat.

Inviază-mi mintea mea cea moartă prea curată Fecioară, cu lucrarea celui ce cu adevărat s'a născut din tine, pururea Fecioară.

Cu veselie glasul lui Gavriil strigăm ție prea curată: Bucură-te Fecioară nădejdea tuturor; bucură-te a lui Dumnezeu Mireasă.

Cei ce am cunoscut dumnezească Nașterea ta, ne-am întărit, și ne-am îmbogățit cu folosința ta Fecioară, strigând: Sfânt ești Doamne, cel ce izbăvești sufletele noastre.

Alt Canon Irmos:

Nu este sfânt, precum tu „Doamne Dumnezeu meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule; și ne-ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale”.

Pântecele cel neroditor, dumnezească odraslă te-a născut pre tine, slăvitul logoditor al Bisericii celei din păgâni, care o ai logodit pre dânsa lui Hristos Dumnezeu, mirelui celui adevărat.

Glasul tău cel de Dumnezeu grăitor, înainte-mergătorule Ioane, nici prin sabie nu l-a putut opri licăloasa prea curvă; că dumnezeescul tău cap l-ai arătat nouă din pământ.

Slavă...

Prăznuind luminat cetatea carea te iubește, se veselește, ca cea ce a aflat bogăție de taină, și izvor de tămăduiri neîmpușinat, capul tău, înainte-mergătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Minunea dumnezeieștii Nașterii tale, Preacurată, covârșește toată rânduiala firei, că pre Dumnezeu mai pre sus de fire l-ai zămislit în pânțele, și născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Ca o comoară în vistierie fiind pus capul Mergătorului înainte, se păziă în vas de apă ascunzându-se glasul Cuvântului, ca niște grâu acoperit în adâncul pământului, a înflorit rodind dumnezeescă viață. A acestuia aflare toți să o cinstim, slăvind pre Hristos, cel ce i-a dat lui Dar, ca să izvorască tămăduiri. De două ori.

Slavă și acum, a Născătoarei:

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoștință, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu știe de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pre carele și văzându-l în pântecile tău luând chip de rob, mă spăimântează a strigăție: Bucură-te Mireasă care nu știi de mire.

Peasna 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile Hristoasă Dumnezeule întru iconomia ta, bunătatea nespusei înțelepciunei tale, iubitorule de oameni.

Mântuește-mă Fecioară pre mine, cel ce cu credință năzuesc la acoperemântul tău, și prin cercetarea ta cea fierbinte, dăruiește-mi intrările vieții.

Stăpână prea curată de rugăciunile Domnului, celui ce s'a întrupat din prea curatele tale sângiuri, ca să mântuiască de toată primejdia pre poporul tău, pururea Fecioară.

Prea curată Stăpână folosi-toarea lumii cea bună, nu mă lepădă pre mine ticălosul, carele alerg acum sub acoperemântul tău, ci mă primește rogu-mă.

Prea sfântă Marie, ceea ce ești adevărat cort al sfințeniei, sfințește-mi sufletul meu cel spurcat, și-l fă părtaș dumnezeieștii slave.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul. Cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă, strigând: „Din cuget curat întru Domnul prăznuind“.

Fost-ai pecete legii vechi cu adevărat, prea fericite, și sfârșitul proorocilor te-ai numit, și cinstit credincer celei nouă te-ai arătat, Mergătorule înainte.

Cu haine de păr, Mergătorule înainte, duple obișnuință ai suferit, a-ți acoperit cinstitul și slăvitul tău cap, ca cu o îm-

brăcămintе de haină împărătească, bucurându-te.

Slavă...

Cu raza dumnezeescului Duh, Înainte Mergătorule, roagă-te, să se lumineze cetatea, care te cinstește pre tine totdeauna; și întru pomenirea ta înțelepte, împreună cu îngerii să se bucure.

Și acum, a Născătoarei:

Mort m'a arătat pre mine mâncarea cea din pom, iară pomul vieții din tine Preacurată arătându-se, m'a înviat, și desfătării raiului moștenitor m'a așezat.

Peasna 5-a Irmos:

Noaapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iară credincioșilor lumina, întru desfătarea dumnezeieștilor tale cuvinte. Pentru aceasta la tine mânec, și laud Dumnezeirea ta.

Pre mine cel cuprins și îngreuiat cu somnul păcatelor, deșteaptă-mă Preacurată, prin dumnezească deșteptată rugăciunea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Dă-mi mână de ajutor mie, celui ce alerg către tine Preacurată, și mă spală de toată spurcăciunea răutății, și de dureri mă mântuește prin rugă-

ciunile tale, Maica lui Dumnezeu.

Frumusețea ta Doamnă cea cu dumnezească cuviință, prea bună și prea dulce, iubind-o Stăpânul, întru tine Fecioară s'a sălășluit.

Pre cei ce te mărturisesc pre tine Împărăteasa Cerului și pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, învrednicește-i, să dobândească împărăția cea netrecătoare a raiului.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezească strălucire, rea ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pre tine adevăratul Dumnezeu, pre cea ce chemi din negura greșelilor.

Nu ai fost Botezătorule trestie pururea clătită de vânturile ispitelor vrăjmașului, ci stâlp nemișcat dumnezeescului norod. Că cu puterea lui Ilie și a Duhului te-ai arătat.

Cel ce se leapădă de Dumnezeire, și micșorează slava lui Hristos, celui ce s'a botezat de tine, și dumnezeescul tău Dar tăinuiește, duple dreptate

din dumnezeieștile curți se izgonește.

Slavă...

Deschis-ai, celor ce te laudă pre tine cu dragoste, mărite Mergătorule înainte, ușa izvorului celui îndestulat și dumnezeesc, carele izvorăște apele dumnezeescului Dar, și râuri de tămăduiri, cari pre toți veselesc.

Și acum, a Născătoarei:

Purtând înțeleghătoare poadoaba prea frumosului tău suflet, Mireasă lui Dumnezeu te-ai făcut, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și cu raza curăției lumea luminând.

Peasna 6-a, Irmos:

Ionă din pântecul iadului a „strigat: Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm ție: Intru tot puternice „Mântuitorule, miluește-ne pre „noi“.

Singură ești, care ne-ai izvorât nouă apa mântuirii, singură ești Preacurată, care ai stins aprinderea înșelăciunii, rourând cunoștința cea adevărată robilor tăi.

Ceea ce ești cetate însuflețită a Dumnezeului nostru, scapă turma ta din jugul varvarilor, celor fără de Dumnezeu, de cutremur și de nevoi, și din toată ispita.

Prea sfântă și purtătoare de lumină ușa Darului, luminând toată lumea cu strălucitoare lumina ta Fecioară, luminează pre cei ce te laudă pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Tămăduiește Preacurată neputinciosul meu suflet, carele pătimește fără de vindecare, prin amăgirile vieții și cu înconjurările multor păcate.

Alt Canon, Irmos.

Marea vieții văzându-o în „nălțându-se de viforul ispite „lor, la limanul tău cel lin aler „gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viața mea, „mult milostive“.

Prooroc te-a chemat pre tine adevărul Hristos și mai pre sus decât proorocii, Botezătorule și Mergătorule înaintea vieții, că pre acela ai văzut, pre carele proorocii și legea mai înainte l-au vestit.

Na suferit a se ascunde izvorul minunilor, vistieria Darului, măritul tău cap, Botezătorule, proorocule și înainte Mergătorule, ci arătându-se, izvorăște izvoare de tămăduiri.

Slavă...

Prea fericită laudă și po-

doabă luminată, și pavază de mântuire, această iubitoare de Hristos și slăvită cetatea ta, pune înaintea cinstitului și dumnezeescul tău cap, Înainte-mergătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Marele între prooroci Moisi, mai înainte te-a însemnat pre tine sicriu, și masă și sfeșnic, și năstrapă cu închipuire, însemnând întruparea celui de sus, cea din tine Maică Fecioară.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Proorocule al lui Dumnezeu și Mergătorule înainte al Darului, capul tău ca un tran-dafir prea sfințit din pământ aflându-l, tămăduiri totdeauna luăm, pentru că iarăși ca și mai înainte, în lume propoveduești pocăința.

ICOS.

Dela Domnul mărturie luând Ioane, mai pre sus de cât toți oamenii ai fost. Pentru aceasta a-ți aduce ție cântări de laudă mă spăimântează, însă din dragoste nevoindu-mă, a începe cântare îndrăznesc. Pentru aceasta să nu mă socotești nevrednic, a'mi fi mie ajutor prea laudate, ca să pot încunună creștetul tău cel sfânt, de trei ori fericite, că tu în lume propoveduești pocăința.

Întru această lună în 24 de zile, aflarea cinstitului cap al sfântului prooroc Mergătorului înainte și Botezătorului Ioan.

Stih: Din pământ cinstitul său cap Mergătorul înainte scoțându-ne.

Ca să facem roduri vrednice iarăși este sfătuindu-ne.

Cel ce a botezat mai înainte mulțimile în izvoarele apelor.

Arătându-se acum botează cu izvoarele minunilor.

În a douăzeci și patra zi s'a arătat prea mărit. Capul Mergătorului înainte cel cinstit.

Cinstitul acesta, și de ingeri socotitul cap întâiași dată s'a aflat, după bună voirea și arătarea sfântului Ioan Mergătorului înainte, de doi oarecari monahi, în casa lui Irod, mergând aceștia la Ierusalim. spre închinăciunea purtătorului de viață mormânt al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iară dela acești monahi luându-l oarecarele olar, l-a adus în cetatea Emesenilor, și cunoscând olarul cum că prin mijlocirea sfântului cap avea bună norocire, îl cinstea negrăit. Deci când eră să moară, l-a lăsat surorii sale, zicându-i să nu-l miște dela locul său, nici să-l descopere, ci numai să-l cinstească. Iarăș după moartea acelei femei, sfântul acela cap a căzut dela unii la alții. Iară mai pre urmă a ajuns la oarecarele Eustatie monah și preot, carele eră la un gând cu eresul Arianilor. Carele gonindu-se de drept credincioși dela acea peșteră ce locuia, căci precupea tămăduirile, care se făceau de sfântul cap, și le scria la eresul lui, și din voia lui Dumnezeu a rămas în peșteră cinstitul cap, și a fost ascuns acolo într'acea peșteră mică, până în vremea lui Marchel ce eră arhimandrit pe vremea împărăției lui Valentin cel tânăr și a lui Uranie episcopul Emesiei. Deci atuncea descoperindu-se multora pentru cinstitul cap, s'a aflat a doua oară, și eră într'o cameră de lut, carele s'a adus și s'a pus în biserică de episcopul Uranie, făcând prea multe tămăduiri și prea slăvite minuni. Și se face prăznuirea acestuia în sfânta sa proorocască biserică ce este în Forachia.

Cu ale Înainte-mergătorului tău rugăciuni, Hristoase Dumnezeuul nostru, miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos

Cuptorul cel ce ardea cu foc „de demult, tinerii izvor „rător de rouă l-au arătat, pre „unul Dumnezeu lăudându-l „și zicând: Prea înălțat ești „Dumnezeul părinților, și prea „slăvit“.

Fecioară, ceea ce ai născut focul Dumnezeirii, arde uscăciunea patimilor mele, și cu lumina pocăinței strălucește-mă pre mine, Preacurată, rogu-mă.

Nestricată Fecioară mântuește-ne pre noi din stricăciune. Insuflește palat al lui Dumnezeu, arată-ne pre noi case sfinte dumnezeescului Duh, cari în bisericile tale neîncetat te lăudăm pre tine cu credință.

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăști, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut izvorul vieții, ci cu răgăciunea ta cea caldă curățește-mă de spurcăciuni, dumnezească Mireasă.

Toate semnele dumnezeesței tale Nașteri, văzându-le dumnezeeslii prooroci, cu bucurie laudă, strigând: Prea lăudate Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuviosilor tineri, iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-a plecat a strigă: „Bine ești cuvântat Dumnezeuul „părinților noștri“.

Cel ce a odrăslit din Fecioară, pre tine te-a numit a fi mai pre sus decât toți cei născuți din femei, căci ca un fără de trup, și întocmai cu îngerii pre pământ ai viețuit, strigând lui: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pre cel ce s'a sălășluit în pântecel Fecioarei, l-ai cunoscut din pântecel cel sterp, și răspunzând prin glasul Maicii tale, Înainte-mergătorule, sălțând ai strigat lui: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Fericitu-s'a cu adevărat între cetăți această cetate prea slăvită, câștigându-te pre tine păzitor de cetate, Mergătorule înaintea lui Hristos. Pentru aceea prăznuind strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Maică Fecioară, lumina cea curată a răsărit la

toată lumea, că tu pre Dumnezeu Ziditorul tuturor l-ai născut, pre carele roagă-l Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Împăratul slavei cel unul „fără de început, pre carele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, și se cutremură cele „ingerilor, lăudați-l preoți, „noroade prea înălțați-l în „veci“.

Cel neajuns, Stăpânul tuturor, pre carele nu-l încap cerurile, Născătoare de Dumnezeu, încape în pântecele tău Fecioară, drept aceea credincioșii cu dragoste pre tine te înălțăm în veci.

Prea sfântă Fecioară, văzându-te pre tine Biserica înfrumusețată, și prea luminată cu tot felul de bunătăți ale celui prea înalt, cu credință te lăudăm, și te slăvim întru toți vecii.

Pre Dumnezeu, cel ce l-ai născut, roagă-l Fecioară, ca să trimită mântuire și stricare scârbelor și grabnică schimbare de neputințele cele cumplite și Dar veșnic celor ce cu credință te cinstesc pre tine întru toți vecii.

Din tine a răsărit Soarele dreptății, celor ce șed întru întunerecul dezmerdărilor, și pre tine lumină te-a făcut prea lăudată Curată. Drept aceea Născătoare de Dumnezeu duple datorie te lăudăm pre tine întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorit și jertfa dreptului cu „apă o ai ars, că toate le faci „Hristoase cu singură voirea; „pre tine te prea înălțăm întru „toți vecii“.

Trimis a fost Mergătorul înainte, glasul cel ce strigă în inimile cele pustiite, întemeind credința cea dreaptă a Fiului lui Dumnezeu, celui ce este adevărat Dumnezeu, pre carele prea înălțăm întru toți vecii.

Gătiți calea Domnului, grăește și acum Mergătorul înainte, pentru sfințenie; că acesta viind, cu Tatăl și cu Duhul, se va sălășlui în inimile voastre în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prin auzul glasului Părintelui, și prin vederea dumnezeescului Duh cu ochii, și cu totul prin pipăire pre tine mâna puindu-și Mergătorul înainte, Hristoase, purtător de Dumnezeu s'a făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Sfeșnic cu raze de aur mai
'nainte te-a închipuit pre tine,
ceea ce ai primit negrăit lumina
cea neapropială, care cu cu-
noștința aceluia luminezi toate;
pre carele îl prea înălțăm întru
toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Ceea ce nu prin ispilirea
slicăciunii ai purtat în pân-
„tece, și Cuvântului celui întru
„tot meșter trup i-ai împrumu-
„tat, Maică neispită de bă-
„bat, Fecioară de Dumnezeu
„Născătoare, locașul celui ne-
„suferit, încăperea celui nemăr-
„ginit, a făcătorului tău, pre
„tine te slăvim“.

Arătat-te-ai mai sfințită de
cât puterile cele de sus; că ai
născut pre Ziditorul tuturor,
Maică neispită de nuntă, prea
sfântă de Dumnezeu Născă-
toare; pentru aceasta împre-
ună cu îngerii te slăvim pre
tine, lăudând neîncetat măririle
tale.

Toți cei ce aleargă cu cre-
dință întru sfântă biserica ta
Fecioară, se înoesc de păca-
tele cele vechi, și duple dato-
rie toți te slăvim pre tine Prea-
curată.

Fecioară ceea ce ai dezle-
gat din dureri pre Eva prin

prea curată nașterea ta, Doam-
nă, dezleagă-mi și mie durerile
patimilor sufletului și ale trupu-
lui.

Cu adevărat mai pre sus
decât toată făptura ești Fe-
cioară, că pre Ziditorul tuturor
trupește nouă l-ai născut; pen-
tru aceasta ca o Maică a însuși
Stăpânului, porți stăpânește a-
supra tuturor biruință.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă
„nu este cu puțință oamenilor,
„spre carele nu cutează a cău-
„tă cetele îngerești. Iară prin
„tine Preacurată, s'a arătat oa-
„menilor Cuvântul întrupat;
„pre carele slăvind-l cu oștile
„cerești, pre tine te ferim“.

Cu adevărat plinirei celor
zece porunci Mergătorule în-
nainte, tu păzitor tare fiind, du-
pre asemănare dela Hristos
te-ai cinstit, cu zecime de da-
ruri. Pentru aceasta pre tine
tăinuitor Cuvântului, și prieten
știindu-te, te ferim.

Prooroc al lui Hristos, și
Apostol, și înger, și Mergător
înaintea dumnezeieștei întrupă-
rii, botezător și preot, și mu-
cenic credincios, și propove-
duitor celor din iad tu ai fost
și îndreptător celor ce iubesc
fecioria, și a pustiei odraslă.

Slavă...

Necredința sufletului preotului, se vedește prin mintea mânei celei amorțite. Iară odrăslind iarăși credința, și capul tău arătându-se Fericite, mâna cea uscată se înouește.

Și acum a Născătoarei:

Tămăduiri de boale să luăm, la strălucita biserică a Mergătorului înainte alergând. Că într'insa vin cetele îngerești, și duhurile tuturor dreptilor, Stăpâna cu Botezătorul Ioan, tămăduiri dăruind.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

N'a suferit pământul, spre mai mult a ascunde capul tău. Căci cu glasul celui ce strigă, tu aflarea lui, cu oarecare chip o ai vădit, Ioane Mergătorule înainte, întru care te laudăm pre tine.

Slavă, altă Sedeală

Podobie: Cu ucenici să ne suim..

Răsărit-a luminatul și cinstitul tău cap din sânurile pământului cele ascunse, Înainte Mergătorule Ioane, sfeșnice al luminii celei fără materie. A căruia aflare cu dragoste săvârșind, te rugăm ca să aflăm dezlegare de cele rele, și să săvârșim lesne vremea postului, prin rugăciunile tale prea laudate, Botezătorule al Mântuitorului.

Și acum, a Născătoarei:

Se mângâe Preacurată, de Dumnezeu înțelepțită adunarea credincioșilor slujind, și cu credință laudându-te pre tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, dă-ne nouă, să săvârșim curgerea postului cu dumnezească cuviință. Și cinstilei cruci să ne închinăm, și patimilor celor mântuitoare ale Fiului și Dumnezeului tău.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Deschis-a ușile postului prea cinstit capul tău prea laudate, și prea dulce hrana dumnezeștilor daruri a pus înaintea tuturor. Că rora împărtășindu-ne cu credință iușimea postului o îndulcim, și cu credință te laudăm pre tine și strigăm lui Hristos Dumnezeu: Iisuse Atotputernice Mântuitorul sufletelor noastre. De două ori.

Miruri ca niște ape pururea curgătoare, izvorând capul Mergătorului înainte, și pe masa cea de taină dumnezească astăzi puindu-se, dă mireazmă duhovnicească și gonește scârba, necazurile, și umple de veselie pe toți, cei ce strigă cu credință: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Tăiat-a capul tău ca o sabie prea ascuțită, capetele vrăjmașilor celor fărădelege, și a izvorit dumnezești daruri de tămăduiri tuturor, celor ce sunt în lege bună. Și pentru aceasta cu credință te laudăm pre tine Ioane, prietenul și Înainte-mergătorul Ziditorului, și strigăm către dânsul cu dea-dinsul: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea cinstit capul Botezătorului tău, Doamne, carele s'a arătat astăzi din pământ cu glas de laudă primindu-l cu credință, spre rugăciune iubitorule de oameni aducându-l noi păcătoșii robii tăi ne rugăm ție: Ca să dobândim printr'însul în ziua judecății dela tine curățire și mare milă.

Și acum, a Născătoare:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Iubitorule de bine Dumnezeu și Mântuitorule, pre robii tăi mântuiește-i de toată asuprea cea cumplită; pentru rugăciunile Înainte Mergătorului, și ale tuturor sfinților, și pentru rugăciunile Maicii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Vezi: Iară când se va întâmplă în postul cel mare, se zice Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina.

Slavă a Sfântului, glasul al 6-lea.

Cinstitul cap al Botezătoru-

lui tău, Doamne, carele oarecând în tîpsie fiind a vădit necurăția cea fărădelege a lui Irod, și a propovăduit pocăința tuturor credincioșilor, din vistieriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor ce vin la dânsul cu credință și se ating cu frică și se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greșeli, și dându-le trebuințele cererilor, și mare milă.

Și acum, a Născătoare:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Mergătorul înainte, să se miluiască sufletele noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Înainte-Mergătorului Peasna 3 și 6 pe 8, Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu..., Apostolul către Corinteni: *Frăților, Dumnezeu carele a zis să lumineze dintru întunec lumină...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Mateiu... *În vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus...*

CHINONICUL.

Întru pomenire veșnică...

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplă Afiarea cinstului cap al sfântului Ioan Mergătorului înainte, în Duminica lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză, (că se începe din Miercurea săptămânei lăsatului de carne, și se sue până Marți a patra săptămâna a postului celui mare) pentru toată slujba Sfântului, caută învățatură mai pre larg la Triod, de toate pricinile, ori în ce zi se va întâmplă, din Duminica lăsatului de carne până Marți, a patra săptămână din post. Începându-se dela litera J.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Tarasie Arhiepiscopul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului, sau ale Octoihului 3, și ale Sfântului, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria..

Alegând mai bine a muri, decât a trăi, Părinte, ai poruncit să se închine iarăș icoanei lui Hristos, și ale tuturor sfinților. Pentru aceasta dar ai astupat gurile erelicilor celor ce grăesc împotriva lui Dumnezeu multă nedreptate, precum zice David.

Lepădându-te de boala iubirii de argint, ai câștigat comoara Împărăției celei de sus, Cuvioase de Dumnezeu cugetătoare. Pentru aceasta sicriul moaștelor tale duple cuviință dumnezească, dă tuturor tă-

măduiri, celor ce se apropie cu credință, pururea pomenite.

Vieșuind duple poruncile Domnului, pildă te-ai arătat turmei tale, părinte Tarasie, de trei ori fericite; pentru aceasta și acum ne păzim prin învățăturile tale. Ci nu încetă rugându-te pentru noi, cei ce săvârșim luminată pomenirea ta.

Pre Ierarhul cel adevărat și slujitorul lui Hristos, acum duple vrednicie să-l cinstim, ca pre cel ce dela dânsul a luat Darul Duhului. Pre Tarasie arhipăstorul cel înțelept, carele având îndrăzneală către Dumnezeu, se roagă să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către milostivirea ta alerg totdeauna, către îndurările tale năzuesc în toate zilele, laudând și binecuvântându-te, și mirându-mă de multă suferirea Fiului tău, care arată pentru toate răutățile mele, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioara cea prea curată, dacă a văzut spânzurat pe Cruce pre Mielul, tânguindu-se, strigă: Prea dulcele meu Fiu, ce este această vedere nouă și streină? Cum, cel ce toate le ții în mână, te-ai pironit cu trupul pe lemn?

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului, sau ale Triodului,
și al Sfântului după rânduiala postului.

Facerea lui Gheorghe.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și
„se va umplea de Duh, și
„cuvânt voiu răspunde Impă-
„rătesei Maicii; și mă voiu a-
„răta luminat prăznuind, și voiu
„cânta minunile ei bucurân-
„du-mă“.

Revărsându-se râurile daru-
rilor Duhului astăzi, la pome-
nirea Ierarhului lui Hristos,
adapă cugetele credincioșilor,
și spală patimile și spurcăciu-
nile sufletelor.

Primind de sus îmbrăcă-
mintea Preoției, o ai luminat
cu bunătațile, Tarasie, și te-ai
arătat între preoți luminător
prea luminat cu Duhul, slujind
lui Hristos cu sfințenie.

Slavă...

Ca pre o piatră neclătită a
Ortodoxiei, ai întărit Tarasie
cugetele oamenilor, ce se clă-
tiau, și ai cutremurat temelile
înșelăciunii, și întăririle eresu-
rilor le-ai surpat.

Și acum, a Născătoarei:

Vmplut-a zidirea de liniște
înțelegătoare, cel ce negrăit
s'a născut din tine cu trup, Mi-
reasă a lui Dumnezeu, și a în-
cetăt viforul înșelăciunii, și ne-a
îndreptat pre noi la limanul cel
ceresc.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți:..

Intrând la adâncul Scripturii
celei însuflate de Dumnezeu,
înțelepte Tarasie, de acolo ai
scos mărgăritarul cel de mult
preț, care împărtășindu-l tur-
mei tale, o ai îmbogățit pre
dânsa dumnezeeste.

Cu ploile lacrimilor ai stins
focul dulceților celor trupești,
Cuvioase, și ai aprins candela
ta cea sufletească, ce eră îm-
podobită luminat cu untul de-
lemn al curăției și al facerii de
bine.

Slavă...

Cu toiagul dogmelor tale
cele dumnezești înțelepte, ai
gonit fiarele dela turma lui
Hristos, păzindu-o pre dânsa
fără stricăciune fericite Tara-
sie, ca să slăvească pre mai
marele păstorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Puindu-te Ziditorul pre tine
Fecioară, ca pre o scară de la
pământ oamenilor, prin rugă-
ciunile tale ridică din scârbele

cele mai de jos, și din stricăciune, către viața cea fără stricăciune, pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul :

Pre ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce „ești izvor viu și îndestulat, „cari s'au împreunat ceată duhovnicească întărește-i; și întru dumnezeiască slava ta, „cununilor slavei învrednicește-i“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Impărțind împotriva patimilor trupului, după cuviință te-ai uns Ierarh. Și pre cetatea ce împărățește toate cetățile, cu dreaptă credință o ai păstorit, fiarele eresurilor le-ai gonit, de Dumnezeu insuflate, închinăciunea cinstitelor icoane arătând. Pentru aceasta după sfârșit ai luat Dar nesfârșit după cuviință, Ierarhe Tarasie. Drept aceea strigăm ție: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Ea pre o Fecioară și care singură într femei, mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omenesti te ferim. Căci întru tine s'a sălășluit focul Dumnezeirii,

și ca pre un prunc cu lapte l-ai hrănit, pre Ziditorul tuturor și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc, după vrednicie slăvesc prea sfântă Nașterea ta, și cu un glas strigăm ție: Stăpână, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu cuviință laudă slava ta.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua văzând pre Crucă pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul se vâetă lăcrămând, și cu amar strigând: Lumea se veselește, luând prin tine mântuire, iară cele dinlăuntru ale mele se ard, văzând răstignirea ta, care suferi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătoare, Doamne! Căci ce ești noianul milei, și izvor nedeșertat, milostivește-te, și dăruiește iertare greșelilor, celor ce cu credință laudă dumnezeieștile tale patimi.

Peasna 2-a, Irmos :

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, „al întrupării tale celei din Fecioară, proorocul Avvacum „înțelegându-l a strigat: Slavă „puterii tale Doamne“.

Puind înainte pâinea cea sufletească, ai hrănit pre cei flămânzi, Tarasie cu cuvinte dum-

nezești, și te-ai pus pre sineși masă înaintea celor lipsiți, aducându-le hrană îndestulată.

Lepădând noroiul cel ce eră înaintea ochilor cugetului tău, Părinte înțelepte, prin rugăciunile cele cu priveghere, ai dobândit cea înțelegătoare vedere a lui Dumnezeu, Tarasie.

Slavă...

Cu tăria dogmelor tale Părinte înțelepte, s'au clătit munji eresurilor, și s'au surpat dealurile necredinței, și fără mișcare s'au întărit temelile Bisericii.

Și acum, a Născătoarei:

Prin Nașterea ta Preacurată, cu tărie s'a îmbrăcat firea omenescă, care a fost mărită mai nainte, pentru călcarea poruncii, iară puterea cea tirănească a vrăjmașilor s'a slăbit de tot.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a toate de „dumnezească slava ta, „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pânțece pre „Dumnezeu cel preste toate, și „ai născut Fiu pre cel fără de „ani; tuturor celor ce te laudă „pre tine pace dăruindu-le“.

Cu fluierul cuvântului ai îndreptat turma ta la pășunile buneii credințe, și la apa dumne-

zeștei cunoștințe, și la staulul lui Hristos, nevătămată păzindu-o pre dânsa prin rugăciunile tale, Tarasie.

Apucându-te de căruța bunătăților Tarasie, printr'nsele te-ai suit către înălțimea privirei, și frumusețile Stăpânului cele nevăzute le-ai văzut cu ochii cugetului, întru care te-ai desfătat prin gând.

Slavă...

Având alegerea vorei ca un rîu de untdelemn nedeșertat, ai izvorît curgerile cele fără sfârșit ale facerii de bine, către cei ce aveau trebuință, le-rarhe; pentru aceea te-a sălășluit Hristos lângă apa cea pururea vie și la desfătare.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc, cel ce a fost dezbrăcat de frumusețea cea mai din'ainte, și de podoaba cea duple chipul lui Dumnezeu pentru păcat, cu aceleas iarăș se îmbracă Fecioară prin Nașterea ta, cu mai frumos chip dumnezeesc.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Ridicând acoperământul necunoștinței, carele zăcea pre inimile ereticilor, cugetătorule de Dumnezeu, ai arătat tuturor oamenilor cunoștința cea adevărată, Cuvioase.

Tu ierarhe cu cuvintele tale cele purtătoare de foc, arzând hulele ereticilor cele spinoase, ai întins lumina dogmelor tale celor drepte, la toate marginile lumii.

Slavă...

Fiind încins cu putere de la Dumnezeu, cu sabia cea înțeleghătoare a dogmelor tale ai tăiat capetele minciunei, vestind adevărul, învățătorule de cele sfinte.

Și acum, a Născătoare:

Pre cei ce se închină cinstitelor semne ale Nașterii tale celei fără stricăciune, învrednicește-i, Născătoare de Dumnezeu, a vedeă prin ochii cugetului slava ta cea înțeleghătoare.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mării, și m'a înneecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe; ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc viața „mea, mult milostive“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi..

Ea un soare mare, cu strălucirile dogmelor și ale minunilor, luminezi totdeauna plinirea lumii, de cele cerești tăinuitorule prea fericite Tarasie.

I C O S.

Sufletul meu cel întunecat cu

întunerecul greșelilor, luminează-l cu lumina milei tale, Mântuitorul meu, și gând spre cele bune dăruiește-mi, Hristoase al meu, curățindu-mi negura cugetelor celor rele; ca să pot după vrednicie a lăuda pre Ierarhul tău, și a supune viața și facerile de bine cele luminate, și dumnezeiasca credință și râvnă, care a câștigat pentru Biserica ta; care după datorie lăudându-l pre dânsul, strigă: De cele cerești tăinuitorule prea fericite Tarasie.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Tarasie Arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Limanul cel fără de vifor pre Tarasie îl primește.

Mântuit de vifor și de turburările lumești.

În a douăzeci și cincea zi a zburat.

Din turburare Tarasie cel lăudat.

Ăcesta a întărit închinăciunea sfințelor și cinstitelor icoane, și prin mijlocirea sa puterea împărătească și cărmuirea Romei s'a întors din nou la cinstitele învățături ale sfinților apostoli și ale celor a toată lumea Sinoade, și sfânta Biserică se uni cu patriarhiile. Deci trăind cu evlavie și cu cinste dela împărați, și zidind monastire de cea parte de strămoșia Constantinopolei, și strângând mulțime de monahi, și pre săraci miluind, și biserica bine chivernisind douăzeci și doi de ani și două luni, cu pace s'a săvârșit, și fu îngropat în monastirea ce și-a făcut-o. Însă eră la toate asemenea la caracterul trupului cu Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, afară din căruntețe, și din ochiul cel beteag, de vreme ce acesta nu eră nici decum cărunț. Iară soborul lui se face în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfântul Alexandru, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Alexandru razele soarelui l-au văzut.

Pentru Hristos slava soarelui tăiat fiind.

Acesta eră pe vremea împăratului Maximian și a ighemonului Tiverian, din cetatea Cartaghenă. Deci fiind silit ca să jertfească idolilor, cu multe ocări a batjocorit pre ighemonul. Pentru care fiind spânzurat de mâini, i s'a spânzurat pre de desubt de picioare o piatră grea; apoi a fost strujit și bătut cumplit. După aceea ducându-se la Marchianopol, acolo a fost ars pre față cu făclii aprinse; și de acolo ducându-se la Trachia, i s'a tăiat capul, și așa a luat cununa muce-niei.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Righin episcopul Scopelor.

Stih: Righine duple sânguină ești neclătit. Deși deseale săbii te vor înbulzi cumplit.

Acesta s'a născut în Elada, fiu de părinți creștini. Iară pentru bunătatea lui, și pentru multa pietate, a fost hirotonisit episcop Ostrovului Scopelon. Și fiind chemat la Sinodul din Sardichia, toate eresurile cu cuvântul și cu îndrăzneala sa le-a stins; apoi întorcându-se la episcopia sa, goană pornindu-se, a fost prins de ighemonul Eladie, și după multe munci i s'a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ipatie episcopul din Rufinian.

Stih: Zace Ipatie aproape de mare fiind.

Cel ce între prietenii cei de sus cu Dumnezeu este împărțind.

Acesta născându-se în Frighia pe vremea împăraților Arcadie și Oorie, și învățând carte, fu bătut de tatăl său pentru oarecare greșeli, de optsprezece ani fiind cu vârsta; și fugind dela el, a trecut în Trachia, unde intrând în chinovie, și făcându-se monah, a statut cu-cernic prin bunătăți; căci nici odată n'a gustat vin. Și având el războiu de desfrânare, opt zile a petrecut, nici cum gustând hrană sau băutură. Despre care înștiințându se proestosul, i-a dat lui cu mâna sa, un pahar de vin și o pâine, după Pavecerniță; față fiind toți frații.

Și îndată mântuindu-se de războiu, a mulțumit Domnului și învățătorului său. Iară după câțiva ani cu sfățuirea duhov-nicescului său părinte, ducându-se în oraș ca să ajute oarecărui ce căzuse în ispite, a ajutat și pre trupescul său părinte, și înlesnindu-l l-a trimis la ale sale. Iară el unindu-se cu alți doi frați și trecând în Halhedon, a statut la monastirea lui Rufin, nelocuită fiind atuncea și stricată, iară mai bine zicând sălbatică și înfricoșată. Căci acest Rufin viind dela Roma și zidind monastire strălucită, și monahi eghipteni într'insa locuind, măreau pre Dumnezeu. Dar mutându-se el din viață, și în această monastire fiind îngropat, și monahii împrăștiindu-se pre la locurile lor, a rămas chinovia nelocuită; unde răsărind spini și ciulini, ajunsese monastirea a fi risipită și neîmpodobită, ci și duhuri necurate intrând acolo și locuind, la toți se află monastirea grozavă și neumblată. Pre aceasta aflându-o Sfântul, și pre draci prin rugăciune izgonindu-i, și curățindu-o de urăciune împreună cu cei ce se aflau cu el, o a dus la frumusețea cea dintâi; și așezându-se împreună cu aceia, unul adică lucră țesături de păr, iar altul zimbiluri, iar altul grădina. Și după câțiva vreme trecând la Trachia, s'a dus la monastirea sa; iară viind frații dela Rufin, și cerând pre egumenul Ipatie l-a luat pre el; și de atuncea mari nevoițe arătând Sfântul râvnind mulți, se supuneau acolo, și în puțină vreme s'a făcut treizeci de monahi, sporind întru Dumnezeu. Iară Dumnezeescul Ipatie luând Dar dela Dumnezeu, multe vindecări făcea, pre îndrăciți îi mântuia, pre orbi și schiopi, uscați, idropicoși, îi vindeca; și femei nu puțin având curgerea sângelui, și nenăscând prunci, născătoare de prunci le făcea. Și multe femei, uscate având izvoarele laptelui, a aplecă le făcea. Iară apă, și grâu, și altele oarecare spre hrană, de multe ori vremea cerând erau înmulțite. Și tot felul de boală, între oameni sau în animale, prin rugăciunea sa se izgonea. Deci hrana sa eră legumi și verdeturi, și puțină pâine târziu la al nouălea ceas. Iară la bătrânețe și puțin vin. Și

ajungând la optzeci de ani, i s'a înălbit capul și barba ca zăpada, și eră cucernic și cu lucrarea și cu privirea; și păstorind patruzeci de ani, acest fel de turmă a lui Hristos, și cinstind preoția, optzeci de ucenici mai 'nainte trimițându-i la Domnul, s'a dus și el slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Antonie prin foc s'a săvârșit.

Stih: Pre Antonie înșelătorii băgându-l în foc.

Mâncare cu bun gust Domnului îl aduc.

Intru această zi, sfântul Teodor, carele se făcea nebun pentru Hristos, cu pace s'a săvârșit.

Stih: De voie precum David mintea ți-a prefăcut.

Și nu pre Aghus (ca acela) ce viața prea fericite ți-ai petrecut.

Intru această zi sfântul mucenic Marchel episcopul Apamiei Chiprului, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Jertfești lui Dumnezeu Marchele cu dragoste fierbinte.

Prin tăierea grumazului picături de sânge calde.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului. Ci îngrozirea, focului bărbătește călcându-o, se bucurau, cântând: Prea laudate Domnul părinților, și Dumnezeu bine ești cuvântat.

Paharele dogmelor tale umplându-se de vinul Darului, tuturor ne-au dres nouă băutură înțelegătoare a cunoștinței Părinte, celor ce strigă: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Norii eresurilor cu amenințarea dogmelor tale i-ai gonit dela Biserica lui Hristos, și o ai luminat pre dânsa cu lumina ortodoxiei Tarasie, strigând dă-tătorului de lumină: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Slavă...

Primind dela Dumnezeu Darul cel nedeșertat Tarasie, celor lipsiți ai izvorit din destul hrana sufletelor și a trupurilor. Pentru aceasta ca pre un bogat dător de hrană credincioșii te laudăm, înțelepte le-rarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel neîncăput duple firea Dumnezeirii, și necuprins în loc, năcându-se cu trup din tine Preacurată și fără prihană, se și pipăie, și se și scrie în icoană, ca unul ce arătat s'a făcut om.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Tot ce a fost de pământ al trupului tău, l-ai lepădat prin ostenelele înfrânării Tarasie, și viață întocmai cu îngerii ai petrecut pre pământ. Pentru aceasta te-au primit cetele celor fără de trupuri, carele neîncetat strigai Ziditorului: Pre tine te prea înălțăm întru toți vecii.

Cu apele dogmelor ai adăpat toată Biserica lui Hristos Ierarhe, și întrînsa ai arătat dumnezeieștile semințe ale sfântului Duh, și le-ai înmulțit. Pentru aceasta aducând mult rod, strigă: Pre tine te prea înălțăm, Hristoase, în veci.

*Binecuvântăm pre Tatăl...

Vngându-te ca un preot cu mirul cel înțeleghător al Mângâitorului, părinte Tarasie, ți-ai împodobit vestmântul Preoției cu felurile bunătaților și cu luminile. Pentru aceea și slujind cele sfinte, strigai: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel de pre un scaun cu Tatăl, plecându-se numai dintru a sa iubire de oameni, din milostivire și din bunătațe, s'a născut din tine cu trup, de Dumnezeu dăruită, ca să facă cerească firea omenească, ce se făcuse pământ; ca unul ce este singur făcător de bine.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atuncea fiind închipuită, iar acum lucrată; pre toată lumea ridică să ți cânte ție: Pre Domnul lucrurile lău-

„dați-l și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pămăntesc...

Ea un chip însuflețit, și ca un stâlp viu al bunătaților și al credinței, stând de față, neîncetat strigi cu fapte și cu cuvinte, și pre toți credincioșii îi îndemni către râvnă, înțelepte. Pentru aceea și ei uitându-se la tine, cu pomenire nemuri-toare te cinstesc, Tarasie.

Cu adevărată cunoștință îmbogățindu-ți turma ta părinte Tarasie, pre cei nesupuși i-ai despoiat de cunoștința cea mincinoasă, și i-ai arătat pre ei lipsiți și săraci de minte. Pentru aceea ca un propoveditor adevărului, duple vrednicie credincioșii te mărim.

Slavă...

Ridicând către Dumnezeu mâinile și ochii părinte Tarasie, ai surpat pre vrăjmașii și pre războinicii cei înțeleghători și nevăzuți, și ai biruit cetele erezurilor, și nevătămată turma lui Hristos o ai trecut la pământul ortodoxiei.

Și acum, a Născătoarei:

Risipind norii patimilor, și ai scârbelor Preacurată, luminează-ne pre noi cu razele veseliei bucuriei tale, și cere dela dătătorul luminii Hristos, să ne

lumineze cu pace pre toți, cei ce te laudăm pre tine, și ne păzește cu acoperemântul cel dumnezeesc.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind lumi-
„nat, și să prăznuiască firea
„minților celor fără de trup,
„cinstind sfânta prăznuire a
„Maicii lui Dumnezeu, și să
„strige: Bucură-te prea fericită,
„Născătoare de Dumnezeu, cu-
„rată pururea Fecioară”.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Cu dumnezeiești lumini ale Darului care ai, luminezi Biserica lui Hristos, prea înțelepte Tarasie, propoveduiturile de Dumnezeu, că supuind pre cel rău la cel mai bun, te-ai arătat dumnezească oglindă a prea slăvitei Dumnezeiri, celei în trei lumini; de care luminându-te, luminezi toată lumea, părinte Ierarhe.

A Născătoarei

Socotința, sfatul și pricepe-rea, cugetul, inima și trupul, sufletul și toată mișcare lucrării dumnezeiești, la tine mi-am pus Fecioară. Tu mă păzește și mă acopere, Stăpână, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, dezlegând datoria cea rea a păcatelor mele, ca o Maică a lui Dum-

nezeu, căci câte le vrei, toate le isprăvești.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Porfirie, episcopul Gazei.

La Doamne Strigat-am, Stihirile Sfântului glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Curățindu-ți înfinăciunea sufletului fericite Porfirie, cu râurile lacrimilor tale, ai stins văpaia patimilor păcatului, și schimbând haina întru porfiră, umbli întru cele cerești totdeauna, veselindu-te în veci.

Cu dumnezeieștile înălțării ale ortodoxiei fiind împodobit, lauda arhierilor, te-ai pus în sfeșnic vrednic lucrător, culegând cu adevărat plata ostenelelor tale. Pentru aceea ai luat și daruri dela Dumnezeu, prea fericite.

Porfirie tăinuitorul mesei celei înfricoșătoare aicea de jos acolo în ceruri aduce Domnului jertfa cea fără materie și dumnezească, pururea privind fără materie către noi, cu rugăciunile lui cele mijlocitoare către prea sfânta Treime.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fiind viscolit de noianul păcatelor, alergând la limanul cel lin al curatei rugăciunii tale, Născătoare de Dumnezeu, strig către tine: Mântuește mă, întinzând dreapta ta cea puternică mie robului tău Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Iată că am văzut sabia care mi-a trecut acum prin inimă Fiule, precum mai nainte mi-a zis odinioară, când te vedeam că ești mai frumos decât toți fiii pământenilor. Că de voia ta te-ai spânzurat pre Cruce împreună cu tâlharii, ca și cum ai fi fost făcător de rele.

Troparul, Glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoiului.

Și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Chistesc floarea păstorilor cea în chipul porfiriei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăluit pre poporul „său prin marea Roșie, cântare „de biruință, că s'a preaslăvit“.

Această pomenire a ta purtătoare de lumină, vrând să o

laud Porfirie, roagă-te să mi se dea din Cer strălucirea cea purtătoare de lumină.

Din scutece cu totul te-ai dat pre sineți Domnului, și de dânsul te-ai lipit cu sufletul și cu inima Porfirie.

Slavă...

Omorându-ți mai 'nainte toate patimile prin sihăstrie Porfirie, te-ai făcut preot, celui ce stăpânește viața și moartea.

Și acum, a Născătoarei:

Primind ploaia cea cerească în pântelele tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai uscat ploile păcatului.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu ești întărirea ..

Eu toeagul dogmelor tale, păstorind sfințită turma ta la pășune de viață, bine ai plăcut lui Dumnezeu, Cuvioase.

Eu lumina dumnezeieștei cunoștințe luminând pre cei din noaptea celor rele, i-ai arătat părtași zilei prin credință, cuvioase Porfirie.

Slavă...

Fiind împodobit cu înălțimea bunătăților, prea înțelepte, Dumnezeu te-a pus în sfeșnic înalt, ca să luminezi, pre cei credincioși.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă cu rugăciunile tale, de săgețile vrăjmașului, și de cugetele ce năpădesc fără de milă inima mea, Preacurată.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine. Doamne, tu „ești lumina celor întunecați și „pre tine te laudă duhul meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Fiind întărit pre piatra credinței înțelepte, ai poftit Piatra care o a văzut odinioară Daniil, pre Hristos Dumnezeuul nostru, înălțatu-ți-ai glasul și gândul către Ziditorul, lovit-ai cu praștia ta pre vrăjmașii, cari îți supărau trupul, părinte Porfirie cinstite, mai marele Gazei.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Innoit-ai Preacurată, prin dumnezeiască nașterea ta, firea pământenilor cea stricată de patimi, și ai întors pre toți din moarte la viața cea nestricăcioasă. Pentru aceasla duple datorie cu credință te ferim, Fecioară prea slăvită, precum însăși mai nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut de voie răstignit, pre Fiul și Dum-

nezeul tău, pre carele binecuvântată, rugându-l nu încetă, iertare de greșeli nouă să ne dăruiască.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am prea slăvit Dumnezeirea ta“.

Celor cu cugetele deșarte, vestind pre Cuvântul a fi în-tocmai lucrător cu Tatăl, i-ai tras către buna credință, și i-ai dăruit Dumnezeului tuturor.

Cu suflările de viață ai înviat, pre ceea ce era aproape de ceasul cel de pre urmă, spre a doua naștere a ei, și a multora, prea sfințite Porfirie.

Slavă...

Cu rugăciunile de toate nopțile, și cu stările în picioare de toate zilele, ți-ai făcut inima sălaș Dumnezeului tuturor Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind omorât, iară de iznoavă m'ai înviat Preacurată, ca una ce ai născut viața cea ipostatnică, pre Fiul și Cuvântul Tatălui.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi „Doamne cu poruncile „tale, și cu brațul tău cel înalt,

„pacea ta dă-o nouă, iubito-
„rule de oameni“.

Tăind din rădăcină mără-
cinile cele iubitoare de îndul-
cire, ai rodit spicul buneii cre-
dințe, Ierarhe prea cinstite.

Cu ploile rugăciunilor tale
ai deschis cerurile, și ai împăr-
țit ploaie pre pământ, înne-
când neghinele ereticilor, prea înfe-
lepte.

Slavă...

Cu ajutorul dumnezeescului
Duh, ai îndreptat tot poporul
și cetatea, de a scăpat din vi-
forul nedumnezeirii la limanul
vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Numai pre tine din toate
neamurile te-a ales Ziditorul și
ne-a zidit pre noi din nou, lo-
cuind întru tine Născătoare de
Dumnezeu, pururea Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voi vârsa către...

Dorirea cea adevărată ai
dobândit, înfrânându-ți pa-
timile prin postire, și bucurân-
du-te ai mers către Dumnezeu,
și stai înaintea doririi celei de-
săvârșit, Porfirie prea alesule,
îndreptător ierarhilor și păsto-
rilor.

Pricepându-ți frumusețea
sufletului, și s'a arătat pre Cru-

ce întins, cel ce s'a înălțat pre
dânsa de a sa bună voie, și
paza ei o a dat în mâna ta ară-
tându-i fie dragostea, și unirea
cea desăvârșită către dânsa.

Slavă...

Ca unul ce te-ai îmbogățit
cu credința verhovnicului Pe-
tru, grăitorule de cele dumne-
zeești, cu cuvântul tău cel tăie-
tor al drepteii credințe, ai omo-
rit pre femeia cea făcătoare de
rău, care semănă cu viclenie
învățăturile lui Manent, cele fă-
cătoare de stricăciune.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind omorât, și supus stri-
căciunii cel întâiu zidit, născând
tu Fecioară Marie, pre omorâ-
torul morții, l-ai adus la nestri-
căciune, și întrupând pre Dum-
nezeu, ai arătat cerești pre pă-
mântenii, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vârsa
„să către Domnul, și lui voi
„spune scârbele mele, că s'a
„umplut sufletul meu de rău-
„tăți și viața mea s'a apropiat
„de iad, și ca Ionă mă rog:
„Dumnezeule, din stricăciune
„scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cu prea sfințitele tale obi-
ceiuri fiind înfrumusețat, cu
haina Arhieriei te-ai luminat,
prea fericite de Dumnezeu în-

teleptite Porfirie, și cu înălțările
tămăduirilor ești împodobit, ru-
gându-te neîncetat pentru noi
toți.

I C O S.

Strălucește mai mult decât
soarele, pomenirea înțeleptului
Porfirie, cu strălucirile minuni-
lor, toată făptura luminând, și
gonind înșelăciunea idolilor, și
pre credincioși înmulțindu-i,
pre toți veselește, că lui Dum-
nezeu spre plăcere făcând pre
pământ, a luat Darul minunilor,
pre toți tămăduind, stând înain-
tea Treimii cu totul luminat, și
acum se roagă neîncetat pen-
tru noi toți.

Intru această lună, în 26 de zile, pomenirea
prea cuviosului părintelui nostru Porfirie, e-
piscopul Gazei.

Stih: O! cine va trece, sau cine va încun-
jură.

Pre Porfirie, de și îi mutat cu viața.

In a douăzeci și șasea zi, pământul a aco-
perit.

Trupul lui Porfirie cel cinstit.

Aceasta eră din Tesalonic, fiu de pă-
rinți de bun neam și bogați. Deci pur-
cezând dela patria sa, se duse la Eghi-
pet, și intrând acolo într'un schit, se
îmbracă în cinul monahicesc, și după
cinci ani, merse la Ierusalim, luminând
pre mulți necredincioși cu cuvântul său.
Pentru aceea fu hirotonit preot de Prav-
lie Patriarhul Ierusalimului. Apoi de Ioan
episcopul Chesariei Palestinei, împreună
și cu alți episcopi, s'a hirotonit episcop
Gazei. Și făcând multe minuni acolo, în-
tări pre credincioși, și întoarse pre mulți
necredincioși la dumnezeiasca cunoștință.
După aceasta văzând pre creștinii epar-
hioții săi, cum că se nedreptățiau de
catre stăpânitorii Gazei, cari erau în-
chinători de idoli și eretici, s'a dus la

Constantinopol, și aflând pre sfântul Ioan
Gură de aur ce eră atunci patriarh, și
spuindu-i cum ti eră pricina, și pentrucă
a fost mers acolo; fu dat de dânsul pre
seama lui Amantie Cuvicularie. Carele
spuind cele pentru el împărătesei, îl primi
cu bucurie, și spuse împărăteasa și împă-
ratului, de venirea prea cuviosului și de
proorocia ce a făcut Sfântul pentru prun-
cul ce eră a se naște. Iară împăratul mi-
rându-se de aceasta, mulțami după cum
se cuvine lui Dumnezeu. După aceea
născu împărăteasa pre Teodosie cel tânăr.
Și chemând pre prea cuviosul, fu bine-
cuvântat de dânsul, și i se făgădui să
facă tot lucrul ce ar pofti după voia
prea cuviosului. Pentru care a rugat și
pre împăratul, iară împăratul încă se fă-
gădui, și dacă citi câte ceru prea cuvi-
osul, se măhni, zicând: Nu este cu pu-
tință să se izgonească slujitorii idolești
și ereticii, pentru multul folos și ajutor
ce dau. Iară împărăteasa zise către îm-
păratul: Adevărat grea este cererea îm-
părate, iar mai grea este apărarea și le-
pădarea ei. Drept aceea fu plecat și îm-
păratul a împlini cele cerute. Și trimiseră
cărți, poruncind să fie goniti din Gaza
ereticii și slujitorii de idoli. Iară fericitul
Porfirie luă dela împărăteasa două chen-
tinare de aur ca să zidească biserică, și
două sute monede de cheltuială, și so-
sind la eparhia sa, a sfărâmat pre toate
celelalte capiști idolești, și a gonit pre
toți ereticii. Iară capiștea lui Marnis ar-
zându-o, a făcut acolo biserică, după forma
ce i-a dat împărăteasa Eudoxia. Lumi-
nând după aceea înainte, și viețuind în
cunoștință într'aceeaș eparhie, și făcând
multe minuni, în douăzeci și patru de
ani, unsprezece luni și opt zile, către
Domnul s'a pristăvit.

Intru această zi, sfânta mucenită Fotini Sa-
marineanca, cu care a vorbit Hristos la puț și
cei dimpreună cu dânsa.

Stih: Tu temee ca să iei apa cea stricăcioasă
la puț viind.

Apa cea vie care spală sufleteștile întinăciuni
ești scoțând.

Alte stihuri la aceiași:

Aruncă pre Samarineanca ta în puț.

Care împreună cu tine, Cuvinte, a vorbit la puț.

Pe vremea lui Neron împăratul Romei, se porni goană mare asupra creștinilor; căci după ce au mărturisit sfinții apostoli Petru și Pavel, căutau cu de-a-dinsul și pe ucenicii lor; atuncea sfânta Fotini aflându-se cu Iosi fiul ei în cetatea Cartaghenei dela Africa, propoveduiau Evanghelia lui Hristos, cu îndrăzneală. Iar Victor fiul ei, cel mai mare cu vârsta, făcând vitejii mari în războiul Avarilor, cari se ridicaseră cu oaste asupra Romanilor, se făcu de către împăratul stratilat, și fu trimis după aceea voevod de împăratul la Italia, ca să muncască pre toți creștinii ce se aflau acolo. Deci ducele Sevastian auzind aceasta, li zise: Știu-te bine stratilatule, că ești creștin, și pre maica ta cu Iosi fratele tău, că urmau lui Petru. Ci să cauți să faci cu toată nevoia ceea ce ți-a poruncit împăratul, ca să nu-ți primejduiești viața. Iară Victor zise, eu voi să fac voia cerescului și nemuritorului împărat; iară porunca împăratului Neron, pentru ca să muncesc eu creștinii nici sufer să o auz. Iară ducele îi răspunse: Eu frate te sfătuiesc ca pe un bun prieten al meu, că de vei șede la judecată și vei cerceta pre cei ce se cunosc, că sunt creștini, și-i vei munci, vei plini și voia împăratului, și vei dobândi și averile creștinilor. Încă poruncește și maicei tale și fratelui tău, să nu-și arate tăiș învățăturile lor învățând pre Elini, ca să se lepede de pârinteasca credință, și vei cădea în nevoie pentru dâșii, iară în taină, vâ țineți credința în Hristos, precum voiți. Iară Victor zise: Să nu dea Dumnezeu, să fac eu una ca aceasta, să muncesc creștin, sau să iau ceva dela dâșii, sau să sfătuiesc cum zici tu, pre muma mea sau pre fratele meu, ca să nu propoveduiască că Hristos este Dumnezeu; ci încă și eu mai vârtos sunt propoveduitor al lui Hristos, și voi fi ca și dâșii. Iară ducele zise: Eu frate te sfătuiesc aceea ce este de folos, iară tu vei vede că vei să faci. Acestea zicând ducele, îndată orbi, și căzând jos de multă durere grea și iute a ochilor, rămase fără de glas. Deci ridicându-l dela pământ, cei ce s'au aflat

acolo l'au pus în așternut, și a zăcut trei zile nevorbind nimic. Apoi după trei zile a strigat cu glas mare, zicând: Unul este Dumnezeuul creștinilor. Și intrând la dânsul Victor, li zise: Cum te schimbași așa îndată? Iar el li zise: Mă chiamă Hristos, o dulcele meu Victore! Și îndată catihisindu-se și învățându-se de dânsul, se boteză și după ce ieși din apă, îndată văzu și slăvi pre Dumnezeu. Deci văzând mulțimea această prea slăvită minune, se tremură ca nu cumva să pătîmească și ei asemenea, de nu vor crede, și veniră către Victor de se botezară. După acestea ajunse lucrul la urechile împăratului Neron, cum că Victor voevodul Italiei și Sevastian ducele cetății propoveduesc învățătura lui Petru și a lui Pavel, și ale celorlalți apostoli și aduc pre toți la Hristos. Încă și muma stratilatului, Fotini, cu Iosi fiul ei, trimiși fiind la Cartaghena, fac asemenea. Deci auzind acestea împăratul și fierbând de mânie, trimițând slujitori la Italia, să aducă pre creștinii cei de acolo, bărbați și femei, la Roma, li se arătă Domnul la toți zicându-le: «Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu voi odihni pre voi. Nimic să nu vă temeți, că eu sunt cu voi, și va fi biruit Neron cu ai lui». Și către Victor zise: De acum Fotinos îți va fi numele tău, căci mulți luminându-se prin tine vor veni către mine; iar cuvântul tău să întărească pre Sevastian spre mărturisire și fericit va fi cel ce se va nevoi până în sfârșit. Acestea zicând Hristos Domnul s'a suit la cer. Și s'a descoperit și sfintei Fotini, cele ce erau să i se întâmple. Și porcezend dela Cartaghena, cu mulțime de creștini, ajunse la Roma cea mare. Și se turbură, toată cetatea, zicând: Cine este aceasta care a venit cu atâta mulțime; iară ea cu îndrăzneală mărturisea pre Hristos. Atuncea fu adus și Fotinos fiul ei cu Sevastian ducele, de slujitori. Iară sfânta Fotini sosind mai înainte de dâșii, merse înaintea lui Neron cu Iosi și cu cei ce erau cu dânsa, și zise către dânsa Neron: Ce ai venit către noi? Iară sfânta li zise: Pentru ca să te învățăm, să te închini lui Hristos.

Iară cei ce stau înainte, ziseră: Sevastian ducele și Victor voevodul, cari nu cred în Dumnezeu, veniră dela Italia. Și împăratul zise să-i aducă, și viind ei înăuntru la împăratul, le zise: Ce auz de voi? Sfinții ziseră: Câte ai auzit de noi împărate, toate sunt adevărate. Iară el căutând cu căutătură sălbatecă asupra sfinților, le zise: Vă lepădați de Hristos, au voia vă este să periți mai curând cum va fi mai rău? Iară sfinții ridicând ochii spre cer, ziseră: O Hristoase împărate al Cerului, să nu se facă una ca aceea nici odată, ca să ne despărțim de credința și dragostea pe care o avem către tine! Apoi iarăși a întrebat împăratul pre sfinți: Cum va numiți voi? Iară sfânta zise: Eu m'am numit Fotini de Iisus Hristos Dumnezeul meu; iară surorile mele, cea a doua, ce s'a născut după mine, se numește Anatoli, iară a treia Fotò, a patra Fotis, a cincea Paraschevi, și a șasea Chiriacha. Iară pre fii mei aceștia, cel dintâi, Victor, carele s'a numit mai pie urmă de Domnul meu Iisus Hristos Fotinòs, iar al doilea ce este cu mine, Iosì. Atuncea Neron zise: Dar toți v'ați vorbit să vă dați la muncă, și să muriți pentru Nazoreul? Sfânta zise: Așa toți pentru dânsul, veselindu-ne și bucurându-ne, vom muri. Atuncea porunci împăratul, să le zdrobească închieturile mâinilor cu ciocane de fier, și aducându-i la nicovală, își puseră sfinții mâinile preste nicovală, și începură slujitorii a-i bate cu ciocanele dela al treilea ceas până la al șaselea. Și se schimbă de trei ori, cei ce-i băteau, iară sfinții nu simțeau nici de cum munca, nici s'au sfărâmat mâinile lor.

Și auzind Neron se spăimântă și porunci să le taie mâinile, și îndată apucând pe sfânta, și legându-i mâinile, și puindu-le preste nicovală, apucară sabiele, și aducându-le de multe ori preste dânsel muncitorii, n'au făcut nimic, și slăbind au căzut ca niște morți. Iară sfânta fiind păzită fără vătămare, multămea lui Dumnezeu, și se rugă, zicând: «Domnul ămi este ajutor, și nu mă voi teme ce-mi va face mie omul». Deci începî împăratul a se miră, și a gândi de dânsii,

cum va putea să biruiască, și să dobândească pre sfinți. Și porunci să bage pre sfinți în cea mai adâncă temniță, iar pre sfânta Fotini, cu cinci surori ale ei să o ducă în camera lui cea de aur, și să aștearnă șapte paturi de aur și să se pue șapte scaune de aur, și masă, și porunci ca și fiica sa Domnina, să intre înăuntru, să fie cu dânsel, dimpreună cu roabele ei, și să puie avuție multă, și podoabe de aur, și veșminte de aur, și brăce; iară sfânta Fotini dacă văzù pre Domnina, îi zise: Bucură-te și tu Doamna mea, fiția lui Hristos. Deci auzind Fotini numele lui Hristos multămi Domnului, și îmbrățișându-o o sărută. După aceasta fiica împăratului cu o sută de roabe ale ei catehisindu-se de Sfânta, se botezără toate de dânsa, și puse numele ficei împăratului în loc de Domnina, Antusa, iară pre roaba ei cea mai mare, o a numit Stefanida. Și îndată porunci ferici Antusa, să se dea la săraci averea ce se află în cămara cea de aur, prin mâna Stefanidei, ce eră mai mare preste cea sută de roabe ale ei. Deci aflând acestea împăratul și mâniindu-se foarte, și jelind foarte, porunci îndată să aprinză un cuptor să ardă șapte zile, și într'insul să se arunce sfânta Fotini cu toate soțiile ei, bărbați și femei, care lucru făcându-se, petrecură sfinții înăuntru în cuptor trei zile, întregi, nevătămați de foc. Și după a treia zi, socotind împăratul că se vor fi topit de foc sfinții, porunci să destupe cuptorul, și de vor afla oase de ale sfinților, să le arunce în râu. Și deschizând muncitorii, o minune! îi aflară pre toți slăvind și mulțămind lui Dumnezeu. Și se spăimântară de prea slăvita minune, căci nu s'a atins focul de dânsii întru nimic. Deci dacă văzură și auziră toți cei ce se aflau în Roma, această prea slăvita minune, se minunară și ei, slăvind pre Dumnezeu. Iară dacă auzi împăratul de o minune ca aceasta, porunci să le dea otrăvi «ducătoare de moarte. Și chemând pre Lampadie vrăjitorul, și făcând otrava, o a dat întâi sfintei Fotini, și ea luând paharul zise: Nu s'ar fi căzut să luăm din mâinile tale otrava și să o bem, fiind tu spurcat.

Însă ca să cunoști și tu împărate puterea Hristosului meu, iată eu voi bea mai înainte de ceilalți în numele Domnului meu Iisus Hristos și Dumnezeuul nostru, apoi vor bea și toți aceștia ce sunt cu mine. Și bând toți, și nefăcându-le nici un rău otrava, văzând vrăjitorul, rămase încremenit, și căutând la sfânta Fotini zise: Am o otravă foarte tare, și de veți gustă de aceasta, și dacă nu veți muri îndată, voi crede și eu în Dumnezeuul vostru, care aducând-o și gustând toți, și nepățind nici un rău, se spăimântă vrăjitorul; și numai decât strângându-și toate cărțile, le-a ars, și crezând în Hristos s'a botezat puindu-i-se numele Teoclit. De aceasta iarăși dacă află împăratul, porunci să ia pre acela din mijlocul sfinților, și să-i taie capul afară de zidurile cetății și așa mai înainte de ceilalți suferi Teoclit mucenia, tăindu-i-se capul pentru Hristos. Iară celorlalți sfinți tuturor, împreună cu marea mucenită Fotini, porunci împăratul, să le taie vinele, care lucru după ce se făcù, ocărând sfinții și batjocorind pre împăratul și pre dumnezeii lui; atuncea el porunci să adape pre sfânta Fotini cu plumb topit cu smoală, iară celorlalți sfinți să le toarne pre urechi, și făcându-se și aceasta, ca dintr'un rost strigară sfinții: Mulțămim ție Hristoase Dumnezeuul nostru, că prin plumbul cel topit și clocotit, ai răcorit inimile noastre, ca și când ar fi fost însetate și arse de zăduf. Atuncea Neron îngrozindu-se și mirându-se, porunci să se spânzure sfinții, și să se strujească fără de milă preste tot trupul, și să se ardă cu făclii. Deci făcându-se și aceasta degrab, și rugându-se sfinții, s'au întărit de dumnezeescul Dar. Iară ticălosul Neron pornindu-se spre turbarea mâniei, porunci să amestece spuză cu oțet iute, și să le toarne pre nări. Deci aducându-le sfinților și această amestecătură, oțetul tău, au zis, decât miera și fagurul mai dulce ni se pare că este, o împărate.

Și întărâtându-se mai cu multă mânie, porunci să le scoată ochii, și orbindu-i, i-au închis într'o temniță întunecoasă, plină de jiganii veninate și

spurcate; iară sfinții cântau și slăveau pre Dumnezeu, și o minune! fiarele cele veninate, ce erau în temnița muriră, și se prefăcù mirosul greu al temniței spre foarte mare și bun miros, și întunerecul se făcù lumină prea luminoasă. Și stătù Hristos în mijlocul sfinților, și le zise: Pace vouă. Și apucând de mână pre sfânta Fotini, o sculă, zicându-i: Cu voi sunt în toate zilele vieții voastre, pentru aceasta nu vă temeți, ci bucurați-vă pururea. Deci împreună cu cuvântul dobândiră și ochi îndată, și văzând pre Domnul, i se închinară. Iară Domnul binecuvântându-i le zise: Imbărbătați-vă, și vă întăriți, și el se sui la Cer. Iară de pre trupurile sfinților căzură ca niște solzi, și se făcură sănătoși ca și mai înainte. Iară ticălosul și urâtul de Dumnezeu Neron, porunci să șază sfinții la închisoare trei ani, ca să se chinuiască într'însa, și să moară cu moarte rea. Și după trei ani având împăratul o slugă a sa închisă în temniță, porunci să iasă. Deci mergând trimișii să scoată pre slugă, și dacă văzură pre sfinți sănătoși, spuseră împăratului, că Galiliani, cei ce s'au orbit, văd, și sunt sănătoși. Încă și temnița-plină de lumină, și de mirosuri scumpe este, și s'a prefăcut întru slava lui Dumnezeu, și casă sfântă este, și mulțime de ape izvorăsc din mijlocul ei, la care năvălesc noroade de se botează la dânsii, crezând în Dumnezeuul lor. Acestea auzind împăratul, se minună, și trimese de-i aduse înaintea lui, și le zise: Nu v'am zis să înțelegeți cu poruncă împărătească, să nu propoveduiți pre Hristos întru această cetate a Romei; dară aceasta cum o faceți, aflându-vă voi în temniță? Pentru aceasta să știți că voesc să vă dau încă multe și mari munci. Iară sfinții ziseră: Fă ce-ți este voia, că noi nu vom încetă a învăța că Hristos este Dumnezeu adevărat și făcătorul tuturor. Dintr'aceste cuvinte Neron înfierbântându-se foarte cu mânie, porunci să răstignească pre sfinți cu capetele în jos, și să le strujească trupurile lor trei zile, până li se vor deznodă încheeturile. Și făcându-se și aceasta, puseră păzitori, lăsându-i spânzurați încă patru zile. Deci mergând muncitorii să-i

vadă de trăesc, cum i-au văzut spânzurați, îndată muncitorii orbiră. Iară Îngerul Domnului pogorându-se din Cer, și dezlegând pre sfinți, și sărutându-i, i-a făcut sănătoși. Atuncea sfintei Fotini făcându-i-se milă de orbirea muncitorilor, făcu rugăciune și îndată le veni vederea, și crezând în Hristos se botezară. Deci auzind și acestea Neron, mâniau-se, porunci să despoaie pre sfânta Fotini, de piele, și după ce făcură așa, Sfânta cântă, zicând: Doamne, ispititu-m'ai, și m'ai cunoscut. Și scoțându-i pielea, o aruncară în râu, iară pre Sfânta o aruncară într'un puț sec; iară pre Sevastian și pre Fotinò și Iosi, apucându-i, le tăiară mădulele cele ascunse, și le aruncară câinilor. După aceea despoindu-i de piele și pieile lor le lepădară în rîu, iară pre dâșii i-au închis într'o baie veche. Iară pre cele cinci surori ale sfintei Fotini, poruncind să i le aducă înanite, le-au tăiat țățele, și le-au despoiat și pre dâșele de piele. Deci viind muncitorii și la sfânta Fotida, n'a primit să o ție nime-nă, precum au ținut pre celelalte, ci singură stă vitejește de-i despoia pielea trupului ei, atât cât se miră și împăratul de bărbăția și răbdarea ei. Pentru aceea pornindu-se spre nebulie, după ce i-a tăiat țățele, și o a despoiat de piele, află întunecatul și altă muncă, mai cumplită și pierzătoare asupra ei; căci porunci să plece cu sila vârfurile la doi copaci în os, în mijlocul grădinei lui, și să lege pre fericita de aceștia, și făcând așa, și dându-le drumul îndată, spintecară pre Sfânta, și ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Atuncea a poruncit să taie capetele tuturor sfinților, și scoțând pre fericita Fotini din puț, o băgă în temniță. Pentru aceasta măhnindu-se ea ca aceea ce rămăsese singură, și neîncununându-se cu ceialți; se rugă lui Dumnezeu, carele îndată arătându-i-se, și însemnându-o cu semnul cinstitei Cruci de trei ori, și umplându-o de Dar, o făcu sănătoasă. Și apoi multe zile cântând, și binecuvântând pre Dumnezeu, își lăsă în mâinile lui cinstitul său suflet.

Întru această zi, sfânta Anatoli, a doua soră a sfintei Fotini prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Răsăritul cel gânditor a aflat, Anatoli, după ce vitejește a răbdat.

Întru această zi, sfânta Fotò a treia soră a sfintei Fotini prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Zestre de mii de talanți vrednică fiind, Ție părinte al luminilor Fotò capul său aducând.

Întru această zi, sfânta Fotis a patra soră a ei, fiind legată de doi copaci, și despicându-se s'a săvârșit.

Stih: Pădure de copaci veselă în Edem Dumnezeuzeule Cuvinte, Ve da răsplătire Fotidei, care prin copaci a primit moarte.

Întru această zi sfânta Paraschevi, a cincea soră a ei prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Paraschevi către sabie grumazul cel cinstit, Osârdnic îl avea și prea gătit.

Întru această zi sfânta Chiriachi a șasea soră a ei prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Din Chiriarchi, nici frica sabiei, A scos dumnezească frica Domnului.

Întru această zi, sfântul mucenic Iosi fiul sfintei Fotini, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Tăetorul grumazilor își golea sabia, Iară grumazul lui Iosi nu-l înspăimântă sabia.

Întru această zi, sfântul Fotinòs celalt fiu al ei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ce aburi este acesta de sângiuri calde fiind,

A lui Fotinòs mucenicului căruia i s'a tăiat capul de curând.

Întru această zi, sfântul Sevastian ducele prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Lui Sevastian voui zice acest cuvânt, Pre tine, tăindu-ți-se capul, te cinstesc ca pre un sfânt.

Întru această zi, sfântul mucenic Victor prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Victor capul pre umere neavând, Zace marele, fiind foarte lătit pre pământ.

Întru această zi, sfântul mucenic Hristodul prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Numirea arată cine ești tu, și a cui slugă cu adevărat, Iară sabia Hristodule care-ți este sfârșitul cel lăudat.

Întru această zi, sfântul noul mucenic Ioan Calfa, carele în Constantinopol a mărturisit la anul o mie, cinci sute șaptezeci și cinci, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Ranele o Ioane nu voui a le numără,
Ci mai vartos locașurile, ce are înlăuntru
cerească locuința.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne mântuește pre noi,
Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în
„cuptor văpaia cu îndrăz-
„neală, și focul în rouă l-au
„schimbat, strigând: Bine ești
„cuvântat Doamne Dumne-
„zeule în veci“.

Păstorind miei la verdeața
adevărului, ca un miel te-ai a-
dus Păstorului Hristos Porfirie,
strigând: Bine ești cuvântat
Doamne Dumnezeule în veci.

Iisus Hristos îți dă ție daruri
pentru ostenele tale, așezân-
du-te în locașurile cele nestri-
cate Porfirie, cel ce strigai:
Bine ești cuvântat Doamne
Dumnezeule în veci.

Slavă...

Eu minuni multe și cu
semne a împodobit Hristos
viața ta, de trei ori fericite Por-
firie, de carele dorind strigai:
Bine ești cuvântat Doamne
Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te de mă mân-
tuește Fecioară, care ai născut
pre Milostivul, Dumnezeu Cu-
vântul și cu lumina cea dela
fine luminează-mă, ca să strig:

Bine este cuvântat rodul pân-
tecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu grăitori...

Eu cuvântul tău cel înțelepțit
s'a surpat meșteșugitorul
răulății, iară inimile credincio-
șilor dumnezeeste s'au veselit,
sfințite propoveditorule prea
fericite.

Impreună cu adunarea pă-
rinților ești așezat și împreună
cu duhurile cuvioșilor te vese-
lești Părinte fericite, strigând:
Binecuvântați lucrurile Dom-
nului pre Domnul.

Surpând la pământ capiştile
dracilor, ai zidit biserici lui
Dumnezeu, întru care mulțime
de cuvioși cântă: Binecuvântați
lucrurile Domnului pre Dom-
nul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Din bunătățile tale Cuvioase,
mohorând haina cea împără-
tească, și cu dânsa ca un preot
împodobindu-te, dănțuești la
împărățiile cele de sus, Feri-
cite.

Și acum, a Născătoarei:

Ea pre una, ce ești mai pre
sus de toate făpturile, și mai
desfătăta decât cerurile, Maică
a lui Dumnezeu, te-a iubit Fiul
tău, și a luat din fine trup.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împreună cu focul și văpaia călându-o au săltaț, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoșatu-s'a tot auzul...

Cu vetrela Crucii cârmuindu-te, de dumnezeiască mână a Atotfăcătorului, ai trecut valurile vieții, cuvioase Părinte, și te-ai odihnit la limanurile vieții, ajungând la bucuria cea veșnică, și la desfătarea cea veselitoare.

Făcându-te Cuvioase ajuns de vreme și plin de zile ale Duhului, și cu nepălmirea ca cu o haină îmbrăcându-te, strălucind cu podoaba Preoției, te-ai mutat la lumina neapusă, ca să vezi veselia Domnului.

Scoțând cu gura îndulcirea cea dumnezeiască, ai răspuns cuvânt de mântuire, carele gonește amărăciunea patimilor, și cu dulceață duhovnicească îndulcește pre toți, cei ce săvârșesc prăznuirea ta cea de preste an, cugetătorule de cele dumnezeiești, prea fericite.

Slavă...

Soare ai cunoscut pre Hristos, carele a vorbit cu noi prin

trup Părinte, și luminându-ți-se ochii sufletului cu luminile lui, te-ai făcut stea cu totul luminoasă, îndumnezeindu-te după Dar, sfințite făcătorule de minuni, Părinte cuvioase.

Și acum, a Născătoare:

Iartă-mi mie Mântuitorule cel ce te-ai născut, și ai păzit pre ceea ce te-a născut nestricată după naștere, când vei ședeă să-mi judeci faptele mele, să treci cu vederea nelegiuirile și păcatele mele, ca un Dumnezeu fără păcat, milostiv și iubitor de oameni.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorât până și la „trup, din pânțece fecioresc făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoare „de Dumnezeu, credincioșii o „slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Strămutându-te din loc, ai risipit averea cea multă, iară pre cei risipiți cu rățacirea, i-ai adunat cu minuni apostolicești Porfirie; ci dar roagă-te Părinte, să se mântuiască robii tăi.

A Născătoare:

La tine după Dumnezeu nădăjduim Preacurată, răstig-

nindu-ne întru Hristos, cel ce a ieșit din tine; și cu rugăciunile tale cele către dânsul, păzește-ne pre noi nepoticniți până la sfârșit.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Prea cuviosul părinte nostru Procopie Mărturisitorul Decapolitul.

La Doamne strîgat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Vrednicia chipului cel dela începutul zidirei, făcut după chipul lui Dumnezeu, și după asemănare, te-ai nevoit prea fericite, a o păzi prin cugetul bunei credințe, și prin curăția gândului, și cu limpezirea și înfrînarea patimilor, și cu paza poruncilor lui Hristos, și a bunei credințe, prea lăudate.

Mai 'nainte cu sihăstria, primind în urmă și chinuirea adaos, cu cuget dumnezeesc, prin amîndouă bine ai plăcut celui ce te-a zidit, carele numai curăția cere dela noi și bun neam al sufletului, a căruia venire cu trupul mărindu-o, te închinai sfintei icoane a omenirii lui.

Pre cei ce cu rea credință se lepădau de întruparea Cuvântului, tu i-ai înfrînat Cuvioase, întărind adevărul prin cercarea bătilor, și prin toată palima rea, prin legături și prin temnițe. Pentru aceasta te-ai făcut moștenitor împărăției lui Hristos, și bucuriei celei negrăite, și strălucirii celei veșnice.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Eea ce ai încăput în pantece pe Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, luând aluatul nostru, l-a îndumnezeit cu adevărat. Nu mă trece acum Preacurată, fiind scârbit, ci te milostivește degrab și mă mîntuește de toată vrăjmășia și stricăciunea celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne pieronit pre Cruce Mielușeaua și Maica ta, se spăimîntă și strigă: Ce vedere este aceasta Fiule prea iubite, acestea ți-a răsplătit norodul cel neplecat și fărădelege, care a luat multe minuni dela tine? Ci slavă pogorârei tale celei negrăite, Stăpâne.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgțile lacrimilor tale...

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Laud cu bună cuviință nevoințele tale, Fericite.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ea pre uscat umblând Is-
„rail, cu urmele prin a-
„dânc, pre gonaciul Faraon vă-
„zându-l înneacă, a strigat: Lui
„Dumnezeu cântare de biruin-
„ță să-i cântăm“.

Fiind cuprins de dragostea
bunei credințe, și de dumne-
zeească dorire, Cuvioase, ai
gonit dela tine întreitele valuri
cele lumești, cântând lui Dum-
nezeu cântare de biruință.

Viața ta cea purtătoare de
lumină, curăția și tăria sufle-
tului, amestecându-se cu buna
credință, a făcut deplin arătat
o închipuire a bunății lumi-
nată întru tine, cuvioase Pro-
copie.

Slavă...

Luminându-te cu lumina lui
Hristos, și cu strălucirea cea
preste fire, ai uscat năvălirile
patimilor prin înfrânare, strig-
gând cântare de biruință Atot-
fiiitorului.

Și acum, a Născătoarei:

Primind în pânțe Prea
curată pre Cuvântul întrupat,

dupre cuviință dumnezească
pre cel neîtrupat mai'nainte,
l-ai născut nouă Fecioară, mai
pre sus de fire, rămâind Fe-
cioară după naștere.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt ca tine...

Sufletul tău cel cuprins de
Dumnezeu Fericite, arzân-
du-se de râvna credinței, ai ri-
sipit de tot nebunia cea amară,
și mânia celor fărădelege, de
Dumnezeu purtătorule.

Eu sânziurile tale văpsin-
du-te, ai urmat chinurilor mu-
cenicilor, de trei ori fericite
Procopie, răbdând cu tărie, și
cu suflet viteaz chinurile celor
fărădelege.

Slavă...

Eu înțelepciune ai suferit în-
doite, chinuri Cuvioase, înfrun-
tând eresurile și năvălirile lei-
lor bărbătește, cu cuget dum-
nezeesc, prea înțelepte Pro-
copie.

Și acum, a Născătoarei:

Ințelepciunea, Cuvântul Ta-
tălui, cel mai'nainte de veci în
vremile cele mai de pe urmă, în-
trupându-se negrit, din Maică
neispită de bărbat, o ai făcut
pre dânsa Născătoare de Dum-
nezeu.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu
„Doamne Dumnezeul meu,

„carele ai înălțat cornul credin-
„cioșilor tăi, Bunule, și ne-ai în-
„tărit pre noi pre piatra măr-
„turisirii tale“.

Sedealna, glasul 1-*iu*.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Fără trup te-ai arătat în
viață, Părintele nostru, și în
trup împreună cu îngerii pe-
trecând te-ai cunoscut, răstignin-
dindu-te lumii precum zice
Pavel și lumea ți s'a răstignit
adevărat, și cu cugetul locuitor
la locul cel ceresc, tu cel pămâ-
nătean. Slavă celui ce bine a
voit cu tine; slavă celui ce ți
s'a cunoscut ție; slavă celui ce
lucrează prin tine tuturor tă-
măduiri.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeeștile tale mâini,
cu care ai ținut pre Făcătorul
cel ce s'a întrupat ca un prea
bun Fecioară prea curată, întin-
zându-le, nu încetă a-l ruga
pre el, să ne mântuiască de
ispite și de patimi și de pri-
mejdii, pre cei ce te laudăm cu
dragoste, și strigăm ție: Slavă
celui ce s'a sălășluit întru tine
slavă celui ce a ieșit din tine;
slavă celui ce ne-a mântuit pre
noi prin nașterea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te pre Cruce
de cei fărădelege, și cu sulita
coasta ta împungându-se Mân-
tuitoarele al nostru, cea Prea-

curată se tânguia cu amar, la
cele dinlăuntru rumpându-se ca
o Maică. Și de multă și înfri-
coșată îndelungă răbdarea ta,
spăimântându-se a strigat:
Slavă părințești iubirii tale de
oameni; slavă morții tale, prin
care pre oameni nemuritori
i-ai făcut.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea,
„Dumnezeu și Domnul,
„Cinstita Biserică cu dumne-
„zeească cuviință cântă, stri-
„gând: Din cuget curat întru
„Domnul prăznuind“.

Eu vărsările lacrimilor a-
dăpându-ți inima ta Fericite, ai
semănat sămânța bunătăților,
prin cuget curat, prea cuvioase
Procopie.

Eugetarea cea pământească,
o ai supus Părinte dumneze-
zeescului Duh, alegând viață
sihăstrească, și unindu-te cu
cetele mucenicilor, prea feri-
cite.

Slavă...

Ea un mucenic dumnezeesc
și prea adevărat, pentru buna
credință ai înfruntat nebunia
cea ereticească, căci cu ade-
vărat ai defăimat nebunia cel-
lor fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Preste rânduielele legilor fi-

rești, Preacurată, fără stricăciune zămislind în pânțele pre Ziditorul, l-ai născut pre el, și arătat cu adevărat te-ai făcut Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeescă străluci-
„rea ta, Bunule, sufletele ce-
„lor ce mânecă la tine cu dra-
„goste, mă rog luminează-le,
„ca să te vadă Cuvinte al lui
„Dumnezeu, pre tine adevăra-
„tul Dumnezeu; pre cela ce
„chemi din negura greșelilor“.

Pre tine cel ce te-ai sfințit
prin sihăstrie, și te-ai săvârșit
prin sânge, te laudăm Cui-
oase, căci pomenirea dreptilor
pururea se săvârșește, și se po-
menește cu laude și cu cre-
dință.

Domnul cel ce prefăce cu
înțelepciune, și schimbă toate
spre mai bine, precum îi este
voia, ți-a adaos lângă sihăstrie
cinstea muceniei, prin uciderea
ta de cei necredincioși.

Slavă...

Pre umere luându-ți toată
arma, cea prin Cruce, ai urmat
după Hristos, făcând uitare ce-
lor trecute, și prelungindu-te
la cele dinainte Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudăm Preasfântă pre
Domnul, cel ce s'a îmbrăcat

din tine cu trup pătimitor și
muritor, și l-a îndumnezeit cu
împreunare neamestecată du-
pre un lpostas.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Inălțându-te pururea pome-
nite, cu adevărat dela mări-
rea sihăstriei, te-ai suit către
bărbăția și către cinstea mu-
cenicilor, îmbrăcându-te cu
porfiră roșită din sângele tău.

Socolind nestatornicia ce-
lor trecătoare, cu suflet și cu
cuget dumnezeesc, întru bună
credință te-ai întrarmat către
bunătățile cele pururea stator-
nice și nesfârșite, prea fericite
Procopie.

Slavă...

Văzându-te Hristos că ești
îndestulat de înfrânare neslă-
bită și de blândețe, s'a uitat la
tine cu iubire de oameni, și
te-a făcut părtaș slavei, purtă-
torule de Dumnezeu pururea
Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, strun-
cinăturile sufletului meu cele
cumplite, vindecă-le cu tainice
lucrări de mână, puindu-le
doftorii lucrătoare, patimile
Fiului tău.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înăl-
„țându-se de viforul ispitelor,

„la limanul tău cel lin alergând,
„strig către tine: Scoate din
„stricăciune viața mea, mult
„milostive“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Luceafăr astăzi avându-te
Biserica, toată negura relei cre-
dințe risipește, cinstindu-te pre
tine, de cele cerești tănuitor-
rule, Procopie mărite.

Intru această lună, în 27 de zile, pomenirea
prea cuviosului părintelui nostru și mărturisi-
torul Procopie Decapolitul.

Stih: Nimic sunt Decapolitul toate cetățile
pământești.

Către gânditoarea cetate întru carea acum
te sălășluiești.

Intru a douăzeci și șaptea zi s'a arătat.
Sfârșitul lui Procopie cel laudat.

Acesta mai întâiu intră în viața mo-
nahicească, și deprinzându-se la tot felul
de nevoințe, s'a curățit pre sine desă-
vârșit. Iară mai pre urmă muștrând vi-
tejește, și scuipând pre cei ce defăimau
păgânește rânduiala întrupării Mântuito-
rului nostru, și nu se închinau icoanei
întrupării lui Hristos, a încredințat ade-
vărul dreptei credințe, nu numai prin cu-
vinte, ci nevoindu-se și prin băta. Pen-
tru aceasta se arată mare mărturisitor;
și făcând multe minuni, așa către Domnul
s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic
Ghe'asie, cel dintre Mimi, căruia îi fu poruncit
de ighemon să batjocorească Botezul, el s'a
botezat cu adevărat, și de sabie s'a săvârșit.

Stih: Vrând să iei în răs Botezul, înșelăciu-
nea ești răzând,

Căci botezându-te Ghe'asie a capului tăiere
ești suferind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului
părintelui nostru Talaleu Mărturisitorul.

Stih: Talaleu vesel către Cer a alergat,

Ca cu ramuri de maslin cu bunățile fiind
încununat.

Acesta eră din Chilichia cu neamul,
și iubind viața sihăstrească, s'a dus la
cetatea Gavalon. Unde departe de cetate
ca douăzeci de stadii, a aflat Cuviosul un
loc înalt, întru care eră o capiște afiero-
sită la draci, la acel loc și-a făcut o mică
colibă, îndeletnicindu-se cu ostenelele
sihăstrești, și strămtorându-se pre sine
cu posturi și cu privegheri, și cu rele
pătimiri. Pentru care dracii cei din ca-
piște cu mulțime de grozăvii îl înspăi-
mântau, și pre care rușinați i-au izgonit,
bătându-și joc de neputința lor. Apoi
dorind de mai mari ostenele, și-a lăsat co-
liba, și făcându-și o chilie prea mică, nemă-
surată cu trupul său, intră într'însa, avân-
du-și fața lipită de genunchi. Către acesta
mergând fericitul Teodorit episcopul Ci-
rului, l-a întrebat pre el dorind ca să
știe pricina acestei noi petreceri. Iară el
răspunse: Eu fiind supus la multe păcate,
și crezând muncilor ce ne îngrozesc, am
aflat acest chip de viețuire, meșteșugind
măsuratice munci trupului, ca să ușurez
greutatea celor așteptate; iară acelea sunt
mai cumplite, nu numai cu cătimea, ci
cu însăși lucrarea, căci sunt fără de voie;
iară ceea ce se face fără de voie este
lucru foarte scârbelnic, căci lucrul cel de
voie, de și ostenicios, mai puțină durere
aduce, căci osteneala este din voie, și nu
silnică. Deci dacă cu aceste mici scârbe
voiu ușura pre cele așteptate, mare câștig
voiu culege de aicea. Acestea auzindu-le
episcopul foarte îi laudă pre el, pentru
istețimea minții, că nu numai se luptă
la luptele de față, și altele dela sine a-
dăogeă, ci și pricinile acestora le cuno-
șteă și pre alții învătă. Ziceau locuitorii
de prin prejur că și multe minuni prin
rugăciunea acestuia se făceau; nu numai
oamenii, ci și dobitoacele vindecări căști-
gând. Deci locuitorii acelui loc, de demult
aflându-se în păgânătate, s'au lepădat de
înșelăciunea lor cea părintească, și au
primit strălucirea dumnezeieștii lumini,
pre cari sfântul întrebuințându-i slugi, și
capiștea dracilor au sorpat, și sfântă bi-
serică prea mare au ridicat bunilor bi-
ruituri mucenici. Așa sihăstrește nevoin-
da-se Fericitul, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul Ștefan, cel ce a făcut Ghirocomia Armatiului, adică bolnița de bătrâni, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Ștefan, carele a dat bătrânilor chip de viață,

După moarte, Dătătorul cununilor îl încununează.

Intru această zi, sfântul mucenic Nisie cu vine de bou fiind bătut s'a săvârșit.

Stih: Nisie prin vinele de bou bătaie suferă pătimind.

Căci uitate despre dureri are întărit fiind.

Intru această zi, cuvioșii părinții noștri Asclapie și Iacov, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Stăpânului celui ce va să judece tot pământul cu dreptate.

Doi bărbați drepti împreună îi stau înaintea.

Intru această zi, cuviosul Timoteiu cel din Chesaria cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cinstesc pre Timoteiu ca pre prietenul lui Dumnezeu cel iubit.

Al căruia și sfârșitul este foarte cinstit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut ingerul, cuvioșilor tineri, iară pre Haldei ar-zându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat „a strigă: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri“.

Precum a fost viața ta prea luminată prin sihăstrie, de Dumnezeu înțelepțite, așa s'a arătat adevărat, și pătimirea ta întărită, căci ai slăvit pre Hristos, cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Fiind încins cu curăție de minte întreagă, dumnezeescale Părinte, cu bărbăția ai luat și

luminată cununa muceniei prin Dar, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

Neînchinându-se cei necredincioși chipului tău celui curat Mântuitorule, pre robul tău bătându-l îl chinuiau cumplit, carele cântă și strigă către tine: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Veselindu-ne de cel ce l-ai născut Preacurată, toți te ferim, că prin nașterea lui cea trupească mântuindu-ne acum, strigăm lui: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Peasna 8-a Irmos:

Din vâpaie cuvioșilor...

Arătându-te și mai'nainte de moarte, că ești slobod de materie, te-ai mutat de aicea la viața cea neperitoare Cuvioase, având prin moartea ta ca o scară dinadins, cugetătoarele de Dumnezeu Procopie.

Plin te-ai arătat de lumina Darului, și către lumina cea neapusă ai mers Părinte, lepădând toată pofța cea trupească. Pentru aceasta te cinstim Procopie, cugetătoarele de Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind înarmat cu puterea

dumnezeescului Duh, ai stricat cetele duhurilor viclenirei. Drept aceea ușile cele cerești ți s'au deschis, Fericite, căci laudai pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Toate neamurile te fericesc Stăpână, precum ai proorocit însăși, fericită de Dumnezeu, pre tine cea adevărată Născătoare de Dumnezeu și prea curată; pre care te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorât, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi- „rea; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Alegând înțelepte a te nevoi după lege, prin înfrânare ți-ai omorât pornirile patimilor, și săltările trupului, slugă a lui Hristos. Pentru aceasta acum ai aflat desfătarea cea netrecătoare a nepătimirii, împreună cu oștile cele fără de trup.

Inaintea Judecătorului celui drept stai luminat ca un biruitor, ce ai luat cununi neveștejite, rugându-te neîncetat, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cea prea cinstită, și dumne-

zeeasca prăznuire a mutării tale, Procopie.

Slavă...

Luminându-te acum cu trei raze care ies negriit dintr' o Dumnezeire, te-ai învrednicit sfârșitului celui prea fericit, și bucurie celei veselitoare, veselindu-te împreună cu oștile celei mai pre sus de lume, părinte Procopie.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel nestricat, luând chip stricăcios, a îmbrăcat pre oameni cu nestricăciune, sălășluindu-se prin bunăvoirea Tatălui, întru tine cea plină de Dar. Pentru aceasta Preacurată, împreună cu oștile cele cerești te slăvim.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a „căută cetele îngerești. Iară „prin tine Preacurată, s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat; „pre carele slăvindu-l, cu oștile „cerești, pre tine te ferim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți...

Dezlegându-te de cinstitul tău trup Procopie, stai acum înaintea Treimii celei neapropiate dimpreună cu îngerii. Către care adu-ți aminte de noi, cari săvârșim pomenirea ta mă-

rite și te cinstim cu dragoste
Părintele nostru de Dumnezeu
purătorule.

A Născătoarei:

Scăparea cea mare și aco-
peremântul sufletelor noastre,
ceea ce ești mai desfătăată de-
cât cerurile și mai aleasă decât
Heruvimii, roagă pre Fiul tău
pentru robii tăi Preacurată,
Născătoare de Dumnezeu, ca
să ne mântuim toți de păcate
și de primejdii.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 28 DE ZILE.

Prea cuviosul părinte nostru Vasile Măr-
turisitorul, și împreună nevoitorul cu sfântul
Procopie Decapolitul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de fericirea cea
mai pre sus de cuget
dumnezeescale, înfrânarea o
ai socotit desfătare, sărăcia
bogăție, neaverea avere în-
destulată, și cumpătarea cinste
de bună slavă. Pentru aceasta
ai și aflat dorirea cea după
gândul tău, sălășluindu-te în
locașurile sfinților, Vasilie.

Aergarea nevoinței fără în-
toarcere înapoi o ai săvârșit,
și credința ai păzit. Pentru a-

ceasta și cununa dreptății ai
luat Părinte, care ție ți-a gătit
Hristos, cel ce dă după vred-
nicie plată, și daruri hărăzește,
și răsplătiri pentru osteneți.
Care ca și noi acum să le do-
bândim, roagă-te, de Dumne-
zeu însoflete Vasilie.

Patimile trupești prin înfrâ-
nare le-ai veștejit, și prin ru-
găciune neîncetată, și pre șar-
pele cel înșelător cu ploile
lacrărilor l-ai înecat Fericite,
și bine plăcut lui Dumnezeu
te-ai făcut prea cu asupră, de
Dumnezeu înțelepțite cuvioase
Vasilie. Pentru aceasta te-a îm-
podobit pre tine cu cerești da-
ruri, Iisus iubitorul de oameni
și Mântuitorul sufletelor noa-
stre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Săbiciunea și slăbănogirea
sufletului meu prea curată
Maică Fecioară, schimbă-le a-
cum întru tărie, și întru putere
a temerei de Dumnezeu, a face
și a lucra îndreptările lui Hri-
stos. Ca să scap de focul cel
nestins, și să dobândesc moș-
tenirea cea cerească, și viața
cea fără de sfârșit, prin mijlo-
cirea ta, Stăpână, bucurân-
du-mă totdeauna.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurată pre iu-
bitorul de oameni Hristos, răs-

tignindu se și cu sulița în coastă împungându-se, plângea, strigând: Ce este aceasta Fiul meu, ce ți-a răsplătit poporul cel nemulțumitor, pentru binele care ai făcut lui? Și te sânguești să mă lipsesc de tine, Fiule prea iubite! Mă spăimântează milostive de răstignirea ta cea de bună voie.

Tropar, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Temelie credinței te cunosc pre tine Părinte.

Facerea lui Teofan

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșie cu urme neudate, pedestru tre-
„când-l Israil cel de demult, cu
„măinile lui Moisi în chipul Cru-
„cii, puterea lui Amalic în pu-
„știie a biruit.

Puind temelul pe piatra cre-
dinței Părinte, nu te-ai spăimân-
tat de năvălirile ispitelor ci ai
rămas neclătit, ca un părtinitor
al bunătații, ca cel ce ești cu
numele împărăției.

Darul prea sfântului Duh în-
tărindu-te pre tine, te-a îmbăr-
bătat, să suferi desimea băta-
lor celor cu durere, și te-a ară-

tat purtător de biruință impro-
tiva tiranului celui cu cuget
deșert.

Slavă...

Aflat-ai Părinte pre cel îm-
preună pătimitor și ostaș înțe-
lept Procopie, carele s'a pro-
copsit pururea întru bunătați;
cu carele împreună bucurân-
du-te, prea fericite, ai săvârșit
mucenia pătimirii celei tari.

Și acum, a Născătoarei:

Folositoare și pricinuitoare
mântuirii, și zid nesfârșit te
pun pre tine vieții mele, Nă-
scătoare de Dumnezeu prea
lăudată, ca ceea ce ai născut
pre Dumnezeu Făcătorul de
bine a toată zidirea.

Peasna 3-a Irmos:

Se veselește Biserica de tine...

Eu osârdie îndreptând ini-
ma ta către Dumnezeu
Cuvioase, cu cuviință ai petre-
cut în Darul sihăstriei și al mărtu-
risirii.

Luând asupra ta Părinte,
ostășire și toată întrarmarea
Crucii, ai biruit pre balarul
cel înțelegător și pre leul cel
simțitor.

Slavă...

Păzind cu bună credință cea
dupre chip a sufletului cuvio-
șilor, și cinstind chipul cel cu-
rat al lui Hristos, v'ați nevoi.

Și acum, a Născătoarei:

Binecuvântatu-s'a prin tine Preacurată, firea noastră, care mai'nainte era părtașe blestemului și stricăciunei, și s'a împărtașit nestricăciunei.

Irmosul:

Se veselește biserica ta de „tine Hristoase, strigând: Tu „ești puterea mea Doamne și „scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Sărăcia lui Hristos ai iubit cu bună credință, bogăția cea stricăcioasă ai lăsat, și mărirea cea trecătoare, înțelepte, și Crucea pre umerile tale ridicând, pre cărarea cea strâmtă bucurându-te ai umblat, călcând dulcele trupești prin toată înfrânarea, și prin patima rea, ai ajuns la lărgimea cea dumnezească a raiului, grăitorule de cele dumnezești Vasilie.

Ap. 183

Slavă. Și acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif cea mai pre sus de fire văzând, și în minte a luat, ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara naște, și după naștere iarăș rămâne Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea cu totul fără prihană, stând lângă Crucea Mielului și izbăvitorului, cu plânsuri cumplite se zdrobia, și privind, spăimântându-se zicea: Ce este această nouă și streină vedere, Fiule prea dulce? Cum voinde acestea le suferi, cum rabzi de voie răstignire și moarte de ocară? Ci o Fiule, prea slăvesc a ta pogrârre, cea mai pre sus de cuvânt!

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica, pre tine „Soarele dreptății, a stălut întru a sa rânduială, precum se „cuvine, strigând: Slavă puterii „tale Doamne“.

Cât este de frumoasă răbdarea ta, prea fericite, că întru căruntețe arată tărie de tinerețe, Cuvioase, cu care strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Fiind împreunat prin dragoste cu Stăpânul tău și îmbrăcat cu ajutorul lui, nu simțiai durerile trupului, ci cântând strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Ca un numit cu numele împărăției celei cerești, ai mers pre calea care duce la dânsa, aflând tot de un gând cu tine

pre Procopie, carele strigă :
Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei :

Neispitiță de nuntă ai născut,
o Fecioară, și după naștere
te-ai arătat iarăș Fecioară. Pen-
tru aceasta cu glasuri neînche-
tate și cu credință neîndoită,
strigăm ție: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos :

Tu Doamne lumina mea în
„lume ai venit, lumina cea
„sfântă, care întorci dintru în-
„tunerecul necunoștinței, pre
„cei ce te laudă pre tine cu
„credință“.

Tu cuvioase Vasilie luminat
te-ai nevoit, defăimând semeția
cea împietrită a lui Leon și
gândul lui cel necunoscător.

Aflând pre Procopie, carele
îți eră întocmai la osteneli, ai
săvârșit chinuirea prin multe
feluri de procopsiri, dumneze-
ește încununându-te.

Slavă ..

Acum vezi prin cuget pre
Hristos, de carele ai dorit, ale
cărui arătări de departe prin
faptă le vedeai, prea fericite,
prea fințite Vasilie.

Și acum, a Născătoarei :

Pre tine te punem înaintea
armă nesfârșimată, împotriva
vrăjmașilor. Pre tine teavem în-

țărare și nădejde mântuirii noa-
stre, Mireasă dumnezească.

Peasna 6-a, Irmos :

Jertfi-voiu ție cu glas...

Fiind cuprins de dragostea
Impărăției celei de sus, vi-
tejește nu ai băgat seamă gân-
dul cel fără socoteală și porun-
cile, și dogmele împăratului
celui pământesc, de Dumnezeu
pătimitorule.

Slavă...

Dezbrăcându-te de cele pă-
mântești, înțelepțește te-ai ne-
voit; și îmbrăcându-te cu dum-
nezească putere, te-ai arătat
purător de cunună, ca unul ce
ai biruit împotrivirea tiranilor
celor fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Iată acum s'a plinit propove-
duirile proorocilor, născând tu
Fecioară pre cel propoveduit
de demult de prooroci, carele
împlinește cele mai nainte gră-
ite, cu Darul Duhului.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de
„laudă, Doamne, Biserica stri-
„gă către tine, de sângele dra-
„cilor curățindu-se, cu sângele
„cel curs prin milostivire din
„coasta ta“.

Condac, glasul al 2-lea.

Podobie : Cele de sus cântând. .

De sus luând dumnezească
descoperire, ai ieșit, înțelepte,
din mijlocul gâlcevilor. Și si-

hăstrind cu cuviință, ai luat lucrarea minunilor, și prin Dar a tămădui boalele, Vasilie prea fericite și prea sfințite.

Intru această lună, în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie Mărturisitorul, cel ce a pățimit împreună cu sfântul Procopie.

Stih: Vasilie pre Hristos în suflet purtând. Pentru icoana lui, sufletul său își este puind. În a douăzeci și opta zi a fost ascunzând Pre Vasilie sub pământ.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Leon Isaurul luptătorul de icoane. Deci lăsând lumea și cele din lume, se făcu monah. Și se nevoi dintâiași dată bine, de aceea necinstindu-se cinstea sfințelor icoane, stătut împotriva cu nevoință asupra luptătorilor de icoane. Pentru aceea fu prins, și foarte muncit, fiindcă nu s'a înduplecat cu firea, ci propoveduia adevărul până la moarte, având ajutor dimpreună și pre dumnezeescul Procopie. Drept aceea se struji preste tot trupul și la grumaji, și se băgă în temniță. Iară murind tiranul, ieși din temniță, și iarăși cu aceeași petrecere și nevoință se osteneă, îndemnând pre mulți spre fapta bună și întorcându-i spre dreaptă credință în multe vremi. Bucurându-se și mulțumind, se mută către Dumnezeu, pre carele din pruncie l-a dorit.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Proterie Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Proterie cu trestie sfășiindu-se.

Trestie degrab scriitoare împotriva înșelăciunii este făcându-se.

Acest fericit a stătut preot bisericii din Alexandria. Și adunându-se cu Alexandrenii cei ce veniseră în Constantinopol și mult nevoindu-se împreună cu sfinții părinți împotriva eresurilor celor cu rea credință, a fost pus de sobor Episcop Alexandriei. Deci gâlcevindu-se cei ce cugețau ale lui Evtihie și Nestorie, și îngrozind că vor opri ducerea grăului la Alexandria; piosul împărat Marchian, a poruncit să ducă grăul nu la Alexandria, ci la Pilusia prin înnotarea Nilului. Pentru care Alexan-

drenii pierind de foame, au pus pre Arhierul mijlocitor către împăratul. La ale cărui mijlociri plecându-se împăratul, iarăși a poruncit să se pogoare grăul la Alexandria. Iară după săvârșirea prea piosului împărat Marchian, oarecarele Timoteiu, cu porecla Eluros pândind într-o noapte întunecoasă, și ducându-se la chiliile monahilor, pre la miezul nopții se zicea pre sine că este inger, și le porunceă lor, ca să se depărteze de împărțășirea cu Proterie. Iar ei ca niște prosteteci înșelându-se, au ridicat turburarea împotriva Arhierului, carele fugind, a văzut pre dumnezeescul prooroc Isaia zicându-i: Întoarce-te și eu aștept ca să te primesc pre tine. Aceasta arată silnica lui moarte. Deci întorcându-se și întrând în domnezeasca colimvitră, acolo cu trestii ascuțite, fu spintecat de aceia; apoi a hirotonisit în locul lui Proterie, pre Timoteiu, ce i-a fost înșelat, pre carele l-au suit pre scaunul arhieresc; de care înștiințându-se Leon cel mare carele a împărătit după Marchian, pre Timoteiu adică, l-a dat în stăpânirea Episcopilor, ca să-l judece canoniceste, pre carele și dezbrăcându-l de cinstea arhierescă, l-a surghiunit la Gangra; iară pre mirenii ce au fost părtași uciderii arhieresti, pedepșindu-i împăratul, cu bății și cu închisori și cu ciuntiri de mădulări, a poruncit să se hirotonisească Episcop Alexandrenilor, un alt Timoteiu drept credincios, cu porecla Salofachiolul, și așa a luat sfârșit gâlceava.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nestor.

Stih: Nu avem chip, nici frumusețe pre lemn ridicat,

Nestor fiind întins ca să zic proorocească zicere cu adevărat.

Acesta eră pe vremea împăratului Dechie, și a ighemonului Puplie, din Perghia Pamfiliei. Deci pentru că cinstea pre Hristos, prinzându-se de Domnitorul Irinarh, a fost adus la ighemonul, înaintea căruia mărturisind credința lui Hristos, a fost răstignit, și cu glasuri de mulțumită către Dumnezeu a strigat și pre credincioși întărindu-i, și-a dat Duhul.

Intru această zi, pomenirea sfințelor femei:
Chira și Marana.

Stih: Marana și Chira se învrednici,
Prin veștejirea trupului în ceruri a domnii.

Patria acestora eră Veria cea despre răsărit; iară neamul, cel mai ales și strălucit și creșterea potrivită cu neamul. Ci pre toate acestea defăimându-le, și intrând într'o căsuță mică, căreia i-a astupat ușa cu zid, și cu pietre, și lăsând o fe-restruică, prin care primea înlauntru hrana cea de nevoie, și vorbeau cu femeile cele ce mergeau către dânsle, înălțau doxologhii lui Dumnezeu. Și toată vremea cea de preste an o petreceau în liniște; numai în vremea cincizecimei vorbeau. Și singură Marana vorbea cu cele ce mergeau la ele; căci glasul Chirei, nime-nă vreodată l-a auzit vorbind. Și purtau pre trupul lor lanțuri de fier foarte grele, și îmbrăcămintele le erau foarte mari, în cât le acopereă cu totul picioarele și tot trupul. Cu asemenea chip viețuind, au săvârșit patruzeci și doi de ani. Cu postirea și cu suferirea răbdării, atâta s'au osebit, în cât odată gustau hrană în patruzeci de zile, trei ani întregi și în ceilalți trei, după trei săptămâni, precum dumnezeescul Daniil. Ci și la purtătorul de viață mormântul lui Hristos ducându-se, nicum n'au gustat hrană, pânăce au făcut închinăciunea. Și iarăși întorcându-se fără a mânca, au săvârșit călătoria; iară lungimea căci eră de douăzeci de verste, precum am zice de douăzeci de zile. Și ducându-se încă și la biserica cea din Isavria, a bunei biruitoare mucenițe Tecla, asemenea au făcut, s'au dus și s'au întors fără a mânca. Deci acestea cu asemenea viațuire împodobind neamul femeesc, au alergat către Domnul pre carele îl doreau.

Intru această zi, sfinții mucenici cei șase din Eghipt, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Au scris că de sabie șase eghipteni au fost murind.

Cei ce a anului nevoinți, și vieți au fost scriind.

Intru această zi sfinții apostoli: Nimfă și Evvul, cu pace s'au săvârșit.

Stih: A lui Hristos sădire doi apostoli ai lui Hristos fiind.

Evvul și Nimfă împreună cu Hristos sunt petrecând.

● Intru această zi, prea cuviosul Varos episcopul Damascului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lăsând serbarea vieții celei trecătoare. Varos împreună petrece cu a îngerilor serbare.

● Intru această zi, sfântul mucenic Avrachie prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Slujitorului lui Hristos tăindu-i-se capul de sabie.

Pre slujitorii idolilor îi rușinează Avrachie.

● Intru această zi, sfânta nouă muceniță Chirana prea înțeleapta, din Tesalonic, intru munci s'a săvârșit, la anul o mie șapte sute cincizeci și unul.

Stih: Chirana Doamnă patimilor și muncilor. Arătându-se s'a mutat către Domnul domnilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam cu pofta bunei cre-
„dințe, mai vârtos decât cu
„văpaia focului fiind aprinși,
„au strigat: Bine ești cuvân-
„tat în Biserica slavei tale
„Doamne“.

Fiind lucrat ca o holdă, și curățit prin chinuire Părinte, și luminat întru sihăstrie cu răbdare, te-a primit pre tine Hristos, căruia strigai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cu dumnezeiasca putere fiind întărit Părinte, ai înfruntat pre toți, cei ce ca niște nebuni se lepădau de cinstitul chip al lui Hristos, strigând: Bine ești

cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Născătoare de Dumnezeu și Impărăteasă a toată zidirea, toți credincioșii te laudăm pre tine Curată, și strigăm ție: Bucură-te. Bine ești cuvântată tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Trupul și cugetul le-ai adus spre jertfă lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, ca o ardere de tot, cu focul cunoștinței de sineși și prin văpaia chinurilor, strigând: Toate lucrurile laudați pre Domnul.

Gonitu-ți-ai vrăjmașii, și gonindu-te pre tine, i-ai prins Cuvioase, și ai călcat sprânceana cea cu gând înalt, văzând uciși pre cei ce te-au bătut pre tine și strigând: Toate lucrurile laudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un viteaz îndoit iscusit te-ai arătat nouă ucenicilor, prea fericite, căci pe lângă sihăstria cea dintâiu ai adaos și chinuirea, foarte bărbătește având împreună pătimitor ucenic pre Procopie, carele strigă: Toată zidirea laudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Vșa cerurilor cea purtătoare de lumină te numim Preacurată, prin care a trecut Dumnezeu și s'a întrupat, cel mai înainte fără de trup, ca un Dumnezeu, și întocmai la ființă cu Tatăl, căruia strigăm: Toate lucrurile laudați pre Domnul.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se; tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Piatra cea netăiată...

Mai pre sus de toată simțirea trecând Părinte, cu dragoste bucurându-te te-ai mutat către Stăpânul, culegând bogăția luptelor tale, veselia cea îngerească, și desfătarea raiului cea nesfârșită.

Impreună cu ucenicul tău și cu pătimitorul, aflând nădejdea celor fericți, purtătorule de chinuri, și veselindu-te împreună, în veac priviți spre cei ce săvârșesc prăznuirea voastră.

Slavă...

Mutându-vă dela pământ către sălășluirea cea cerească,

purtând cununi, unde sunt cetele sfinților și dumnezeieștile oști ale îngerilor, mântuiți prin rugăciunile voastre adunarea ucenicilor.

Și acum, a Născătoare:

Rumpe lanțurile greșelilor mele, și ale celor ce te laudă Maica lui Dumnezeu, încetează pornirile supărărilor. Zdrobește turburarea păcatului, sfarmă viforul primejdiilor, Maică Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul unghiului din tine muntele cel „netăiat Fecioară, s'a tăiat adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utrenjei după rânduială, și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Casian Romanul.

(CADE-SE A ȘTI) Căci, când are luna lui Februarie 28 de zile, atuncia slujba sfântului Casian se pune la pavecerniță. Iară de este anul visect, așa să se urmeze.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Ingerul cel mai'nainte...

ngerește viețuind pre pământ, de Dumnezeu

cugetătorule fericite, te-ai numărat cu cetele celor fără de trup, că ridicând Crucea pre umerii tăi, Cuvioase, ai urmat Dumnezeului tuturor, și prin ostenelele înfrânării omorînd patimile cele pierzătoare de suflet, te-ai făcut vas curat primitor al Duhului, pentru aceasta strigăm ție: Roagă-te pentru toți cei ce te laudă.

Lipindu-te pururea de Dumnezeu, cu postiri și cu privegheri, te-ai arătat mai înalt decât toată dulceața lumii, Ferite, și neîncetat luminându-te cu sușiuri bune, ai izvorât rîuri de învățături, care adapă inimile credincioșilor, și dau cunoștință de mântuire, de Dumnezeu cugetătorule Casiane. Pentru aceasta strigăm ție: Roagă-te pentru toți cei ce te laudă.

De sus luminându-ți-se înțelepțitul tău cuget Părinte, a strălucit lumină de învățătură, prin care se luminează adunarea călugărilor, izbăvinduse de întunecarea patimilor. Pentru aceasta și prăznuiește totdeauna sfântă pomenirea ta, slăvind pre Domnul slavei cel ce pururea te-a mărit pre tine, cel ce te-ai nevoit, și ai biruit pre șarpele cel mult meșteșugareț.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

De ceasul cercărei aducându-mi aminte, mă cutremur gândind la mulțimea greșelilor mele, ce voi răspunde? Că curvește viețuind, cum voi scăpa? Pentru aceasta cu lacrimi fierbinți strig către tine Fecioară: De rușinea ce va să fie, ceea ce ai născut pre Hristos mărgăritarul cel curat, spală întinăciunea sufletului meu, și mă mântuește.

A Crucii, a Născătoarei:

O, bunătatea ta! O milostivire mai pre sus de gând! O multa suferire și îndelunga răbdarea ta, Cuvântule cel mai înainte fără de început, Fecioara tânguindu-se, strigă Cum cela ce ești fără de moarte ai iubit a muri? Mare taină văd; însă mă închin patimilor tale, pe care de voie le-ai răbdut.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Ție Casiane îți împletesc cântarea...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea.
Întru adânc a așternut...

Incununându-ți viața cu bunătăți dumnezești, Cuvioase Casiane, ai purces către Dumnezeu. Dela carele cere-ne nouă mântuire de greșeli, rugămu-ne, noi cei ce lăudăm cu credință sfântă pomenirea ta.

Cu plecarea cea în tot chipul către Dumnezeu, te-ai ferit de toate boalele cele pătimicioase, vrednicule de laudă, și te-ai făcut lumină, îndumnezeindu-te prin împărtășirile cele fără materie. Pentru acesta te cinstim și prăznuim pomenirea ta.

Slavă...

Făcutu-te-ai doftor sufletelor, Casiane, îndreptând prin Dar cu dumnezeieștile tale învățăături, cugetele sihastrilor, și prea ales arătându-le calea care duce către viața cea veșnică, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă te-ai arătat Preacurată, de cât toată zidirea cea văzută și nevăzută, pururea Fecioară, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit a se întrupă în pântecetele tău. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:
Înflorit-a pustiul...

Hristos lumina celor întunecați, te-a arătat pre tine prea lăudate, stea întru înălțime luminătoare Bisericii, podoaba sihastrilor, prea înțelepte Părinte.

Râvnind celui ce a primit Crucea, și a mântuit lumea, Casiane, te-ai răstignit luimii prin patimi, biruind viclenirile dracilor.

Slavă...

Vmpându-ți-se inima de înțelepciune, prea înțelepte, ai izvorât adâncime de învățătură, adăpând cetele sihastrilor prin Duhul sfânt.

Și acum, a Născătoarei:

Tămăduiește rogu-mă, sufletul meu prin mijlocirile tale Preacurată, carele s'a bolnăvit de patimi și de tot felul de năvăliri ale dracilor celor prea răi.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima „mea“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Incuviințându-te tu, lui Dumnezeu te-ai dăruit, și luminându-te cu feluri de bunătăți Casiane, ai strălucit ca soarele, luminând neîncetat cu lumina dumnezeieștilor tale învățături, inimile tuturor celor ce te cinstesc. Ci roagă-te lui Hristos neîncetat, pentru cei ce cu dragoste fierbinte te laudă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii, și cu smerenie să cădem, cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână milostivește-te spre noi, și ne ajută, sânguiește că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că numai pre tine te avem ajutoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel ce te-ai născut din Tatăl cel fără început, dacă te-a văzut pre Cruce răstignit, ceea ce te-a născut fără de durere, Hristoase, a strigat: Vai mie prea iubite lisuse, cum te-ai răstignit de bună voie acum Fiule, de oamenii cei fărădelege, cela ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu? Te laud pre tine, îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Prin nevoințele tale săltările trupului supuinđu-le duhului, Cuvioase, cu sfinjitele tale învățături, ai descoperit toate viclenirile și pândirile înșelătorului.

De bună voie omorându-te lumii, ai luat moștenire viața cea viitoare, și ai scris legi spre îndreptarea și săvârșirea post-

nicilor, Casiane, pururea pomenite.

Slavă...

Sălășluitu-s'a în sufletul tău Darul Duhului, prea fericite, și te-a arătat mai pre sus de toate cugetele trupului, și de cursele înșelătorului prea arătat.

Și acum, a Născătoarei:

Negrăit ai născut pre cel mai pre sus de vreme, făcându-se sub vreme, carele a luminat pre cuvioșii, cei ce au făcut vitejie prin credință, și a smerit pre șarpele începătorul răutății, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut...

Răpitu-te-ai, purtându-te pre bunătățile tale, de Dumnezeu cuprinsule, și bucurându-te, te-ai odihnit întru lăcașurile cele cerești, primind daruri pentru ostenele tale duple vrednice.

Cu gând curat văzând ca prin oglindă frumusețea lui Hristos, ai statut nemișcat ziua și noaptea, primind de acolo arătările cele dumnezești, pururea pomenite.

Slavă:

Ădăpându-te cu izvoarele lacrimilor, purtătorule de Dumnezeu Părinte, ca un pom cu ramurile înalte, ai adus roduri

faptele cele bune, care dumnezește veselesc cugetele tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărind din tine Fecioară, Viața cea mai presus de gând a omorât pe vrăjmașul cel ce ne-a omorât pre noi pre toți; și a înviat lumea, care neîncetat te laudă pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Pre calea cea strâmtă ai umblat Părinte, și cu cuvintele tale o ai arătat pre dânsa tuturor, prin cari cei ce umblă bine, intră către desfătarea raiului.

Viața ta a fost cuvioasă, și sfârșitul fericit și cinstit, părintele nostru Casiane, împreună vorbitorul cu sfinții îngeri.

Slavă...

Somnul lenevirei l-ai lepădat, și priveghind în priviri și în fapte, îngerește ai viețuit pre pământ, de Dumnezeu purtătorule fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Ea pre o împodobită și prea frumoasă, poftindu te Iisus cel făcător de frumusețe, s'a născut din tine cu trup Preacurată, și pre mine m'a îndumnezeit, pentru milostivirea sa cea fără măsură.

Irmosul :

Intru adâncul greșelilor fi-
„ind încunjurat, chem adâncul
„milostivirii tale cel neurmat ;
„din stricăciune, Dumnezeuule,
„scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Făcându-te cuvios, te-ai dat
lui Dumnezeu, și luminându-te
cu faptele cele bune Casiane,
ca un soare ai strălucit prin
lumina învățăturilor tale celor
dumnezeeești, luminând inimile
credincioșilor celor ce pururea
te cinstesc. Pentru aceasta cu
deadinsul roagă-te lui Hristos
Dumnezeu, pentru cei ce te
laudă pre tine cu dragoste (călduroasă).

fierbiute

Intru această lună în 29 de zile prea cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Casian Romanul.

Stih : Mutându-se Casian către dumnezeeeștii îngeri cu adevărat.

Dumnezeescă mirează gânditor răsuflă neîncetat.

Intru a douăzeci și noua zi a murit.
Casian cel mare la suflet.

Acesta eră din cetatea Romei din părinți luminați și vestiți, carele din începutul vieții sale aveă mare dragoste la învățătură și la cuvinte. Deci cu învățătura și cu ascuțirea firei sale răzbătū toată învățătura elinească, deprinzând desăvârșit filosofia și astronomia, și învățând bine și dumnezeesca Scriptură, și cunoscându-o foarte cu amăruntul și desăvârșit. Și împodobindu-și viața cu curăție de feciorie, ieșind din patria sa și intrând în schit se făcū monah, dându-se pre sine la toată ascultarea și deprinzând de acolo tot felul de petrecere grea, intru care se obișnuī pre sine, și pentru multa sa ascultare ajungând la desăvârșită chibzuială, se duse la liniște, și fă-

când acolo mulți ani, și topindu-se pre sine cu toată ticăloșia, trecū la mai multă ispită și nevointă. Deci ieșind dela liniște, încunjură toate monastirile Eghiptului și ale Tebaidei și muntele Nitriei și al Asiei, al Pontului și al Capadochiei, și a tot Răsăritului. Dela care a adunat viețile tuturor părinților și petrecerile și nevointele, mai mult de cum adună ceara pecețile inelelor. Și aceasta o adeverează alcătuirile cele scrise de dânsul, care sunt pline de toată iscusirea și înțelepciunea și folosul. S'au mai scris de dânsul și alte asemenea învățături, pre care de le va citi cinevā cu socoteală, se va rodī dintr'insele și va dobândī mult folos, și va cunoaște dintr'insele și viața și obiceiurile scriitorului. Deci așa viețuind minunatul acesta om, și așa petrecând, către cele de acolo locașuri s'a mutat.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Porunca cea protivnică...

Cu plecările cele prea luminate îndumnezeindu-te cu totul, te-ai arătat luminător neapus, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta ai strălucit cuvântul cel mântuitor, care luminează înțelegerile noastre tuturor celor ce te lăudăm pre tine.

Limba ta ca o trestie întin-gându-se, a scris arătat legea cea mântuitoare, și în tipar a dat, cu carele se îndreptează toate adunările călugărilor, bucurându-se totdeauna, prea fericite.

Slavă...

Ințelegeri de mântuire și gra-

iuri, care gonesc dela inimi necunoștința, din destul ai izvorît, cuvioase Părinte, de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta cu credință te cinstim, săvârșind prea sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cămară dumnezezeștei slave și scaun în chip de foc, pre carele s'a odihnit Cuvântul întrupându-se pentru bunătatea sa cea desăvârșită. Pre acesta roagă-l Preacurată, să se milostivească, și să ne miluiască pre noi.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a ..

Făcătorii patimilor au lucrat pre spatele mele cumplit nelegiuire, Mântuitorule, și nu pot să mă uit către tine, eu robul tău; ci prin rugăciunile cuviosului tău Casian, milostivește-te spre mine.

Ca o slugă a lui Hristos, ca un slujitor credincios și ispravnic tainelor lui, ca un povățuitor nerătăcit te-ai arătat, căci tămăduiești patimile sufletelor, și ale trupurilor noastre în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Roagă-te pentru noi acum Mântuitorului Dumnezeu, dumnezeescale Cuvioase, să ne mântuiască de relele primejdii și de boale amare și de stricăciune, pre noi cei ce îl prea înălțăm pre dânsul în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ticălosul meu suflet fiind slăbit de multe împresurări ale lui Veliar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, fă-l sănătos prin rugăciunile tale cele întărite, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorit în cuptorul cel cu foc „la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lu- „crurile, și îl prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui...

Tărie s'a dat ție dela Dumnezeu, ca să pierzi căpeteniile Țiitorului lumii; pentru aceea făcând cu adevărat vitejie mare, Părinte de Dumnezeu purtătorule, te-ai numărat cu cetele cuviosilor, veselindu-te.

Ca un trandafir cu miros dulce, bine mirolesc nouă cuvintele cele însuflate de Dumnezeu ale dumnezezeștei tale limbi, că tu te-ai făcut miros lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat pentru noi, pentru mila cea fără măsură, purtătorule de Dumnezeu prea cinstite.

Slavă...

Să săltăm oamenilor, dăn-

tuind duhovnicește, veselindu-ne acum întru pomenirea lui Casian; să cântăm lui Dumnezeu cu laudă, celui ce este minunat întru sfinți, și sfințește pre cei ce-l cinstesc pre dânsul cu credință.

Și acum, a Născătoarei:

Inoit-ai firea strămoșului care eră stricată, născând mai pre sus de fire pre Ziditorul a toată firea, și Fecioară rămânind; pre carele văzându-l odi-

nioară spânzurat pre Cruce te văitai Maică Fecioară.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de „început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară s'a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiială și Otpustul.

Sfârșitul lunii lui Februar și lui Dumnezeu slavă.

BISERICA SLĂTARI DIN BUCUREȘTI

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LVI FEVRUARIE

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea.

A Proorocului tău Doamne (N) pomenire prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea :

Apostole sfinte (N) roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA MULȚI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri, carele faci pururea cu noi dupe blândețele tale, nu depărtă mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptază viața noastră.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândețelor, învățător în-

frânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflăte, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea.

Al pravoslaviei îndreptătore, al bunei credințe învăță-

torule şi al curăţiei; al lumii luminătorule, podoaba Cuvioşilor cea de Dumnezeu însuflată (**N**) înţelepte, cu învăţăturile tale pre toţi i-ai luminat, alăută duhovnicească: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne (**N**), întru nevoinţele lor cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeuul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputinţioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MCENIC.

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (**N**) întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeuul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat zdrobit-a şi ale dracilor neputinţioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA O MUCENIŢĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşaua ta lisuse, (**N**), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul

tău, şi păţimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primeşte-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciuniile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel duple chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Părinte (**N**) duhul tău.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul 1-iu.

Bocuitor pustiului şi înger în trup, şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (**N**), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereştile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

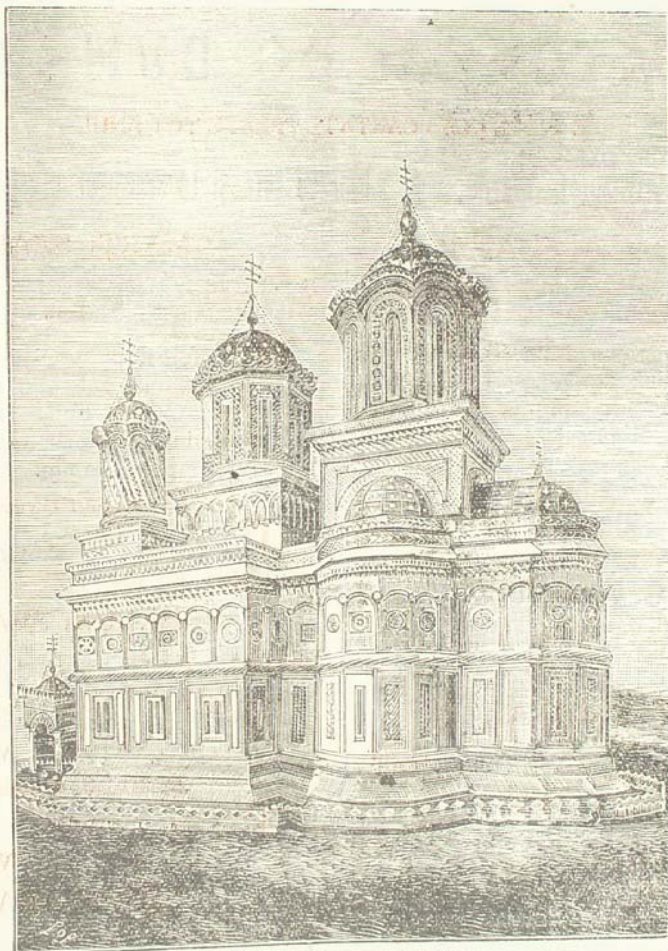
IARĂŞI LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale

nerodirea pustiului o ai lucrat,
și cu suspinurile cele dintru
adânc, spre însufite ostenele o
ai făcut roditoare. Și te-ai fă-
cut luminător lumii, strălucind

cu minunile, (N), Părintele no-
stru ; roagă-te lui Hristos Dum-
nezeu, să mântuiască sufletele
noastre.

MĂNĂSTIREA CURTEA DE ARGEȘ.

TROPARELE

NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE ȘI LA SFÂRȘITUL UTRENIEI.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzând-o, făptura se bucură; că ai zămislit mai presus de fire și ai născut negreșit pre cel ce căpeteniile cetelor îngerești a-l vedeă nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, cea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenunțată.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceeace ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii și ai născut mai presus de fire pre Domnul, izvorul vieții; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-iu.

Ata folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvind-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind duple datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la: Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ata folosință agonisind... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-ii.

Gavriil zicând ție Fecioară: Bucură-te împreună cu glasul s'a intrupat Stăpânul tuturor, întru tine, sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătăată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine; slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...
Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Ceea ce ești izvorul milei, îndurării ne învrednicește pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta duple datorie, pre tine toți cu bună credință te ferim.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pre însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul glasul al 2-lea

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te laudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul și moartea s'a omorât și noi cei morți ne-am sculat, și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care mai presus de fire Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeiești ne-am făcut părtași... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite, Născătoare de Dumnezeu; curățirea fiind petcluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negraite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

Iară de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Dreptilor, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să măntuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomenește, Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenia nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum...

Maică sfântă a luminii cei negraite...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumusețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Ce te voi numi pre tine? Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fieciine, unde se măntuește acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare aju-

tătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fieciine unde se măntuește...

Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dansa surpăm întărâtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut, că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negraită.

La sfârșitul Utreniei.

Fieciine unde se măntuește...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sămbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit măntuirea neamului nostru, te laudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel

luat din tine, Fiul tău și Dumnezeuul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propovedit, Apostolii au învățat... *Vezi mai sus.*

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfințelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinată feciorie. Mai marele Voievod Gavriil i-a adus din cer închinăciune, și: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te laudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevointă să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut

prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeuul tău; pre care, binecuvântată, nu încetă rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeuul nostru, din tine intrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat laudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... *Vezi mai sus.*

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. *Vezi mai sus.*

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, și de ingeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu intrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi primind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare... *Vezi mai sus.*

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătăată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valorile gândurilor celor deșarte, Curată, liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idoloilor toată s'a surpat, și țaria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, duple datorie pururea te laudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai presus de fire și cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... Vezi mai sus.

La Sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te ușa Domnului cea neumbată, bucură-te zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforât și ne ispitită de nuntă; ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te ruga, pentru cei ce laudă, și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit:

Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat și tron de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe cea ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia Dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeuul nostru să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai'nainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată Maica Dum-

nezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătații lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te ai îndreptat; că ai născut cu trup pre unul din Treime pre Hristos, dătătorul de viață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel cel ce s'a născut..

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorit ca ploaia pre lână, Cuvântul în pânțelele tău, și ai odrăslit mai presus de fire pămintule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de Dar.

La Sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slavim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserica dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ție de Dumnezeu Născătoare, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viața noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slăvea ție.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioșii nu avem fără numai pre tine, și pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință slăvind-te, cu bună credință te laudăm.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire

mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu limba slăvind-te, credincioșii te laudăm.

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus...

La sfârșitul Utreniei.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul al 7-lea.

Ca ceea ce ești vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăduesc spre tine prea laudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor; că tu, pre cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și după naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pânțele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA.

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin inger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Intărirea credinței cea neclătită și cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioșii. Bucură-te ceea ce Piatra vieții în pântecul tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecul meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecului tău, Preacurată, este plinirea proorociilor și a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință laudându-te, cu bună credință te slăvim.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Vșa vieții cea înțelegătoare, Prea-

curată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să slăvim prea sfânta nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi... *Vezi mai sus...*

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul... *Vezi mai sus.*

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecului tău... *Vezi mai sus.*

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdut, Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel nedăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântuește-ne pre noi... *Vezi mai sus.*

SFÂRȘITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Comisia pentru cercetarea cârților de ritual:

{ Prea Sfințitul Arhiepiscop GURIE al CHIȘINAULUI
Prea Sfințitul PLATON PLOEȘTEANUL
Prea Sfințitul ILARION BACAOANUL